

Zbirka propisa o zaštiti tržišnog natjecanja u Republici Hrvatskoj

REPUBLIKA HRVATSKA

Agencija za tržišno natjecanje

Zbirka propisa
o zaštiti tržišnog natjecanja u
Republici Hrvatskoj

Prosinac 2011

Izdavač:

Agencija za zaštitu tržišnog natjecanja
Zagreb, Savska 41

Za izdavača:

Goranka Marušić Kontent, dipl.iur.

Uređivački odbor:

Mr.sc. Olgica Spevec

Mladen Cerovac, mag.iur.

Milivoj Maršić, mag.oec.

Vesna Patrlj, dipl.iur.

Dr.sc. Mirna Pavletić Župić

Recenzenti:

Univ.spec. Tatjana Jakovljević

Mr.sc. Branimira Kovačević

Grafičko-likovno oblikovanje:

Matko Žekić

Tisak:

Grafokor d.o.o., Zagreb

Sadržaj

Predgovor	5
1. Zakon o zaštiti tržišnog natjecanja	7
2. Uredba o načinu i kriterijima utvrđivanja mjerodavnog tržišta	57
3. Uredba o skupnom izuzeću vertikalnih sporazuma između poduzetnika	65
4. Uredba o skupnom izuzeću horizontalnih sporazuma između poduzetnika	77
5. Uredba o načinu prijave i kriterijima za ocjenu koncentracija poduzetnika	93
6. Uredba o sporazumima male vrijednosti	129
7. Uredba o kriterijima za izricanje upravno-kaznene mjere	137
8. Uredba o kriterijima za oslobođenje ili umanjenje upravno-kaznene mjere	145
9. Uredba o skupnom izuzeću sporazuma o distribuciji i servisiranju motornih vozila ...	159
10. Uredba o skupnom izuzeću sporazuma o prijenosu tehnologije	175
11. Uredba o skupnom izuzeću sporazuma o osiguranju	187
12. Uredba o skupnom izuzeću sporazuma u sektoru prometa	197

Predgovor

Novi hrvatski Zakon o zaštiti tržišnog natjecanja stupio je na snagu 1. listopada 2010. godine, a proces donošenja podzakonskih akata koji detaljnije uređuju pitanja i pojedine odredbe ovoga zakona okončan je tijekom 2011. godine. Radi se o jedanaest uredbi Vlade Republike Hrvatske kojima se propisuju način i kriteriji utvrđivanja mjerodavnog tržišta, način prijave i kriteriji za ocjenu koncentracija poduzetnika, uređuje sustav skupnih izuzeća za određene vrste sporazuma između poduzetnika, određuju kriteriji za izricanje upravno-kaznene mjere kao i kriteriji za oslobađanje ili umanjenje upravno-kaznene mjere, te utvrđuje koji se sporazumi između poduzetnika smatraju sporazumima male vrijednosti.

Zakon o zaštiti tržišnog natjecanja i spomenute uredbe dio su pravne cjeline zaštite tržišnog natjecanja u Republici Hrvatskoj kojom se uređuje ponašanje poduzetnika na tržištu. Drugi dio te pravne cjeline čine zakonska rješenja kojima se uređuje ponašanje državnih institucija pri dodjeli državnih potpora a uređen je Zakonom o državnim potporama i odgovarajućim podzakonskim aktima.

Ovako široko postavljen sustav zaštite tržišnog natjecanja koji obuhvaća ponašanje poduzetnika, ali i države na tržištu, proizlazi iz međunarodnih obveza Republike Hrvatske, najprije preuzetih Sporazumom o stabilizaciji i pridruživanju između Republike Hrvatske i EU i njezinih država članica, a sada i na temelju upravo sklopljenog Ugovora o pristupanju Republike Hrvatske EU. S obzirom na navedene obveze, svi propisi u području zaštite tržišnog natjecanja u našoj zemlji u cijelosti su usklađeni s pravnom stečevinom EU (*acquis*).

Ova brošura sadrži Zakon o zaštiti tržišnog natjecanja i sve uredbe Vlade Republike Hrvatske kojima se uređuju pojedini segmenti tržišnog natjecanja, a navode se i odgovarajući izvori prava EU s kojima su oni usklađeni. Naime, danom stjecanja članstva u EU u Republici Hrvatskoj primjenjivat će se, kako nacionalno zakonodavstvo koje uređuje zaštitu tržišnog natjecanja, tako i izravno europsko pravo (*acquis*) u ovom području. Namjera nam je stoga da ova brošura koristi svima onima koji se u svom radu susreću sa zakonodavstvom koje uređuje načine i instrumente zaštite tržišnog natjecanja u Republici Hrvatskoj i Europskoj uniji.

Zagreb, prosinac 2011.

mr. sc. Olgica Spevec,
predsjednica Vijeća za zaštitu tržišnog natjecanja

HRVATSKI SABOR

1877

Na temelju članka 88. Ustava Republike Hrvatske, donosim

ODLUKU

O PROGLAŠENJU ZAKONA O ZAŠTITI TRŽIŠNOG NATJECANJA

Proglašavam Zakon o zaštiti tržišnog natjecanja, kojega je Hrvatski sabor donio na sjednici 24. lipnja 2009. godine.

Klasa: 011-01/09-01/115

Urbroj: 71-05-03/1-09-2

Zagreb, 30. lipnja 2009.

Predsjednik
Republike Hrvatske
Stjepan Mesić, v. r.

ZAKON

O ZAŠTITI TRŽIŠNOG NATJECANJA

I. OPĆE ODREDBE

Predmet Zakona

Članak 1.

Ovim se Zakonom uređuju pravila i sustav mjera za zaštitu tržišnog natjecanja, ovlasti i zadaće te ustrojstvo tijela za zaštitu tržišnog natjecanja i postupanje u vezi s provedbom ovoga Zakona.

Primjena Zakona

Članak 2.

Ovaj se Zakon primjenjuje na sve oblike sprječavanja, ograničavanja ili narušavanja

tržišnog natjecanja (u daljnjem tekstu: narušavanje tržišnog natjecanja) od strane poduzetnika, na teritoriju Republike Hrvatske ili izvan teritorija Republike Hrvatske, ako imaju učinak na Republiku Hrvatsku.

Pojam poduzetnika

Članak 3.

(1) Poduzetnicima, u smislu ovoga Zakona, smatraju se trgovačka društva, trgovci pojedinci, obrtnici i druge pravne i fizičke osobe koje obavljajući gospodarsku djelatnost sudjeluju u proizvodnji i/ili prometu robe, odnosno pružanju usluga, državna tijela i jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, kada izravno ili neizravno djeluju na tržištu, kao i sve druge pravne ili fizičke osobe (udruge, sportske organizacije, ustanove, vlasnici autorskih i sličnih prava i ostali) koje djeluju na tržištu.

(2) Pravni oblik, način financiranja i namjera ili činjenica ostvarivanja dobiti, sjedište ili prebivalište u Republici Hrvatskoj ili inozemstvu, kao i činjenica obavlja li se djelatnost na tržištu izravno ili neizravno, trajno, povremeno ili jednokratno, nije od utjecaja na određivanje pojma poduzetnika iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Ovaj se Zakon primjenjuje i na poduzetnike kojima je na temelju posebnih propisa povjereno obavljanje usluga od općeg gospodarskog interesa, poduzetnike koji su po svojoj prirodi monopoli koji ostvaruju prihod ili kojima je, na temelju dodijeljenih posebnih ili isključivih prava, povjereno obavljanje određene djelatnosti, i to samo u slučajevima ako primjena ovoga Zakona ne bi sprječavala, pravno i činjenično, obavljanje zadaća koje su im posebnim propisima i mjerama utvrđene i zbog kojih su te osobe osnovane.

Poduzetnik pod kontrolom drugog poduzetnika

Članak 4.

(1) Poduzetnikom pod kontrolom drugog poduzetnika smatra se poduzetnik u kojem drugi poduzetnik izravno ili neizravno:

1. ima više od polovine udjela ili dionica ili
2. može ostvarivati više od polovine glasačkih prava ili
3. ima pravo na postavljanje više od polovine članova uprave, ili nadzornog odbora ili odgovarajućeg tijela za upravljanje te vođenje poslova ili
4. na drugi način ima pravo na upravljanje poslovanjem poduzetnika.

(2) Poduzetnici iz stavka 1. ovoga članka smatraju se jednim gospodarskim subjektom.

Pravni odnosi i poduzetnici na koje se ovaj Zakon ne primjenjuje

Članak 5.

Ovaj se Zakon ne primjenjuje na odnose između poslodavaca i radnika te na odnose koji su uređeni kolektivnim ugovorima između poslodavaca i sindikata.

Nadležnost tijela za provedbu ovoga Zakona

Članak 6.

Za provedbu ovoga Zakona nadležna je Agencija za zaštitu tržišnog natjecanja (u daljnjem tekstu: Agencija).

Mjerodavno tržište

Članak 7.

- (1) U smislu ovoga Zakona, mjerodavno tržište određuje se kao tržište određene robe i/ili usluga koje su predmet obavljanja djelatnosti poduzetnika na određenom zemljopisnom području.
- (2) Mjerodavno tržište u proizvodnom smislu obuhvaća sve robe i/ili usluge za koje potrošači smatraju da su međusobno zamjenjive s obzirom na njihove bitne značajke, cijenu ili način uporabe.
- (3) Mjerodavno tržište u zemljopisnom smislu obuhvaća zemljopisno područje na kojem poduzetnici sudjeluju u ponudi ili nabavi robe i/ili usluga.
- (4) Vlada Republike Hrvatske će na prijedlog Agencije utvrditi kriterije i način određivanja mjerodavnog tržišta.

II. SPORAZUMI PODUZETNIKA

Zabranjeni sporazumi

Članak 8.

- (1) Zabranjeni su svi sporazumi između dva ili više neovisnih poduzetnika, odluke udruženja poduzetnika i usklađeno djelovanje, koje kao cilj ili posljedicu imaju narušavanje tržišnog natjecanja na mjerodavnom tržištu, a osobito oni kojima se:
 1. izravno ili neizravno utvrđuju kupovne ili prodajne cijene, odnosno drugi trgovinski uvjeti,
 2. ograničava ili nadzire proizvodnja, tržište, tehnološki razvoj ili ulaganje,

3. dijele tržišta ili izvori nabave,

4. primjenjuju nejednaki uvjeti na istovrsne poslove s različitim poduzetnicima, čime ih se dovodi u nepovoljniji položaj u odnosu na konkurenciju,

5. uvjetuje sklapanje ugovora prihvaćanjem od drugih ugovornih strana dodatnih obveza, koje po svojoj prirodi ili običajima u trgovini nisu u vezi s predmetom tih ugovora.

(2) Sporazumima u smislu stavka 1. ovoga članka smatraju se osobito ugovori, pojedine odredbe ugovora, usmeni ili pisani dogovori među poduzetnicima te usklađena praksa koja je posljedica takvih dogovora, odluke poduzetnika ili udruženja poduzetnika, opći uvjeti poslovanja i drugi akti poduzetnika koji jesu ili mogu biti sastavni dio ugovora i slično, neovisno o tome jesu li takvi sporazumi sklopljeni između poduzetnika koji djeluju na istoj razini proizvodnje, odnosno distribucije (horizontalni sporazumi) ili između poduzetnika koji ne djeluju na istoj razini proizvodnje, odnosno distribucije (vertikalni sporazumi).

(3) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, određeni sporazumi neće se smatrati zabranjenim sporazumima, odnosno izuzet će se od opće zabrane ako kumulativno, za vrijeme njihova trajanja, ispunjavaju sljedeće uvjete i to:

1. pridonose unapređenju proizvodnje ili distribucije robe i/ili usluga ili promicanju tehnološkog ili gospodarskog razvoja,

2. pružaju potrošačima razmjernu korist,

3. poduzetnicima ne nameću ograničenja koja nisu neophodna za postizanje navedenih ciljeva i

4. poduzetnicima ne omogućuju isključivanje znatnog dijela konkurencije s tržišta, za robe i/ili usluge koje su predmetom sporazuma.

(4) Sporazumi kojima se narušava tržišno natjecanje u smislu stavka 1. ovoga članka, a koji ne ispunjavaju uvjete iz stavka 3. ovoga članka, ili na koje se ne odnosi članak 10. ovoga Zakona, su *ex lege* ništetni.

(5) Teret dokaza o postojanju uvjeta iz stavka 3. ovoga članka snose poduzetnici sudionici sporazuma.

Rješenje o utvrđivanju zabranjenog sporazuma

Članak 9.

Agencija na temelju odredbe članka 8. stavka 1. i 4. ovoga Zakona rješenjem:

1. utvrđuje postojanje zabranjenog sporazuma, sudionike tog sporazuma, vrstu

sporazuma, robe i/ili usluge na koje sporazum ima ili može imati učinak, zemljopisno područje na kojem sporazum ima učinak, trajanje sporazuma, cilj sporazuma i način provođenja sporazuma,

2. određuje mjere, uvjete i rokove za otklanjanje štetnih učinaka zabranjenog sporazuma,

3. izriče upravno-kaznenu mjeru sukladno odredbama ovoga Zakona.

Skupno izuzeće

Članak 10.

(1) Propisima o skupnom izuzeću utvrđuju se uvjeti koje pojedini sporazumi moraju ispuniti kako bi bili izuzeti od opće zabrane iz članka 8. stavka 1. ovoga Zakona.

(2) Vlada Republike Hrvatske će na prijedlog Agencije propisati uvjete za skupna izuzeća, a osobito za:

1. vertikalne sporazume kojima se smatraju sporazumi između poduzetnika koji ne djeluju na istoj razini proizvodnje, odnosno distribucije, a osobito sporazumi o isključivoj distribuciji, selektivnoj distribuciji, isključivoj kupnji i franchisingu,

2. horizontalne sporazume kojima se smatraju sporazumi između poduzetnika koji djeluju na istoj razini proizvodnje, odnosno distribucije, a osobito sporazumi o istraživanju i razvoju te o specijalizaciji,

3. sporazume o prijenosu tehnologije,

4. sporazume o distribuciji i servisiranju motornih vozila,

5. sporazume o osiguranju, te

6. sporazume u sektoru prometa.

(3) Propisima iz stavka 1. ovoga članka određuju se osobito:

1. uvjeti koje sporazumi moraju sadržavati te

2. ograničenja ili uvjeti koje takvi sporazumi ne smiju sadržavati.

(4) Agencija može pokrenuti postupak za ocjenu pojedinog sporazuma koji ispunjava uvjete za skupno izuzeće kada učinci tog sporazuma, samostalno ili kumulativno sa sličnim sporazumima na mjerodavnom tržištu, ne ispunjavaju uvjete iz članka 8. stavka 3. ovoga Zakona. Ako se u postupku ocjene pojedinog sporazuma utvrdi da sporazum ima učinke koji su u suprotnosti s uvjetima propisanim člankom 8. stavkom 3. ovoga Zakona, Agencija će rješenjem ukinuti skupno izuzeće za taj sporazum.

Sporazumi male vrijednosti

Članak 11.

(1) Odredbe o zabranjenim sporazumima iz članka 8. stavka 1. ovoga Zakona ne primjenjuju se na sporazume male vrijednosti.

(2) Sporazumom male vrijednosti iz stavka 1. ovoga članka smatra se sporazum u kojem je zajednički tržišni udio sudionika sporazuma i poduzetnika pod njihovom kontrolom neznatan, pod uvjetom da ne sadrži odredbe koje se smatraju teškim ograničenjima tržišnog natjecanja, a koje unatoč neznatnom tržišnom udjelu sudionika sporazuma dovode do narušavanja tržišnog natjecanja.

(3) Vlada Republike Hrvatske će na prijedlog Agencije utvrditi uvjete kojima sporazumi male vrijednosti moraju udovoljavati te ograničenja ili odredbe koje ne smiju sadržavati.

(4) Agencija će pokrenuti postupak za ocjenu pojedinog sporazuma koji udovoljava uvjetima propisanim propisom iz stavka 3. ovoga članka ako učinci tog sporazuma i drugih sporazuma na mjerodavnom tržištu značajno narušavaju tržišno natjecanje.

III. VLADAJUĆI POLOŽAJ I OGRANIČAVAJUĆA DJELOVANJA

Vladajući položaj

Članak 12.

(1) Pretpostavlja se da je poduzetnik u vladajućem položaju ako se zbog svoje tržišne snage može ponašati na mjerodavnom tržištu u značajnoj mjeri neovisno o svojim stvarnim ili mogućim konkurentima, potrošačima, kupcima ili dobavljačima, a osobito ako:

1. nema značajnih konkurenata na mjerodavnom tržištu, i/ili
2. ima značajnu tržišnu snagu na mjerodavnom tržištu u odnosu na stvarne ili moguće konkurente, a osobito s obzirom na:
 - tržišni udjel i položaj te vrijeme kroz koje ga ostvaruje, i/ili
 - financijsku snagu, i/ili
 - prednosti u pristupu izvorima nabave ili tržištu, i/ili
 - povezanost s drugim poduzetnicima, i/ili
 - pravne ili činjenične zapreke pristupa drugih poduzetnika tržištu, i/ili

– sposobnost nametanja tržišnih uvjeta s obzirom na njegovu ponudu ili potražnju, i/ili

– sposobnost isključivanja konkurenata s tržišta usmjeravanjem na druge poduzetnike.

(2) U smislu ovoga Zakona poduzetnik čiji tržišni udjel na mjerodavnom tržištu iznosi više od 40 posto može biti u vladajućem položaju.

(3) Dva ili više pravno neovisna poduzetnika mogu biti u zajedničkom vladajućem položaju ako u odnosu na svoje konkurente i/ili dobavljače i/ili potrošače, na određenom tržištu nastupaju ili djeluju zajednički.

Zlouporebe vladajućeg položaja

Članak 13.

Zabranjena je svaka zlouporeba vladajućeg položaja jednog ili više poduzetnika na mjerodavnom tržištu, a osobito:

1. izravno ili neizravno nametanje nepravednih kupovnih ili prodajnih cijena, odnosno drugih nepravednih trgovinskih uvjeta,
2. ograničavanje proizvodnje, tržišta ili tehnološkog razvitka na štetu potrošača,
3. primjena nejednakih uvjeta na istovrsne poslove s drugim poduzetnicima, čime ih se dovodi u nepovoljniji položaj u odnosu na konkurenciju,
4. uvjetovanje sklapanja ugovora pristankom drugih ugovornih strana na dodatne obveze, koje po svojoj prirodi ili običajima u trgovini nisu u izravnoj vezi s predmetom tih ugovora.

Rješenje o utvrđivanju zlouporebe vladajućeg položaja

Članak 14.

(1) Agencija na temelju odredba članka 12. i 13. ovoga Zakona rješenjem o zlouporabi vladajućeg položaja:

1. utvrđuje postojanje vladajućeg položaja i postupanje poduzetnika kojim se taj položaj zlorabi, odnosno narušava tržišno natjecanje te trajanje takvoga postupanja,
2. zabranjuje svako daljnje postupanje poduzetnika iz točke 1. ovoga članka,
3. određuje mjere, uvjete i rokove za otklanjanje štetnih učinaka takvoga postupanja,
4. izriče upravno-kaznenu mjeru sukladno odredbama ovoga Zakona.

(2) Agencija može kao mjeru iz stavka 1. točke 3. ovoga članka odrediti i mjeru praćenja poslovanja i/ili strukturnu mjeru. Strukturna mjera može se odrediti samo u slučaju ako ne postoji jednako učinkovita mjera praćenja poslovanja, ili ako je ta mjera veće opterećenje za poduzetnika od strukturne mjere.

IV. KONCENTRACIJE PODUZETNIKA

Pojam koncentracije

Članak 15.

(1) Koncentracija poduzetnika nastaje promjenom kontrole nad poduzetnikom na trajnoj osnovi koja se stječe:

1. pripajanjem ili spajanjem dva ili više neovisnih poduzetnika ili dijelova tih poduzetnika,

2. stjecanjem izravne ili neizravne kontrole ili prevladavajućeg utjecaja jednog, odnosno više poduzetnika nad drugim, odnosno više drugih poduzetnika ili dijelom, odnosno dijelovima drugih poduzetnika i to:

– stjecanjem većine dionica ili udjela, ili

– stjecanjem većine prava glasa, ili

– na drugi način u skladu s odredbama Zakona o trgovačkim društvima i drugim propisima.

(2) Stjecanje kontrole u smislu stavka 1. ovoga članka ostvaruje se prijenosom prava, ugovora ili drugih sredstava kojima jedan ili više poduzetnika, bilo pojedinačno, bilo zajednički, uzimajući u obzir sve pravne i činjenične okolnosti, stječe mogućnost ostvarivanja prevladavajućeg utjecaja nad jednim ili više poduzetnika na trajnijoj osnovi.

(3) Stvaranje zajedničkog pothvata (*joint venture*) od strane dva ili više neovisnih poduzetnika, koji na trajnijoj osnovi djeluje kao neovisan gospodarski subjekt, smatrat će se koncentracijom u smislu stavka 1. ovoga članka.

(4) Vlada Republike Hrvatske će na prijedlog Agencije utvrditi način prijave i kriterije za ocjenu koncentracije.

(5) Koncentracijom poduzetnika u smislu odredbi stavka 1. do 3. ovoga članka ne smatra se:

1. kada kreditne ili druge financijske institucije, investicijski fondovi ili društva za osiguranje, u svojem redovnom poslovanju, koje uključuje promet i posredovanje

vrijednosnim papirima, za vlastiti račun ili račun trećih, privremeno, ali ne dulje od 12 mjeseci, stječu ili drže dionice ili udjele s namjerom njihove daljnje prodaje i to, ako ne koriste pravo glasa s obzirom na te dionice ili udjele na takav način da to utječe na konkurentno ponašanje tog poduzetnika. Na zahtjev, Agencija može produžiti rok od 12 mjeseci ako poduzetnik dokaže da se takva prodaja nije mogla provesti u zadanom roku,

2. stjecanje dionica ili udjela koje je posljedica internog restrukturiranja poduzetnika povezanih zajedničkom kontrolom (pripajanje, spajanje, prijenos vlasništva i sl.),

3. kada je kontrola nad poduzetnikom prenesena na stečajnog upravitelja ili likvidatora sukladno odredbama Stečajnog zakona i Zakona o trgovačkim društvima.

(6) Stvaranje zajedničkog pothvata (*joint venture*) od strane dva ili više neovisnih poduzetnika, koji na trajnijoj osnovi djeluje kao neovisan gospodarski subjekt, ako je cilj ili učinak takvog zajedničkog pothvata značajno ograničavanje tržišnog natjecanja putem usklađenih postupanja na tržištu između navedenih, međusobno neovisnih poduzetnika, neće se smatrati koncentracijom, već sporazumom u smislu članka 8. ovoga Zakona.

Zabranjena koncentracija

Članak 16.

Zabranjena je koncentracija poduzetnika koja može značajno narušiti tržišno natjecanje, a osobito ako je takvo narušavanje tržišnog natjecanja posljedica jačanja postojećeg ili stvaranja novog vladajućeg položaja sudionika koncentracije.

Obveza prijave namjere provedbe koncentracije

Članak 17.

(1) Radi ocjene dopuštenosti koncentracije, u smislu ovoga Zakona, sudionici koncentracije obvezni su Agenciji prijaviti svaku namjeru provedbe koncentracije ako su kumulativno ostvareni sljedeći uvjeti:

1. ukupan godišnji konsolidirani prihod svih poduzetnika sudionika koncentracije ostvaren prodajom robe i/ili usluga (u daljnjem tekstu: ukupan prihod) na svjetskom tržištu, iznosi najmanje jednu milijardu kuna sukladno financijskim izvješćima za financijsku godinu koja je prethodila koncentraciji, ako najmanje jedan sudionik koncentracije ima sjedište i/ili podružnicu u Republici Hrvatskoj, i

2. ukupan prihod svakog od najmanje dva sudionika koncentracije, u Republici Hrvatskoj, sukladno financijskim izvještajima iznosi najmanje 100.000.000 kuna, u financijskoj godini koja je prethodila koncentraciji.

(2) Ako do podnošenja prijave koncentracije sudionici koncentracije nemaju zaključena godišnja financijska izvješća, kao mjerodavna godina u postupku ocjene koncentracije smatrat će se posljednja godina za koju sudionici koncentracije imaju zaključena godišnja financijska izvješća.

(3) Prihod ostvaren prodajom robe odnosno pružanjem usluga između društava unutar koncerna (prihod unutar grupe) ne uzima se u obzir prilikom izračunavanja ukupnog godišnjeg prihoda iz stavka 1. ovoga članka.

(4) U slučaju kad se koncentracija iz članka 15. stavka 1. ovoga Zakona odnosi na pripajanje ili spajanje dijela ili dijelova jednog ili više poduzetnika, neovisno o njihovom pravnom statusu, pri izračunu prihoda u smislu stavka 1. ovoga članka, obračunava se samo prihod onih dijelova poduzetnika koji su predmet koncentracije.

(5) Dvije ili više transakcija u smislu stavka 4. ovoga članka koje su provedene u razdoblju od dvije godine, smatrat će se jednom koncentracijom, provedenom na dan posljednje transakcije.

(6) Agencija ocjenjuje dopuštenost samo onih koncentracija koje podliježu obvezi prijave namjere provedbe koncentracije iz stavka 1. ovoga članka.

Ukupni prihod kreditnih i drugih financijskih institucija

Članak 18.

(1) Pri ocjeni dopuštenosti koncentracije, koja uključuje kreditne i druge financijske institucije, uključujući i društva za osiguranje i društva za reosiguranje kao sudionike koncentracije, ukupni prihod iz članka 17. ovoga Zakona, utvrđuje se za te poduzetnike prema ukupnom prihodu iz njihovoga redovnog poslovanja u financijskoj godini koja prethodi koncentraciji.

(2) Za kreditne i druge institucije koje pružaju financijske usluge, ukupan prihod iz stavka 1. ovoga članka utvrđuje se po odbitku neizravnih poreza vezanih uz te usluge, uzimajući u obzir zbroj sljedećih stavki prihoda:

1. prihod od kamata i drugi slični prihod,

2. prihod od vrijednosnih papira:

– prihod od udjela i ostalih vrijednosnih papira s promjenjivim prinosom,

– prihod od sudjelovanja u temeljnom kapitalu gospodarskih subjekata,

– prihod od udjela u povezanim gospodarskim subjektima,

3. potraživanja na temelju provizija,

4. neto dobit od financijskih operacija i

5. drugi poslovni prihodi.

(3) Za društva za osiguranje i društva za reosiguranje, ukupan prihod iz stavka 1. ovoga članka utvrđuje se od vrijednosti bruto premija koja uključuje iznose plaćene i primljene u svezi s ugovorima o osiguranju sklopljenim od ili u ime i za račun društva za osiguranje uključujući i premije za reosiguranje, po odbitku poreza i parafiskalnih doprinosa obračunatih na iznos pojedinačnih premija ili vezanih za ukupan iznos premija.

Prijava namjere provedbe koncentracije

Članak 19.

(1) Svaku namjeru provedbe koncentracije poduzetnika iz članka 15. ovoga Zakona, sudionici koncentracije obvezni su prijaviti Agenciji kada se ispune uvjeti iz članka 17. ovoga Zakona.

(2) U slučaju kada jedan poduzetnik stječe kontrolu ili prevladavajući utjecaj nad cijelim ili dijelom drugog poduzetnika, prijavu namjere koncentracije podnosi poduzetnik koji stječe kontrolu. U svim drugim slučajevima svi sudionici koncentracije kao obveznici podnošenja prijave podnose jednu prijavu, sukladno njihovom zajedničkom dogovoru.

(3) Prijava namjere koncentracije podnosi se Agenciji na ocjenu nakon zaključenja ugovora kojim se stječe kontrola ili prevladavajući utjecaj nad poduzetnikom ili dijelom poduzetnika, odnosno nakon objave javne ponude, a prije provedbe koncentracije.

(4) Iznimno od stavka 3. ovoga članka, sudionici koncentracije mogu i prije zaključenja ugovora, odnosno objave javne ponude podnijeti prethodnu prijavu namjere provedbe koncentracije, ako u dobroj vjeri dokažu stvarnu namjeru zaključenja ugovora ili javno oglase namjeru objave javne ponude.

(5) Provedba prijavljene koncentracije dopuštena je tek po isteku roka iz članka 22. stavka 1. ovoga Zakona, odnosno danom dostave rješenja Agencije kojim se koncentracija ocjenjuje dopuštenom ili uvjetno dopuštenom u smislu članka 22. stavka 7. točke 1. i 2. ovoga Zakona.

(6) Iznimno od stavka 5. ovoga članka, u opravdanim slučajevima, a na zahtjev sudionika koncentracije, Agencija može dopustiti provedbu određenih radnji provedbe prijavljene koncentracije i prije isteka roka, odnosno dostave rješenja iz stavka 5. ovoga članka. Pri ocjeni opravdanosti takvog zahtjeva, Agencija uzima u obzir sve okolnosti slučaja, a osobito prirodu i težinu štete koja bi mogla nastupiti sudionicima koncentracije ili trećim stranama, te učinke na tržišno natjecanje koji bi mogli nastati provedbom koncentracije.

Sadržaj prijave namjere provedbe koncentracije

Članak 20.

(1) Uz prijavu namjere provedbe koncentracije iz članka 19. ovoga Zakona, podnositelj prijave obavezan je dostaviti:

1. izvornik ili ovjereni prijepis izvornika dokumenta iz kojeg je vidljiv pravni temelj koncentracije, odnosno ovjereni prijevod na hrvatski jezik ako dokument nije napisan na hrvatskom jeziku,

2. godišnja financijska izvješća sudionika koncentracije za prethodnu financijsku godinu,

3. ostale dokumente i podatke uređene propisom iz članka 15. stavka 4. ovoga Zakona.

(2) Agencija može, na zahtjev sudionika koncentracije, u opravdanim slučajevima, odlučiti da ne postoji obveza dostave određenih dokumenata i podataka iz stavka 1. točke 3. ovoga članka, ako utvrdi da za ocjenu koncentracije navedeni dokumenti i podaci nisu neophodni.

(3) Podnositelj prijave namjere provedbe koncentracije obavezan je u prijavi navesti ima li obvezu podnijeti zahtjev za ocjenu koncentracije nekom drugom tijelu ovlaštenom za ocjenu koncentracije izvan teritorija Republike Hrvatske, ili je već takav zahtjev podnio te dostaviti odluku toga tijela, ako je ona već donesena.

(4) Iznimno od odredbi stavka 1. ovoga članka, u slučaju kada Agencija u skraćenom postupku ocjenjuje prijavu namjere provedbe koncentracije, obveznik prijave koncentracije dostavlja Agenciji Kratki obrazac prijave koncentracije. Skraćeni postupak ocjene namjere provedbe koncentracije vodi se osobito u slučajevima kada:

1. niti jedan od sudionika koncentracije ne djeluje na istom mjerodavnom tržištu u proizvodnom i zemljopisnom smislu te među njima nema horizontalnog preklapanja, ili kada niti jedan sudionik ne djeluju na tržištu koje je uzlazno ili silazno u odnosu na tržište na kojem djeluje drugi sudionik koncentracije pa među njima nema vertikalne povezanosti,

2. dva ili više sudionika koncentracije djeluju na istom mjerodavnom tržištu u proizvodnom i zemljopisnom smislu, ali njihov zajednički tržišni udjel iznosi manje od 15%, i/ili kad jedan ili više sudionika koncentracije djeluju na mjerodavnom tržištu u proizvodnom smislu koje je uzlazno ili silazno u odnosu na mjerodavno tržište na kojem djeluje bilo koji sudionik koncentracije, ali njihov pojedinačni ili zajednički tržišni udjel niti na jednom tržištu ne iznosi 25% ili više,

3. sudionik koncentracije stječe samostalno kontrolu nad poduzetnikom nad kojim već ima zajedničku kontrolu, ili

4. u slučajevima kada dva ili više poduzetnika stječu kontrolu nad zajedničkim pothvatom (*joint venture*), koji nema značajnijih aktivnosti u Republici Hrvatskoj, ili kada se takve značajnije aktivnosti ne predviđaju u razumno vrijeme.

(5) Iznimno od stavka 4. ovoga članka, Agencija može od podnositelja prijave namjere provedbe koncentracije zatražiti potpunu prijavu koncentracije u smislu stavka 1. ovoga članka, ako ocijeni da postoje dostatne indicije o negativnim učincima te koncentracije na tržišno natjecanje, i u tom slučaju neće voditi skraćeni postupak njezine ocjene.

(6) Danom primitka potpune prijave koncentracije smatra se dan kada je Agencija primila sve dokumente i podatke iz stavka 1. i 3. ovoga članka, o čemu Agencija daje podnositelju prijave potvrdu. Agencija će podnositelju prijave dati potvrdu i u slučaju iz stavka 2. ovoga članka.

Postupak ocjene dopuštenosti koncentracije

Članak 21.

(1) Agencija će pokrenuti postupak ocjene dopuštenosti koncentracije po zaprimanju potpune prijave iz članka 20. stavka 6. ovoga Zakona.

(2) Prilikom ocjene dopuštenosti koncentracije, Agencija će utvrditi njezine učinke na tržišno natjecanje te moguće zapreke pristupu tržištu, a osobito u slučajevima kada se koncentracijom stvara novi ili jača postojeći vladajući položaj sudionika koncentracije.

(3) Pri ocjeni učinaka koncentracije iz stavka 2. ovoga članka Agencija utvrđuje osobito:

1. strukturu mjerodavnog tržišta, postojeće i moguće buduće konkurente na mjerodavnom tržištu na teritoriju Republike Hrvatske ili izvan njega, strukturu i izbor ponude i potražnje na tržištu te njihove trendove, cijene, rizike, ekonomske, pravne i ostale zapreke pristupu ili izlasku s tržišta,

2. položaj, tržišne udjele te ekonomsku i financijsku snagu poduzetnika na mjerodavnom tržištu, stupanj konkurentnosti sudionika koncentracije, moguće promjene u poslovanju sudionika koncentracije i alternativne izvore nabave za kupce koji nastaju kao posljedica koncentracije,

3. učinke koncentracije na druge poduzetnike ili na potrošače, kao što su kraći putevi distribucije, sniženje troškova transporta ili distribucije, specijalizacija u proizvodnji, tehnološke inovacije, sniženje cijena proizvoda i/ili usluga, kao i druge prednosti koje izravno proizlaze iz provedbe koncentracije.

(4) Agencija je ovlaštena od podnositelja prijave zatražiti svu dokumentaciju koju

smatra bitnom za utvrđivanje činjenica iz stavka 3. ovoga članka, na temelju članka 41. ovoga Zakona, a podnositelj prijave, odnosno sudionici koncentracije mogu Agenciji dostaviti i drugu dokumentaciju i podatke koje smatraju bitnim za ocjenu koncentracije, budući da je teret dokaza o postojanju pozitivnih učinaka koncentracije na sudionicima koncentracije.

(5) Po zaprimanju potpune prijave namjere provedbe koncentracije iz članka 20. stavka 6. ovoga Zakona, Agencija sukladno članku 32. točki 1. a) i b) ovoga Zakona, na internetskoj stranici Agencije objavljuje javni poziv svim zainteresiranim osobama, za dostavljanje pisanih primjedaba i mišljenja o koncentraciji, kako bi tako prikupljeni podatci pridonijeli pojašnjenju, odnosno boljem razumijevanju odnosa i stanja na mjerodavnim tržištima.

(6) Javni poziv iz stavka 5. ovoga članka osobito sadrži:

1. naziv djelatnosti koje u Republici Hrvatskoj obavljaju sudionici koncentracije,
2. tržišta u Republici Hrvatskoj na koja će koncentracija imati učinke,
3. poziv svim poduzetnicima koji djeluju na tržištima na kojima će koncentracija imati učinke, kao i poduzetnicima koji djeluju na uzlaznim, silaznim ili susjednim tržištima na kojima bi navedena koncentracija mogla imati učinke, strukovnim udrugama, udrugama poslodavaca, udrugama za zaštitu potrošača, te ostalim osobama koje nisu stranke u postupku, odnosno konkurenti sudionika koncentracije, ali za koje se može razumno pretpostaviti da imaju saznanja o odnosima na navedenim tržištima, na dostavu svojih primjedaba, stavova i mišljenja o mogućim konkretnim značajnim učincima koncentracije na njihovo poslovanje, kao i na moguće značajne učinke te koncentracije na tržišno natjecanje na navedenim tržištima, te
4. rok za dostavu primjedbi, stavova i mišljenja, koji ne može biti kraći od 8 niti dulji od 15 dana.

(7) Ako u tijeku postupka ocjene koncentracije Agencija zaprimi jednu ili više novih prijava namjere provedbe koncentracije u kojoj isti poduzetnik stječe kontrolu ili prevladavajući utjecaj, Agencija može sve prijave smatrati jednom koncentracijom, o tome voditi jedan postupak i donijeti jedno rješenje ako to smatra svrsishodnim i ekonomičnim. Rok za ocjenu koncentracije iz članka 22. stavka 1. i 3. ovoga Zakona u tom slučaju počinje teći od trenutka davanja potvrde o potpunosti prijave posljednje prijavljene namjere koncentracije u smislu članka 20. stavka 6. ovoga Zakona.

Potvrda o dopuštenosti koncentracije i rješenje o ocjeni koncentracije

Članak 22.

(1) Ako Agencija na temelju dokumenata i podataka dostavljenih uz prijavu namjere

provedbe koncentracije, u smislu članka 19. ovoga Zakona, odnosno na temelju drugih raspoloživih podataka i saznanja kojima raspolaže ocijeni da se može razumno pretpostaviti da nije riječ o zabranjenoj koncentraciji u smislu odredbe članka 16. ovoga Zakona, te ako u roku od 30 dana od dana zaprimanja potpune prijave koncentracije sukladno odredbi članka 39. ovoga Zakona ne donese zaključak o pokretanju postupka ocjene koncentracije, smatrat će se da je koncentracija dopuštena.

(2) Na pisani zahtjev sudionika koncentracije, u slučaju iz stavka 1. ovoga članka, Agencija daje potvrdu (obavijest) da je koncentracija dopuštena.

(3) Ako Agencija na temelju dokaza dostavljenih uz prijavu namjere koncentracije, u smislu članka 19. ovoga Zakona, odnosno na temelju drugih raspoloživih podataka i saznanja ocijeni da bi provedba koncentracije mogla imati značajan učinak na tržišno natjecanje na mjerodavnom tržištu, a osobito ako se tom koncentracijom stvara novi ili jača postojeći vladajući položaj sudionika koncentracije u smislu članka 16. ovoga Zakona, donijet će u smislu članka 39. ovoga Zakona zaključak o pokretanju postupka ocjene dopuštenosti koncentracije.

(4) Ako tijekom postupka ocjene koncentracije Agencija utvrdi da se koncentracija može dopustiti samo uz ispunjavanje određenih mjera i uvjeta, o tome će bez odgode, sukladno odredbi članka 48. ovoga Zakona, dostaviti obavijest podnositelju prijave, koji je obvezan, u roku ne duljem od mjesec dana od dana primitka obavijesti, predložiti odgovarajuće mjere praćenja poslovanja i/ili strukturne mjere, i uvjete kojima bi se trebali otkloniti negativni učinci predmetne koncentracije.

(5) Mjere i uvjete iz stavka 4. ovoga članka podnositelj prijave može predložiti i ranije, pa i u samoj prijavi namjere koncentracije.

(6) U slučaju iz stavka 4. ovoga članka, Agencija može u cijelosti ili djelomično prihvatiti mjere, uvjete i rokove predložene od sudionika koncentracije, ako utvrdi da su iste dostatne za otklanjanje negativnih učinaka te koncentracije na tržišno natjecanje. Ukoliko Agencija ne prihvati ili samo djelomično prihvati mjere, uvjete i rokove predložene od sudionika koncentracije, ovlaštena je sama odrediti i druge mjere praćenja poslovanja i/ili strukturne mjere te uvjete i rokove za njihovo ispunjenje.

(7) U roku od 3 mjeseca od dana donošenja zaključka o pokretanju postupka iz stavka 3. ovoga članka, Agencija će donijeti rješenje:

1. kojim se koncentracija ocjenjuje dopuštenom,
2. kojim se koncentracija ocjenjuje uvjetno dopuštenom ako se ispune određene mjere i uvjeti u rokovima koje odredi Agencija,
3. kojim se koncentracija ocjenjuje zabranjenom.

(8) U slučaju iz stavka 7. točke 2. ovoga članka, sudionici koncentracije mogu poduzimati radnje radi provedbe koncentracije počevši od dana dostave rješenja kojim Agencija koncentraciju ocjenjuje uvjetno dopuštenom. Ako sudionici koncentracije ne ispune mjere i uvjete u rokovima određenim rješenjem, Agencija će ovisno o utvrđenju razloga neispunjenja, ukinuti ili izmijeniti rješenje o uvjetno dopuštenoj koncentraciji u smislu članka 23. ovoga Zakona.

(9) Rok iz stavka 7. ovoga članka ne teče počevši od dana dostave sudionicima koncentracije obavijesti iz članka 48. ovoga Zakona, do dana dostave Agenciji prijedloga mjera, uvjeta i rokova iz stavka 4. ovoga članka.

Ukidanje i izmjena rješenja o koncentraciji

Članak 23.

(1) Agencija može po službenoj dužnosti ili na zahtjev sudionika koncentracije ukinuti rješenje iz članka 22. ovoga Zakona, u slučajevima:

1. ako je rješenje bilo doneseno na temelju netočnih ili neistinitih podataka koji su bili od odlučujućeg utjecaja za njegovo donošenje, i/ili
2. ako bilo koji od sudionika koncentracije nije ispunio mjere i uvjete u rokovima određenim rješenjem Agencije.

(2) U rješenju iz stavka 1. ovoga članka Agencija će uz odluku o ukidanju rješenja koncentraciju ocijeniti zabranjenom u smislu članka 16. ovoga Zakona, sudionicima koncentracije odrediti mjere, uvjete i rokove za ponovnu uspostavu učinkovitog tržišnog natjecanja, te izreći upravno-kaznenu mjeru sukladno odredbama ovoga Zakona.

(3) Agencija može po službenoj dužnosti ili na zahtjev sudionika koncentracije izmijeniti rješenje iz članka 22. ovoga Zakona kada stranke ne mogu ispuniti neki od uvjeta ili ih ne mogu ispuniti u određenim rokovima, zbog okolnosti koje se nisu mogle predvidjeti niti izbjeći i ne ovise o volji stranke, te u izmijenjenom rješenju odrediti nove mjere, uvjete i rokove za ponovnu uspostavu učinkovitog tržišnog natjecanja.

Mjere nakon provedbe nedopuštene koncentracije

Članak 24.

(1) Agencija po službenoj dužnosti posebnim rješenjem određuje neophodne mjere praćenja poslovanja ili strukturne mjere potrebne za ponovnu uspostavu tržišnog natjecanja na mjerodavnom tržištu, te određuje rokove za njihovo izvršenje u slučajevima kada je:

1. predmetna koncentracija provedena protivno rješenju Agencije kojim se ona ocjenjuje zabranjenom u smislu članka 22. stavka 7. točke 3. ovoga Zakona, ili

2. koncentracija provedena bez podnošenja obvezne prijave namjere koncentracije iz članka 19. ovoga Zakona.

(2) Rješenjem iz stavka 1. ovoga članka, Agencija osobito može:

1. naložiti prodaju ili prijenos stečenih dionica ili poslovnih udjela,

2. zabraniti ili ograničiti ostvarivanje prava glasa vezanog uz dionice ili udjele u poduzetnicima – sudionicima koncentracije i narediti prestanak zajedničkog pothvata (*joint venture*) ili drugih oblika stjecanja kontrole iz članka 15. ovoga Zakona koji su doveli do nedopuštene koncentracije.

(3) U rješenju iz stavka 1. ovoga članka Agencija izriče i upravno-kaznenu mjeru sukladno odredbama ovoga Zakona.

V. STRUČNA MIŠLJENJA AGENCIJE

Davanje stručnih mišljenja

Članak 25.

(1) Agencija, na zahtjev Hrvatskoga sabora, Vlade Republike Hrvatske, središnjih tijela državne uprave, pravnih osoba s javnim ovlastima u skladu s posebnim zakonom i tijela jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave daje stručna mišljenja o sukladnosti nacрта prijedloga zakona i drugih propisa s ovim Zakonom te o ostalim pitanjima koja mogu značajno utjecati na tržišno natjecanje.

(2) Agencija može zatražiti od središnjih tijela državne uprave ili drugih državnih tijela dostavljanje na uvid nacрта prijedloga zakona i drugih propisa, radi davanja stručnih mišljenja o njihovoj sukladnosti s ovim Zakonom, ako smatra da mogu značajno utjecati na tržišno natjecanje.

(3) Agencija može tijelima iz stavka 1. ovoga članka davati mišljenja o sukladnosti važećih zakona i drugih propisa s ovim Zakonom, donositi mišljenja kojima se promiče znanje o tržišnom natjecanju, odnosno podiže razina svijesti i informiranosti o ulozi politike i prava tržišnog natjecanja, kao i donositi mišljenja i stručne stavove o rješenjima i razvoju komparativne prakse iz područja prava i politike tržišnog natjecanja.

VI. AGENCIJA ZA ZAŠTITU TRŽIŠNOG NATJECANJA

Pravni položaj i ustrojstvo Agencije

Članak 26.

(1) Agencija je pravna osoba s javnim ovlastima koja samostalno i neovisno obavlja poslove u okviru djelokruga i nadležnosti određenih ovim Zakonom i Zakonom o državnim potporama, za što odgovara Hrvatskom saboru.

(2) Zabranjen je svaki oblik utjecaja na rad Agencije koji bi mogao ugroziti njezinu samostalnost i neovisnost.

(3) Rad Agencije je javan.

(4) Sjedište Agencije je u Zagrebu.

(5) Unutarnje ustrojstvo i način poslovanja Agencije, opći akti Agencije te druga pitanja značajna za rad Agencije pobliže se uređuju Statutom Agencije, kojega potvrđuje Hrvatski sabor.

(6) Za ostvarivanje prava i obveza iz radnog odnosa, na radnike Agencije i članove Vijeća za zaštitu tržišnog natjecanja primjenjuju se opći propisi o radu.

(7) Sredstva za obavljanje poslova iz djelokruga Agencije osiguravaju se u državnom proračunu Republike Hrvatske.

(8) Upravne pristojbe i upravno-kaznene mjere koje naplaćuje i izriče Agencija, prihod su državnog proračuna Republike Hrvatske.

Vijeće za zaštitu tržišnog natjecanja

Članak 27.

(1) Vijeće za zaštitu tržišnog natjecanja (u daljnjem tekstu: Vijeće) je tijelo koje upravlja radom Agencije, a sastoji se od pet članova, od kojih je jedan predsjednik Vijeća.

(2) Predsjednik Vijeća za zaštitu tržišnog natjecanja zastupa, predstavlja i rukovodi Agencijom.

(3) U rukovođenju Agencijom predsjednik Vijeća organizira i vodi rad i poslovanje Agencije, vodi stručni rad i odgovara za stručni rad Agencije.

(4) Predsjednika i ostale članove Vijeća imenuje i razrješuje dužnosti Hrvatski sabor na prijedlog Vlade Republike Hrvatske.

- (5) Zamjenika predsjednika, na prijedlog predsjednika Vijeća, bira Vijeće većinom glasova.
- (6) Predsjednik i članovi Vijeća zaposleni su u Agenciji.

Uvjeti za imenovanje i trajanje mandata

Članak 28.

- (1) Predsjednikom i članom Vijeća može biti imenovan državljanin Republike Hrvatske koji je završio preddiplomski i diplomski sveučilišni studij ili integrirani preddiplomski i diplomski sveučilišni studij pravnog ili ekonomskog smjera i stekao odgovarajući naziv u skladu s posebnim zakonom te koji ima deset godina radnog staža u struci.
- (2) Uz uvjete iz stavka 1. ovoga članka predsjednik i članovi Vijeća moraju ispunjavati i sljedeće uvjete:
1. za pravnika položen pravosudni ispit,
 2. za ekonomista specijalistički ispit ili znanstveni stupanj magistra ili doktora znanosti.
- (3) Predsjednik i članovi Vijeća imenuju se na razdoblje od pet godina, te mogu biti ponovno imenovani.
- (4) Predsjednik i članovi Vijeća dužnost obnašaju profesionalno.
- (5) Predsjednik i članovi Vijeća ne mogu biti državni dužnosnici, osobe koje obnašaju dužnost u tijelima političke stranke niti članovi uprava, nadzornih odbora te upravnih vijeća poduzetnika, ili biti članovi bilo kojih drugih oblika interesnih udruživanja, koji bi mogli dovesti do sukoba interesa.
- (6) Predsjednik i članovi Vijeća mogu pisati i objavljivati stručne ili znanstvene radove i sudjelovati u radu stručnih ili znanstvenih skupova i projekata.
- (7) Predsjednik i članovi Vijeća su obvezni ponašati se tako da ne umanjuju ugled Agencije, te da ne dovode u pitanje samostalnost i neovisnost Agencije pri donošenju odluka.

Razrješenje predsjednika i članova Vijeća

Članak 29.

- (1) Hrvatski sabor može razriješiti dužnosti predsjednika, odnosno člana Vijeća prije isteka mandata, na prijedlog Vlade Republike Hrvatske, ako:
1. to sam zatraži,

2. bude osuđen za kazneno djelo koje ga čini nedostojnim obavljanja dužnosti predsjednika, odnosno člana Vijeća,
3. trajno izgubi sposobnost obavljanja povjerenih mu dužnosti,
4. tijekom mandata preuzme neku od dužnosti iz članka 28. stavka 5. ovoga Zakona,
5. u obnašanju dužnosti povrijedi odredbe članka 28. ovoga Zakona.

(2) O postojanju razloga za razrješenje predsjednika, odnosno člana Vijeća prije isteka mandata Vijeće je obvezno izvijestiti Vladu Republike Hrvatske.

(3) Prije donošenja odluke o razrješenju, predsjedniku, odnosno članu Vijeća mora se omogućiti da se pisano očituje o razlozima razrješenja Hrvatskom saboru.

Djelokrug Vijeća

Članak 30.

U upravljanju radom Agencije, Vijeće osobito:

1. predlaže Vladi Republike Hrvatske donošenje propisa na temelju odredaba ovoga Zakona,
2. donosi odluke na temelju kojih Agencija pokreće i vodi postupak utvrđivanja narušavanja tržišnog natjecanja i postupak utvrđivanja postojanja uvjeta za izricanje upravno-kaznenih mjera zbog povrede ovoga Zakona, okončava postupak i određuje mjere, uvjete i rokove za ponovnu uspostavu učinkovitog tržišnog natjecanja, te izriče upravno-kaznenu mjeru i rokove i način njezina izvršenja,
3. nalaže stručnoj službi provođenje prethodnog ispitivanja stanja na mjerodavnom tržištu,
4. donosi odluku na temelju koje Agencija podnosi zahtjev Upravnom sudu Republike Hrvatske za davanjem naloga za određivanje nenajavljene pretrage poslovnih prostorija, zemljišta i prijevoznih sredstava, dokumenata, isprava i stvari koje se tamo nalaze kao i pečaćenje i privremeno oduzimanje predmeta pretrage iz članka 42. stavka 1. i članka 44. ovoga Zakona,
5. aktivno promiče znanje o tržišnom natjecanju, odnosno podiže razinu svijesti i informiranosti o ulozi politike i prava tržišnog natjecanja,
6. daje mišljenja o sukladnosti nacрта prijedloga zakona i drugih propisa s ovim Zakonom,
7. utvrđuje metodološke osnove za istraživanje tržišnog natjecanja,

8. utvrđuje pravila i mjere za zaštitu tržišnog natjecanja, mjere za otklanjanje narušavanja tržišnog natjecanja i druge mjere za unapređenje prava i politike tržišnog natjecanja na području Republike Hrvatske,

9. daje mišljenja i stručne stavove o rješenjima i razvoju komparativne prakse iz područja prava i politike tržišnog natjecanja,

10. na zahtjev Hrvatskoga sabora, Vlade Republike Hrvatske, središnjih tijela državne uprave, pravnih osoba s javnim ovlastima u skladu s posebnim zakonom te tijela jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave daje stručna mišljenja o pitanjima iz područja prava i politike tržišnog natjecanja,

11. obavlja poslove međunarodne suradnje, vezane uz izvršenje međunarodnih obveza Republike Hrvatske, prenesenih u ovlast Agencije, te uz izvršenje projekata međunarodnih i europskih gospodarskih integracija, odnosno surađuje s inozemnim tijelima ovlaštenima za tržišno natjecanje te međunarodnim organizacijama i institucijama,

12. usvaja godišnje Izvješće o radu koje Agencija jednom godišnje podnosi Hrvatskom saboru za proteklu kalendarsku godinu.

Način donošenja odluka

Članak 31.

(1) Odluke o svim općim i pojedinačnim aktima Vijeće donosi na sjednicama većinom od najmanje tri glasa, a član Vijeća ne može biti suzdržan od glasovanja.

(2) Tri člana Vijeća čine kvorum, a svakoj sjednici Vijeća obvezno prisustvuje predsjednik Vijeća, odnosno u njegovoj odsutnosti njegov zamjenik.

Stručna služba Agencije

Članak 32.

Stručna služba Agencije obavlja upravne i stručne poslove zaštite tržišnog natjecanja, a osobito:

1. vodi prethodno ispitivanje stanja na mjerodavnom tržištu radi utvrđivanja postojanja dostatnih indicija za pokretanje postupka u smislu članka 39. ovoga Zakona te u tu svrhu

a) prikuplja podatke i obavijesti od pravnih ili fizičkih osoba, strukovnih ili gospodarskih interesnih udruga, odnosno komora poduzetnika, udruga potrošača, tijela državne uprave, te tijela jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave koji imaju određena saznanja koja su bitna za ispitivanje tržišta i utvrđivanje stanja

na tržištu, neovisno o konkretnim postupcima koje Agencija vodi,

b) prikuplja podatke i obavijesti od pravnih ili fizičkih osoba, strukovnih ili gospodarskih interesnih udruga, odnosno komora poduzetnika, udruga potrošača, tijela državne uprave, te tijela jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave koji imaju određena saznanja koja su bitna za utvrđivanje stanja na pojedinim tržištima, te prije donošenja zaključka o pokretanju postupka u svakom pojedinom slučaju nastoji postići ponovnu uspostavu tržišnog natjecanja na mjerodavnom tržištu, ako je to u javnom interesu, i nije riječ o značajnom narušavanju tržišnog natjecanja,

2. predlaže Vijeću donošenje odluke o pokretanju postupka u smislu članka 39. ovoga Zakona,

3. izvještava Vijeće o činjenicama i okolnostima na temelju kojih Vijeće donosi odluku o podnošenju zahtjeva Agencije Upravnom sudu Republike Hrvatske za davanje naloga za određivanje nenajavljene pretrage poslovnih prostorija, zemljišta i prijevoznih sredstava, dokumenata, isprava i stvari koje se tamo nalaze kao i pečaćenje i privremeno oduzimanje predmeta pretrage iz članka 42. stavka 1. i članka 44. ovoga Zakona,

4. vodi postupak utvrđivanja narušavanja tržišnog natjecanja i postupak izricanja upravno-kaznenih mjera u pojedinačnim predmetima, te nakon što utvrdi sve relevantne činjenice i okolnosti za donošenje odluke izvještava Vijeće koje odlučuje o predmetnom postupku sukladno odredbama ovoga Zakona,

5. izrađuje nacрте odluka kojima se okončava postupak za koji je nadležna Agencija, odnosno kojima se utvrđuju povrede odredaba ovoga Zakona i izriče upravno-kaznena mjera, rokovi i način njezina izvršenja, te određuju mjere, uvjeti i rokovi za ponovnu uspostavu učinkovitog tržišnog natjecanja,

6. izrađuje nacрте mišljenja o sukladnosti nacрта prijedloga zakona i drugih propisa s ovim Zakonom,

7. izrađuje nacрте propisa i drugih akata potrebnih za provedbu ovoga Zakona,

8. izrađuje nacрте dokumenata kojima se aktivno promiče znanje o tržišnom natjecanju, odnosno podiže razinu svijesti i informiranosti o ulozi politike i prava tržišnog natjecanja,

9. prati i analizira uvjete na tržištu s ciljem razvoja tržišnog natjecanja,

10. obavlja poslove međunarodne suradnje, vezane uz izvršenje međunarodnih obveza Republike Hrvatske, prenesenih u ovlast Agencije, te uz izvršenje projekata međunarodnih i europskih gospodarskih integracija, odnosno surađuje s inozemnim tijelima za tržišno natjecanje te međunarodnim organizacijama i institucijama,

11. priprema godišnje izvješće o radu.

Sukob interesa radnika

Članak 33.

(1) Radnici Agencije ne mogu biti članovi uprava ili nadzornih odbora te upravnih vijeća poduzetnika, ili biti u članstvima bilo kojih drugih oblika interesnog udruživanja, koja bi mogla dovesti u sumnju njihovu nepristranost u vođenju postupaka koji su u nadležnosti Agencije.

(2) Iznimno od odredbe stavka 1. ovoga članka, dopušteno je članstvo i sudjelovanje u znanstvenim udrugama, asocijacijama i projektima, pod uvjetom da isto ne utječe na nepristranost u vođenju postupaka.

Izvješće o radu

Članak 34.

Agencija jednom godišnje podnosi Hrvatskom saboru Izvješće o radu za proteklu kalendarsku godinu.

VII. POSTUPAK U NADLEŽNOSTI AGENCIJE

Primjena odredaba koje uređuju postupak koji je u nadležnosti Agencije

Članak 35.

(1) U postupcima koji su u nadležnosti Agencije, ako nije drugačije propisano ovim Zakonom, podredno se primjenjuje Zakon o općem upravnom postupku i Prekršajni zakon.

(2) Radnici stručne službe – diplomirani pravnici s položenim pravosudnim ispitom vode postupke koji su u nadležnosti Agencije iz stavka 1. ovoga članka, a odluke u tim predmetima donosi Vijeće u smislu članka 30. točke 2. ovoga Zakona.

(3) Za vođenje postupka utvrđivanja postojanja uvjeta za izricanje upravno kaznene mjere i izricanja upravno-kaznene mjere iz članka 52. i 60. do 65. ovoga Zakona, obvezan je i radni staž u struci od najmanje 4 godine nakon položenog pravosudnog ispita.

Stranke u postupku

Članak 36.

(1) Položaj stranke u postupku imaju poduzetnici protiv kojih Agencija vodi postupak koji je u njezinoj nadležnosti, te poduzetnici sudionici koncentracija.

(2) Podnositelj inicijative za pokretanje postupka iz članka 37. ovoga Zakona nema položaj stranke u postupku.

(3) Osoba koja smatra da se u postupku koji je u nadležnosti Agencije odlučuje o njezinim pravima ili pravnim interesima, a nema položaj stranke u postupku, može podnijeti pisani zahtjev Agenciji za priznavanje istih postupovnih prava koje ima podnositelj inicijative iz članka 37. ovoga Zakona, ako dokaže postojanje tog interesa.

(4) Agencija će o zahtjevu iz stavka 3. ovoga članka zaključkom odlučiti u roku od 30 dana od dana zaprimanja zahtjeva. Protiv tog zaključka nije dopuštena žalba, ali je tužbom dopušteno pokrenuti upravni spor pred Upravnim sudom Republike Hrvatske.

Postupak utvrđivanja povrede odredbi ovoga Zakona

Inicijativa za pokretanje postupka

Članak 37.

(1) Inicijativu za pokretanje postupka koji je u nadležnosti Agencije, u obliku pisanog zahtjeva, prijedloga, obavijesti, prigovora ili drugog podneska može podnijeti svaka pravna ili fizička osoba, strukovna ili gospodarska interesna udruga, odnosno komora poduzetnika, udruga potrošača, Vlada Republike Hrvatske, središnja tijela državne uprave te tijela jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave.

(2) Inicijativa iz stavka 1. ovoga članka sadrži:

1. naziv i sjedište pravne osobe, odnosno ime i prezime i prebivalište fizičke osobe podnositelja inicijative,

2. podatke pomoću kojih se može nedvojbeno i jasno odrediti protiv koga se podnosi inicijativa,

3. opis činjeničnog stanja, prakse ili okolnosti koje su razlog za podnošenje inicijative,

4. isprave, dokumente i druge dokaze kojima podnositelj inicijative raspolaže, a kojima se potkrepljuju navodi iz točke 3. ovoga stavka.

(3) Ako inicijativa iz stavka 1. ovoga članka sadrži podatke koje podnositelj smatra poslovnom tajnom, obvezan je to naznačiti te navesti pravnu osnovu.

(4) Podnositelj inicijative može pisanim putem zatražiti od Agencije dostavu Obavijesti o preliminarno utvrđenim činjenicama u postupku iz članka 48. ovoga Zakona u skraćenom obliku, i može zatražiti saslušanje u postupku u svojstvu svjedoka. U tom slučaju, Agencija će udovoljiti zahtjevu podnositelja.

(5) Podnositelj inicijative može tražiti od Agencije zaštitu identiteta. Ako ocijeni da za to postoje opravdani razlozi, Agencija će udovoljiti takvom zahtjevu. U tom slučaju, podnositelj inicijative nema pravo na dostavu skraćenog oblika obavijesti iz stavka 4. ovoga članka.

Pokretanje postupka

Članak 38.

(1) Postupak utvrđivanja zabranjenih sporazuma iz članka 8. ovoga Zakona, postupak ocjene sporazuma iz članka 10. stavka 4. i članka 11. stavka 4. ovoga Zakona te postupak utvrđivanja zlouporabe vladajućeg položaja iz članka 14. ovoga Zakona, Agencija pokreće po službenoj dužnosti.

(2) Postupak ocjene dopuštenosti koncentracije Agencija pokreće u pravilu na temelju prijave sudionika koncentracije u smislu članka 19. ovoga Zakona. Agencija može pokrenuti postupak ocjene koncentracija po službenoj dužnosti ako sudionici ne prijave koncentraciju u smislu članka 17. ovoga Zakona, u slučaju ukidanja ili izmjene rješenja o koncentraciji u smislu članka 23. ovoga Zakona, te u slučaju određivanja mjera nakon provedbe nedopuštene koncentracije iz članka 24. ovoga Zakona.

(3) Postupci iz stavka 1. i 2. ovoga članka smatraju se pokrenutim danom donošenja zaključka o pokretanju postupka sukladno članku 39. ovoga Zakona.

(4) Ako ocijeni da se inicijativa iz članka 37. ovoga Zakona odnosi na postupanje koje ima neznatan učinak na tržišno natjecanje na određenom mjerodavnom tržištu, Agencija će donijeti zaključak kojim utvrđuje da ne postoji javni interes za pokretanje postupka i isti dostaviti podnositelju inicijative.

(5) Ako Agencija na temelju inicijative iz članka 37. ovoga Zakona tijekom prethodnog ispitivanja stanja na mjerodavnom tržištu u smislu članka 32. točke 1. a) i b) utvrdi da nema uvjeta za pokretanje postupka u smislu odredaba ovoga Zakona, dužna je nakon utvrđenja stanja na mjerodavnom tržištu, a najkasnije u roku od 10 mjeseci od dana zaprimanja inicijative za pokretanje postupka, o tome donijeti zaključak i isti dostaviti podnositelju inicijative iz članka 37. ovoga Zakona.

(6) Protiv zaključka iz stavka 4. i 5. ovoga članka nije dopuštena žalba ali je dopušteno tužbom pokrenuti upravni spor pred Upravnim sudom Republike Hrvatske.

(7) Agencija je u zaključku iz stavka 4 i 5. ovoga članka dužna, na nedvojben način navesti razloge zbog kojih nema javnog interesa za pokretanje postupka odnosno nema uvjeta za pokretanje postupka, s time da ne postoji obveza Agencije da ocjenjuje i obrazlaže svaki prijedlog podnositelja inicijative pojedinačno.

Zaključak o pokretanju postupka

Članak 39.

(1) Zaključak o pokretanju postupka na temelju odredbi ovoga Zakona osobito sadrži:

1. oznaku predmeta na koji se zaključak odnosi,
2. odredbe ovoga Zakona, na temelju kojih se pokreće postupak,
3. opis činjeničnog stanja, prakse ili okolnosti koje su razlog za pokretanje postupka,
4. zahtjev za dostavom podataka i dokumentacije u smislu članka 41. ovoga Zakona.

(2) Protiv zaključka o pokretanju postupka iz stavka 1. ovoga članka nije dopuštena žalba niti je tužbom dopušteno pokrenuti upravni spor pred Upravnim sudom Republike Hrvatske.

Članak 40.

(1) Primjerak zaključka o pokretanju postupka iz članka 39. ovoga Zakona Agencija dostavlja stranci protiv koje je postupak pokrenut odnosno podnositelju prijave koncentracije, osim podataka koji se smatraju poslovnom tajnom, u smislu članka 53. ovoga Zakona.

(2) Stranka protiv koje je pokrenut postupak dostavlja očitovanje u roku koji odredi Agencija. Taj rok se određuje za svaki slučaj pojedinačno, a ne može biti kraći od 8 ni dulji od 30 dana.

(3) U zadanom roku, stranka protiv koje je pokrenut postupak dužna je dostaviti Agenciji traženo očitovanje, te ostale podatke i dokumentaciju koji se odnose na predmet postupka.

(4) Iznimno od stavka 2. i 3. ovoga članka, stranka protiv koje je pokrenut postupak može iz opravdanih razloga tražiti produljenje roka za dostavu očitovanja. Agencija može odobriti produljenje roka za najdulje 30 dana.

(5) Ako stranka protiv koje je postupak pokrenut ne postupi po zahtjevu i u rokovima koje odredi Agencija, ili ako izjavi da nije u mogućnosti postupiti po zahtjevu, Agencija će činjenice i okolnosti relevantne za postupak utvrditi po službenoj dužnosti, na temelju vlastitih saznanja, raspoloživih podataka i dokumentacije, te će bez odgađanja stranci protiv koje je pokrenut postupak dostaviti Obavijest o preliminarno utvrđenim činjenicama u postupku iz članka 48. ovoga Zakona, a potom zakazati usmenu raspravu.

(6) Ako je postupak pokrenut na temelju inicijative iz članka 37. ovoga Zakona, Agencija podnositelju inicijative ne dostavlja zaključak iz članka 39. ovoga Zakona, već ga o pokretanju postupka obavještava dopisom.

Prikupljanje podataka

Članak 41.

(1) Agencija je ovlaštena pisanim zahtjevom:

1. zahtijevati od stranke u postupku, kao i od drugih pravih ili fizičkih osoba, strukovnih ili gospodarskih interesnih udruga, odnosno komora poduzetnika, udruga potrošača, tijela državne uprave te tijela jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, sve potrebne obavijesti, u obliku pisanih očitovanja ili usmenih izjava te dostavu na uvid potrebnih podataka i dokumentacije,

2. zahtijevati od stranke u postupku da joj omogući neposredan uvid u sve poslovne prostorije, svu nepokretnu i pokretnu imovinu, poslovne knjige, baze podataka i drugu dokumentaciju,

3. zahtijevati od stranke u postupku obavljanje drugih radnji koje smatra potrebnima radi utvrđenja svih relevantnih činjenica.

(2) Zahtjev iz stavka 1. ovoga članka mora sadržavati pravni temelj, predmet i svrhu zahtjeva, rok za njegovo provođenje, kao i upozorenje da će stranci u postupku i drugim pravnim i fizičkim osobama iz stavka 1. ovoga članka, ako ne postupe po zahtjevu, biti izrečena upravno-kaznena mjera sukladno ovome Zakonu.

(3) Ako stranka u postupku i druge pravne i fizičke osobe iz stavka 1. ovoga članka ne postupe po zahtjevu, Agencija će rješenjem utvrditi povredu ovoga Zakona i izreći upravno-kaznenu mjeru za tu povredu sukladno ovome Zakonu. Protiv toga rješenja nije dopuštena žalba, ali je dopušteno tužbom pokrenuti upravni spor pred Upravnim sudom Republike Hrvatske.

(4) Kada podaci i dokumentacija iz stavka 1. ovoga članka sadrže poslovnu tajnu, stranka u postupku i druge pravne i fizičke osobe iz stavka 1. ovoga članka obvezne su Agenciji označiti, uz valjano obrazloženje, što se smatra poslovnom tajnom.

(5) U slučaju iz stavka 4. ovoga članka, stranka u postupku i druge pravne i fizičke osobe iz stavka 1. ovoga članka su obvezne Agenciji dostaviti i primjerak poslovne dokumentacije koja ne sadrži poslovne tajne. U slučaju da samo naznače koje podatke smatraju poslovnom tajnom, a ne dostave primjerak dopisa i/ili poslovne dokumentacije bez poslovnih tajni, Agencija će te osobe ponovno pozvati na dostavu dopisa i/ili poslovne dokumentacije bez poslovnih tajni. Ako stranka u postupku ili druga pravna ili fizička osoba iz stavka 1. ovoga članka ne postupe niti po ponovljenom zahtjevu, Agencija će smatrati da takav dopis i/ili poslovna dokumentacija ne sadrži poslovne tajne.

(6) Ako stranka u postupku ili druga pravna ili fizička osoba iz stavka 1. ovoga članka ne dostavi podatke i dokumentaciju iz stavka 1. ovoga članka, Agencija će pri utvrđivanju činjenica ocijeniti značenje propuštanja da se dostave podaci i dokumentacija i sukladno tome utvrditi relevantne činjenice.

Nenajavljene pretrage poslovnih i drugih prostorija, zemljišta i prijevoznih sredstava, kao i pečačenje te privremeno oduzimanje predmeta

Članak 42.

(1) Prije provođenja nenajavljene pretrage poslovnih prostorija, zemljišta i prijevoznih sredstava, Agencija će od Upravnog suda Republike Hrvatske zatražiti da, prema pravilima koja vrijede za osiguranje dokaza u izvanparničnom postupku, naloži nenajavljenju pretragu poslovnih prostorija, zemljišta i prijevoznih sredstava, dokumenata, isprava i stvari koje se tamo nalaze, kao i pečačenje te privremeno oduzimanje predmeta, osobito ako postoji opasnost od skrivanja ili uništenja dokaza.

(2) U slučaju kada postoji osnovana sumnja da postoji opasnost uklanjanja ili izmjene dokaza koji se nalaze kod stranaka u postupku, ovlaštene radnici Agencije, samostalno ili uz pomoć ovlaštenih stručnjaka ministarstva nadležnog za unutarnje poslove – Odjela za gospodarski kriminalitet (dalje: ovlaštene osobe) mogu provesti nenajavljenju pretragu iz stavka 1. ovoga članka, o čemu stranku, odnosno posjednika prostorija i stvari izvješćuju na mjestu događaja i u trenutku provedbe nenajavljene pretrage.

(3) Prije provedbe nenajavljene pretrage iz stavka 2. ovoga članka, ovlaštene osobe Agencije dužne su predočiti stranci u postupku ili posjedniku prostorija i stvari službenu iskaznicu i nalog Upravnog suda Republike Hrvatske za provedbu pretrage. Oblik i sadržaj službene iskaznice određen je Pravilnikom o službenoj iskaznici Agencije. Ukoliko u pretrazi sudjeluju i druge ovlaštene osobe iz stavka 2. ovoga članka, stranci u postupku ili posjedniku prostorija iste su dužne predočiti pisano ovlaštenje Agencije za sudjelovanje u pretrazi.

(4) Ovlaštene osobe u slučaju nenajavljene pretrage iz stavka 2. ovoga članka mogu:

1. ući i provesti pretragu svih poslovnih prostorija, zemljišta i prijevoznih sredstava (dalje: prostorije) u sjedištu poduzetnika protiv kojeg se vodi postupak, kao i na svakoj drugoj adresi na kojoj taj poduzetnik djeluje;

2. pregledati poslovne knjige i drugu dokumentaciju koja se odnosi na poslovanje poduzetnika, neovisno o mediju na kojemu su te knjige ili dokumentacija pohranjeni,

3. oduzeti i/ili napraviti preslike poslovnih knjiga i druge dokumentacije ili izvadaka iz poslovnih knjiga i druge dokumentacije, u elektroničkom ili drugom obliku,

4. oduzeti potrebnu dokumentaciju i zadržati je koliko je potrebno za izradu preslike te dokumentacije, ukoliko iz tehničkih razloga nije moguće tijekom pretrage napraviti preslike potrebne dokumentacije, o čemu je ovlaštena osoba dužna sastaviti službenu zabilješku,
5. zapečatiti prostoriju i/ili poslovnu knjigu ili dokumentaciju za vrijeme pretrage i u opsegu neophodnom za provedbu pretrage,
6. zatražiti od zastupnika poduzetnika ili radnika poduzetnika usmeno očitovanje o činjenicama ili dokumentima koji se odnose na cilj i predmet pretrage, te dobivene odgovore zabilježiti,
7. zatražiti od zastupnika poduzetnika ili radnika poduzetnika dostavu pisanog očitovanja o činjenicama ili dokumentima koji se odnose na cilj i predmet pretrage, te odrediti rok u kojem je potrebno dostaviti to očitovanje,
8. obavljati i druge radnje potrebne za postizanje cilja pretrage.

(5) U slučaju privremenog oduzimanja stvari, poslovnih knjiga i druge dokumentacije tijekom nenajavljene pretrage iz stavka 2. ovoga članka, Agencija će o tome sačiniti službenu zabilješku u kojoj će osobito navesti mjesto pronalaska privremeno oduzetih stvari i njihov opis. Ovlaštena osoba Agencije bez odgađanja dužna je stranci u postupku ili posjedniku stvari dati potvrdu o privremenom oduzimanju stvari i druge dokumentacije. Privremeno oduzete stvari, poslovne knjige i dokumentacija zadržat će se do utvrđivanja svih relevantnih činjenica i okolnosti koje te stvari i dokumentacija sadrže, a najdulje do dana donošenja rješenja kojim se okončava postupak u Agenciji.

Članak 43.

Ukoliko poduzetnik odbija dopustiti ulaz ovlaštenim osobama u poslovne prostorije, odnosno ukoliko sprječava uvid u poslovne knjige i drugu dokumentaciju, ili na bilo koji drugi način otežava provedbu nenajavljene pretrage, ovlaštene osobe mogu, uz pomoć djelatnika ministarstva nadležnog za unutarnje poslove, i protiv volje poduzetnika ući u poslovne prostorije i izvršiti uvid u poslovne knjige i drugu dokumentaciju.

Članak 44.

(1) Ukoliko postoji osnovana sumnja da se poslovne knjige i/ili druga dokumentacija koja se odnosi na postupak koji se vodi u Agenciji nalazi u prostorijama poduzetnika protiv kojeg nije pokrenut postupak, ili u stanu ili drugoj prostoriji koja ima istu, sličnu ili povezanu namjenu članova Uprave i radnika poduzetnika protiv kojeg je pokrenut postupak ili drugih osoba, nenajavljenoj pretrazi tih prostorija obvezno moraju nazočiti i dvije punoljetne osobe kao svjedoci.

(2) Na nenajavljenu pretragu iz stavka 1. ovoga članka na odgovarajući način se primjenjuje odredbe članka 42., 43., 45. i 46. ovoga Zakona.

Članak 45.

(1) Prilikom provedbe nenajavljene pretrage, iz dokumentacije koja se pretražuje izuzet će se pisma, obavijesti i drugi oblici komunikacije između poduzetnika protiv kojeg se vodi postupak i njegovih opunomoćenika, koji se smatraju povjerljivim informacijama.

(2) Ukoliko poduzetnik ili njegov opunomoćenik odbijaju dati na uvid dokumentaciju pozivajući se na povjerljivost informacija iz stavka 1. ovoga članka, ovlaštena osoba Agencije ima pravo uvida u naznačenu dokumentaciju. U slučaju da ovlaštena osoba Agencije smatra da nije riječ o povjerljivim informacijama iz stavka 1. ovoga članka, dužna je tu dokumentaciju ili njezinu presliku staviti u posebnu omotnicu koja će se, pred poduzetnikom i njegovim opunomoćenikom ako je nazočan, zatvoriti, naznačiti datum i staviti službeni pečat Agencije, a koju će potpisati sve stranke i opunomoćenici.

(3) U slučaju iz stavka 2. ovoga članka, na odgovarajući način primjenjivat će se odredbe Zakona o općem upravnom postupku o rješavanju prethodnog pitanja.

Članak 46.

(1) Nakon provedene nenajavljene pretrage iz članaka 42. i 44. ovoga Zakona, a najkasnije u roku od 15 dana, ovlaštena osoba sastavit će zapisnik o pretrazi.

(2) Zapisnik iz stavka 1. ovoga članka sadrži osobito:

1. mjesto i datum sastavljanja zapisnika,
2. klasu predmeta i pravni temelj za provedbu nenajavljene pretrage,
3. mjesto i vrijeme provedbe nenajavljene pretrage,
4. osobna imena ovlaštenih osoba koje su sudjelovale u pretrazi, nazočnih stranaka u postupku i njihovih opunomoćenika i trećih osoba,
5. opis tijeka i sadržaja svake provedene radnje tijekom nenajavljene pretrage i danih izvjava,
6. popis dokumenata i ostalih predmeta korištenih i/ili privremeno oduzetih tijekom nenajavljene pretrage.

(3) Zapisnik iz stavka 1. ovoga članka dostavit će se strankama u postupku kao i osobama kod kojih je provedena nenajavljena pretraga.

(4) Stranke u postupku, kao i osobe kod kojih je provedena nenajavljena pretraga

imaju pravo dostaviti svoje primjedbe na zapisnik iz stavka 1. ovoga članka, u pisanom obliku, u roku od 15 dana od dana primitka zapisnika.

Pravo uvida u spis

Članak 47.

(1) Stranke u postupku imaju pravo tražiti uvid u spis predmeta po zaprimanju Obavijesti o preliminarno utvrđenim činjenicama u postupku iz članka 48. ovoga Zakona. Agencija će na trošak stranke načiniti presliku spisa ili pojedinih isprava.

(2) Zahtjev za uvid u spis, iz stavka 1. ovoga članka, podnosi se Agenciji pisanim putem.

(3) Agencija će odrediti termin za uvid u spis najkasnije u roku od 15 dana od dana zaprimanja zahtjeva iz stavka 2. ovoga članka.

(4) Iznimno od odredaba stavka 1. i 2. ovoga članka, ne mogu se razgledati niti prepisivati nacrti rješenja Agencije, službeni referati te zapisnici ili tonski zapisi sa sjednica Vijeća, interne upute i zabilješke o predmetu, sva prijepiska između Agencije i Europske komisije, kao i prijepiska između Agencije i tijela za zaštitu tržišnog natjecanja drugih država i njihovih udruženja, te druge isprave koje se smatraju poslovnom tajnom u smislu članka 53. ovoga Zakona.

(5) Podnositelj inicijative po zaprimanju zaključka da ne postoji javni interes za pokretanje postupka iz članka 38. stavka 4. ovoga Zakona ili da nema uvjeta za pokretanje postupka iz članka 38. stavka 5. ovoga Zakona, odnosno po zaprimanju rješenja Agencije kojim se utvrđuje da nije narušeno tržišno natjecanja u smislu odredaba ovoga Zakona (članak 58. stavak 1. točka 12.) ima pravo uvida u dokumentaciju na kojoj se temelji zaključak, odnosno rješenje Agencije. U tom slučaju, odredbe stavaka 2., 3. i 4. ovoga članka odnose se i na pravo podnositelja inicijative za uvidom u spis.

(6) Iznimno od stavka 5. ovoga članka, osobe iz članka 36. stavka 2. i 3. ovoga Zakona nemaju pravo uvida u spis predmeta za vrijeme trajanja postupka, ali imaju pravo na dostavu Obavijesti o preliminarno utvrđenim činjenicama u postupku iz članka 48. ovoga Zakona u skraćenom obliku, ako to pisanim putem zatraže od Agencije.

(7) Protiv zaključka kojom se odbija zahtjev za uvid u spis ili dio spisa, nije dopuštena žalba niti je dopušteno pokretanje upravnog spora.

Obavijest o preliminarno utvrđenim činjenicama u postupku

Članak 48.

(1) Kako bi strankama u postupku iz članka 36. stavka 1. ovoga Zakona osigurala

(1) Kako bi strankama u postupku iz članka 36. stavka 1. ovoga Zakona osigurala mogućnost da se izjasne o svim relevantnim činjenicama i okolnostima, Agencija će im prije zakazivanja usmene rasprave dostaviti pisanu Obavijest o preliminarno utvrđenim činjenicama u postupku.

(2) Stranke u postupku imaju pravo dostaviti svoje primjedbe na Obavijest iz stavka 1. ovoga članka, u pisanom obliku, u roku od mjesec dana od dana primitka Obavijesti.

(3) Osim primjedbi iz stavka 2. ovoga članka, stranke u postupku mogu pisanim putem predložiti saslušanje dodatnih svjedoka i izvođenje dodatnih dokaza.

(4) Primjerak Obavijesti iz stavka 1. ovoga članka u skraćenom obliku, koji ne sadrži poslovne tajne, Agencija će na zahtjev dostaviti podnositelju inicijative iz članka 37. stavka 1. ovoga Zakona, s uputom da je ovlašten u roku od mjesec dana od dana primitka Obavijesti, u pisanom obliku dostaviti svoje primjedbe Agenciji.

(5) Primjerak Obavijesti iz stavka 1. ovog članka u skraćenom obliku koja ne sadrži poslovne tajne Agencija će na zahtjev dostaviti i osobi koja smatra da se u postupku za koji je nadležna Agencija odlučuje o njezinim pravima ili pravnim interesima, s uputom da je ovlaštena u roku od mjesec dana od dana primitka Obavijesti, u pisanom obliku dostaviti svoje primjedbe Agenciji.

(6) Ako nakon donošenja Obavijesti iz stavka 1. ovoga članka provede dodatne analize te na taj ili neki drugi način utvrdi nove činjenice ili dokaze kojima se značajno mijenja već utvrđeno činjenično stanje, Agencija može donijeti odluku koja se razlikuje od stajališta utvrđenog u Obavijesti iz stavka 1. ovoga članka. U tom slučaju, Agencija će prije donošenja konačne odluke strankama u postupku dostaviti novu Obavijest u kojoj će navesti sve novo utvrđene činjenice, okolnosti i zaključke. Stranke imaju pravo i na tu Obavijest dostaviti pisane primjedbe i prijedloge u roku koji odredi Agencija. Na odgovarajući način Agencija će postupiti i prema osobama iz stavka 4. i 5. ovoga članka, kojima će dostaviti novu Obavijest u skraćenom obliku.

(7) Agencija ne može temeljiti svoju odluku na činjenicama i okolnostima o kojima stranci u postupku nije dana mogućnost obrane.

Preuzimanje obveza od strane poduzetnika

Članak 49.

(1) Nakon pokretanja postupka sukladno članku 39. ovoga Zakona, a najkasnije prije dostave Obavijesti o preliminarno utvrđenim činjenicama u postupku iz članka 48. ovoga Zakona, stranka u postupku može Agenciji predložiti preuzimanje obveze izvršenja određenih mjera i uvjeta, te rokove u kojima će to učiniti, kako bi se

otklonili negativni učinci njezinog postupanja ili propuštanja postupanja na tržišno natjecanje.

(2) Ako ocijeni da su predložene mjere, uvjeti i rokovi iz stavka 1. ovoga članka dostatni za otklanjanje negativnih učinaka i ponovnu uspostavu tržišnog natjecanja, Agencija će rješenjem prihvatiti predložene mjere, uvjete i rokove koji time postaju obveznim za predlagatelja.

(3) Rješenjem iz stavka 2. ovoga članka Agencija određuje rokove u kojima poduzetnik treba izvršiti mjere i uvjete iz stavka 2. ovoga članka, obvezuje poduzetnika na dostavu dokaza kojima potvrđuje izvršenje mjera i uvjeta u zadanom roku, te utvrđuje da nema uvjeta za daljnje vođenje postupka protiv tog poduzetnika.

(4) Agencija može prihvatiti preuzimanje izvršenja određenih mjera i uvjeta iz stavka 1. ovoga članka u slučaju kratkog trajanja povrede, suradnje poduzetnika u postupku i predlaganja mjera i uvjeta u prvih šest mjeseci vođenja postupka, a osobito ako je riječ o postupku koji se vodi protiv više stranaka, te u drugim slučajevima kada ocijeni da je prihvaćanje preuzimanja mjera i uvjeta iz stavka 1. ovoga članka svrsishodno radi bržeg uspostavljanja tržišnog natjecanja na određenom tržištu, a bez dugotrajnog vođenja postupka.

(5) Namjeru prihvaćanja preuzimanja izvršenja mjera i uvjeta iz stavka 1. ovoga članka Agencija će objaviti na svojoj internet stranici u obliku skraćenog opisa predmeta i sadržaja mjera i uvjeta, uz poziv svim zainteresiranim stranama za dostavljanje pisanih primjedaba, stavova i mišljenja u roku od 20 dana od dana objave poziva.

(6) Neovisno o odredbi stavka 3. ovoga članka, Agencija može ponovno pokrenuti postupak protiv poduzetnika iz stavka 2. ovoga članka u slučaju:

1. ako je rješenje Agencije doneseno na temelju netočnih ili neistinitih podataka dostavljenih od stranaka, i/ili

2. ako su se značajno promijenile okolnosti na kojima se temeljilo rješenje Agencije.

(7) Ako u nadzoru nad provedbom mjera i uvjeta iz stavka 1. ovoga članka Agencija utvrdi da se poduzetnik ne pridržava utvrđenih mjera, uvjeta i rokova iz stavka 3. ovoga članka, takvo postupanje smatrat će se povredom ovoga Zakona, te će se to utvrditi posebnim rješenjem kojim će se izreći i upravno-kaznena mjera sukladno odredbama ovoga Zakona.

Usmena rasprava

Članak 50.

(1) U postupcima utvrđivanja narušavanja tržišnog natjecanja koje vodi Agencija na

temelju ovoga Zakona, u pravilu se održava usmena rasprava s koje je isključena javnost radi zaštite poslovne tajne.

(2) Na usmenu raspravu u svojstvu svjedoka Agencija može pozvati i podnositelja inicijative iz članka 37. ovoga Zakona, a obvezna ga je pozvati ako je pisanim zahtjevom to zatražio od Agencije.

(3) Ako bilo koja od pozvanih stranaka, odnosno njihovih opunomoćenika ne dođe na prvu usmenu raspravu zakazanu u postupku, Agencija može odgoditi usmenu raspravu i zakazati novu.

(4) Ako bilo koja od stranaka u postupku, odnosno njihovih opunomoćenika ne dođe na sljedeću usmenu raspravu, zakazanu na temelju odredbe stavka 3. ovoga članka, Agencija neće zakazivati novu usmenu raspravu, već će provesti raspravu s prisutnim strankama i u postupku odlučiti na temelju vlastitih saznanja, raspoloživih podataka i dokumentacije.

Privremene mjere

Članak 51.

(1) Agencija može pokrenuti postupak protiv određenog poduzetnika i donijeti rješenje o privremenoj mjeri u hitnim slučajevima kada postoji opasnost od značajne i nepopravljive štete za tržišno natjecanje, osobito u slučajevima pojedinih radnji narušavanja tržišnog natjecanja, u smislu ovoga Zakona.

(2) Rješenjem o privremenoj mjeri iz stavka 1. ovoga članka, Agencija nalaže poduzetniku obustavu postupanja, ispunjenje posebnih uvjeta ili druge mjere potrebne za uklanjanje štetnog učinka narušavanja tržišnog natjecanja, trajanje mjera koje u pravilu ne smije biti dulje od šest mjeseci, kao i obavijest o upravno-kaznenoj mjeri koja može biti izrečena sukladno ovome Zakonu u slučaju nepostupanja po rješenju o privremenoj mjeri.

(3) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, trajanje mjere Agencija može produljivati ako utvrdi da je to neophodno potrebno.

(4) Protiv rješenja o privremenoj mjeri iz stavka 1. ovoga članka nije dopuštena žalba ali je dopušteno tužbom pokrenuti upravni spor pred Upravnim sudom Republike Hrvatske.

Postupak utvrđivanja uvjeta za izricanje upravno-kaznene mjere zbog povrede odredbi ovoga Zakona

Članak 52.

(1) Nakon što Vijeće na svojoj sjednici sukladno ovlastima iz članka 30. ovoga

Zakona utvrdi da je stranka u postupku narušila tržišno natjecanje, odnosno povrijedila odredbe ovoga Zakona, Agencija će stranci dostaviti Obavijest o utvrđenom činjeničnom stanju u konkretnom predmetu i obavijestiti je o sadržaju odluke Vijeća donesene na temelju utvrđenog činjeničnog stanja.

(2) Agencija će uz Obavijest iz stavka 1. ovoga članka stranci dostaviti i poziv na glavnu raspravu na kojoj će se stranci dati mogućnost za davanje obrane, odnosno izvoditi dokazi radi utvrđivanja postojanja uvjeta za izricanje upravno kaznene mjere, te utvrđivanja olakotnih i otegotnih okolnosti kao kriterija za određivanje visine upravno-kaznene mjere propisane odredbama ovoga Zakona.

(3) Poziv na glavnu raspravu iz stavka 2. ovoga članka osobito sadrži:

1. naziv i sjedište poduzetnika, ime i prezime, te adresu osobe ovlaštene za zastupanje tog poduzetnika i opunomoćenika ukoliko ga poduzetnik ima,
2. činjenični opis postupanja ili propuštanja postupanja kojima je narušeno tržišno natjecanje i odredba ovoga Zakona koje su tim postupanjem ili propuštanjem postupanja povrijeđena,
3. dan i sat održavanja glavne rasprave,
4. oznaku prostorije u sjedištu Agencije u kojoj će se održati glavna rasprava,
5. naznaka svojstva u kojem se poziva,
6. upozorenje da će u slučaju nedolaska po prvom pozivu biti ponovno pozvan, dok u slučaju ponovnog nedolaska može biti određeno njegovo prisilno dovođenje ili će se glavna rasprava održati bez njegove nazočnosti,
7. službeni pečat Agencije i potpis osobe ovlaštene za vođenje postupka izricanja upravno-kaznene mjere.

(4) Obavijest iz stavka 1. ovoga članka sadrži osobito:

1. naziv i sjedište poduzetnika, odnosno ime i prezime, te adresu fizičke osobe koja je narušila tržišno natjecanje,
2. utvrđeno mjerodavno tržište u proizvodnom i zemljopisnom smislu,
3. vrijeme, mjesto, te trajanje povrede ovoga Zakona,
4. detaljan činjenični opis postupanja ili propuštanja postupanja kojima je narušeno tržišno natjecanje i odredbe ovoga Zakona koje su tim postupanjem ili propuštanjem postupanja povrijeđene,

5. članak ovoga Zakona koji propisuje visinu upravno-kaznene mjere za tu povredu,
6. poziv poduzetniku da predloži dodatne dokaze i svjedoke ako ih ima, te
7. poziv poduzetniku da dostavi pisanu obranu te rok za dostavu iste, koji ne može biti kraći od 15 niti dulji od 30 dana.

(5) Po okončanju glavne rasprave iz stavka 2. ovoga članka, Vijeće će sukladno ovlastima iz članka 30. ovoga Zakona odlučiti o postojanju uvjeta za izricanje upravno kaznene mjere, odrediti njezinu visinu, kao i rokove i način njezina izvršenja.

(6) Agencija sukladno odlukama Vijeća kojima je utvrđeno narušavanje tržišnog natjecanja i kojima je utvrđeno postojanje uvjeta za izricanje upravno kaznene mjere i njezina visina, okončava postupak donošenjem jedinstvenog rješenja.

(7) Ukoliko drugačije nije određeno ovim Zakonom, na oblik i sadržaj poziva za glavnu raspravu, tijekom glavne rasprave, dovodenje stranaka i trećih osoba na glavnu raspravu i zapisnik o glavnoj raspravi na odgovarajući način primjenjivat će se odredbe Prekršajnog zakona.

Poslovna tajna

Članak 53.

(1) Članovi Vijeća i radnici Agencije dužni su čuvati poslovnu tajnu, bez obzira na način na koji su je doznali, a obveza čuvanja poslovne tajne traje 5 godina nakon prestanka rada u Agenciji.

(2) Pod poslovnom tajnom iz stavka 1. ovoga članka, smatra se osobito:

1. sve ono što je kao poslovna tajna određeno zakonom ili drugim propisom,
2. sve ono što je poslovnom tajnom naznačio poduzetnik, pod uvjetom da Agencija to prihvati,
3. sva prepiska između Agencije i Europske komisije, kao i prepiska između Agencije i tijela za zaštitu tržišnog natjecanja drugih država i njihovih udruženja.

(3) Pod poslovnom tajnom iz stavka 1. ovoga članka smatraju se osobito poslovne informacije koje imaju stvarnu ili potencijalnu tržišnu vrijednost, a čije bi otkrivanje ili uporaba moglo rezultirati ekonomskom prednosti za druge poduzetnike.

(4) Pri ocjeni predstavlja li određena informacija poslovnu tajnu Agencija osobito uzima u obzir:

1. dostupnost tih informacija izvan pojedinog poduzetnika,

2. interne mjere koje sam poduzetnik poduzima radi zaštite tajnosti tih informacija, a osobito klauzule o zabrani nenatjecanja ili o zabrani objavljivanja informacija sadržanih u ugovorima o radu i slično,

3. vrijednost tih informacija za poduzetnika i njegove konkurente.

(5) U smislu odredaba ovoga Zakona, u pravilu se poslovnom tajnom ne smatraju:

1. informacije koje su javno dostupne, uključujući informacije koje se mogu redovito pribaviti od specijaliziranih institucija i servisa, kao i informacije koje su općepoznate stručnjacima unutar određene profesije,

2. povijesne informacije, osobito informacije starije od 5 godina, neovisno o tome jesu li bile smatrane poslovnom tajnom,

3. godišnja financijska i statistička izvješća, odnosno podaci o ukupnom prihodu koji se uobičajeno ne smatraju poslovnom tajnom jer se objavljuju u godišnjim financijskim izvješćima ili su na drugi način dostupni, te

4. podaci i dokumentacija na kojoj se temelji odluka Agencije.

(6) Iznimno od odredaba stavka 1. i 2. ovoga članka, a sukladno odredbi članka 41. stavka 5. ovoga Zakona, u slučaju ako poduzetnik dostavi Agenciji dokumentaciju i podatke koji sadrže poslovnu tajnu, a ne dostavi i primjerak dopisa i/ili poslovne dokumentacije koji ne sadrži tajne podatke niti nakon ponovljenog zahtjeva, Agencija će smatrati da takav dopis i/ili poslovna dokumentacija ne sadrži poslovne tajne.

Čuvanje spisa i dokumentacije

Članak 54.

Spisi i dokumentacija koju Agencija zaprimi od poduzetnika tijekom vođenja postupka ili koju Agencija sama prikupi i obradi za potrebe vođenja postupka, čuvat će se u pismohrani Agencije, sukladno propisima o čuvanju arhivskoga građiva.

Izuzete ovlaštene osobe Agencije

Članak 55.

(1) Osoba ovlaštena za vođenje postupka u Agenciji obvezno će se izuzeti od vođenja postupka ako je:

1. stranka, svjedok, odnosno vještak u tom predmetu,

2. sa strankom, zastupnikom ili opunomoćenikom stranke, srodnik u ravnoj lozi do

bilo kojeg stupnja, u pobočnoj lozi i po tazbini do drugog stupnja, bračni ili izvanbračni drug, pa i u slučaju kada je brak prestao, i

3. sa strankom, zastupnikom ili opunomoćenikom stranke u odnosu posvojitelja, posvojenika, skrbnika, štíćenika, udomitelja ili udomljenika.

(2) Zahtjev za izuzeće osobe iz stavka 1. ovoga članka može podnijeti i stranka u postupku koji se vodi u Agenciji. Zahtjev se podnosi u pisanom obliku.

(3) Odredbe ovoga članka na odgovarajući se način odnose i na članove Vijeća.

Članak 56.

(1) Osoba ovlaštena za vođenje postupka u Agenciji, može se izuzeti od rada u predmetu ako:

1. je ta osoba ili član njezine uže obitelji imatelj više od 3 posto dionica ili udjela u poduzetniku koji je stranka u postupku,

2. je u svojstvu nezavisnog stručnjaka – eksperta dala iskaze ili pisana mišljenja o pojedinim pitanjima koji su u svezi s predmetom tog postupka,

3. se iz drugih opravdanih razloga ne može očekivati objektivno vođenje postupka i objektivno donošenje odluke u predmetu.

(2) Osobe iz stavka 1. ovoga članka, dužne su bez odgađanja pisanim putem izvijestiti Vijeće o postojanju nekog od razloga navedenih u stavku 1. ovoga članka.

(3) Zahtjev za izuzeće ovlaštene osobe iz stavka 1. ovoga članka može podnijeti i stranka u postupku koji se vodi u Agenciji. Zahtjev se podnosi u pisanom obliku.

(4) Odredbe ovoga članka na odgovarajući se način odnose i na članove Vijeća.

(5) O zahtjevima za izuzeće iz članka 55. i 56. ovoga Zakona odlučuje Vijeće.

Rokovi za donošenje rješenja

Članak 57.

(1) Rješenje o utvrđenju zabranjenog sporazuma iz članka 9. i rješenje o utvrđenju zloporabe vladajućeg položaja iz članka 14. ovoga Zakona, Agencija donosi u roku od 4 mjeseca od dana kada utvrdi sve činjenice relevantne za donošenje odluke, odnosno najkasnije u roku od 4 mjeseca od dana zaključenja glavne rasprave u postupku izricanja upravno kaznene mjere.

(2) Rješenje o ocjeni koncentracije iz članka 22. stavka 7. ovoga Zakona Agencija donosi u roku od 3 mjeseca od dana donošenja zaključka o pokretanju postupka, u smislu članka 39. ovoga Zakona.

(3) Rješenje o ukidanju primjene skupnog izuzeća iz članka 10. stavka 4. ovoga Zakona, o ocjeni sporazuma male vrijednosti iz članka 11. stavka 4. ovoga Zakona te rješenje o izmjeni rješenja o koncentraciji iz članka 23. stavka 3. ovoga Zakona, Agencija donosi u roku od 4 mjeseca od dana kada utvrdi sve činjenice relevantne za donošenje odluke, odnosno najkasnije u roku od 4 mjeseca od dana zaključenja usmene rasprave.

(4) Rješenje o ukidanju rješenja o koncentraciji iz članka 23. stavka 1. i 2. ovoga Zakona, odnosno rješenje o mjerama nakon provedbe nedopuštene koncentracije iz članka 24. stavka 1. ovoga Zakona, Agencija donosi u roku od 4 mjeseca od dana kada utvrdi sve činjenice relevantne za donošenje odluke, odnosno najkasnije u roku od 4 mjeseca od dana zaključenja glavne rasprave u postupku izricanja upravno-kaznene mjere.

(5) Rješenje o preuzimanju obveza od strane poduzetnika iz članka 49. stavka 3. ovoga Zakona i rješenje kojim utvrđuje da se poduzetnik ne pridržava utvrđenih mjera, uvjeta i rokova iz članka 49. stavka 7. ovoga Zakona, Agencija donosi u roku od 3 mjeseca od dana kada utvrdi sve činjenice relevantne za donošenje rješenja.

(6) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, Agencija može produljiti rok za donošenje rješenja o ocjeni koncentracije iz članka 22. stavka 7. ovoga Zakona na rok od 3 mjeseca, u slučajevima kada ocijeni da je za utvrđivanje činjeničnog stanja i ocjenu dokaza potrebno izvršiti dopunska vještačenja ili analize, o čemu je obvezna izvjestiti stranke u postupku prije isteka roka.

Akti Agencije

Članak 58.

(1) U smislu članka 30. ovoga Zakona, Agencija osobito donosi rješenja kojima:

1. utvrđuje zabranjene sporazume, određuje mjere u smislu odredbe članka 9. ovoga Zakona, te izriče upravno-kaznenu mjeru propisanu za povredu tog članka,
2. ukida primjenu skupnog izuzeća za pojedini sporazum u smislu odredbe članka 10. stavka 4. ovoga Zakona,
3. ocjenjuje sporazume male vrijednosti u smislu odredbe članka 11. stavka 4. ovoga Zakona,
4. utvrđuje zlouporabu vladajućeg položaja, određuje mjere u smislu odredbe članka 14. ovoga Zakona, te izriče upravno-kaznenu mjeru propisanu za povredu tog članka,
5. ocjenjuje dopuštenost koncentracije i određuje mjere u smislu odredbe članka 22. ovoga Zakona,

6. posebnim rješenjem ukida rješenje Agencije u smislu odredbe članka 23. stavka 1. i 2. ovoga Zakona, te izriče upravno-kaznenu mjeru propisanu za povredu tog članka,

7. posebnim rješenjem mijenja rješenje Agencije i određuje mjere u smislu odredbe članka 23. stavka 3. ovoga Zakona,

8. određuje posebne mjere za ponovnu uspostavu tržišnog natjecanja kod zabranjenih koncentracija na temelju članka 24. ovoga Zakona, te izriče upravno-kaznenu mjeru propisanu za povredu tog članka,

9. prihvaća mjere i uvjete poduzetnika iz članka 45. stavka 3. ovoga Zakona i određuje rokove provedbe,

10. određuje privremene mjere u smislu odredbe članka 51. ovoga Zakona,

11. utvrđuje da se poduzetnik ne pridržava utvrđenih mjera, uvjeta i rokova iz članka 49. stavka 7. ovoga Zakona,

12. izriče upravno-kaznene mjere sukladno ovome Zakonu,

13. utvrđuje da nije narušeno tržišno natjecanje u smislu odredaba ovoga Zakona.

(2) U smislu članka 30. ovoga Zakona, Agencija osobito donosi zaključke kojima:

1. pokreće postupak sukladno odredbi članka 39. ovoga Zakona,

2. odlučuje o pokretanju jednog postupka protiv dva ili više neovisnih poduzetnika u slučajevima kada se njihova prava i/ili obveze temelje na istom ili sličnom činjeničnom stanju i na istoj pravnoj osnovi,

3. spaja dva ili više prethodno pokrenuta postupka na temelju članka 39. ovoga Zakona, koji se temelje na istom ili sličnom činjeničnom stanju i na istoj pravnoj osnovi u jedinstven postupak,

4. traži od Upravnog suda Republike Hrvatske davanje naloga za određivanje nenajavljene pretrage poslovnih prostorija, zemljišta i prijevoznih sredstava, dokumenata, isprava i stvari koje se tamo nalaze, kao i pečaćenje i privremeno oduzimanje predmeta iz članka 42. stavka 1. i članka 44. ovoga Zakona,

5. utvrđuje nepostojanje uvjeta za pokretanje postupka iz članka 38. ovoga Zakona,

6. u smislu odredbe članka 36. ovoga Zakona, priznaje ili ne priznaje osobama koje nemaju položaj stranke u postupku, postupovna prava koja ima podnositelj inicijative.

Dostava i objava rješenja i ostalih akata Agencije

Članak 59.

(1) Rješenje Agencije dostavlja se strankama u postupku najkasnije u roku od 30 dana od dana isteka roka za donošenje rješenja u smislu članka 57. ovoga Zakona, a ako je postupak pokrenut na temelju inicijative podnositelja, rješenje se u istom roku dostavlja i podnositelju inicijative. Ako rješenje Agencije sadrži podatke koji se smatraju poslovnom tajnom u smislu članka 53. ovoga Zakona, svakoj stranci, kao i podnositelju inicijative, dostavit će se rješenje u kojem obrazloženje ne sadrži tajne podatke.

(2) Izreke rješenja Agencije iz članka 58. stavka 1. točke 1. do 11. ovoga Zakona objavljuju se u »Narodnim novinama«.

(3) Rješenja iz stavka 1. ovoga članka, odluke Upravnog suda Republike Hrvatske povodom tužbi na ta rješenja te ostali akti Agencije objavljuivat će se na internet stranici Agencije.

(4) Podaci koji se smatraju poslovnom tajnom, u smislu odredaba članka 53. ovoga Zakona, izuzet će se od objave iz stavka 3. ovoga članka.

VIII. UPRAVNO-KAZNENE MJERE

Pojam upravno-kaznene mjere

Članak 60.

Upravno-kaznenim mjerama koje Agencija izriče prema ovome Zakonu cilj je osiguravanje učinkovitog tržišnog natjecanja, kažnjavanje počinitelja povreda ovoga Zakona, otklanjanje štetnih posljedica takvih povreda i odvraćanje drugih poduzetnika od kršenja odredaba ovoga Zakona.

Upravno-kaznene mjere za teške povrede propisa o tržišnom natjecanju

Članak 61.

Upravno-kaznenom mjerom u iznosu do najviše 10% vrijednosti ukupnoga prihoda koji je poduzetnik ostvario u posljednjoj godini za koju postoje zaključena godišnja financijska izvješća, kaznit će se poduzetnik koji:

1. sklopi zabranjeni sporazum ili na koji drugi način sudjeluje u sporazumu kojim je narušeno tržišno natjecanje, na način opisan odredbom članka 8. ovoga Zakona,
2. zlouporabi vladajući položaj na način opisan odredbom članka 13. ovoga Zakona,
3. sudjeluje u provedbi zabranjene koncentracije poduzetnika, opisanoj odredbom članka 16. ovoga Zakona,

4. ne postupi po rješenju Agencije kojim se određuju mjere za uspostavu tržišnog natjecanja ili određuju privremene mjere (članak 58. stavak 1. točke 1. do 10.).

Upravno-kaznene mjere za lakše povrede propisa o tržišnom natjecanju

Članak 62.

Upravno-kaznenom mjerom do najviše 1% vrijednosti ukupnoga prihoda koji je poduzetnik ostvario u posljednjoj godini za koju postoje zaključena godišnja financijska izvješća, kaznit će se poduzetnik – stranka u postupku koji:

1. Agenciji ne podnese obveznu prijavu namjere koncentracije (članak 24. stavak 1. točka 2.),
2. Agenciji podnese netočne ili neistinite podatke u postupku ocjene koncentracije (članak 20.),
3. ne postupi po zahtjevu Agencije (članak 41. stavak 1. i 3.),
4. ometa izvršenje naloga Upravnog suda Republike Hrvatske (članci 42. do 46.).

Upravno-kaznene mjere za ostale povrede propisa o tržišnom natjecanju

Članak 63.

Upravno-kaznenom mjerom od 10.000,00 do 100.000,00 kuna kaznit će se poduzetnik koji nema položaj stranke u postupku, a koji ne postupi po zahtjevu Agencije (članak 32. točka 1. a) i b). i članak 41. stavak 1. i 3.).

Kriteriji za izricanje upravno-kaznene mjere

Članak 64.

(1) Najviši iznos upravno-kaznene mjere koja se može izreći na temelju ovoga Zakona, ne može niti u kojem slučaju premašiti iznos od 10% vrijednosti ukupnoga prihoda koji je poduzetnik ostvario u posljednjoj godini za koju postoje zaključena godišnja financijska izvješća u smislu članka 61. ovoga Zakona.

(2) Pri izricanju upravno-kaznene mjere Agencija uzima u obzir sve olakotne i otegotne okolnosti kao što su težina povrede, vrijeme trajanja povrede i posljedice te povrede za druge poduzetnike na tržištu i potrošače. Pri tome se primjenjuje dvostupanjska metodologija izračuna upravno-kaznene mjere na način da se utvrđuje osnovni iznos upravno-kaznene mjere za poduzetnika, a zatim se tako utvrđeni iznos smanjuje ili povećava ovisno o utvrđenim olakotnim i/ili otegotnim okolnostima.

(3) Osnovni iznos upravno-kaznene mjere obračunava se do najviše 30% prihoda

koji je poduzetnik ostvario isključivo od obavljanja djelatnosti na utvrđenom mjerodavnom tržištu na kojem je povrijeđen ovaj Zakon, koji se množi s brojem godina trajanja povrede, a nakon toga se smanjuje ili povećava ovisno o utvrđenim olakotnim i/ili otegotnim okolnostima.

(4) Olakotnim okolnostima iz stavka 2. ovoga članka smatraju se osobito:

1. dostava dokaza o prekidu protupravnog postupanja, žurno po saznanju poduzetnika o pokretanju postupka od strane Agencije. Iznimno, u slučaju kartela dostava dokaza o prekidu protupravnog postupanja neće se smatrati olakotnom okolnošću,
2. dostava dokaza o povredi ovoga Zakona kao posljedici nehaja poduzetnika,
3. dostava dokaza da poduzetnik, premda sudionik zabranjenog sporazuma nije primjenjivao taj sporazum, odnosno da je na mjerodavnom tržištu, unatoč postojanju sporazuma, postupao sukladno propisima o zaštiti tržišnog natjecanja,
4. suradnja poduzetnika s Agencijom na način i u opsegu koji prelazi obveze poduzetnika za oslobođenje ili umanjenje upravno-kaznene mjere iz članka 65. ovoga Zakona.

(5) Otegotnim okolnostima iz stavka 2. ovoga članka smatraju se osobito:

1. nastavak protupravnog postupanja poduzetnika ili ponavljanje istog ili sličnog postupanja kojima se krše odredbe ovoga Zakona, nakon dostave rješenja Agencije kojim je utvrđeno da je takvim postupanjem poduzetnik narušio tržišno natjecanje. U tom slučaju, osnovni iznos upravno-kaznene mjere povećava se za 100% za svaki utvrđeni slučaj ponovljene povrede ovoga Zakona,
2. odbijanje suradnje poduzetnika s Agencijom ili ometanje Agencije tijekom provedbe postupka,
3. uloga inicijatora ili poticatelja drugih poduzetnika na povredu ovoga Zakona, odnosno sve radnje tog poduzetnika poduzete u cilju osiguranja sudjelovanja drugih poduzetnika u povredi ovoga Zakona.

(6) Agencija može povećati iznos upravno-kaznene mjere, ukoliko je to potrebno za oduzimanje imovinske koristi koju je poduzetnik ostvario povredom ovoga Zakona, pod uvjetom da je tu korist moguće procijeniti.

(7) Iznimno od odredbe stavka 4. ovoga članka, Agencija može dodatno smanjiti iznos upravno-kaznene mjere poduzetniku koji se nalazi u teškoj financijskoj situaciji i koji je povrijedio odredbe ovoga Zakona, ako on podnese Agenciji relevantne dokaze da bi izricanje upravno-kaznene mjere u iznosu kako je to propisano ovim Zakonom nepovratno ugrozilo njegovu ekonomsku održivost i dovelo do potpunog gubitka vrijednosti njegove imovine.

(8) Agencija može poduzetniku izreći simboličnu upravno-kaznenu mjeru u slučaju iz stavka 7. ovoga članka, kao i u drugim slučajevima u kojima je utvrđeno da narušavanje tržišnog natjecanja nije bilo značajno, odnosno da nije imalo negativan učinak na tržištu. Razloge za takvu odluku Agencija mora posebno obrazložiti.

(9) Vlada Republike Hrvatske će na prijedlog Agencije detaljno razraditi kriterije za izricanje upravno-kaznene mjere iz stavka 2. do 8. ovoga članka, sukladno kriterijima koji proizlaze iz primjene pravila o tržišnom natjecanju u Europskim zajednicama, u smislu članka 74. ovoga Zakona.

Oslobođenje ili umanjenje upravno-kaznene mjere

Članak 65.

(1) U cilju otkrivanja najtežih povreda ovoga Zakona, Agencija može osloboditi od plaćanja upravno-kaznene mjere onog sudionika zabranjenog horizontalnog sporazuma (kartela) koji prvi obavijesti Agenciju o kartelu i dostavi joj podatke, činjenice i dokaze koji joj omogućuju pokretanje postupka, ili prvom sudioniku kartela koji Agenciji dostavi dokaze koji joj omogućuju utvrđivanje povrede ovoga Zakona u slučajevima kad je Agencija već prethodno pokrenula postupak, ali nije imala dovoljno dokaza za njegovo okončanje, odnosno utvrđenje kartela.

(2) Oslobođenje od plaćanja upravno-kaznene mjere iz stavka 1. ovoga članka ne može se primijeniti na poduzetnika koji je bio inicijator ili poticatelj sklapanja kartela.

(3) Upravno-kaznenu mjeru u umanjenom iznosu Agencija može izreći onim sudionicima kartela koji ne ispunjavaju uvjete za oslobođenje od upravno-kaznene mjere iz stavka 1. ovoga članka, ali su Agenciji dostavili dodatne valjane dokaze koji su, uz dokaze koje je Agencija već utvrdila u postupku, bili od odlučujućeg značaja za okončanje postupka utvrđenja kartela.

(4) Vlada Republike Hrvatske će na prijedlog Agencije detaljno razraditi kriterije za oslobođenje od upravno-kaznene mjere ili umanjenje upravno-kaznene mjere iz stavka 1. i 2. ovoga članka, sukladno kriterijima koji proizlaze iz primjene pravila o tržišnom natjecanju u Europskim zajednicama, sukladno odredbi članka 74. ovoga Zakona.

(5) Izricanje upravno-kaznene mjere prema ovome Zakonu nije od utjecaja na kaznenu odgovornost osobe kojoj je ta mjera izrečena sukladno odredbama ovoga Zakona.

IX. SURADNJA AGENCIJE S DRUGIM TIJELIMA I SUDSKA ZAŠTITA

Suradnja Agencije s pravosudnim i drugim tijelima

Članak 66.

(1) Agencija je dužna surađivati s nadležnim pravosudnim, regulatornim i drugim tijelima u predmetima koji su vezani za narušavanje tržišnog natjecanja na teritoriju Republike Hrvatske.

(2) Na temelju pisanog zahtjeva Agencije, ministarstvo nadležno za unutarnje poslove dužno je pružiti, bez naknade, pomoć pri provedbi nenajavljene pretrage i/ili privremenog oduzimanja predmeta i/ili dokumentacije iz članka 42. do 46. ovoga Zakona.

(3) Na zahtjev Agencije iz članka 41. ovoga Zakona, sva tijela državne uprave te tijela jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, kao i pravne osobe s javnim ovlastima, obvezni su Agenciji, bez naknade dostaviti sve zahtijevane podatke i dokumentaciju, uključivo podatke i dokumentaciju koji sadrže poslovne tajne, neovisno o posebnim propisima kojima je uređena tajnost tih podataka, a Agencija je s takvim podacima i dokumentacijom dužna postupati sukladno odredbi članka 53. ovoga Zakona.

Sudska zaštita

Članak 67.

(1) Protiv rješenja Agencije kojim se utvrđuje povreda ovoga Zakona i izriču upravno-kaznene mjere, kao i protiv rješenja kojim se prekida postupak zbog rješavanja prethodnog pitanja nije dopuštena žalba, ali se u roku od 30 dana može tužbom pokrenuti upravni spor pred Upravnim sudom Republike Hrvatske koji o tužbi odlučuje u vijeću sastavljenom od tri suca i to zbog:

1. povrede propisa materijalnog prava o tržišnom natjecanju,
2. bitne povrede odredbi o postupku,
3. pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja,
4. pogrešne odluke o upravno kaznenoj mjeri i drugim pitanjima o kojima odlučuje Agencija.

(2) Protiv zaključaka Agencije donesenih tijekom postupka, nije dopuštena žalba ali se može tužbom pokrenuti upravni spor pred Upravnim sudom Republike Hrvatske.

(3) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, protiv zaključka kojim se pokreće postupak (članak 39.), zaključka kojim Agencija odlučuje o pokretanju jednog postupka protiv dva ili više neovisnih poduzetnika u slučajevima kada se njihova prava i/ili obveze temelje na istom ili sličnom činjeničnom stanju i na istoj pravnoj osnovi, zaključka kojim se odbija zahtjev za uvid u spis ili dio spisa (članak 47.), te zaključka kojim Agencija spaja više novih prijava namjere provedbe koncentracije koje je Agenciji podnio isti poduzetnik tijekom već pokrenutog postupka ocjene koncentracije u jedan postupak (članak 21. stavak 7.) nije dopuštena žalba niti se može tužbom pokrenuti upravni spor pred Upravnim sudom Republike Hrvatske.

(4) Tužba iz stavka 1. ovoga članka zadržava izvršenje rješenja Agencije.

(5) Tužbu protiv rješenja Agencije kojim se utvrđuje povreda ovoga Zakona i izriču upravno-kaznene mjere iz stavka 1. ovoga članka, može podnijeti nezadovoljna stranka u postupku, a tužbu protiv rješenja Agencije kojim se utvrđuje da nije narušeno tržišno natjecanja u smislu odredaba ovoga Zakona može podnijeti i podnositelj inicijative, odnosno osoba kojoj su zaključkom Agencije utvrđena ista postupovna prava kao i podnositelju inicijative (članak 36. stavak 3. i 4.).

Članak 68.

(1) Vijeće Upravnog suda Republike Hrvatske raspravlja i odlučuje na temelju činjenica koje su iznesene u postupku.

(2) Tužitelj u tužbi ne može iznositi nove činjenice, ali može predložiti nove dokaze u pogledu činjenica koje je iznio u postupku.

(3) Nove činjenice mogu se iznositi samo ako tužitelj dokaže da za odnosne činjenice nije znao niti mogao znati tijekom postupka.

Članak 69.

(1) Svi sporovi pred Upravnim sudom Republike Hrvatske pokrenuti na temelju odredbi ovoga Zakona su žurni.

(2) O naknadama štete zbog povreda ovoga Zakona odlučuju nadležni trgovački sudovi.

X. IZVRŠENJE UPRAVNO-KAZNENE MJERE, ZASTARA I TROŠKOVI POSTUPKA

Postupak izvršenja upravno-kaznene mjere

Članak 70.

(1) U rješenju Agencije kojim se zbog povrede ovoga Zakona izriče upravno-kaznena mjera naznačit će se rok i način uplate izrečene upravno-kaznene mjere.

(2) Upravno-kaznene mjere uplaćuju se po konačnosti rješenja Agencije ukoliko nije uložena tužba, odnosno po pravomoćnosti sudske odluke, uračunavajući u iznos upravno-kaznene mjere i zakonske zatezne kamate od dana dostave stranci rješenja Agencije do dana plaćanja. Agencija može, vodeći se kriterijima iz članka 64. ovoga Zakona, odobriti plaćanje upravno-kaznene mjere u obrocima.

(3) Ako poduzetnik u roku ne uplati upravno-kaznene mjere, Agencija će obavijestiti Područni ured Porezne uprave Ministarstva financija na čijem je području prebivalište, odnosno sjedište kažnjene osobe, radi naplate upravno-kaznene mjere prisilnim putem prema propisima o prisilnoj naplati poreza. Upravno-kaznene mjere koje na zahtjev Agencije prisilno naplaćuje Porezna uprava uplaćuju se izravno u korist državnog proračuna.

Zastara

Članak 71.

(1) Postupak utvrđivanja povrede ovoga Zakona i izricanja upravno-kaznene mjere zbog počinjenja te povrede ne može biti pokrenut kada protekne rok od 5 godina od dana počinjenja povrede ovoga Zakona.

(2) U slučaju kontinuirane ili ponavljane povrede ovoga Zakona, vrijeme zastare računa se od dana kad je prestala povreda Zakona.

(3) Zastarijevanje iz stavka 1. ovoga članka prekida se svakom radnjom Agencije, poduzetom radi utvrđivanja počinjenja povrede ovoga Zakona i izricanja upravno-kaznene mjere zbog te povrede. Kad se postupak za koji je nadležna Agencija vodi protiv više poduzetnika ili grupe poduzetnika, prekid zastare nastupa danom kada je bilo kojem od poduzetnika koji ima status stranke u postupku dostavljeno pismeno Agencije.

(4) Poslije svakog prekida zastara počinje ponovno teći, ali se postupak ni u kojem slučaju ne može voditi protekom dvostrukog vremena određenog stavkom 1. ovoga članka.

Zastara izvršenja upravno-kaznene mjere

Članak 72.

(1) Upravno-kaznene mjere izrečene zbog povrede odredaba ovoga Zakona ne mogu se izvršiti ako od dana konačnosti rješenja Agencije i/ili pravomoćnosti odluke suda protekne rok od 5 godina. Zastara počinje teći od dana kad je poduzetnik uredno primio pravomoćnu odluku suda, ili od dana konačnosti rješenja Agencije ako stranka nije podnijela tužbu na to rješenje.

(2) Zastarijevanje iz stavka 1. ovoga članka prekida se svakom radnjom nadležnog

tijela poduzetom radi izvršenja upravno-kaznene mjere. Poslije svakog prekida zastara počinje ponovo teći, ali postupak izvršenja upravno-kaznene mjere ne može se voditi protekom dvostrukog vremena određenog stavkom 1. ovoga članka.

(3) Iznimno, u slučajevima kad Agencija odobri plaćanje upravno-kaznene mjere u obrocima, zastarijevanje počinje teći od dana kada poduzetnik nije platio dospjelu obvezu.

Troškovi postupka

Članak 73.

Svi troškovi vođenja postupka utvrđivanja povrede ovoga Zakona i izricanja upravno-kaznene mjere zbog povrede ovoga Zakona utvrdit će se Tarifom upravnih pristojbi iz Zakona o upravnim pristojbama.

XI. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Primjena Zakona i okončanje postupaka u tijeku

Članak 74.

U primjeni ovoga Zakona, a osobito u slučajevima postojanja pravnih praznina ili dvojbi pri tumačenju propisa, u skladu sa člankom 70. Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju između Europskih zajednica i njihovih država članica i Republike Hrvatske (»Narodne novine – Međunarodni ugovori«, br. 14/01.), primjenjuju se na odgovarajući način kriteriji koji proizlaze iz primjene pravila o tržišnom natjecanju u Europskim zajednicama.

Članak 75.

Zahtjevi za pokretanje postupaka za koje je nadležna Agencija zaprimljeni do 30. rujna 2010., kao i postupci koji su pokrenuti u Agenciji do 30. rujna 2010., okončat će se primjenom odredaba Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja (»Narodne novine«, br. 122/03.).

Podzakonski akti

Članak 76.

(1) Vlada Republike Hrvatske će na prijedlog Agencije donijeti propise iz članka 7. stavka 4., članka 10. stavka 2., članka 11. stavka 3., članka 15. stavka 4., članka 64. stavka 9. i članka 65. stavka 4. ovoga Zakon najkasnije u roku od 3 mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(2) Do donošenja propisa iz stavka 1. ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju propisi doneseni na temelju Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja (»Narodne novine«, br. 122/03.).

(3) Agencija će, najkasnije u roku od 6 mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona, uskladiti Statut i druge opće akte Agencije s odredbama ovoga Zakona.

Članak 77.

(1) Članovi Vijeća za zaštitu tržišnog natjecanja imenovani prije stupanja na snagu ovoga Zakona nastavljaју s radom do isteka razdoblja na koje su imenovani.

(2) Predsjednik i članovi Vijeća, nakon razrješenja dužnosti, pa sve do početka ostvarivanja plaće po drugoj osnovi ili do ostvarivanja prava na mirovinu u skladu s općim propisima, a najdulje godinu dana od dana razrješenja s dužnosti, imaju pravo na naknadu plaće koju ostvaruju kao predsjednik, odnosno članovi Vijeća, osim u slučajevima razrješenja iz članka 29. stavka 1. točke 2., 4. i 5. ovoga Zakona.

Prestanak važenja Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja

Članak 78.

Na dan stupanja na snagu ovoga Zakona prestaje važiti Zakon o zaštiti tržišnog natjecanja (»Narodne novine«, br. 122/03.).

Stupanje na snagu ovoga Zakona

Članak 79.

Ovaj Zakon objavit će se u »Narodnim novinama«, a stupa na snagu 1. listopada 2010. godine.

Klasa: 330-01/09-01/07

Zagreb, 24. lipnja 2009.

HRVATSKI SABOR

Predsjednik
Hrvatskoga sabora
Luka Bebić, v. r.

Uredba

o načinu i kriterijima utvrđivanja mjerodavnog tržišta

Na temelju članka 7. stavka 4. Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja Vlada Republike Hrvatske je 7.1.2011. donijela Uredbu o načinu i kriterijima utvrđivanja mjerodavnog tržišta.

Uredbom se uređuju način i kriteriji utvrđivanja mjerodavnog tržišta kao temelja za izračunavanje tržišnih udjela u postupcima koje vodi Agencija prema odredbama Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja. Ova uredba primjenjuje se tijekom vođenja prethodnog ispitivanja stanja na mjerodavnom tržištu radi utvrđivanja postojanja dostatnih indicija za pokretanje postupka, te na postupke utvrđivanja zabranjenih sporazuma poduzetnika, utvrđivanja zlouporaba vladajućeg položaja poduzetnika i ocjene dopuštenosti koncentracija poduzetnika.

Uredba o načinu i kriterijima utvrđivanja mjerodavnog tržišta objavljena je u „Narodnim novinama“, broj 9/11, a stupila je na snagu 29.1.2011.

Ova Uredba je u cijelosti usklađena s pravnom stečevinom Europske unije (*acquis*) i to s Obavijesti Komisije o utvrđivanju mjerodavnog tržišta u svrhu provedbe prava tržišnog natjecanja (SL C 372, 09/12/1997).

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

197

Na temelju članka 7. stavka 4. Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja («Narodne novine», broj 79/2009), Vlada Republike Hrvatske je na sjednici održanoj 7. siječnja 2011. godine donijela

UREDBU

O NAČINU I KRITERIJIMA UTVRĐIVANJA MJERODAVNOG TRŽIŠTA

I. OPĆE ODREDBE

Predmet Uredbe

Članak 1.

(1) Ovom se Uredbom uređuju način i kriteriji utvrđivanja mjerodavnog tržišta kao temelja za izračunavanje tržišnih udjela u postupcima koje vodi Agencija za zaštitu tržišnog natjecanja (u daljnjem tekstu: Agencija) prema odredbama Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja (u daljnjem tekstu: Zakon).

(2) U smislu stavka 1. ovoga članka, Uredba se primjenjuje tijekom vođenja prethodnog ispitivanja stanja na mjerodavnom tržištu radi utvrđivanja postojanja dostatnih indicija za pokretanje postupka, te na postupke utvrđivanja zabranjenih sporazuma poduzetnika, utvrđivanja zlouporaba vladajućeg položaja poduzetnika i ocjene dopuštenosti koncentracija poduzetnika.

Značenje pojmova

Članak 2.

Pojedini pojmovi i izrazi, u smislu ove Uredbe, imaju sljedeće značenje:

- a) *poduzetnik* je osoba iz članka 3. Zakona;
- b) *dobavljač* je proizvođač ili koji drugi poduzetnik kod kojeg se nabavljaju robe i/ili usluge za daljnju reprodukciju i/ili prodaju, odnosno za krajnju uporabu;
- c) *proizvod* je pravnotehnički izraz za robe i/ili usluge;

d) *komplementarni proizvod* je proizvod sastavljen od dva ili više proizvoda koji se uobičajeno koriste kao jedinstveni proizvod, te se vrijednost svakog od proizvoda koji ga čine povećava kad ih potrošači koriste kao cjelinu;

e) *mjerodavni proizvod* je proizvod najuže povezan s mjerodavnim tržištem u proizvodnom smislu;

f) *zamjenski proizvod (supstitut)* je proizvod koji s obzirom na svoje bitne značajke, cijenu ili način uporabe ili navike potrošača može zamijeniti drugi (mjerodavni) proizvod i na taj način zadovoljiti istorodnu potrebu kupca i/ili potrošača;

g) *konkurenti* su poduzetnici koji djeluju na istom mjerodavnom tržištu natječući se u nuđenju i prodaji robe i/ili usluga;

h) *potencijalni konkurenti* su poduzetnici koji žele i mogu dodatno uložiti i/ili snositi dodatne troškove nužne za pristup mjerodavnom tržištu, kao odgovor na mali, ali stalni porast cijena;

i) *kupac* je poduzetnik koji od dobavljača kupuje proizvod radi njegove ugradnje u novi proizvod koji taj kupac proizvodi i/ili kupuje proizvod od dobavljača u svrhu njegove daljnje preprodaje ili prodaje krajnjem korisniku, odnosno potrošaču;

j) *potrošač* je fizička osoba koja kupuje, odnosno koristi ili bi u nekoj određenoj situaciji mogao koristiti neke robe i/ili usluge;

k) *tržišni udjel* je mjerilo relativne veličine nekog poduzetnika na mjerodavnom tržištu, izračunato na način da se utvrdi postotak u kojem taj poduzetnik sudjeluje u ukupnoj proizvodnji i/ili prodaji neke robe i/ili usluge, na mjerodavnom tržištu u određenom razdoblju;

l) *zapreke pristupa tržištu* su svi oni čimbenici koji novim konkurentima otežavaju ili sprječavaju da pristupe nekom tržištu.

II. NAČIN UTVRĐIVANJA MJERODAVNOG TRŽIŠTA

Svrha utvrđivanja mjerodavnog tržišta

Članak 3.

(1) Mjerodavno tržište određuje se kao tržište određene robe i/ili usluga koje su predmet obavljanja djelatnosti poduzetnika na određenom zemljopisnom području.

(2) Svrha utvrđivanja mjerodavnog tržišta je određivanje robe i/ili usluga (u daljnjem tekstu: proizvoda) s kojima se poduzetnici tržišno natječu, te zemljopisnog područja na kojem se natječu.

Osnovne dimenzije mjerodavnog tržišta

Članak 4.

- (1) Mjerodavno tržište utvrđuje se na taj način da se utvrdi njegova proizvodna dimenzija (mjerodavno tržište u proizvodnom smislu) i zemljopisna dimenzija (mjerodavno tržište u zemljopisnom smislu).
- (2) Mjerodavno tržište utvrđuje se posebno za svaki konkretni slučaj.

Mjerodavno tržište u proizvodnom smislu

Članak 5.

Mjerodavno tržište u proizvodnom smislu obuhvaća sve proizvode za koje potrošači smatraju da su međusobno zamjenjivi s obzirom na njihove bitne značajke, cijenu ili način uporabe, odnosno navike potrošača.

Mjerodavno tržište u zemljopisnom smislu

Članak 6.

- (1) Mjerodavno tržište u zemljopisnom smislu obuhvaća zemljopisno područje na kojem poduzetnici sudjeluju u ponudi ili nabavi proizvoda.
- (2) U pristupu ocjene stanja na tržištu u zemljopisnom smislu polazno se izrađuje analiza svih dimenzija tog tržišta temeljem općih pokazatelja o tržišnim udjelima među konkurentima na tržištu, domaćim i inozemnim, kao i pokazatelja o cijenama i razlikama u cijenama na nacionalnoj i međunarodnoj razini.
- (3) U analizi svih dimenzija tržišta iz stavaka 1. i 2. ovoga članka, posebna pozornost se posvećuje uvjetima pristupa tržištu, a osobito troškovima prijevoza, mogućnosti pristupa kanalima distribucije i s tim povezanim troškovima, prisutnosti i utjecaju zakonskih prepreka pristupa tržištu, navikama i običajima potrošača, kao i o ostalim činjenicama od značaja za utvrđivanja stupnja tržišne integracije na međunarodnoj razini.
- (4) Pod zakonskim preprekama pristupa tržištu, u smislu stavka 3. ovoga članka, smatraju se naročito: carine, dozvole, sustav javnih nabava, tehnički propisi i norme.

Mjerodavno tržište u posebnim slučajevima

Članak 7.

- (1) Mjerodavno tržište u proizvodnom smislu u posebnim slučajevima može se utvrditi za jedan proizvod ili za skupinu proizvoda, ovisno o strukturi tržišta i navikama potrošača.

(2) Pri utvrđivanju mjerodavnog tržišta, u smislu stavka 1. ovoga članka, treba voditi računa i o drugim posebnim okolnostima i uvjetima na nekom tržištu. To se, u pravilu, odnosi na komplementarne proizvode, naročito ako se povećanje cijene bilo kojeg proizvoda (sekundarni proizvod, odnosno sekundarno tržište) koji je sastavni dio komplementarnog proizvoda izravno odražava na povećanje cijene mjerodavnog proizvoda (primarni proizvod, odnosno primarno tržište).

(3) Iznimno od članka 6. stavka 1. ove Uredbe, mjerodavno tržište u zemljopisnom smislu može biti utvrđeno na međunarodnoj razini.

(4) Pod određenim uvjetima, uzimajući u obzir sve konkretne okolnosti i činjenice, mjerodavno tržište u zemljopisnom smislu, može biti, u smislu stavka 3. ovoga članka, utvrđeno na međunarodnoj ili svjetskoj razini, a naročito u slučajevima:

a) ako je riječ o proizvodima koje određene skupine kupaca, odnosno poduzetnika s prebivalištem ili sjedištem u Republici Hrvatskoj kupuju od fizičkih ili pravnih osoba ili njihovih udruženja, odnosno poduzetnika s prebivalištem ili sjedištem izvan Republike Hrvatske (primjerice kada zbog troškova prijevoza mjerodavni proizvodi na krajnjim točkama tržišta utvrđenima člankom 6. stavkom 1. ove Uredbe nisu međusobno zamjenjivi), i/ili

b) ako je riječ o proizvodima koje hrvatski poduzetnici prodaju kupcima s prebivalištem ili sjedištem izvan Republike Hrvatske (primjerice kada se hrvatski poduzetnici javljaju kao ponuditelji na međunarodnim javnim nadmetanjima).

III. KRITERIJI ZA UTVRĐIVANJE MJERODAVNOG TRŽIŠTA

Osnovni kriteriji za utvrđivanje mjerodavnog tržišta

Članak 8.

(1) Pri utvrđivanju mjerodavnog tržišta polazi se od kriterija zamjenjivosti potražnje za određenim proizvodom, odnosno o zamjenjivosti ponude za određenim proizvodom, a po potrebi i od kriterija postojanja potencijalnih konkurenata, odnosno zapreka pristupa tržištu.

(2) Mjerodavno tržište određuje se, primjenjujući kriterije iz stavka 1. ovoga članka, s ciljem utvrđivanja i razlikovanja segmenata tržišta određenih proizvoda na kojem se poduzetnici međusobno natječu.

Zamjenjivost potražnje

Članak 9.

(1) Pojam zamjenjivosti potražnje za određenim proizvodom razumijeva utvrđivanje

vrsta ili asortimana proizvoda koje potrošači smatraju međusobno zamjenjivima ili supstitutima.

(2) Pretpostavlja se da je neki proizvod zamjenjiv, odnosno supstitut, naročito u sljedećim slučajevima:

(a) kad se može razumno predvidjeti da će kupci, odnosno potrošači mjerodavnog proizvoda prihvatiti drugi, na tržištu već raspoloživ i prisutan proizvod kao odgovor ili reakciju na hipotetički malo (5 do 10%), ali trajno povećanje cijena mjerodavnog proizvoda; i/ili

(b) kad se može razumno predvidjeti da će kupci odnosno potrošači mjerodavnog proizvoda prihvatiti istovjetan, odnosno srodan proizvod drugog dobavljača kao odgovor ili reakciju na hipotetički malo (5 do 10%), ali trajno povećanje cijena mjerodavnog proizvoda.

(3) Pri utvrđivanju zamjenjivosti potražnje za određenim proizvodom treba uzeti u obzir i one skupine potrošača koji bez obzira na promjenu cijene mjerodavnog proizvoda ne mogu prihvatiti zamjenski proizvod, odnosno supstitut.

(4) Pri utvrđivanju zamjenjivosti potražnje za određenim proizvodom treba uzeti u obzir vrijeme koje je dobavljačima potrebno za uspostavljanje normalne opskrbe tržišta zamjenskim proizvodom, odnosno supstitutom.

(5) U pravilu, a naročito u slučajevima ocjene koncentracija, u procjeni mjerodavnog tržišta uzima se u obzir prevladavajuća tržišna cijena u Republici Hrvatskoj određenog proizvoda. U slučajevima kad su tržišne cijene formirane u nedostatku drugog konkurentnog proizvoda, utvrđuje se jesu li te cijene već ranije znatno povećane upravo radi nedostatka konkurencije.

Zamjenjivost ponude

Članak 10.

Pod pojmom zamjenjivosti ponude za određenim proizvodom razumijeva se sposobnost proizvođača i/ili dobavljača da, u slučaju povećanja cijene mjerodavnog proizvoda u relativno kratkom vremenu i bez većih troškova, započne s proizvodnjom i/ili distribucijom zamjenskog proizvoda, odnosno supstituta.

Potencijalni konkurenti

Članak 11.

(1) Pri utvrđivanju postoje li potencijalni konkurenti potrebno je utvrditi razinu tržišnog natjecanja i uvjete pod kojima novi konkurenti mogu pristupiti mjerodavnom tržištu.

(2) Postojanje potencijalnih konkurenata utvrđuje se i s obzirom na predvidljive promjene tržišnih uvjeta, naročito u odnosu na zapreke pristupa tržištu.

Zapreke pristupa tržištu

Članak 12.

Pod pojmom zapreka pristupa tržištu razumijevaju se sve okolnosti koje potencijalnim konkurentima stoje na putu ulaska na tržište, a osobito one koje, svojim ponašanjem i djelovanjem, postavljaju već prisutni poduzetnici ograničavajući ili sprječavajući time ulazak drugih poduzetnika na to tržište.

IV. UTVRĐIVANJE TRŽIŠNIH UDJELA

Način utvrđivanja tržišnih udjela

Članak 13.

(1) Tržišni udjel svakog od poduzetnika koji djeluju na nekom mjerodavnom tržištu izračunava se na temelju njihovih tržišnih udjela u proizvodnji i/ili prodaji mjerodavnog proizvoda na mjerodavnom tržištu u određenom razdoblju.

(2) Tržišni udjel iz stavka 1. ovoga članka izračunava se na temelju vrijednosti proizvodnje i/ili prodaje (izražene u kunama) ili na temelju obujma (količina) proizvodnje i/ili prodaje (izražene u broju komada ili drugim mjernim jedinicama).

(3) Razdoblje iz stavka 1. ovoga članka Agencija je obvezna utvrditi posebno za svaki konkretni slučaj.

Podatci za izračunavanje tržišnih udjela

Članak 14.

(1) Pri izračunavanju tržišnih udjela koriste se svi raspoloživi podatci, odnosno dokumentacija, a naročito:

- a) podatci dostavljeni od poduzetnika, uključujući i pravne i fizičke osobe koji nisu stranke u konkretnom postupku (npr. konkurenti),
- b) podatci strukovnih ili gospodarskih interesnih udruga ili komora poduzetnika,
- c) podatci tijela državne uprave,
- d) podatci neovisnih institucija koje se bave istraživanjem tržišta,
- e) podatci tijela jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave,

f) podatci pravnih osoba s javnim ovlastima,

g) podatci Agencije.

(2) Na zahtjev Agencije, temeljem članka 66. stavka 3. Zakona, tijela iz stavka 1. točaka c), e) i f) obvezna su Agenciji bez naknade dostaviti sve zahtijevane podatke i dokumentaciju.

(3) Kad je to potrebno za neki konkretni slučaj, u smislu stavka 1. ovoga članka, uzet će se u obzir i podatci pribavljeni na temelju anketa provedenih među potrošačima i/ili poduzetnicima koji nisu stranke u postupku, odnosno njihovi konkurenti, ali za koje se može razumno pretpostaviti da imaju saznanja o odnosima na nekom mjerodavnom tržištu.

V. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 15.

Ova Uredba se na odgovarajući način primjenjuje i na postupke odobravanja, nadzora provedbe i povrata državnih potpora koje vodi Agencija u smislu odredaba Zakona o državnim potporama.

Članak 16.

Na dan stupanja na snagu ove Uredbe prestaje važiti Uredba o načinu utvrđivanja mjerodavnog tržišta (»Narodne novine«, broj 51/2004).

Stupanje na snagu

Članak 17.

Ova Uredba stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«.

Klasa: 330-01/10-01/10

Urbroj: 5030120-11-1

Zagreb, 7. siječnja 2011.

Predsjednica
Jadranka Kosor, dipl. iur., v. r.

Uredba

o skupnom izuzeću vertikalnih sporazuma između poduzetnika

Uredbu o skupnom izuzeću vertikalnih sporazuma između poduzetnika Vlada Republike Hrvatske donijela je 10.2.2011. temeljem članka 10. stavka 2. točke 1. Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja, a objavljena je u „Narodnim novinama“, broj 37/11.

Uredbom se određuju uvjeti koje vertikalni sporazumi između poduzetnika moraju sadržavati, te ograničenja ili uvjeti koje takvi sporazumi ne smiju sadržavati kako bi se mogli skupno izuzeti od opće zabrane iz članka 8. stavka 1. Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja.

Vertikalnim sporazumom, u smislu uredbe, smatraju se ugovor, pojedina odredba ugovora, usmeni ili pisani dogovor, te usklađena praksa koja je posljedica takvih dogovora, odluke poduzetnika ili udruženja poduzetnika, opći uvjeti poslovanja i drugi akti poduzetnika, koji jesu ili mogu biti sastavni dio ugovora i slično, sklopljeni između poduzetnika koji ne djeluju na istoj razini proizvodnje odnosno distribucije, a kojima se uređuju uvjeti pod kojima sudionici sporazuma mogu kupovati, prodavati ili preprodavati određene robe i/ili usluge.

Ova Uredba je u cijelosti usklađena s pravnom stečevinom Europske unije (*acquis*) i to s Uredbom Komisije (EU) broj 330/2010 od 20.4.2010. o primjeni članka 101. stavka 3. Ugovora o funkcioniranju Europske Unije na kategorije vertikalnih sporazuma i usklađena djelovanja (SL L 102 od 23.4.2010), koja je stupila na snagu 1.6.2010.

Uredba o skupnom izuzeću vertikalnih sporazuma između poduzetnika stupila je na snagu 7.4.2011.

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

851

Na temelju članka 10. stavka 2. točke 1. Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja (»Narodne novine«, broj 79/2009), Vlada Republike Hrvatske je na sjednici održanoj 10. veljače 2011. godine donijela

UREDBU

O SKUPNOM IZUZEĆU VERTIKALNIH SPORAZUMA IZMEĐU PODUZETNIKA

I. OPĆE ODREDBE

Predmet Uredbe

Članak 1.

Ovom Uredbom određuju se uvjeti koje vertikalni sporazumi između poduzetnika moraju sadržavati, te ograničenja ili uvjeti koje takvi sporazumi ne smiju sadržavati kako bi se mogli skupno izuzeti od opće zabrane iz članka 8. stavka 1. Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja (u daljnjem tekstu: Zakon).

Značenje pojmova

Članak 2.

U smislu ove Uredbe pojedini pojmovi imaju sljedeće značenje:

a) *vertikalni sporazum* je ugovor, pojedina odredba ugovora, usmeni ili pisani dogovor, te usklađena praksa koja je posljedica takvih dogovora, odluke poduzetnika ili udruženja poduzetnika, opći uvjeti poslovanja i drugi akti poduzetnika, koji jesu ili mogu biti sastavni dio ugovora i slično, sklopljeni između poduzetnika koji ne djeluju na istoj razini proizvodnje odnosno distribucije, a kojima se uređuju uvjeti pod kojima sudionici sporazuma mogu kupovati, prodavati ili preprodavati određene robe i/ili usluge;

b) *vertikalno ograničenje* je ograničenje tržišnog natjecanja sadržano u vertikalnom sporazumu koje je obuhvaćeno člankom 8. stavkom 1. Zakona;

c) *poduzetnik* je osoba iz članka 3. Zakona;

d) *poduzetnik pod kontrolom drugog poduzetnika ili povezani poduzetnici koji se smatraju jednim gospodarskim subjektom* su poduzetnici iz članka 4. Zakona;

e) *proizvod* je pravnotehnički izraz za robe i/ili usluge;

f) *zamjenski proizvod (supstitut)* je proizvod koji s obzirom na svoje bitne značajke, cijenu ili način uporabe, odnosno navike potrošača može zamijeniti drugi (mjerodavni) proizvod i na taj način zadovoljiti istorodnu potrebu kupca i/ili potrošača;

g) *konkurent* je zajednički naziv za stvarne ili potencijalne konkurente;

h) *stvarni konkurent* je poduzetnik koji djeluje na istom mjerodavnom tržištu;

i) *potencijalni konkurent* je poduzetnik koji bi mogao, ukoliko ne postoji pojedini ili više vertikalnih sporazuma na mjerodavnom tržištu, u slučaju malog, ali trajnog povećanja cijena, u kratkom roku izvršiti potrebna dodatna ulaganja i ući na to mjerodavno tržište, odnosno osigurati potrebne troškove prelaska s drugog mjerodavnog tržišta na to mjerodavno tržište;

j) *kupac* je poduzetnik koji od dobavljača kupuje proizvod radi njegove ugradnje u novi proizvod koji taj kupac proizvodi, i/ili kupuje proizvod od dobavljača u svrhu njegove daljnje preprodaje drugom kupcu ili prodaje krajnjem korisniku, odnosno potrošaču,

k) *neizravni kupac* je poduzetnik koji nije sudionik vertikalnog sporazuma, a kupuje robe i/ili usluge što su predmet sporazuma, od kupca koji je sudionik vertikalnog sporazuma,

l) *potrošač* je fizička osoba koja kupuje, odnosno koristi ili bi u nekoj određenoj situaciji mogao koristiti, mjerodavni proizvod;

m) *mjerodavno tržište* određuje se kao tržište određene robe i/ili usluga koje su predmet obavljanja djelatnosti poduzetnika na određenom zemljopisnom području, u smislu članka 7. stavka 1. Zakona i odredaba Uredbe o načinu i kriterijima utvrđivanja mjerodavnog tržišta.

Vertikalni sporazumi na koje se primjenjuje skupno izuzeće

Članak 3.

(1) Skupna izuzeća primjenjuju se na vertikalne sporazume iz članka 10. stavka 2. točke 1. Zakona, koja sadrže određena vertikalna ograničenja, a posebno na:

a) sporazume o isključivoj distribuciji,

(3) Sporazum o selektivnoj distribuciji iz stavka 1. točke b) ovoga članka je vertikalni sporazum kojim se dobavljač obvezuje posredno ili neposredno prodati proizvode koji su predmet sporazuma, samo distributerima izabranim na temelju transparentnih, posebnih kriterija, a distributeri se obvezuju da neće prodavati te proizvode neovlaštenim distributerima.

(4) Sporazum o isključivoj kupnji iz stavka 1. točke c) ovoga članka vertikalni je sporazum kojim se kupac neposredno ili posredno obvezuje nabavljati proizvode, koji su predmet sporazuma, samo od određenog dobavljača.

(5) Sporazum o isključivoj opskrbi iz stavka 1. točke d) ovoga članka je vertikalni sporazum kojim se dobavljač neposredno ili posredno obvezuje prodavati proizvode, koji su predmet sporazuma, samo jednom kupcu na području Republike Hrvatske u svrhu specifične uporabe ili daljnje prodaje.

(6) Sporazum o franšizi iz stavka 1. točke e) ovoga članka je vertikalni sporazum u kojima jedan poduzetnik (davatelj franšize) daje drugome (primatelj franšize), u zamjenu za izravnu ili neizravnu financijsku naknadu, pravo na iskorištavanje franšize, tj. paketa industrijskog ili intelektualnog prava vlasništva u svrhu prodaje određene vrste proizvoda. Paket industrijskog ili intelektualnog vlasništva odnosi se na ime i zaštitni znak, trgovački znak, posebna znanja i iskustvo (know-how), modele, dizajn, autorska prava, tehnološko znanje ili patente koji će se koristiti za daljnju prodaju proizvoda, koji su predmet sporazuma, krajnjim korisnicima.

Vertikalni sporazumi na koje se ne primjenjuje skupno izuzeće

Članak 4.

Temeljem ove Uredbe ne mogu biti izuzeti od opće zabrane iz članka 8. stavka 1. Zakona:

a) vertikalni sporazumi koji nisu usklađeni s ovom Uredbom,

b) vertikalni sporazumi na koje se isključivo primjenjuju drugi propisi o skupnom izuzeću iz članka 10. stavka 2. Zakona.

II. UVJETI KOJE VERTIKALNI SPORAZUM MORA SADRŽAVATI

Tržišni udjel

Članak 5.

(1) Skupno izuzeće za sporazume iz članka 3. ove Uredbe, primjenjuje se pod uvjetom da tržišni udjel dobavljača na mjerodavnom tržištu, na kojem prodaje proizvode koji su predmet sporazuma, nije veći od 30%, te da tržišni udjel kupca na

mjerodavnom tržištu na kojem kupuje proizvode koji su predmet sporazuma, nije veći od 30%.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, skupno izuzeće iz članka 3. ove Uredbe primjenjuje se na vertikalne sporazume sklopljene između više sudionika, u kojima jedan poduzetnik koji je sudionik tog sporazuma kupuje proizvod, koji je predmet sporazuma od drugog sudionika sporazuma i taj proizvod prodaje trećem sudioniku sporazuma, pod uvjetom da tržišni udjel poduzetnika sudionika sporazuma, koji kupuje i prodaje proizvod koji je predmet sporazuma, i na mjerodavnom tržištu na kojem kupuje proizvod, i na mjerodavnom tržištu na kojem prodaje proizvod nije veći od 30%.

Izračun tržišnog udjela

Članak 6.

(1) Tržišni udjel dobavljača na mjerodavnom tržištu, u smislu članka 5. stavka 1. ove Uredbe, izračunava se na temelju podataka iz prethodne kalendarske godine o udjelu dobavljača u ukupnoj vrijednosti svih prodanih proizvoda koji su predmet sporazuma.

(2) Tržišni udjel kupca na mjerodavnom tržištu, u smislu članka 5. stavka 1. ove Uredbe, izračunava se na temelju podataka iz prethodne kalendarske godine o udjelu kupca u ukupnoj vrijednosti svih kupljenih proizvoda koji su predmet sporazuma.

(3) Tržišnom udjelu iz stavaka 1. i 2. ovoga članka pribraja se ukupan iznos vrijednosti kupljenih i/ili prodanih proizvoda njegovih povezanih poduzetnika koji su oni, u prethodnoj kalendarskoj godini, ostvarili na tržištu proizvoda koji su predmet sporazuma.

(4) Iznosi iz stavaka 1., 2. i 3. ovoga članka umanjuju se za iznose pristojbi i poreza.

(5) U slučaju da udio dobavljača i/ili kupca u ukupnoj vrijednosti prodanih i/ili kupljenih proizvoda koji su predmet proizvoda iz ovoga članka nije poznat, za utvrđivanje njihovog tržišnog udjela mogu se koristiti i drugi raspoloživi tržišni podaci, uključujući i količinu prodanih, odnosno kupljenih proizvoda na tržištu, osim ako poduzetnik nije obavljao djelatnost na mjerodavnom tržištu u financijskoj godini koja prethodi sklapanju sporazuma.

(6) Ako tržišni udjel poduzetnika u trenutku sklapanja sporazuma nije veći od 30%, a naknadno se poveća iznad tog iznosa, ne više od 35%, skupno izuzeće će se primjenjivati tijekom razdoblja od dvije uzastopne kalendarske godine koje slijede godinu u kojoj je prvi put povećan iznos tržišnog udjela iznad 30%.

(7) Ako tržišni udjel u trenutku sklapanja sporazuma nije veći od 30% ali se naknadno poveća na više od 35%, skupno izuzeće će se nastaviti primjenjivati u

razdoblju od jedne kalendarske godine koja slijedi godinu u kojoj je tržišni udjel prvi put povećan iznad 35%.

(8) Skupno izuzeće u smislu stavaka 7. i 8. ovoga članka ne može se kumulirati u svrhu produljenja vremenskog razdoblja skupnog izuzeća na više od dvije kalendarske godine.

(9) Tržišni udjel povezanih poduzetnika iz stavka 3. ovoga članka podijelit će se na jednake dijelove između tih poduzetnika.

Ukupni godišnji prihod za određene vertikalne sporazume

Članak 7.

(1) Skupno izuzeće iz ove Uredbe primjenjuje se i na vertikalne sporazume sklopljene između interesnih udruženja poduzetnika i članova tih udruženja, kao i između interesnih udruženja poduzetnika i njihovih dobavljača, pod uvjetom da su svi njihovi članovi prodavatelji u djelatnosti trgovine na malo, te da niti jedan pojedini član interesnog udruženja poduzetnika, zajedno s njegovim povezanim poduzetnicima, ne ostvaruje ukupni godišnji prihod veći od 50 milijuna kuna.

(2) Skupno izuzeće iz ove Uredbe primjenjuju se i na vertikalne sporazume sklopljene između poduzetnika koji su konkurenti pod uvjetnom da sporazum ne jamči jednaka prava i obveze svakoj od strana, u slučajevima kada je:

a) dobavljač ujedno proizvođač i distributer proizvoda, a kupac distribuira te proizvode ali ne proizvodi te proizvode ili njihove supstitute, odnosno nije mu konkurent na razini proizvodnje,

b) dobavljač davatelj usluga na nekoliko trgovinskih razina, a kupac prodaje robe i/ili pruža usluge u djelatnosti trgovine na malo, ali nije konkurent dobavljaču na razini trgovine na kojoj kupuje usluge koji su predmet sporazuma,

c) ako kupac ima ukupni godišnji prihod koji nije veći od 50 milijuna kuna.

Izračun ukupnog godišnjeg prihoda

Članak 8.

(1) U smislu članka 7. ove Uredbe ukupni godišnji prihod izračunava se kao ukupan godišnji prihod koji je poduzetnik ostvario tijekom financijske godine koja prethodi sklapanju sporazuma i kojem se pribraja ukupan godišnji prihod njegovih povezanih poduzetnika.

(2) Ukupan prihod od prodaje proizvoda između sudionika vertikalnog sporazuma i s njim povezanih poduzetnika i između samih povezanih poduzetnika ne uzima se u obzir kod izračuna ukupnoga godišnjeg prihoda iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Prihod iz stavaka 1. i 2. ovoga članka umanjuje se za iznose pristojbi i poreza.

(4) Skupno izuzeće za sporazume iz članka 7. ove Uredbe, nastavit će se primjenjivati i ako tijekom razdoblja od dvije uzastopne financijske godine iznos ukupnog godišnjeg prihoda poduzetnika bude povećan za najviše 10%.

III. OGRANIČENJA, ODNOSNO UVJETI KOJE VERTIKALNI SPORAZUMI NE SMIJU SADRŽAVATI

Teška ograničenja tržišnog natjecanja

Članak 9.

(1) Skupno izuzeće ne može se primijeniti na vertikalne sporazume koji neposredno ili posredno, samostalno ili zajedno s drugim čimbenicima, pod kontrolom ugovornih strana, sadrže vertikalna ograničenja koja se smatraju teškim ograničenjima tržišnog natjecanja, a kojima je cilj:

a) ograničavanje prava kupca da slobodno određuje prodajnu cijenu proizvoda, ne dovodeći u pitanje pravo dobavljača da odredi maksimalnu prodajnu cijenu ili preporuči prodajnu cijenu, pod uvjetom da nije riječ o fiksnim ili minimalnim prodajnim cijenama, koje su rezultat izvršenog pritiska ili poticaja od bilo koje ugovorne strane,

b) ograničavanje područja na kojem kupac sudionik sporazuma može prodavati proizvode koji su predmet sporazuma, ili ograničavanje prodaje ugovorenih proizvoda određenoj skupini potrošača,

c) ograničavanje članovima unutar sustava selektivne distribucije koji djeluju na razini trgovine na malo, aktivne ili pasivne prodaje proizvoda krajnjim korisnicima, ne isključujući mogućnost zabrane članu unutar sustava selektivne distribucije da djeluje izvan ovlaštenog poslovnog prostora,

d) ograničavanje međusobne opskrbe između distributera unutar sustava selektivne distribucije, uključujući ograničenja između distributera koji ne djeluju na istoj razini trgovine,

e) ograničavanje dobavljača dijelova, koji te dijelove prodaje kupcu radi ugradnje u novi proizvod, pri prodaji tih dijelova, kao rezervnih dijelova, krajnjim korisnicima ili serviserima, te drugim pružateljima usluga, koje kupac nije ovlastio za popravak ili servisiranje njegovih proizvoda.

(2) Iznimno od stavka 1. točke b) ovoga članka, ne smatraju se zabranjenim vertikalnim ograničenjima ograničenja koja imaju cilj:

a) ograničavanje izravnom kupcu aktivne prodaje na isključivo dodijeljenom području ili isključivoj grupi kupaca rezerviranoj za dobavljača, odnosno na području ili kupcima koje je dobavljač dodijelio drugom kupcu, pod uvjetom da takva ograničenja, nametnuta od strane dobavljača, ne onemogućuju daljnju prodaju od strane neizravnog kupca,

b) ograničavanje kupcu, koji djeluje na razini veleprodaje, aktivne i pasivne prodaje proizvoda krajnjim korisnicima,

c) ograničavanje članovima unutar sustava selektivne distribucije aktivne i pasivne prodaje proizvoda neovlaštenim distributerima,

d) ograničavanje prava kupca na aktivnu ili pasivnu prodaju dijelova, koje kupac nabavlja od dobavljača u svrhu ugradnje tih dijelova u novi proizvod, krajnjim korisnicima koji bi te dijelove koristili za proizvodnju proizvoda koji su supstituti proizvoda koje proizvodi dobavljač.

(3) Aktivna prodaja, u smislu stavaka 1. i 2. ovoga članka, razumijeva aktivno traženje i pristupanje kupcima ili određenoj grupi kupaca koji se nalaze na isključivom teritoriju drugog distributera, sklapanje pojedinačnih ugovora i poduzimanje mjera za ponudu proizvoda tim kupcima, te osnivanje podružnica, skladišta ili organiziranje distributivne mreže i promidžbe na isključivom teritoriju drugog distributera. Pod aktivnim pristupanjem smatra se posjećivanje kupca, slanje kupcima pošte, što uključuje i elektroničku poštu, oglašavanje putem medija i drugih sredstava javnog priopćavanja namijenjenih isključivo za te kupce ili grupu kupaca na isključivom teritoriju drugog distributera.

(4) Pasivna prodaja, u smislu stavaka 1. i 2. ovoga članka, razumijeva odgovaranje na zahtjeve pojedinačnih kupaca, uključujući isporuku proizvoda takvim kupcima, uz napomenu da takvo odgovaranje ne smije biti posljedica djelovanja aktivne prodaje. Pod pasivnom prodajom smatra se i općenito reklamiranje ili oglašavanje u medijima ili na internetu koje dopire izvan nečijeg isključivog teritorija ili određene grupe kupaca, koje je rezultat razvoja tehnologije, odnosno jednostavnosti pristupa, pa se smatra razumnim načinom pristupanja tim kupcima ili grupama kupaca.

Zabranjene obveze u vertikalnim sporazumima

Članak 10.

(1) Skupno izuzeće ne može se primijeniti na sljedeće obveze sadržane u vertikalnim sporazumima:

a) neposredne ili posredne obveze nenatjecanja čije je trajanje neograničeno ili premašuje pet godina, odnosno koje se prešutno obnavljaju te traju dulje od pet godina, jer se smatra da su ugovorene na neodređeni rok,

b) neposredne ili posredne obveze zbog kojih kupac nakon prestanka sporazuma ne smije proizvoditi, kupovati, prodavati ili preprodavati proizvode koji su predmet sporazuma,

c) neposredne ili posredne obveze nametnute članovima selektivnog distribucijskog sustava da ne prodaju proizvode sa zaštitnim znakom od pojedinih tržišnih takmaca dobavljača.

(2) Obveza nenatjecanja, u smislu stavka 1. točke a) ovoga članka, razumijeva svaku neposrednu ili posrednu obvezu zbog koje kupac ne može proizvoditi, prodavati ili preprodavati supstitute koji se natječu s proizvodima koji su predmet sporazuma, ili svaku neposrednu ili posrednu obvezu kupca da kupi od dobavljača ili od nekog drugog poduzetnika, na kojega ga uputi dobavljač, više od 80% od ukupne količine proizvoda. Taj udio izračunava se na temelju vrijednosti kupovine proizvoda i njihovih zamjenskih proizvoda na mjerodavnom tržištu koju je kupac ostvario u prethodnoj financijskoj godini.

(3) Iznimno od stavka 1. točke a) ovoga članka, obveza nenatjecanja koja traje dulje od pet godina ne smatra se zabranjenim vertikalnim ograničenjem kada kupac prodaje proizvode koji su predmet sporazuma u poslovnom prostoru ili na zemljištu čiji je vlasnik dobavljač, ili kojeg je dobavljač uzeo u zakup od treće strane koja nije povezana s kupcem, pod uvjetom da trajanje obveze nenatjecanja ne prelazi razdoblje tijekom kojeg kupac koristi poslovni prostor ili zemljište dobavljača.

(4) Iznimno od stavka 1. točke b) ovoga članka ne smatra se zabranjenim vertikalnim ograničenjem ako je trajanje obveze kupca ograničeno rokom od jedne godine nakon prestanka sporazuma, a:

a) obveza se odnosi na proizvode što konkuriraju proizvodima koji su predmet sporazuma (zamjenski proizvodi),

b) obveza je ograničena na poslovni prostor iz kojeg i zemljište s kojeg je kupac djelovao za vrijeme trajanja ugovora, i

c) obveza je neophodna radi zaštite posebnih znanja i iskustva (know-how) koje je dobavljač prenio kupcu, pod uvjetom da su ta posebna znanja i iskustvo (know-how) značajna i neophodna za provođenje sporazuma.

(5) Trajanje obveze kupca koje je ograničeno na rok od jedne godine nakon prestanka sporazuma, u smislu stavka 4. ovoga članka ne isključuje mogućnost vremenski neograničenog ograničavanja korištenja, prijenosa ili otkrivanja posebnih znanja i iskustva (know-how), ali samo pod uvjetom da su posebna znanja i iskustvo (know-how) za sve vrijeme na koje su ugovorno zaštićena nakon prestanka sporazuma, istodobno tajna, važna i prepoznatljiva.

(6) Posebnim znanjima i iskustvom (know-how) u smislu stavka 4. točke c) i stavka 5. ovoga članka smatra se paket nepatentiranih praktičnih informacija koje proistječu iz iskustva i testiranja od strane dobavljača, koji paket je tajan, važan i prepoznatljiv. Tajan, razumijeva da posebna znanja i iskustvo (know-how) nisu općepoznata ili lako dostupna. Važan, razumijeva da posebna znanja i iskustvo (know-how) obuhvaćaju informacije koje su bitne i korisne za kupca, kako bi mogao koristiti, prodavati ili preprodavati proizvod koji je predmet sporazuma. Prepoznatljiv, razumijeva da su posebna znanja i iskustvo (know-how) opisana na dostatno razumljiv način, kako bi bilo moguće provjeriti ispunjavaju li kriterije tajnosti i važnosti.

IV. UKIDANJE SKUPNOG IZUZEĆA

Uvjeti za ukidanje skupnog izuzeća

Članak 11.

(1) Agencija za zaštitu tržišnog natjecanja (u daljnjem tekstu: Agencija) može po službenoj dužnosti, u smislu članka 10. stavka 4. Zakona, pokrenuti postupak ocjene pojedinog vertikalnog sporazuma, iako taj sporazum ispunjava uvjete za skupno izuzeće iz ove Uredbe, u slučaju kada učinci toga sporazuma, samostalno ili kumulativno sa sličnim vertikalnim sporazumima na mjerodavnom tržištu, ne ispunjavaju kumulativno, za vrijeme njihova trajanja, uvjete za izuzeće iz članka 8. stavka 3. Zakona.

(2) Agencija može pokrenuti postupak ocjene vertikalnog sporazuma, u smislu stavka 1. ovoga članka, posebno u slučajevima:

a) kad su pristup mjerodavnom tržištu ili tržišno natjecanje značajno ograničeni kumulativnim učinkom vertikalnih sporazuma koji imaju slična vertikalna ograničenja,

b) kad paralelne mreže vertikalnih sporazuma sa sličnim vertikalnim ograničenjima zajedno pokrivaju više od 50% mjerodavnog tržišta.

(3) Ako Agencija u postupku ocjene pojedinog sporazuma iz stavka 1. ovoga članka utvrdi da sporazum ima učinke koji su u suprotnosti s uvjetima propisanim člankom 8. stavkom 3. Zakona i ovom Uredbom, rješenjem će ukinuti skupno izuzeće za taj sporazum.

Teret dokaza o ispunjavanju uvjeta za izuzeće

Članak 12.

(1) Za vertikalne sporazume koji ispunjavaju uvjete za skupno izuzeće iz ove Uredbe, u pravilu se predmnijeva da ispunjavaju uvjete iz članka 8. stavka 3. Zakona, osim u slučaju iz članka 11. ove Uredbe.

(2) Iznimno, za vertikalne sporazume koji ne ispunjavaju uvjete za skupno izuzeće iz ove Uredbe, sudionici takvih sporazuma moraju sami procijeniti ispunjavaju li njihovi sporazumi, unatoč tome uvjete za izuzeće od opće zabrane sporazuma iz članka 8. stavka 3. Zakona.

(3) Ako Agencija pokrene postupak utvrđivanja zabranjenog sporazuma iz stavka 2. ovoga članka, teret dokaza o ispunjenju uvjeta za izuzeće iz članka 8. stavka 3. Zakona, u tom postupku snose poduzetnici sudionici toga vertikalnog sporazuma.

Primjena ove Uredbe i na vertikalne sporazume u sektoru distribucije i servisiranja motornih vozila

Članak 13.

(1) Ova Uredba primjenjuje se na vertikalne sporazume o prodaji rezervnih dijelova za motorna vozila te vertikalne sporazume o pružanju usluga popravka i održavanja motornih vozila, a koji su sklopljeni nakon njenog stupanja na snagu, pod uvjetom da takvi sporazumi ispunjavaju i posebne uvjete za skupno izuzeće tih sporazuma, određene Uredbom o skupnom izuzeću sporazuma o distribuciji i servisiranju motornih vozila.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, na vertikalne sporazume o prodaji rezervnih dijelova za motorna vozila, te vertikalne sporazume o pružanju usluga popravka i održavanja motornih vozila, koji su sklopljeni prije stupanja na snagu ove Uredbe, a koji su ispunjavali uvjete za skupno izuzeće iz Uredbe o skupnom izuzeću sporazuma o distribuciji i servisiranju motornih vozila (»Narodne novine«, broj 105/2004), nastavlja se primjena te Uredbe do isteka trajanja tih sporazuma, i to najkasnije do 31. svibnja 2013. godine.

(3) Počevši od 1. lipnja 2013. godine, sporazumi iz stavka 2. ovoga članka moraju biti u cijelosti usklađeni na način uređen stavkom 1. ovoga članka.

(4) Ova Uredba primjenjivat će se počevši od 1. lipnja 2013. godine i na vertikalne sporazume o distribuciji novih motornih vozila.

(5) Do 31. svibnja 2013. godine na vertikalne sporazume iz stavka 4. ovoga članka primjenjivat će se Uredba o skupnom izuzeću sporazuma o distribuciji i servisiranju motornih vozila (»Narodne novine«, broj 105/2004).

V. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 14.

(1) Na vertikalne sporazume koji su sklopljeni prije stupanja na snagu ove Uredbe, a koji su ispunjavali uvjete za skupno izuzeće iz Uredbe o skupnom izuzeću sporazuma između poduzetnika koji ne djeluju na istoj razini proizvodnje, odnosno distribucije

(»Narodne novine«, broj 51/2004) nastavlja se primjena te Uredbe do isteka trajanja tih sporazuma, a najkasnije do 31. siječnja 2012. godine.

(2) Počevši od 1. veljače 2012. godine, sporazumi iz stavka 2. ovoga članka moraju biti u cijelosti usklađeni s odredbama ove Uredbe.

Članak 15.

Na dan stupanja na snagu ove Uredbe prestaje važiti Uredba o skupnom izuzeću sporazuma između poduzetnika koji ne djeluju na istoj razini proizvodnje, odnosno distribucije (»Narodne novine«, broj 51/2004).

Stupanje na snagu

Članak 16.

Ova Uredba stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«.

Klasa: 330-01/11-02/02

Urbroj: 5030120-11-1

Zagreb, 10. veljače 2011.

Predsjednica
Jadranka Kosor, dipl. iur., v. r.

Uredba

o skupnom izuzeću horizontalnih sporazuma između poduzetnika

Na temelju članka 10. stavka 2. točke 2. Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja Vlada Republike Hrvatske je 16.6.2011. donijela Uredbu o skupnom izuzeću horizontalnih sporazuma između poduzetnika

Uredbom se utvrđuju uvjeti koje horizontalni sporazumi između poduzetnika moraju sadržavati, te ograničenja ili uvjeti koje takvi sporazumi ne smiju sadržavati kako bi bili skupno izuzeti od opće zabrane iz članka 8. stavka 1. Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja.

Pod horizontalnim sporazumom, u smislu uredbe, smatraju se ugovor, pojedina odredba ugovora, usmeni ili pisani dogovor, te usklađena praksa koja je posljedica takvih dogovora, odluke poduzetnika ili udruženja poduzetnika, opći uvjeti poslovanja i drugi akti poduzetnika, koji jesu ili mogu biti sastavni dio ugovora i slično, sklopljeni između dva ili više neovisnih poduzetnika koji djeluju na istoj razini proizvodnje odnosno distribucije, a kojima se uređuju uvjeti pod kojima sudionici sporazuma mogu kupovati, prodavati ili preprodavati određene robe i/ili usluge.

Ova Uredba je u cijelosti usklađena s pravnom stečevinom Europske unije (*acquis*) i to s Uredbom Komisije (EZ) broj 1217/2010 od 14.12.2010. o primjeni članka 81. (3) Ugovora na kategorije sporazuma o istraživanju i razvoju (SL L 335 od 18.12.2010), koja je stupila na snagu 1.1.2011., te Uredbom Komisije (EZ) broj 1218/2010 od 14.12. 2010. o primjeni članka 81 (3) Ugovora na kategorije sporazuma o specijalizacijama (SL L 335 od 18.12.2010), koja je stupila na snagu 1.1.2011.

Uredba o skupnom izuzeću horizontalnih sporazuma između poduzetnika stupila je na snagu 6.7.2011.

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

1529

Na temelju članka 10. stavka 2. točke 2. Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja (»Narodne novine«, broj 79/2009), Vlada Republike Hrvatske je na sjednici održanoj 16. lipnja 2011. godine donijela

UREDBU

O SKUPNOM IZUZEĆU HORIZONTALNIH SPORAZUMA IZMEĐU PODUZETNIKA

I. OPĆE ODREDBE

Predmet Uredbe

Članak 1.

Ovom Uredbom utvrđuju se uvjeti koje horizontalni sporazumi između poduzetnika moraju sadržavati, te ograničenja ili uvjeti koje takvi sporazumi ne smiju sadržavati, kako bi bili skupno izuzeti od opće zabrane iz članka 8. stavka 1. Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja (u daljnjem tekstu: Zakon).

Značenje pojmova

Članak 2.

U smislu ove Uredbe pojedini pojmovi imaju sljedeće značenje:

a) *horizontalni sporazum* je ugovor, pojedina odredba ugovora, usmeni ili pisani dogovor, te usklađena praksa koja je posljedica takvih dogovora, odluke poduzetnika ili udruženja poduzetnika, opći uvjeti poslovanja i drugi akti poduzetnika, koji jesu ili mogu biti sastavni dio ugovora i slično, sklopljeni između dva ili više neovisnih poduzetnika koji djeluju na istoj razini proizvodnje, odnosno distribucije, a kojima se uređuju uvjeti pod kojima sudionici sporazuma mogu kupovati, prodavati ili preprodavati određene robe i/ili usluge;

b) *horizontalno ograničenje* je ograničenje tržišnog natjecanja sadržano u horizontalnom sporazumu iz točke a) ovoga članka koje je obuhvaćeno člankom 8. stavkom 1. Zakona;

c) *poduzetnik* je osoba iz članka 3. Zakona;

d) *poduzetnik pod kontrolom drugog poduzetnika* ili povezani poduzetnici koji se smatraju jednim gospodarskim subjektom su poduzetnici iz članka 4. Zakona;

e) *proizvod* je pravnotehnički izraz za robe i/ili usluge uključujući i polugotovu robu i/ili usluge i finalne proizvode i/ili usluge;

f) u *sporazumima o specijalizaciji* proizvodom se ne smatraju usluge distribucije i iznajmljivanja;

g) *zamjenski proizvod (supstitut)* je proizvod koji s obzirom na svoje bitne značajke, cijenu ili način uporabe ili navike potrošača može zamijeniti drugi (mjerodavni) proizvod i na taj način zadovoljiti istorodnu potrebu kupca i/ili potrošača;

h) *mjerodavno tržište* određuje se kao tržište određene robe i/ili usluga koje su predmet obavljanja djelatnosti poduzetnika na određenom zemljopisnom području, u smislu članka 7. stavka 1. Zakona i odredaba Uredbe o načinu i kriterijima utvrđivanja mjerodavnog tržišta (»Narodne novine«, broj 9/2011);

i) *mjerodavno tržište proizvoda u sporazumima o specijalizaciji* je mjerodavno proizvodno i zemljopisno tržište koji čine predmet sporazuma o specijalizaciji, a može se odrediti i šire, u slučaju ako su ti proizvodi koji su predmet sporazuma o specijalizaciji poluproizvodi koje jedan ili više sudionika sporazuma u cijelosti ili djelomično koriste za vlastitu proizvodnju silaznih proizvoda, te tada mjerodavno tržište proizvoda obuhvaća i proizvodno i zemljopisno tržište kojem pripadaju ti silazni proizvodi;

j) *silazni proizvod* je proizvod koji jedan ili više sudionika sporazuma o specijalizaciji proizvode i prodaju na tržištu, a pri proizvodnji silaznih proizvoda kao poluproizvod koriste proizvod koji je predmet sporazuma o specijalizaciji;

k) *mjerodavno tržište proizvoda u sporazumima o istraživanju i razvoju* je mjerodavno tržište proizvoda koji se mogu poboljšati, nadomjestiti ili zamijeniti proizvodima koji čine predmet sporazuma;

l) *mjerodavno tržište tehnologija u sporazumima o istraživanju i razvoju* označava mjerodavno tržište tehnologija ili procesa koji se mogu poboljšati, nadomjestiti ili zamijeniti tehnologijama koje čine predmet sporazuma;

m) *konkurent* je zajednički naziv za stvarne ili potencijalne konkurente;

n) *stvarni konkurent sudionika sporazuma o specijalizaciji* je poduzetnik koji djeluje na istom mjerodavnom tržištu;

o) *stvarni konkurent sudionika sporazuma o istraživanju i razvoju* je poduzetnik koji isporučuje proizvod, tehnologiju ili proces koji se može poboljšati, nadomjestiti ili zamijeniti ugovornim proizvodom ili tehnologijom na mjerodavnom zemljopisnom tržištu;

p) *potencijalni konkurent sudionika sporazuma o specijalizaciji* je poduzetnik koji bi mogao bez postojanja sporazuma o specijalizaciji, na stvarnim osnovama a ne samo na temelju puke teoretske mogućnosti, u slučaju malog ali stalnog povećanja relativnih cijena, u roku ne duljem od tri godine poduzeti neophodna dodatna ulaganja ili druge potrebne troškove zamjene kako bi pristupio mjerodavnom tržištu;

r) *potencijalni konkurent sudionika sporazuma o istraživanju i razvoju* je poduzetnik koji bi mogao bez postojanja sporazuma o istraživanju i razvoju, na stvarnim osnovama a ne samo na temelju puke teoretske mogućnosti, u slučaju malog ali stalnog povećanja relativnih cijena, u roku ne duljem od tri godine poduzeti neophodna dodatna ulaganja ili druge potrebne troškove zamjene, kako bi isporučivao proizvod, tehnologiju ili proces koji se može poboljšati, nadomjestiti ili zamijeniti ugovornim proizvodom ili tehnologijom na mjerodavnom zemljopisnom tržištu;

s) *kupac* je poduzetnik koji od dobavljača kupuje proizvod, radi njegove ugradnje u novi proizvod koji taj kupac proizvodi i/ili kupuje proizvod od dobavljača u svrhu njegove daljnje preprodaje drugom kupcu ili prodaje krajnjem korisniku, odnosno potrošaču;

t) *neizravni kupac* je poduzetnik koji nije sudionik horizontalnog sporazuma, a kupuje robe i/ili usluge koji su predmet sporazuma od kupca koji je sudionik horizontalnog sporazuma;

u) *potrošač* je fizička osoba koja kupuje, odnosno koristi ili bi u nekoj određenoj situaciji mogao koristiti mjerodavni proizvod.

Sporazumi na koje se primjenjuje skupno izuzeće

Članak 3.

(1) Skupno izuzeće primjenjuju se na horizontalne sporazume iz članka 10. stavka 2. točke 2. Zakona sklopljene između dva ili više poduzetnika koji djeluju na istoj razini proizvodnje, odnosno distribucije, a osobito na:

a) sporazume o istraživanju i razvoju,

b) sporazume o specijalizaciji.

(2) Sporazum o istraživanju i razvoju iz stavka 1. točke a) ovoga članka je sporazum sklopljen između dva ili više neovisnih poduzetnika kojim su uređeni uvjeti pod kojima ti poduzetnici obavljaju:

a) zajedničko istraživanje i razvoj ugovornih proizvoda ili tehnologija i zajedničko korištenje rezultata tih istraživanja i razvoja,

b) zajedničko korištenje rezultata istraživanja i razvoja ugovornih proizvoda ili tehnologija do kojih su zajednički došli sukladno prethodnom sporazumu između istih poduzetnika,

c) zajedničko istraživanje i razvoj ugovornih proizvoda ili tehnologija bez zajedničkog korištenja rezultata tih istraživanja i razvoja,

d) plaćeno istraživanje i razvoj ugovornih proizvoda ili tehnologija i zajedničko korištenje rezultata toga istraživanja i razvoja,

e) zajedničko korištenje rezultata plaćenog istraživanja i razvoja ugovornih proizvoda ili tehnologija sukladno prethodnom sporazumu između istih sudionika sporazuma, ili

f) plaćeno istraživanje i razvoj ugovornih proizvoda ili tehnologija bez zajedničkog korištenja rezultata tih istraživanja i razvoja.

(3) Pod pojmom zajedničko istraživanje i razvoj iz stavka 2. ovoga članka, smatraju se radnje koje je u cilju istraživanja i razvoja zajednički obavio tim, organizacija ili poduzetnik, odnosno radnje koje su sudionici sporazuma zajednički povjerali trećoj strani, kao i radnje koje su podijeljene između sudionika sporazuma na osnovi specijalizacije u području istraživanja i razvoja ili korištenja dobivenih rezultata.

(4) Plaćeno istraživanje i razvoj u smislu stavka 2. ovoga članka je istraživanje i razvoj koje provodi jedan sudionik sporazuma, a drugi sudionik sporazuma osigurava financijska sredstva za to istraživanje i pri tom taj sudionik sporazuma osim financiranja ne provodi nikakve radnje vezane uz navedeno istraživanje i razvoj.

(5) Skupno izuzeće za sporazume o istraživanju i razvoju iz stavka 2. ovoga članka primjenjuje se i na sporazume o istraživanju i razvoju koji sadrže odredbe kojima se dodjeljuju ili licenciraju prava intelektualnog vlasništva jednom ili više sudionika sporazuma, odnosno trećoj osobi koju su sudionici osnovali radi provedbe zajedničkog istraživanja i razvoja, plaćenog istraživanja i razvoja ili zajedničkog korištenja rezultata istraživanja i razvoja, pod uvjetom da odredbe o dodjeli ili licenciranju ne predstavljaju primarni predmet takvih sporazuma, već su izravno vezane i potrebne za njihovu provedbu.

(6) Sporazum o specijalizaciji iz stavka 1. točke b) ovoga članka je horizontalni sporazum sklopljen između dva ili više neovisnih poduzetnika kojim su uređeni uvjeti pod kojima se ti poduzetnici koji su konkurenti na mjerodavnom tržištu specijaliziraju u proizvodnji proizvoda, a mogu biti:

a) jednostrani sporazumi o specijalizaciji, na temelju kojih se jedan sudionik sporazuma obvezuje prestati proizvoditi određene proizvode ili se uzdržavati od proizvodnje tih proizvoda, odnosno obvezuje se kupovati te proizvode od drugog sudionika sporazuma, a drugi sudionik sporazuma obvezuje se proizvoditi i isporučivati te proizvode,

b) uzajamni (recipročni) sporazumi o specijalizaciji, na temelju kojih dva ili više sudionika sporazuma na uzajamnoj osnovi u cijelosti ili djelomično prestaju ili se uzdržavaju od proizvodnje određenih, ali različitih proizvoda i kupuju te proizvode od drugih sudionika sporazuma koji se obvezuju proizvoditi i isporučivati te proizvode,

c) sporazumi o zajedničkoj proizvodnji, na temelju kojih dva ili više sudionika sporazuma zajednički proizvode određene proizvode.

(7) Skupno izuzeće za sporazume o specijalizaciji iz stavka 6. ovoga članka primjenjuje se i na sporazume o specijalizaciji koji sadrže odredbe kojima se dodjeljuju ili licenciraju prava intelektualnog vlasništva jednom ili više sudionika sporazuma, uz uvjet da te odredbe ne predstavljaju primarni predmet takvih sporazuma, već su izravno vezane i potrebne za njihovu provedbu.

(8) Prava intelektualnog vlasništva u smislu stavaka 5. i 7. ovoga članka su prava industrijskog vlasništva, autorska i srodna prava.

(9) Sudionicima sporazuma iz stavaka 2., 5., 6. i 7. ovoga članka smatraju se sudionici sporazuma i njihovi povezani poduzetnici.

Sporazumi na koje se ne primjenjuje skupno izuzeće

Članak 4.

Na temelju ove Uredbe ne mogu biti izuzeti od opće zabrane iz članka 8. stavka 1. Zakona:

a) horizontalni sporazumi koji nisu usklađeni s ovom Uredbom,

b) horizontalni sporazumi na koje se primjenjuju drugi propisi o skupnom izuzeću iz članka 10. stavka 2. Zakona.

II. UVJETI KOJE HORIZONTALNI SPORAZUMI MORAJU SADRŽAVATI I OSTALI UVJETI KOJI SE MORAJU ISPUNITI

Uvjeti koje moraju sadržavati sporazumi o istraživanju i razvoju

Članak 5.

(1) Skupno izuzeće primjenjuje se na sporazume o istraživanju i razvoju iz članka 3. stavka 1. točke a) ove Uredbe pod uvjetom da sporazumi ispunjavaju sljedeće uvjete:

a) svi sudionici sporazuma moraju imati puni pristup rezultatima zajedničkog istraživanja i razvoja ili plaćenog istraživanja i razvoja, uključujući sva proizašla

prava intelektualnog vlasništva i posebna znanja i iskustva (*know-how*), u svrhu daljnjeg istraživanja, razvoja i korištenja rezultata tog istraživanja i razvoja i to čim rezultati postanu dostupni. Sudionici sporazuma, sukladno ovoj Uredbi mogu ograničiti svoja prava pristupu rezultatima u svrhu iskorištavanja tih rezultata, posebice ako se ti sudionici specijaliziraju samo za određeni način iskorištavanja rezultata. Istraživački instituti, akademska tijela ili poduzetnici koji pružaju istraživanje i razvoj kao komercijalnu uslugu i uobičajeno nisu aktivni u iskorištavanju rezultata tog istraživanja i razvoja, mogu se sporazumjeti da ograniče svoje korištenje rezultata u svrhu daljnjeg istraživanja. Sporazumom o istraživanju i razvoju može se urediti da jedan sudionik drugome daje naknadu za davanje pristupa rezultatima u svrhu daljnjeg istraživanja ili korištenja, ali ugovorena naknada ne smije biti u visini kojom bi priječila takav pristup,

b) svaki sudionik sporazuma mora dobiti pristup svakom prethodno postojećem posebnom znanju i iskustvu (*know-how*) drugih poduzetnika, ako je to posebno znanje i iskustvo (*know-how*) neophodno za iskorištavanje tih rezultata kada sporazum o istraživanju i razvoju osigurava samo zajedničko istraživanje i razvoj ili plaćeno istraživanje ili razvoj. Sporazumom o istraživanju i razvoju sudionici mogu urediti međusobno davanje naknade za pristup svojem prethodno postojećem posebnom znanju i iskustvu (*know-how*), ali ugovorena naknada ne smije biti u visini kojom bi priječila takav pristup,

c) svako zajedničko iskorištavanje mora se odnositi na rezultate koji su zaštićeni pravom intelektualnog vlasništva ili predstavljaju posebna znanja i iskustvo (*know-how*), koji značajno pridonose tehnološkom i gospodarskom napretku, a ti rezultati moraju biti odlučujući za proizvodnju ugovornih proizvoda ili za primjenu ugovornih tehnologija,

d) poduzetnici koji su se obvezali na proizvodnju ugovornih proizvoda putem specijalizacije, obvezni su izvršiti sve narudžbe od svih drugih sudionika sporazuma u cilju njihove opskrbe, osim u slučaju kada sporazum o istraživanju i razvoju istovremeno predviđa zajedničku distribuciju, odnosno ako su sudionici sporazuma sporazumno uredili da te proizvode može distribuirati samo sudionik koji proizvodi ugovorne proizvode.

(2) Pod istraživanjem i razvojem, u smislu stavka 1. točke b) ovoga članka, smatra se stjecanje posebnog znanja i iskustva (*know-how*) koji se odnosi na proizvode, tehnologije ili procese i provođenje teorijskih analiza, sustavnog proučavanja ili eksperimentiranja, uključujući i eksperimentalnu proizvodnju, tehnička testiranja proizvoda ili procesa, postavljanje potrebnih objekata i pribavljanje prava intelektualnog vlasništva za dobivene rezultate.

(3) Pod iskorištavanjem rezultata, u smislu stavka 1. točke c) ovoga članka, smatra se proizvodnja ili distribucija ugovornih proizvoda, ili primjena ugovornih tehnologija, odnosno dodjeljivanje ili licenciranje prava intelektualnog vlasništva ili

prenošenje posebnih znanja i iskustva (*know-how*) potrebnog za takvu proizvodnju ili primjenu.

(4) Specijalizacija u smislu stavka 1. točke d) ovoga članka podrazumijeva međusobni dogovor sudionika sporazuma o raspodjeli pojedinih zadataka kao što su proizvodnja ili distribucija, odnosno o ograničenjima koja se nameću pojedinim sudionicima sporazuma a vezana su uz iskorištavanje rezultata istraživanja i razvoja kao što su ograničenja u pogledu određenih teritorija, kupaca ili područja uporabe. Ovaj pojam uključuje situaciju u kojoj samo jedan sudionik sporazuma proizvodi i distribuira ugovorne proizvode na temelju isključive licencije koju su tom sudioniku dodijelili drugi sudionici sporazuma.

(5) Specijalizacija u smislu stavka 1. točke a) ovoga članka podrazumijeva da je svaki sudionik uključen u aktivnosti istraživanja i razvoja koje su obuhvaćene sporazumom o istraživanju i razvoju, te da sudionici između sebe dijele rad na istraživanju i razvoju na način koji smatraju najprikladnijim. Ovaj pojam ne uključuje plaćeno istraživanje i razvoj.

(6) Posebnim znanjem i iskustvom (*know-how*), u smislu stavka 1. točke b) i c) i stavaka 2. i 3. ovoga članka, smatra se paket nepatentiranih praktičnih informacija koji je proistekao iz iskustva i testiranja koji je tajan, značajan i prepoznatljiv. Tajan podrazumijeva da posebno znanje i iskustvo (*know-how*) kao cjelina ili precizna konfiguracija i spoj svojih dijelova nije opće poznat i lako dostupan. Značajan podrazumijeva da posebno znanje i iskustvo (*know-how*) obuhvaća podatke, odnosno informacije koje su neophodne za proizvodnju ugovornih proizvoda, odnosno za primjenu ugovornih procesa. Prepoznatljiv podrazumijeva da posebno znanje i iskustvo (*know-how*) mora bit prezentirano na dostatno razumljiv način, kako bi bilo moguće provjeriti ispunjava li kriterije tajnosti i značajnosti.

(7) Ugovorni proizvod u smislu stavka 1. točke c) ovoga članka je proizvod koji nastaje iz zajedničkog istraživanja i razvoja ili je proizveden ili nabavljen primjenom ugovornih tehnologija.

(8) Ugovorna tehnologija u smislu članka 5. ove Uredbe je tehnologija ili proces koji nastaju iz zajedničkog istraživanja i razvoja.

Trajanje skupnog izuzeća i tržišni udjel za sporazume o istraživanju i razvoju

Članak 6.

(1) Ako sudionici sporazuma nisu konkurenti, skupno izuzeće za sporazume o istraživanju i razvoju iz članka 3. stavka 1. točke a) ove Uredbe primjenjivat će se za sve vrijeme trajanja istraživanja i razvoja. U slučaju zajedničkog korištenja rezultata istraživanja i razvoja izuzeće se nastavlja primjenjivati u razdoblju od sedam godina od prvog stavljanja ugovornog proizvoda ili ugovorne tehnologije na mjerodavno tržište.

(2) Ako su dva ili više sudionika sporazuma konkurenti, skupno izuzeće za sporazume o istraživanju i razvoju primjenjivat će se u razdoblju utvrđenom u stavku 1. ovoga članka, pod sljedećim uvjetima:

a) zajednički tržišni udjel sudionika sporazuma ne smije biti veći od 25% mjerodavnog tržišta proizvoda i tehnologije u slučaju sporazuma o istraživanju i razvoju opisanih u članku 3. stavku 2. točkama a), b) i c) ove Uredbe,

b) zajednički tržišni udjel sudionika sporazuma koji obuhvaća sudionika koji financira istraživanje i razvoj i svih drugih sudionika sporazuma s kojima je taj sudionik zaključio sporazume o istraživanju i razvoju za iste ugovorne proizvode ili tehnologije ne smije biti veći od 25% mjerodavnog tržišta proizvoda i tehnologije u slučaju sporazuma o istraživanju i razvoju opisanih u članku 3. stavku 2. točkama d), e) i f) ove Uredbe.

(3) Nakon proteka razdoblja iz stavka 1. ovoga članka skupno izuzeće nastavit će se primjenjivati na sporazume o istraživanju i razvoju sve dok zajednički tržišni udjel sudionika sporazuma ne bude veći od 25% mjerodavnog tržišta proizvoda i tehnologije.

(4) Ako tržišni udjel iz stavka 2. ovoga članka u trenutku sklapanja sporazuma o istraživanju i razvoju nije veći od 25%, a naknadno se poveća iznad tog iznosa, ne više od 30%, skupno izuzeće na sporazume o istraživanju i razvoju nastavit će se primjenjivati tijekom razdoblja od dvije uzastopne kalendarske godine koje slijede godinu u kojoj je prvi put povećan iznos tržišnog udjela iznad 25%.

(5) Ako tržišni udjel iz stavka 2. ovoga članka u trenutku sklapanja sporazuma o istraživanju i razvoju nije veći do 25%, a naknadno se poveća na više od 30%, skupno izuzeće na sporazume o istraživanju i razvoju nastavit će se primjenjivati u razdoblju od jedne kalendarske godine koja slijedi godinu u kojoj je tržišni udjel prvi put povećan iznad 30%.

(6) Izuzeće u smislu stavaka 4. i 5. ovoga članka ne može se kumulirati u svrhu produljenja vremenskog razdoblja izuzeća na više od 2 kalendarske godine.

Izračun tržišnog udjela za sporazume o istraživanju i razvoju

Članak 7.

(1) Tržišni udjel sudionika sporazuma o istraživanju i razvoju, u smislu članka 6. ove Uredbe izračunava se na temelju vrijednosti prihoda od prodaje proizvoda i tehnologije koji su predmet sporazuma i njihovih zamjenskih proizvoda, odnosno tehnologija na tržištu. Ako podaci o vrijednosti prihoda proizvoda, odnosno tehnologija na tržištu nisu dostupni, u svrhu određivanja tržišnog udjela sudionika sporazuma o istraživanju i razvoju mogu se primijeniti procjene temeljene na drugim pouzdanim tržišnim podacima, uključujući količinu prodanih proizvoda, odnosno

tehnologija na tržištu nisu dostupni, u svrhu određivanja tržišnog udjela sudionika sporazuma o istraživanju i razvoju mogu se primijeniti procjene temeljene na drugim pouzdanim tržišnim podacima, uključujući količinu prodanih proizvoda, odnosno tehnologija koji su predmet sporazuma i njihovih zamjenskih proizvoda, odnosno zamjenskih tehnologija na mjerodavnom tržištu.

(2) Tržišni udjel poduzetnika iz stavka 1. ovoga članka izračunava se na temelju podataka koji se odnose na kalendarsku godinu koja prethodi sklapanju sporazuma.

(3) Tržišnom udjelu poduzetnika iz stavka 1. ovoga članka pribraja se i tržišni udjel povezanih poduzetnika sa sudionicima sporazuma ostvaren na način utvrđen stavcima 1. i 2. ovoga članka.

Uvjeti koje moraju sadržavati sporazumi o specijalizaciji

Članak 8.

(1) Skupno izuzeće na sporazume o specijalizaciji iz članka 3. stavka 1. točke b) ove Uredbe primjenjuje se u slučaju kada:

- a) sudionici sporazuma prihvate obvezu isključive kupnje i/ili isključive opskrbe, ili
- b) sudionici sporazuma ne prodaju samostalno proizvode koji su predmet sporazuma o specijalizaciji već zajednički distribuiraju te proizvode.

(2) Obveza isključive kupnje u smislu stavka 1. točke a) ovoga članka podrazumijeva obvezu kupovanja proizvoda na koje se odnosi sporazum o specijalizaciji samo od sudionika tog sporazuma.

(3) Obveza isključive opskrbe u smislu stavka 1. točke a) ovoga članka podrazumijeva obvezu isključive opskrbe sudionika sporazuma o specijalizaciji proizvodima koji su predmet sporazuma o specijalizaciji, odnosno takva obveza isključuje mogućnost opskrbe proizvodima koji su predmet sporazuma o specijalizaciji poduzetnika koji su konkurenti sudionika tog sporazuma.

(4) Zajednička distribucija u smislu stavka 1. točke b) ovoga članka podrazumijeva distribuciju organiziranu na način da:

- a) sudionici sporazuma o specijalizaciji distribuiraju proizvode koji su predmet sporazuma o specijalizaciji putem zajedničkog tima, organizacije ili poduzetnika, ili
- b) sudionici sporazuma o specijalizaciji imenuju treću osobu isključivim ili neisključivim distributerom, pod uvjetom da imenovana treća osoba nije konkurent sudionika sporazuma o specijalizaciji.

Tržišni udjel za sporazume o specijalizaciji

Članak 9.

(1) Skupno izuzeće za sporazume o specijalizaciji iz članka 3. stavka 1. točke b) ove Uredbe primjenjuje se pod uvjetom da ukupan tržišni udjel sudionika sporazuma na mjerodavnom tržištu nije veći od 20%.

(2) Ako tržišni udjel sudionika sporazuma u trenutku sklapanja sporazuma nije veći od 20%, a naknadno se poveća iznad tog iznosa, ne više od 25%, izuzeće će se nastaviti primjenjivati tijekom razdoblja od dvije uzastopne kalendarske godine koje slijede godinu u kojoj je prvi put povećan iznos tržišnog udjela iznad 20%.

(3) Ako tržišni udjel sudionika sporazuma u trenutku sklapanja sporazuma nije veći od 20%, a naknadno se poveća na više od 25%, izuzeće će se nastaviti primjenjivati u razdoblju od jedne kalendarske godine koja slijedi godinu u kojoj je tržišni udjel prvi put povećan iznad 25%.

(4) Izuzeće u smislu stavaka 2. i 3. ovoga članka ne može se kumulirati u svrhu produljenja vremenskog razdoblja izuzeća na više od 2 kalendarske godine.

Izračun tržišnog udjela za sporazume o specijalizaciji

Članak 10.

(1) Tržišni udjel sudionika sporazuma o specijalizaciji u smislu članka 9. ove Uredbe izračunava se na temelju vrijednosti prihoda od prodaje proizvoda koji su predmet sporazuma i njihovih zamjenskih proizvoda na tržištu. Ako podaci o vrijednosti prihoda proizvoda na tržištu nisu dostupni, u svrhu određivanja tržišnog udjela sudionika sporazuma o specijalizaciji mogu se primijeniti procjene temeljene na drugim pouzdanim tržišnim podacima, uključujući količinu prodanih proizvoda koji su predmet sporazuma i njihovih zamjenskih proizvoda na mjerodavnom tržištu.

(2) Tržišni udjel iz stavka 1. ovoga članka izračunava se na temelju podataka koji se odnose na kalendarsku godinu koja prethodi sklapanju sporazuma.

(3) U tržišni udjel sudionika sporazuma o specijalizaciji iz stavka 1. ovoga članka pribraja se i tržišni udjel poduzetnika pod njihovom kontrolom ostvaren na način utvrđen stavcima 1. i 2. ovoga članka.

III. OGRANIČENJA, ODNOSNO UVJETI KOJE HORIZONTALNI SPORAZUMI NE SMIJU SADRŽAVATI

Teška ograničenja tržišnog natjecanja u sporazumima o istraživanju i razvoju

Članak 11.

(1) Skupno izuzeće ne može se primijeniti na sporazume o istraživanju i razvoju, koji neposredno ili posredno, samostalno ili zajedno s drugim čimbenicima pod kontrolom ugovornih strana sadrže ograničenja koja imaju za cilj:

a) ograničavanje slobode sudionika sporazuma u provođenju istraživanja i razvoja samostalno ili zajednički s trećim stranama, na području koje nije u vezi s područjem na koje se odnosi sporazum o istraživanju i razvoju ili na srodnom području,

b) ograničavanje proizvodnje ili prodaje,

c) dogovor o cijenama prilikom prodaje ugovornog proizvoda ili licenciranja ugovornih tehnologija trećim stranama,

d) ograničavanje teritorija na koje, odnosno kupaca kojima sudionici mogu pasivno prodavati ugovorne proizvode ili licencirati ugovorne tehnologije,

e) postavljanje uvjeta kojim se ograničava ili zabranjuje aktivna prodaja ugovornih proizvoda ili ugovornih tehnologija na teritorijima ili kupcima koji nisu isključivo dodijeljeni jednom od sudionika sporazuma kroz specijalizaciju, koje je uređeno člankom 5. stavkom 4. ove Uredbe,

f) postavljanje uvjeta kojim se odbija potražnja kupaca na teritorijima sudionika sporazuma o istraživanju i razvoju, odnosno kupaca raspodijeljenih na neki drugi način između sudionika tog sporazuma, kroz specijalizaciju, koji bi ugovorne proizvode prodavali izvan mjerodavnog tržišta,

g) postavljanje uvjeta kojim se korisnicima ili preprodavačima oteža nabavljanje ugovornih proizvoda od drugih preprodavača u Republici Hrvatskoj.

(2) Neće se smatrati zabranjenim ograničenjima tržišnog natjecanja u smislu stavka 1. točke b) ovoga članka, odredbe u sporazumima o istraživanju i razvoju kojima se:

a) utvrđuju ciljevi proizvodnje, pri čemu zajedničko korištenje rezultata uključuje zajedničku proizvodnju ugovornih proizvoda,

b) utvrđuju ciljevi prihoda od prodaje, pri čemu zajedničko korištenje rezultata uključuje zajedničku distribuciju ugovornih proizvoda ili zajedničko licenciranje ugovornih tehnologija, pri čemu se pod pojmom zajednički podrazumijeva obavljanje

poslova od strane zajedničkog tima, organizacije ili poduzetnika, odnosno kada su zajednički povjereni trećoj osobi,

c) ograničavaju slobode sudionika sporazuma u proizvodnji, prodaji, dodijeli ili licenciraju proizvoda, tehnologija ili procesa koji su konkurentni ugovornim proizvodima ili ugovornim tehnologijama tijekom razdoblja na koje su sudionici sporazuma o istraživanju i razvoju uredili zajedničko korištenje rezultata.

(3) Neće se smatrati zabranjenim ograničenjima tržišnog natjecanja, u smislu stavka 1. točke c) ovoga članka odredbe u sporazumima o istraživanju i razvoju kojima se utvrđuju cijene koje se zaračunavaju neposrednim kupcima ili dogovori o naknadama za licencije koje se zaračunavaju neposrednim korisnicima licencije, i to u slučajevima kada zajedničko korištenje rezultata uključuje zajedničku distribuciju ugovornih proizvoda ili zajedničko licenciranje ugovornih tehnologija, pri čemu se pod pojmom zajednički podrazumijeva obavljanje poslova od strane zajedničkog tima, organizacije ili poduzetnika, odnosno kada su zajednički povjereni trećoj osobi.

(4) Neće se smatrati zabranjenim ograničenjima tržišnog natjecanja u smislu stavka 1. točke d) ovoga članka odredbe u sporazumima o istraživanju i razvoju kojima se ograničava licenciranje ugovorne tehnologije, pod uvjetom da se rezultati isključivo licenciraju drugom sudioniku sporazuma.

(5) Pasivna prodaja podrazumijeva odgovaranje na zahtjeve pojedinačnih kupaca koji se nalaze na područjima rezerviranim za druge sudionike sporazuma, uključujući isporuku proizvoda takvim kupcima, ali takvo odgovaranje ne smije biti posljedica djelovanja aktivne prodaje. Pod pasivnom prodajom smatra se i općenito reklamiranje ili oglašavanje u medijima ili na internetu koje dopire na područja rezervirana za druge sudionike sporazuma, odnosno kupaca koji se nalaze na tim područjima, koje je rezultat razvoja tehnologije ili jednostavnosti pristupa, pa se smatra razumnim načinom pristupanja tim kupcima.

(6) Aktivna prodaja podrazumijeva aktivno traženje i pristupanje kupcima ili određenoj grupi kupaca koji se nalaze na području rezerviranom za druge sudionike sporazuma, sklapanje pojedinačnih ugovora te poduzimanje mjera za ponudu proizvoda tim kupcima, osnivanje podružnica, skladišta ili organiziranje distributivne mreže i promidžbe na tom području. Pod aktivnim pristupanjem smatra se i posjećivanje kupaca, slanje kupcima pošte što uključuje i elektroničku poštu, oglašavanje putem medija i drugih sredstava javnog priopćavanja ciljanih isključivo na te kupce ili grupu kupaca koji se nalaze na području rezerviranom za druge sudionike sporazuma.

Zabranjene obveze u sporazumima o istraživanju i razvoju

Članak 12.

Skupno izuzeće ne može se primijeniti na sljedeće obveze sadržane u sporazumima o istraživanju i razvoju:

(a) zabranu osporavanja valjanosti prava intelektualnog vlasništva čiji su nositelji sudionici sporazuma o istraživanju i razvoju i koja su značajna za istraživanja i razvoj po završetku tog istraživanja i razvoja, ili zabranu osporavanja valjanost prava intelektualnog vlasništva čiji su nositelji sudionici sporazuma o istraživanju i razvoju i koja zaštićuju rezultate tih istraživanja i razvoja, ne isključujući pri tom raskid sporazuma o istraživanju i razvoju u slučaju kada jedan od sudionika sporazuma o istraživanju i razvoju osporava valjanost takvih prava intelektualnog vlasništva,

(b) obvezu zabrane davanja licencije trećoj osobi za proizvodnju ugovornih proizvoda ili za primjenu ugovornih tehnologija, osim ako sporazum predviđa da barem jedan od sudionika sporazuma koristi rezultate zajedničkog istraživanja i razvoja ili plaćenog istraživanja i razvoja na tržištu na kojem djeluje treća osoba.

Teška ograničenja tržišnog natjecanja u sporazumima o specijalizaciji

Članak 13.

(1) Skupno izuzeće ne može se primijeniti na sporazume o specijalizaciji, koji neposredno ili posredno, samostalno ili zajedno s drugim čimbenicima pod kontrolom ugovornih strana sadrže ograničenja koja imaju za cilj:

a) utvrđivanje cijena pri prodaji proizvoda trećim stranama;

b) ograničavanje proizvodnje ili prodaje, ili

c) podjelu tržišta ili kupaca.

(2) Neće se smatrati zabranjenim ograničenjima tržišnog natjecanja u smislu stavka 1. točke a) ovoga članka odredbe u sporazumima o specijalizaciji kojima se utvrđuju cijene koje se zaračunavaju neposrednim kupcima putem zajedničke distribucije u smislu članka 8. stavka 4. ove Uredbe.

(3) Neće se smatrati zabranjenim ograničenjima tržišnog natjecanja u smislu stavka 1. točke b) ovoga članka odredbe u sporazumima o specijalizaciji kojima ugovorne strane utvrđuju količinu proizvoda putem jednostranih ili uzajamnih sporazuma o specijalizaciji iz članka 3. stavka 6. ove Uredbe ili o utvrđivanju kapaciteta i obujma proizvodnje putem sporazuma o zajedničkoj proizvodnji iz članka 3. stavka 6. ove Uredbe, te odredbe kojima ugovorne strane utvrđuju ciljani prihod od prodaje putem zajedničke distribucije iz članka 8. stavka 4. ove Uredbe.

(4) Proizvodnja u smislu stavka 1. točke b) ovoga članka je proizvodnja robe ili priprema usluga, a uključuje i proizvodnju putem kooperanata – podizvođača.

(5) Priprema usluga u smislu stavka 4. ovoga članka označava aktivnosti koje su uzlazno u odnosu na pružanje usluga kupcima.

IV. UKIDANJE SKUPNOG IZUZEĆA

Uvjeti za ukidanje skupnog izuzeća

Članak 14.

(1) Agencija za zaštitu tržišnog natjecanja (u daljnjem tekstu: Agencija) može po službenoj dužnosti u smislu članka 10. stavka 4. Zakona pokrenuti postupak ocjene pojedinog horizontalnog sporazuma, iako taj sporazum ispunjava uvjete za skupno izuzeće iz ove Uredbe, u slučaju kada učinci tog sporazuma, samostalno ili kumulativno sa sličnim sporazumima na mjerodavnom tržištu, ne ispunjavaju kumulativno za vrijeme njihova trajanja uvjete za izuzeće iz članka 8. stavka 3. Zakona.

(2) Ako Agencija u postupku ocjene pojedinog sporazuma iz stavka 1. ovoga članka utvrdi da sporazum ima učinke koji su u suprotnosti s uvjetima propisanim člankom 8. stavkom 3. Zakona i ovom Uredbom, rješenjem će ukinuti skupno izuzeće za taj sporazum.

Teret dokaza o ispunjavanju uvjeta za izuzeće

Članak 15.

(1) Za horizontalne sporazume koji ispunjavaju uvjete za skupno izuzeće iz ove Uredbe, u pravilu se predmnijeva da ispunjavaju uvjete iz članka 8. stavka 3. Zakona, osim u slučaju iz članka 14. ove Uredbe.

(2) Iznimno, za horizontalne sporazume koji ne ispunjavaju uvjete za skupno izuzeće iz ove Uredbe, sudionici takvih sporazuma moraju sami procijeniti ispunjavaju li njihovi sporazumi, unatoč tome uvjete za izuzeće od opće zabrane sporazuma iz članka 8. stavka 3. Zakona.

(3) Ako Agencija pokrene postupak utvrđivanja zabranjenog sporazuma iz stavka 2. ovoga članka, teret dokaza o ispunjenju uvjeta za izuzeće iz članka 8. stavka 3. Zakona u tom postupku snose poduzetnici sudionici tog vertikalnog sporazuma.

V. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 16.

(1) Na horizontalne sporazume koji su sklopljeni prije stupanja na snagu ove Uredbe, a koji su ispunjavali uvjete za skupno izuzeće iz Uredbe o skupnom izuzeću sporazuma između poduzetnika koji djeluju na istoj razini proizvodnje, odnosno distribucije (»Narodne novine«, broj 158/2004), nastavlja se primjena te Uredbe do isteka trajanja tih sporazuma, a najkasnije do 30. lipnja 2013. godine.

(2) Od 1. srpnja 2013. godine sporazumi iz stavka 1. ovoga članka moraju biti u cijelosti usklađeni s odredbama ove Uredbe.

Članak 17.

Stupanjem na snagu ove Uredbe prestaje važiti Uredba o skupnom izuzeću sporazuma između poduzetnika koji djeluju na istoj razini proizvodnje, odnosno distribucije (»Narodne novine«, broj 158/2004).

Stupanje na snagu

Članak 18.

Ova Uredba stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«.

Klasa: 330-01/11-02/08

Urbroj: 5030120-11-1

Zagreb, 16. lipnja 2011.

Predsjednica
Jadranka Kosor, dipl. iur., v. r.

Uredba

o načinu prijave i kriterijima za ocjenu koncentracija poduzetnika

Uredbu o načinu prijave i kriterijima za ocjenu koncentracija Vlada Republike Hrvatske donijela je 17.3.2011. temeljem članka 15. stavka 4. Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja, a objavljena je u „Narodnim novinama“, broj 38/11.

Uredbom se određuju način prijave i kriteriji za ocjenu dopuštenosti koncentracija poduzetnika u postupcima u nadležnosti Agencije, u smislu odredaba Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja.

Uredba je u cijelosti sadržajno usklađena s pravnom stečevinom Europske unije (*acquis*) i to s Uredbom Vijeća (EZ-a) br. 139/2004 od 20.1.2004. o kontroli koncentracija između poduzetnika, Uredbom Komisije (EZ) br. 802/2004 od 21.4.2004. kojom se provodi Uredba Vijeća (EZ) br. 139/2004 o kontroli koncentracija poduzetnika i Uredbom Komisije (EZ) br. 1033/2008 od 20.10.2008. kojom se izmjenjuje Uredba (EZ) br. 802/2004 o primjeni Uredbe Vijeća (EZ) br. 139/2004 o kontroli koncentracija između poduzetnika.

Ova uredba stupila je na snagu 9.4.2011.

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

881

Na temelju članka 15. stavka 4. Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja («Narodne novine», broj 79/2009), Vlada Republike Hrvatske je na sjednici održanoj 17. ožujka 2011. godine donijela

UREDBU

O NAČINU PRIJAVE I KRITERIJIMA ZA OCJENU KONCENTRACIJA PODUZETNIKA

I. OPĆE ODREDBE

Predmet Uredbe

Članak 1.

Ovom Uredbom određuju se način prijave i kriteriji za ocjenu dopuštenosti koncentracija poduzetnika u postupcima u nadležnosti Agencije za zaštitu tržišnog natjecanja (u daljnjem tekstu: Agencija), u smislu odredaba Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja (u daljnjem tekstu: Zakon).

Značenje pojmova

Članak 2.

U smislu ove Uredbe pojedini pojmovi imaju sljedeće značenje:

- a) *poduzetnici* su osobe iz članka 3. Zakona
- b) *koncentracija poduzetnika* nastaje promjenom kontrole nad poduzetnikom na trajnoj osnovi koja se stječe na način uređen člankom 15. stavicama 1., 2. i 3. Zakona;
- c) *ukupan godišnji konsolidirani prihod* je prihod svih poduzetnika sudionika koncentracije ostvaren od obavljanja svih gospodarskih djelatnosti za koje su ti poduzetnici registrirani,
- d) *ukupan prihod poduzetnika* je prihod koji je poduzetnik ostvario od obavljanja svih gospodarskih djelatnosti za koje je registriran,
- e) *proizvod* je pravnotehnički izraz za robe i/ili usluge koji su predmet obavljanja djelatnosti poduzetnika

f) *mjerodavno tržište* je tržište određene robe i/ili usluge koje su predmet obavljanja djelatnosti poduzetnika na određenom zemljopisnom području, u smislu članka 7. stavka 1. Zakona i odredaba Uredbe o načinu i kriterijima utvrđivanja mjerodavnog tržišta;

g) *Obrazac prijave koncentracije* je obrazac na kojem se podnosi prijava namjere koncentracije sukladno članku 19. stavku 1. Zakona,

h) *podnositelj prijave* je poduzetnik koji na trajnoj osnovi stječe kontrolu ili prevladavajući utjecaj nad drugim poduzetnikom ili dijelom drugog poduzetnika, odnosno svi sudionici koncentracije koji su obvezni podnijeti jednu prijavu sukladno njihovom zajedničkom dogovoru, u smislu članka 19. stavka 2. Zakona,

i) *Kratki obrazac prijave koncentracije* je obrazac koji podnositelj prijave namjere provedbe koncentracije poduzetnika podnosi za koncentracije koje podliježu skraćenom postupku ocjene koncentracije iz članka 20. stavka 4. Zakona,

j) *dan primitka potpune prijave koncentracije* je dan kad je Agencija primila sve dokumente i podatke propisane Zakonom i ovom Uredbom, o čemu je obvezna podnositelju prijave dati potvrdu,

k) *javni poziv* je poziv koji se objavljuje na internet stranici Agencije, a upućen je svim zainteresiranim osobama za dostavljanje pisanih primjedaba i mišljenja o koncentraciji, a čiji je sadržaj uređen člankom 21. stavkom 6. Zakona,

l) *Obavijest u smislu ove Uredbe* je Obavijest o preliminarno utvrđenim činjenicama u postupku iz članka 48. Zakona,

m) *mjere praćenja poslovanja i/ili strukturne mjere* su mjere, odnosno uvjeti kojima se trebaju otkloniti negativni učinci koncentracije, a koje podnositelj prijave može predložiti u prijavi namjere koncentracije, a obavezan ih je predložiti ako Agencija to od podnositelja prijave zatraži u postupku ocjene koncentracije.

Opseg primjene Uredbe

Članak 3.

Ova Uredba primjenjuje se na sve koncentracije nastale na način uređen člankom 15. Zakona, ako podliježu obvezi prijave namjere provedbe koncentracije poduzetnika iz članka 17. stavka 1. Zakona, odnosno ako podliježu obvezi prijave namjere koncentracije na ocjenu Agenciji temeljem posebnih propisa.

II. NAČIN PRIJAVE NAMJERE KONCENTRACIJE

Podnositelj prijave

Članak 4.

(1) Podnositelj koji je obvezan na podnošenje prijave namjere koncentracije iz članka 19. stavka 2. Zakona, odnosno članka 2. točke h) ove Uredbe, Agenciji podnosi prijavu ako su ispunjeni uvjeti iz članka 17. Zakona, neovisno o tome podnosi li potpunu prijavu namjere provedbe koncentracije ili Kratki obrazac prijave koncentracije iz članka 20. Zakona, odnosno članka 2. točaka g) i i) ove Uredbe.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka u nadležnosti Agencije su i koncentracije na tržištu medija koje su uređene posebnim propisima, pa u slučaju koncentracije koja nastaje na način uređen člankom 15. stavcima 1., 2. i 3. Zakona na tom tržištu, podnositelj prijave iz članka 2. točke h) ove Uredbe obvezan je podnijeti Agenciji prijavu namjere provedbe koncentracije neovisno o visini prihoda sudionika te koncentracije.

Obvezni sadržaj prijave namjere provedbe koncentracije

Članak 5.

(1) Podnositelj prijave dužan je pribaviti i Agenciji dostaviti sve podatke, dokumente, isprave i dokaze potrebne za ocjenu dopuštenosti prijavljene namjere provedbe koncentracije iz članka 20. Zakona i ove Uredbe.

(2) Prijava koncentracije podnosi se na Obrascu prijave koncentracije koji se nalazi u Pravitku 1. ove Uredbe i čini njen sastavni dio.

(3) Prijava koncentracije koju Agencija ocjenjuje u skraćenom postupku podnosi se na Kratkome obrascu prijave koncentracije koji se nalazi u Pravitku 2. ove Uredbe i čini njen sastavni dio.

(4) Svi podaci navedeni u Obrascu prijave koncentracije iz stavaka 2. i 5. ovoga članka, osim podataka koji su u Obrascu prijave koncentracije izričito navedeni kao dobrovoljni i neobavezni, kao i podaci navedeni u Kratkome obrascu prijave koncentracije iz stavaka 3. i 5. ovoga članka čine obvezni sadržaj prijave.

(5) Podnositelj prijave namjere provedbe koncentracije obvezan je u prijavi navesti ima li obvezu podnijeti zahtjev za ocjenu koncentracije nekom drugom tijelu ovlaštenom za ocjenu koncentracije izvan teritorija Republike Hrvatske, ili je već takav zahtjev podnio, te dostaviti odluku toga tijela ako je ona već donesena.

(6) Agencija je osim obveznog sadržaja prijave uređenog stavcima 2., 3. i 5. ovoga članka ovlaštena od podnositelja prijave temeljem članka 21. stavka 4. Zakona, u

postupku ocjene koncentracije zatražiti i svu drugu dokumentaciju koju smatra bitnom za ocjenu učinaka koncentracije, a podnositelj prijave može uz prijavu ili u postupku Agenciji dostaviti i druge podatke i dokumentaciju koje smatra bitnima za ocjenu koncentracije, budući da je teret dokaza o postojanju pozitivnih učinaka koncentracije na sudionicima koncentracije.

Rok za podnošenje prijave

Članak 6.

(1) Podnositelj prijave obavezan je Agenciji dostaviti prijavu, na način propisan ovom Uredbom, nakon zaključenja ugovora kojim se stječe kontrola ili prevladavajući utjecaj nad poduzetnikom ili dijelom poduzetnika, odnosno nakon objave javne ponude, a prije provedbe koncentracije, sukladno članku 19. stavku 3. Zakona.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, podnositelj prijave može i prije zaključenja ugovora, odnosno objave javne ponude, podnijeti prethodnu prijavu namjere provedbe koncentracije iz članka 19. stavka 4. Zakona, ako u dobroj vjeri dokaže stvarnu namjeru zaključenja ugovora ili javno oglasi namjeru objave javne ponude.

Zabrana provedbe nakon podnošenja prijave koncentracije

Članak 7.

(1) Prijavom namjere koncentracije stupa na snagu zabrana njezine provedbe.

(2) Provedba prijavljene koncentracije dopuštena je tek istekom roka iz članka 22. stavka 1. Zakona, ako Agencija ne donese zaključak o pokretanju postupka jer smatra da je koncentracija dopuštena, odnosno donošenjem rješenja Agencije kojim se koncentracija ocjenjuje dopuštenom ili uvjetno dopuštenom u smislu članka 22. stavka 7. točaka 1. i 2. Zakona.

(3) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, u opravdanim slučajevima, a na zahtjev sudionika koncentracije, Agencija može dopustiti provedbu određenih radnji provedbe prijavljene koncentracije i prije isteka roka, odnosno dostave rješenja iz stavka 2. ovoga članka. Pri ocjeni opravdanosti takvog zahtjeva, Agencija uzima u obzir sve okolnosti slučaja, a osobito prirodu i težinu štete koja bi mogla nastupiti sudionicima koncentracije ili trećim stranama, te učinke na tržišno natjecanje koji bi mogli nastati provedbom koncentracije.

Način popunjavanja prijave

Članak 8.

(1) Prijava, dokumentacija, podatci i sve isprave koji se dostavljaju uz prijavu podnose se na hrvatskom jeziku. Ako je izvornik prijave, dokumentacija, privitak uz

prijavu ili isprava koje se dostavlja uz prijavu na stranom jeziku, podnositelj prijave obvezan je, uz izvornik ili ovjerenu presliku izvornika, dostaviti i njihov ovjereni prijevod na hrvatski jezik.

(2) Prijava i svi privitci uz prijavu podnose se u pisanom obliku u jednom primjerku, uz obveznu dostavu Agenciji prijave i njezinih privitaka i u elektroničkom obliku.

(3) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, Agencija može zatražiti da se dostavi više primjeraka prijave, a u tom slučaju dodatni primjerci dokumentacije, odnosno isprava u smislu stavka 1. ovoga članka, ne moraju se ovjeravati.

(4) Podatci navedeni u prijavi moraju biti istiniti i potpuni.

Oznaka tajnosti podataka

Članak 9.

(1) Podnositelj prijave je obvezan, u smislu članka 41. stavka 4. Zakona, uz svaki podatak u prijavi i njezinim privitcima jasno i uočljivo označiti je li riječ o podatku koji se smatra poslovnom tajnom iz članka 53. Zakona.

(2) Ako podnositelj prijave ne postupi u smislu stavka 1. ovoga članka, Agencija može objaviti sve podatke koji u prijavi nisu označeni na način uređen stavkom 1. ovoga članka, kao i sve one podatke koje je Agenciji prijavio podnositelj prijave sukladno stavku 1. ovoga članka, u slučaju neprihvatanja obrazloženja podnositelja prijave da je riječ o podacima koji se mogu smatrati poslovnom tajnom iz članka 53. stavka 2. točke 2. Zakona, ili ako Agencija utvrdi da je riječ o podacima iz članka 53. stavka 5. Zakona koji se ne smatraju poslovnom tajnom.

III. POSEBNE ODREDBE VEZANE UZ KREDITNE I DRUGE FINANCIJSKE INSTITUCIJE

Utvrđivanje ukupnog prihoda

Članak 10.

(1) Pri ocjeni dopuštenosti koncentracije, koja uključuje kreditne i druge financijske institucije, uključujući i društva za osiguranje i društva za reosiguranje kao sudionike koncentracije, ukupni prihod utvrđuje se za te poduzetnike prema ukupnom prihodu iz njihovoga redovnog poslovanja u financijskoj godini koja prethodi koncentraciji.

(2) Za kreditne i druge institucije koje pružaju financijske usluge, ukupan prihod iz stavka 1. ovoga članka utvrđuje se po odbitku neizravnih poreza vezanih uz te usluge, uzimajući u obzir zbroj sljedećih stavki prihoda:

1. prihod od kamata i drugi sličan prihod,
2. prihod od vrijednosnih papira:
 - prihod od udjela i ostalih vrijednosnih papira s promjenjivim prinosom,
 - prihod od sudjelovanja u temeljnom kapitalu gospodarskih subjekata,
 - prihod od udjela u povezanim gospodarskim subjektima,
3. potraživanja na temelju provizija,
4. neto dobit od financijskih operacija,
5. drugi poslovni prihodi (primjerice, naknade i ostali nekamatni prihodi).

(3) Za društva za osiguranje i društva za reosiguranje, ukupan prihod iz stavka 1. ovoga članka utvrđuje se od vrijednosti bruto-premija koja uključuje iznose plaćene i primljene u svezi s ugovorima o osiguranju sklopljenim od ili u ime i za račun društva za osiguranje uključujući i premije za reosiguranje, po odbitku poreza i parafiskalnih doprinosa obračunatih na iznos pojedinačnih premija ili vezanih za ukupan iznos premija.

Očitovanje o stjecanju dionica ili udjela

Članak 11.

(1) U slučaju iz članka 15. stavka 5. točke 1. Zakona, kreditne ili druge financijske institucije, investicijski fondovi ili društva za osiguranje dužni su se Agenciji pisano očitovati o stjecanju ili držanju dionica, odnosno udjela u drugim poduzetnicima s namjerom njihove daljnje prodaje, do kojeg je došlo u okviru redovnog poslovanja tih institucija koje uključuje promet i posredovanje vrijednosnim papirima za vlastiti račun ili za račun trećih osoba (dalje: podnositelj očitovanja).

(2) Očitovanje iz stavka 1. ovoga članka podnosi se u pisanom i elektroničkom obliku na obrascu iz Privitka 3. ove Uredbe koji čini njen sastavni dio.

(3) Na očitovanje iz stavaka 1. i 2. ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju odredbe članaka 8. i 9. ove Uredbe.

Zahtjev za produljenjem roka

Članak 12.

(1) Zahtjev za produljenjem roka iz članka 15. stavka 5. točke 1. Zakona podnositelj očitovanja iz članka 11. ove Uredbe mora podnijeti Agenciji najkasnije 30 dana prije isteka roka utvrđenog tim člankom Zakona.

(2) Zahtjev se podnosi u pisanom i elektroničkom obliku i sadrži:

a) razloge zbog kojih se prodaja dionica ili udjela nije mogla obaviti u roku iz članka 15. stavka 5. točke 1. Zakona,

b) razdoblje za koje se traži produljenje roka u kojem će prodaja biti obavljena koje ne može biti duže od šest (6) mjeseci.

(3) O zahtjevu za produljenjem roka Agencija će odlučiti posebnom odlukom.

IV. ISPITIVANJE PRIJAVE KONCENTRACIJE

Ispitivanje potpunosti prijave

Članak 13.

(1) Primitkom Obrasca prijave koncentracije iz članka 5. stavka 2. ove Uredbe, odnosno Kratkog obrasca prijave koncentracije iz članka 5. stavka 3. ove Uredbe, Agencija utvrđuje:

a) je li prijava podnesena od ovlaštene osobe;

b) je li podnesena u dovoljnom broju primjeraka;

c) sadrži li sve propisane podatke i privitke,

d) jesu li potrebni podatci podneseni u izvorniku, ovjerenom presliku ili ovjerenom prijevodu na hrvatski jezik,

e) je li podnositelj podnio zahtjev za ocjenu koncentracije nekom drugom tijelu izvan teritorija Republike Hrvatske, ili ukoliko je podnio zahtjev, a postupak je okončan, je li dostavio Agenciji odluku tog tijela.

(2) U slučaju da podnositelj prijave, iz opravdanih razloga i unatoč učinjenim nastojanjima, nije u mogućnosti pribaviti neki od podataka ili isprava propisanih kao dio obveznog sadržaja prijave iz članka 5. stavka 4. ove Uredbe, obavezan je to navesti na odgovarajućem mjestu u prijavi, te obrazložiti:

a) od koga je i kada podatke pokušao pribaviti,

b) razloge zbog kojih podatke nije mogao prikupiti.

(3) U slučaju iz stavka 2. ovoga članka Agencija može od podnositelja prijave zatražiti da umjesto podataka koji nedostaju u pisanom i elektroničkom obliku dostavi svoje analize i procjene stanja i situacija na koje se podatci koji nedostaju odnose.

(4) Na zahtjev podnositelja prijave, Agencija može iznimno odlučiti u posebno opravdanim slučajevima da ne postoji obveza dostave pojedinih podataka i dokumenata koji predstavljaju obvezni sadržaj prijave koncentracije iz Obrasca prijave koncentracije u smislu članka 5. stavka 2. ove Uredbe, odnosno Kratkog obrasca prijave koncentracije u smislu članka 5. stavka 3. ove Uredbe.

Potvrda o podnesenoj prijavi

Članak 14.

(1) Prijava koncentracije iz članka 5. stavka 4. ove Uredbe smatrat će se potpunom prijavom u smislu članka 20. stavka 6. Zakona.

(2) Kad Agencija utvrdi da je prijava potpuna, u smislu stavka 1. ovoga članka, daje o tome podnositelju prijave posebnu potvrdu.

(3) Potvrda iz stavka 2. ovoga članka naročito sadrži:

- a) klasu, urudžbeni broj i datum izdavanja potvrde,
- b) naziv (tvrtku) ili ime podnositelja prijave, odnosno opunomoćenika,
- c) nazive (tvrtke) ili imena sudionika koncentracije,
- d) dan dostavljanja prijave Agenciji,
- e) utvrđenje da se prijava smatra potpunom,
- f) dan s kojim je prijava utvrđena kao potpuna u smislu stavka 1. ovoga članka,
- g) uputu podnositelju prijave da je provedba prijavljene koncentracije dopuštena tek po isteku roka iz članka 22. stavka 1. Zakona, odnosno danom dostave rješenja Agencije kojim se koncentracija ocjenjuje dopuštenom ili uvjetno dopuštenom u smislu članka 22. stavka 7. točaka 1. i 2. Zakona, te da stoga do donošenja odluke Agencije sudionici koncentracije moraju nastaviti djelovati na mjerodavnom tržištu kao potpuno neovisni poduzetnici,
- h) uputu podnositelju prijave da danom podnošenja prijave počinje teći rok iz članka 22. stavka 1. Zakona, te da će se koncentracija smatrati dopuštenom ako Agencija u roku od 30 dana od dana primanja potpune prijave koncentracije ne donese zaključak o pokretanju postupka ocjene njene dopuštenosti,
- i) potpis odgovorne osobe koja je prijavu ispitala.

V. KRITERIJI ZA OCJENU DOPUŠTENOSTI KONCENTRACIJE

Ocjena koncentracije na 1. razini

Članak 15.

(1) Ako Agencija, na temelju potpune prijave koncentracije iz članka 5. stavka 4. ove Uredbe i drugih raspoloživih podataka i saznanja Agencije ocijeni da se može razumno pretpostaviti kako nije riječ o zabranjenoj koncentraciji iz članka 16. Zakona, odnosno da takva koncentracija nema značajni učinak na mjerodavnom tržištu, uzimajući pritom u obzir kriterije iz članka 16. ove Uredbe koje Agencija smatra dostatnim za takvu ocjenu, ne donosi zaključak o pokretanju postupka iz članka 39. Zakona jer se takva koncentracija, u smislu članka 22. stavka 1. Zakona, smatra dopuštenom na 1. razini istekom roka 30 dana od dana primanja potpune prijave koncentracije.

(2) Agencija će bez odgode obavijestiti javnost o dopuštenosti koncentracije na 1. razini iz stavka 1. ovoga članka na svojoj internet stranici, a na pisani zahtjev podnositelja prijave ili bilo kojeg sudionika koncentracije Agencija će tom podnositelju zahtjeva dati potvrdu o dopuštenosti koncentracije u smislu članka 22. stavka 2. Zakona.

Ocjena koncentracije na 2. razini

Članak 16.

(1) Nakon donošenja zaključka o pokretanju postupka ocjene dopuštenosti koncentracije Agencija u postupku utvrđuje kriterije za procjenu njezinih učinaka na tržišno natjecanje te moguće zapreke pristupu tržištu, a osobito u slučajevima kada se koncentracijom stvara novi ili jača postojeći vladajući položaj sudionika koncentracije.

(2) U svakom pojedinom slučaju Agencija odlučuje o tome koje će kriterije iz stavka 3. ovoga članka odabrati, odnosno za koje kriterije smatra da su dostatni za utvrđenje učinaka iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Kriteriji za utvrđivanje učinaka koncentracija koje je Agencija ovlaštena utvrđivati, su osobito:

a) struktura mjerodavnog tržišta, postojeći i potencijalni konkurenti na mjerodavnom tržištu, struktura i izbor ponude i potražnje na mjerodavnom tržištu te njihovi trendovi, cijene, rizici, ekonomske, pravne i stvarne zapreke pristupu ili izlasku s tržišta,

b) položaj, tržišni udjeli te ekonomska i financijska snaga poduzetnika na

mjerodavnom tržištu, moguće promjene u poslovanju sudionika koncentracije, alternativni izvori nabave za kupce koji nastaju kao posljedica koncentracije,

c) način distribucije, troškovi transporta ili distribucije, specijalizacija u proizvodnji, tehnološke inovacije, sniženje cijena proizvoda i/ili usluga, kao i druge prednosti koje izravno proizlaze iz provedbe koncentracije za druge poduzetnike i/ili za potrošače.

Određivanje uvjeta i mjera praćenja poslovanja i/ili strukturnih mjera

Članak 17.

(1) Ako tijekom postupka ocjene koncentracije Agencija utvrdi da se koncentracija može dopustiti samo uz ispunjavanje određenih mjera i uvjeta, o tome će sukladno članku 22. stavku 4. Zakona podnositelju prijave dostaviti Obavijest o preliminarno utvrđenim činjenicama u postupku iz članka 48. Zakona. Podnositelj prijave obavezan je u roku ne duljem od mjesec dana predložiti odgovarajuće mjere praćenja poslovanja i/ili strukturne mjere, i uvjete kojima bi se trebali otkloniti negativni učinci predmetne koncentracije. Mjere i uvjeti se predlažu na obrascu koji se nalazi u Privitku 4. ove Uredbe i čini njezin sastavni dio.

(2) Iznimno od članka 18. stavka 1. ove Uredbe, rok od 3 mjeseca za donošenje odluke Agencije ne teče od dana dostave podnositelju prijave Obavijesti do dana dostave Agenciji prijedloga mjera, uvjeta i rokova iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, mjere i uvjete podnositelj prijave može predložiti i ranije, pa i u samoj prijavi namjere koncentracije.

(4) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka, Agencija može u cijelosti ili djelomično prihvatiti mjere, uvjete i rokove koje je predložio podnositelj prijave, ako utvrdi da su oni dostatni za otklanjanje negativnih učinaka te koncentracije na tržišno natjecanje. Ukoliko Agencija ne prihvati ili samo djelomično prihvati mjere, uvjete i rokove predložene od podnositelja prijave, ovlaštena je sama odrediti i druge mjere praćenja poslovanja i/ili strukturne mjere te uvjete i rokove za njihovo ispunjenje.

Odluka Agencije

Članak 18.

Agencija je obvezna u roku 3 mjeseca od dana donošenja zaključka o pokretanju postupka iz članka 16. stavka 1. ove Uredbe odlučiti o dopuštenosti prijavljene koncentracije, u smislu članka 22. stavka 7. Zakona.

VI. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Prestanak važenja Uredbe o načinu prijave i kriterijima za ocjenu koncentracija poduzetnika

Članak 19.

(1) Danom stupanja na snagu ove Uredbe prestaje važiti Uredba o načinu prijave i kriterijima za ocjenu koncentracija poduzetnika (»Narodne novine«, broj 51/2004).

(2) Prijave namjere provedbe koncentracija koje su usklađene s odredbama Uredbe o načinu prijave i kriterijima za ocjenu koncentracija poduzetnika (Narodne novine, broj 51/2004), a primljene su u Agenciji nakon stupanja na snagu Zakona, ali prije stupanja na snagu ove Uredbe, nije potrebno usklađivati s ovom Uredbom, temeljem članka 76. stavka 2. Zakona.

(3) Sve prijave koje će biti podnesene Agenciji nakon stupanja na snagu ove Uredbe moraju biti u cijelosti usklađene s ovom Uredbom.

Stupanje Uredbe na snagu

Članak 20.

Ova Uredba stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«.

Klasa: 311-01/11-01/01

Urbroj: 5030120-11-1

Zagreb, 17. ožujka 2011.

Predsjednica
Jadranka Kosor, dipl. iur., v. r.

PRIVITAK 1.

OBRAZAC PRIJAVE KONCENTRACIJE

1. Opis koncentracije

1.1. Dostavite opis prijavljene koncentracije u kojem je potrebno navesti sljedeće:

sudionike koncentracije, pravni oblik koncentracije (primjerice, spajanje, pripajanje, stjecanje izravne ili neizravne kontrole te prevladavajućeg utjecaja nad drugim ili više drugih poduzetnika odnosno dijelom ili dijelovima drugih poduzetnika, stvaranje zajedničkog pothvata i sl.), djelatnosti sudionika koncentracije, sva tržišta na koja koncentracija može imati učinak s posebnom naznakom koncentracijom izravno obuhvaćenih tržišta, te strateške i ekonomske razloge kojima se obrazlaže koncentracija.

1.2. U svrhu objavljivanja javnog poziva na internetskoj stranici Agencije, potrebno je dostaviti i sažetak informacija iz točke 1.1. (najviše 2 stranice formata A4). Sažetak ne smije sadržavati poslovne tajne.

2. Informacije o sudionicima koncentracije

2.1. Informacije o podnositelju prijave

2.1.1. naziv i adresu podnositelja prijave;

2.1.2. opis djelatnosti podnositelja prijave;

2.1.3. ime i prezime, adresu, broj telefona, telefaksa i elektroničku adresu, te funkciju osobe za kontakt;

2.1.4. adresu podnositelja prijave na koju se mogu dostavljati akti, odnosno odluke Agencije ukoliko je ta adresa različita od adrese iz točaka 2.1.1. i/ili 2.1.3. U tom slučaju potrebno je dostaviti ime i prezime, broj telefona, telefaksa i elektroničku adresu osobe na toj adresi koja je ovlaštena za primanje pismena.

2.2. Informacije o drugim sudionicima koncentracije

2.2.1. naziv i adresa poduzetnika – sudionika koncentracije;

2.2.2. opis djelatnosti poduzetnika – sudionika koncentracije;

2.2.3. ime i prezime, adresu, broj telefona, telefaksa i elektroničku adresu, te funkciju osobe za kontakt;

2.2.4. adresu sudionika koncentracije na koju se mogu dostavljati akti, odnosno

odluke Agencije ukoliko je ta adresa različita od adrese iz točaka 2.2.1. i/ili 2.2.3. U tom slučaju potrebno je dostaviti ime i prezime, broj telefona, telefaksa i elektroničku adresu osobe na toj adresi koja je ovlaštena za primanje pismena.

2.3. Imenovanje zajedničkog predstavnika za podnošenje prijave

Ako je prijavu podnio zajednički predstavnik sudionika koncentracije uz prijavu se prilaže i ovjerovljena punomoć drugih sudionika koncentracije, odnosno ovjerovljena izjava o imenovanju zajedničkog predstavnika.

Kontaktни podatci zajedničkog predstavnika:

2.3.1. ime i prezime zajedničkog predstavnika i/ili naziv zajedničkog predstavnika;

2.3.2. adresu zajedničkog predstavnika:

2.3.3. ime i prezime, adresu, broj telefona, telefaksa i elektroničku adresu, te funkciju zajedničkog predstavnika,

2.3.4. adresu zajedničkog predstavnika na koju se mogu dostavljati akti, odnosno odluke Agencije ukoliko je ta adresa različita od adrese iz točaka 2.3.2. i/ili 2.1.3. U tom slučaju potrebno je dostaviti ime i prezime, broj telefona, telefaksa i elektroničku adresu osobe na toj adresi koja je ovlaštena za primanje pismena,

2.4. Ako podnositelj prijave iz točke 2.1. ili zajednički predstavnik sudionika koncentracije iz točke 2.3. opunomoći treću osobu za zastupanje (odvjetnika ili odvjetničko društvo) obavezan je uz punomoć dostaviti i sve potrebne kontaktne podatke za tog opunomoćenika, uz točnu naznaku poduzetnika koje taj opunomoćenik zastupa.

3. Informacije o koncentraciji

3.1. Opišite pravni oblik koncentracije koju prijavljujete. Pritom, primjerice, navedite:

a) je li predložena koncentracija, primjerice, puno spajanje u pravnom smislu, preuzimanje ili samo zajednička kontrola, zajednički pothvat koji se smatra koncentracijom u smislu članka 15. stavka 3. Zakona ili ugovor ili drugi oblik prijenosa izravne ili neizravne kontrole;

b) obuhvaća li koncentracija dijelove poduzetnika sudionika koncentracije ili ih obuhvaća u cijelosti;

c) kratko objašnjenje ekonomske i financijske strukture koncentracije;

d) postoji li suglasnost nadzornog odbora ili uprave ili drugih tijela ovlaštenih za zastupanje poduzetnika nad kojim se koncentracijom stječe kontrola za objavu javne

ponude za preuzimanjem njihovih dionica od strane preuzimatelja (podatak je potreban radi utvrđenja je li riječ o neprijateljskom preuzimanju ili ne);

e) predloženi ili očekivani datum svih bitnih radnji s ciljem provedbe koncentracije;

f) predloženu strukturu vlasništva, odnosno kontrole nakon provedbe koncentracije;

g) financijske i druge oblike potpore zaprimljene iz bilo kojeg izvora (uključujući tijela s javnim ovlastima) i iznos te potpore;

h) ekonomske sektore uključene u koncentraciju i pozicija sudionika koncentracije u tim sektorima.

3.2. Vrijednost transakcije (prodajnu cijenu ili vrijednost imovine, ovisno o slučaju).

3.3. Za svakog od sudionika koncentracije navedite sljedeće podatke za zadnju financijsku godinu:

3.3.1. ukupan godišnji konsolidirani prihod svakog poduzetnika sudionika koncentracije ostvaren prodajom robe i/ili usluga na svjetskom tržištu;

3.3.2. ukupan godišnji konsolidirani prihod svakog poduzetnika sudionika koncentracije ostvaren prodajom robe i/ili usluga (u daljnjem tekstu: ukupan prihod) na razini Republike Hrvatske;

3.3.2.1. U slučaju kad se koncentracija odnosi na pripajanje ili spajanje dijela ili dijelova jednog ili više poduzetnika neovisno o njihovom pravnom statusu, pri izračunu prihoda obračunava se samo prihod onih dijelova poduzetnika koji su predmet koncentracije.

3.4. Izračun ukupnog godišnjeg prihoda iz točke 3.3. vrši se na način opisan člankom 17. stavcima 2., 3. i 4. Zakona, i članka 4. stavka 2. ove Uredbe.

3.5. Opišite ekonomske razloge za koncentraciju.

4. Vlasništvo i kontrola

4.1. Za svakog sudionika koncentracije dostavite listu svih poduzetnika pod njegovom kontrolom, kao i listu poduzetnika koji nad tim poduzetnikom imaju kontrolu (povezani poduzetnici) koja uključuje:

4.1.1. sve poduzetnike pod kontrolom drugog poduzetnika neovisno o tržištu na kojem oni djeluju;

4.1.2. sve poduzetnike pod kontrolom drugog poduzetnika koji djeluju na tržištu obuhvaćenom koncentracijom, a koji su izravno ili neizravno pod kontrolom:

a) sudionika koncentracije;

b) od povezanih poduzetnika sudionika koncentracije iz točke 4.1.

Za svakog poduzetnika navedite pravni oblik i sredstvo kontrole.

Podatci traženi u ovoj točki mogu biti prikazani i ustrojstvenim shemama ili dijagramima kako bi se vizualno predočila struktura vlasništva i kontrola poduzetnika.

4.2. Vezano uz sudionike koncentraciji i njihove povezane poduzetnike iz točke 4.1. navedite:

4.2.1. popis svih drugih poduzetnika koji djeluju na tržištu na kojem će koncentracija imati učinak (mjerodavno tržište obuhvaćeno koncentracijom), a u kojima sudionici koncentracije i s njima povezani poduzetnici imaju, pojedinačno ili zajedno, 10 ili više posto glasačkih prava, dionica ili drugih vrijednosnica. Za svakog poduzetnika potrebno je navesti imatelja udjela u temeljnom kapitalu i postotak udjela;

4.2.2. za svakog poduzetnika sudionika koncentracije popis članova uprave i članova nadzornog odbora koji su istovremeno članovi uprave ili nadzornog odbora drugog poduzetnika koji djeluje na mjerodavnom tržištu obuhvaćenom koncentracijom, Za svakog člana uprave ili nadzornog odbora navedite naziv drugog poduzetnika i funkciju koju u njemu obavlja;

4.2.3. kratak opis drugih koncentracija provedenih tijekom posljednje tri godine od strane sudionika koncentracije i njihovih povezanih poduzetnika iz točke 4.1. koji djeluju na mjerodavnom tržištu obuhvaćenom koncentracijom iz točke 6.

Podatci traženi u ovoj točki mogu biti prikazani i ustrojstvenim shemama ili dijagramima.

5. Popratni dokumenti

5.1. Podnositelj prijave mora dostaviti sljedeće:

a) presliku konačne, odnosno posljednje inačice svih dokumenata kojim nastaje koncentracija, neovisno o tome je li riječ o sporazumu (ugovoru) između sudionika koncentracije ili nekom drugom obliku stjecanja izravne ili neizravne kontrole nad tim poduzetnikom ili njegovim dijelom i to na trajnoj osnovi ili u slučaju objave javne ponude;

b) u slučaju javne ponude potrebno je dostaviti presliku ponude, a ako ona nije dostupna u trenutku prijave namjere koncentracije, potrebo ju je dostaviti što je prije moguće, a najkasnije odmah po dostavi dioničarima;

c) presliku posljednjih godišnjih izvještaja i završnih računa svih sudionika koncentracije;

d) presliku svih analiza, izvještaja, studija, anketa i drugih sličnih dokumenata pripremljenih od ili za bilo kojeg člana uprave, nadzornog odbora ili druge osobe koje obavljaju slične funkcije (ili kojim su takve funkcije delegirane, odnosno povjerene), odnosno pripremljene za sastanke dioničara u svrhu ocjenjivanja ili analiziranja koncentracije s obzirom na tržišne udjele, konkurentne uvjete, konkurente (stvarne ili potencijalne), razloge koncentracije, mogućnosti porasta prodaje ili širenja na druga tržišta u proizvodnom, odnosno zemljopisnom smislu, i/ili opće tržišne uvjete.

Za svaki od tih dokumenata navedite (ako nije sadržano u samom dokumentu) datum nastanka, ime i funkciju osoba koje su sudjelovale u izradi takvih dokumenata.

5.2. Ako se koncentracija iz točke 5.1. odnosi na područje medija na koju se primjenjuju i propisi o elektroničkim medijima, podnositelj prijave kao popratni dokument mora Agenciji dostaviti i odluku Agencije za elektroničke medije o tome kako provedbom prijavljene namjere koncentracije ne nastaje nedopuštena koncentracija u smislu Zakona o elektroničkim medijima.

6. Pojam tržišta

6.1. Mjerodavno tržište određuje se kao tržište određene robe i/ili usluga koje su predmet obavljanja djelatnosti poduzetnika na određenom zemljopisnom području. Svrha utvrđivanja mjerodavnog tržišta je određivanje robe i/ili usluga (u daljnjem tekstu: proizvoda) s kojima se poduzetnici tržišno natječu, te zemljopisnog područja na kojem se natječu. Mjerodavno tržište utvrđuje se, posebno za svaki konkretan slučaj, u smislu Uredbe o načinu i kriterijima utvrđivanja mjerodavnog tržišta.

Podnositelj prijave mora dostaviti tražene podatke s obzirom na:

6.1.1. Mjerodavno tržište u proizvodnom smislu

Mjerodavno tržište u proizvodnom smislu obuhvaća sve proizvode za koje potrošači smatraju da su međusobno zamjenjivi s obzirom na njihove bitne značajke, cijenu ili način uporabe, odnosno navike potrošača. Mjerodavno tržište u proizvodnom smislu u posebnim slučajevima može se utvrditi za jedan proizvod ili za skupinu proizvoda, ovisno o strukturi tržišta i navikama potrošača, a u tom slučaju proizvodi moraju imati ista ili slična fizička ili tehnička obilježja, odnosno moraju se smatrati supstitutima ili zamjenjivim proizvodima.

6.1.2. Mjerodavno tržište u zemljopisnom smislu

Mjerodavno tržište u zemljopisnom smislu obuhvaća zemljopisno područje na kojem poduzetnici sudjeluju u ponudi ili nabavi proizvoda, na kojem su uvjeti natjecanja dostatno ujednačeni i koje se kao takvo može razlikovati od susjednih zemljopisnih područja.

Čimbenici relevantni za ocjenjivanje mjerodavnog tržišta u zemljopisnom smislu uključuju naročito prirodu, odnosno obilježja proizvoda, postojanje zapreka pristupu

tržištu, navike potrošača, bitno različite tržišne udjele poduzetnika na susjednim tržištima ili značajne cjenovne razlike proizvoda na susjednim tržištima.

6.2. Tržišta obuhvaćena koncentracijom

Tržište obuhvaćeno koncentracijom je tržište proizvoda na kojem:

a) dva ili više sudionika koncentracije djeluju na istom tržištu proizvoda na kojem će provedba koncentracije rezultirati zajedničkim tržišnim udjelom od 15 ili više posto (horizontalne koncentracije);

b) jedan ili više sudionika koncentracije djeluju na tržištu proizvoda koje se nalazi na višoj ili nižoj razini proizvodnje i/ili distribucije (uzvodno i nizvodno tržište) u odnosu na tržište proizvoda na kojem djeluje bilo koji drugi sudionik ili sudionici koncentracije, i na kojem ti poduzetnici, sudionici koncentracije koji djeluju na tržištu koje se nalazi na višoj ili nižoj razini, imaju pojedinačni ili zajednički tržišni udjel od 25 ili više posto, neovisno o tome jesu li sudionici koncentracije u međusobnom odnosu dobavljač/kupac ili nisu (vertikalne koncentracije);

c) u smislu točke 6.2.b) ako sudionik koncentracije ima tržišni udjel veći od 25% na tržištu koje se nalazi na višoj razini proizvodnje i/ili distribucije od tržišta na kojem djeluje drugi sudionik koncentracije, u tom slučaju, oba tržišta (uzvodno i nizvodno) smatraju se tržištima obuhvaćenim koncentracijom, odnosno tržištima na kojima koncentracija ima učinak.

Navedite podatke o tržištima obuhvaćenim koncentracijom na razini Republike Hrvatske, kao i vaše stajalište o mjerodavnom tržištu u zemljopisnom smislu iz točke 6.1.2.

6.3. Druga tržišta na koja prijavljena koncentracija može imati značajni učinak

Pod drugim tržištima na koja prijavljena koncentracija može imati značajni učinak, isključujući tržišta uređena točkom 6.1.1. i 6.2. smatraju se tržišta na kojima:

a) bilo koji od sudionika koncentracije ima tržišni udjel veći od 25%, a bilo koji drugi sudionik koncentracije je potencijalni konkurent na tom tržištu. Sudionik koncentracije može se smatrati potencijalnim konkurentom osobito ako ima ozbiljnu namjeru ulaska na to tržište, primjerice ukoliko je tijekom protekle dvije godine već izradio strategiju ulaska na tržište ili je započeo s njenom primjenom;

b) bilo koji sudionik koncentracije ima tržišni udio veći od 25%, a bilo koji drugi sudionik koncentracije je nositelj značajnih prava intelektualnog vlasništva na tom tržištu;

c) bilo koji sudionik koncentracije djeluje na tržištu proizvoda koje je susjedno tržište, odnosno tržište koje je povezano s tržištem proizvoda na kojem djeluje bilo koji drugi sudionik koncentracije, i njihov pojedinačni ili zajednički tržišni udjel na

bilo kojem od tih tržišta iznosi 25 ili više posto. Tržišta proizvoda smatra se povezanim susjednim tržištem, ako su proizvodi na tim tržištima komplementarni ili ako pripadaju istoj skupini proizvoda koje, u pravilu, kupuje ista grupa kupaca za istu krajnju uporabu.

7. Podatci o tržištima obuhvaćenim koncentracijom

Za svako od tržišta obuhvaćenih koncentracijom iz točke 6.2., kao i za svaku od posljednje tri financijske godine potrebno je za područje Republike Hrvatske, te za svako drugo zemljopisno područje koje se po mišljenju podnositelja prijave može smatrati mjerodavnim, dostaviti sljedeće podatke:

7.1. procjenu ukupne veličine tržišta u smislu prodajne vrijednosti (u HRK ili preračunato u HRK) i volumena (jedinice). Vrijednost i volumen tržišta trebaju odražavati ukupnu proizvodnju umanjenu za izvoz i uvećanu za uvoz za to zemljopisno područje. Ako su dostupni, dostavite podatke o izvozu i uvozu po državama porijekla i državama odredišta.

Navedite izvor podataka za te kalkulacije i dostavite dokumente kojim se te kalkulacije potkrjepljuju.

7.2. volumen i vrijednost prodaje, kao i procjene tržišnih udjela za svakog sudionika koncentracije;

7.3. procjenu tržišnog udjela u vrijednosti (i kad je to primjereno volumenu) za sve konkurente (uključujući uvoznike) s tržišnim udjelom od barem 5% na mjerodavnom zemljopisnom tržištu. Na osnovu tih podataka procijenite HHI prije i poslije provedbe koncentracije i razliku između ta dva indeksa. Naznačite udjel tržišnih udjela korištenih kao temelj za izračun HHI. Navedite izvore korištene za izračun udjela i dostavite dokumentaciju, ako je ona dostupna, kao dokaz izračuna.

HHI označava Herfindahl-Hirschmanov indeks, mjeru koncentracije tržišta. HHI se izračunava kao zbroj pojedinačnih kvadrata tržišnih udjela svakog poduzetnika koji djeluje na određenom tržištu. Postkoncentracijski HHI se izračunava pod pretpostavkom kako pojedinačni tržišni udjeli poduzetnika ostaju nepromjenjeni. Iako je najbolje u izračun uključiti sve poduzetnike, izostanak podataka za jako male poduzetnike ne mora biti značajan stoga što takvi poduzetnici ne utječu značajno na vrijednosti HHI. Prije provedbe koncentracije, tržišni udjeli sudionika koncentracije u HHI iznose $(a)^2 + (b)^2$. Nakon provedbe koncentracije, udjel sudionika koncentracije u HHI-u izračunava se kao $(a + b)^2$, što je jednako $(a)^2 + (b)^2 + 2ab$. Porast koncentracije, odnosno razlika između prijekoncentracijskog i postkoncentracijskog HHI iznosi $2ab$.

7.4. ime i prezime, adresu, broj telefona, telefaksa i elektroničku adresu osobe za kontakt za svakog konkurenta iz točke 7.3.;

7.5. način na koji sudionici koncentracije određuju cijenu i prodaju proizvode,

odnosno prodaju li samostalno proizvode koje proizvode ili putem distributera;

7.6. prirodu i razmjere vertikalne integracije svakog od sudionika koncentracije koju je potrebno usporediti s njihovim najvećim konkurentima;

7.7. procjenu ukupne vrijednosti i volumena te porijekla uvoza, pri čemu je potrebno navesti:

- a) udjel sudionika koncentracije i njihovih povezanih poduzetnika u tom uvozu;
- b) procjenu u kojoj mjeri kvote, carine ili necarinske prepreke trgovini utječu na taj uvoz;
- c) procjenu u kojoj mjeri transportni i drugi troškovi utječu na taj uvoz;

7.8. procjenu u kojoj mjeri je trgovina unutar Republike Hrvatske pogodena:

- a) transportnim i drugim troškovima;
- b) drugim trgovinskim preprekama;

7.9. Ako Agencija ocijeni potrebnim za ocjenu koncentracije, može od podnositelja prijave zatražiti i dostavu podataka iz točke 7. i za druga tržišta iz točke 6.3. na kojima koncentracija može imati značajni učinak.

8. Opći uvjeti na tržištima obuhvaćenih koncentracijom

8.1. Navedite pet najvećih neovisnih dobavljača sudionika koncentracije i njihove pojedinačne udjele u nabavi od svakog od tih dobavljača. Navedite ime i prezime, adresu, broj telefona, telefaksa i elektroničku adresu osobe za kontakt za sve navedene dobavljače.

8.2. Ako Agencija ocijeni potrebnim za ocjenu koncentracije, može od podnositelja prijave zatražiti i dostavu podataka iz točke 8.1. i za druga tržišta iz točke 6.3. na kojima koncentracija može imati značajni učinak.

8.3. Struktura ponude na tržištima obuhvaćenih koncentracijom

8.3.1. Opišite distribucijske kanale i mreže usluga koje postoje na tržištima obuhvaćenih koncentracijom. Pritom uzmite u obzir sljedeće:

a) sustave distribucije koji su prevladavajući na tržištu i njegov značaj. U kojoj mjeri se distribucija obavlja od strane trećih osoba i/ili poduzetnika pod kontrolom sudionika koncentracije, odnosno njegovih povezanih poduzetnika iz točke 4.1.;

b) mreže usluga, primjerice održavanje i popravak, koje prevladavaju na tom tržištu i njihovo značenje na tom tržištu. U kojoj mjeri se te usluge obavljaju od strane trećih

osoba i/ili poduzetnika pod kontrolom sudionika koncentracije, odnosno njegovih povezanih poduzetnika iz točke 4.1.

8.3.2. Navedite ima li bilo koji od sudionika koncentracije, ili neki od njegovih konkurenata, proizvode za koje se razumno može očekivati da će se u kratkom roku plasirati na tržištu (tzv. «projekti u nastanku»), odnosno imaju li oni planove za proširenje ili ugovaranje proizvodnih ili prodajnih kapaciteta. U tom slučaju navedite procjenu predviđene prodaje i procjenu tržišnih udjela sudionika koncentracije za sljedećih tri do pet godina.

8.3.3. Ako smatrate bilo koje podatke o opskrbi relevantnim, trebate ih navesti.

8.3.4. Ako Agencija ocijeni potrebnim za ocjenu koncentracije, može od podnositelja prijave zatražiti i dostavu podataka iz točke 8.3. i za druga tržišta iz točke 6.3. na kojima koncentracija može imati značajni učinak.

8.4. Struktura potražnje na tržištima obuhvaćenih koncentracijom

8.4.1. Navedite pet najvećih neovisnih kupaca od sudionika koncentracije na svakom od tržišta obuhvaćenih koncentracijom, te njihove pojedinačne udjele u ukupnoj prodaji tih proizvoda. Navedite ime i prezime, adresu, broj telefona, telefaksa i elektroničku adresu osobe za kontakt svakog od kupaca.

8.4.2. Objasnite strukturu potražnje po sljedećim parametrima:

a) faze tržišta u smislu uvođenja, rasta, zrelosti i opadanja, te predviđene stope rasta potražnje;

b) važnost preferencija i navika kupaca (primjerice lojalnost pojedinoj marki, omogućavanje korištenja predprodajnih i postprodajnih usluga, te snabdijevanje cijelom paletom proizvoda) ili mrežnih učinaka;

c) uloga diferencijacije proizvoda glede svojstava ili kvalitete, i u kojoj mjeri se proizvodi sudionika koncentracije mogu smatrati supstitutima, odnosno zamjenskim proizvodima;

d) uloga prijelaznih troškova (u smislu vremena i izdataka) za kupce kad mijenjaju jednog dobavljača drugim;

e) stupanj koncentracije ili rasprostranjenosti kupaca;

f) segmentacija kupaca u različite grupe s opisom «uobičajenog kupca» u svakoj grupi;

g) važnost ugovora o ekskluzivnoj distribuciji i drugih tipova ugovora sklopljenih na dugi rok, i

h) u kojoj mjeri državna tijela i poduzetnici u vlasništvu države sudjeluju u potražnji.

8.4.3. Ako Agencija ocijeni potrebnim za ocjenu koncentracije, može od podnositelja prijave zatražiti i dostavu podataka iz točke 8.4. i za druga tržišta iz točke 6.3. na kojima koncentracija može imati značajni učinak.

8.5. Ulazak na tržište

8.5.1. Navedite je li u posljednjih pet godina bilo koji od sudionika koncentracije ušao na bilo koje od tržište obuhvaćenih koncentracijom te ako je odgovor pozitivan, navedite opis zapreka pristupa tržištu s kojim su se susretali pri ulasku na to tržište.

Navedite je li, prema vašim saznanjima, u proteklih pet godina bilo značajnih ulazaka na tržišta obuhvaćena koncentracijom. Ako imate saznanja o tome, navedite, tko je ušao na tržište, odnosno ime i prezime, adresu, broj telefona, telefaksa i elektroničku adresu osobe za kontakt, te vašu procjenu sadašnjeg tržišnog udjela svakog od poduzetnika koji su ušli na tržište, pod uvjetom da je to moguće.

8.5.2. Prema saznanjima dostupnima podnositelju prijave, navedite postoje li poduzetnici za koje se može razumno očekivati da će ući na tržište obuhvaćeno koncentracijom. Ako smatrate da je takav ulazak moguć, objasnite razloge za to, te dostavite procjenu roka ulaska tih poduzetnika na tržište. Ako je to moguće, navedite poduzetnike koji bi mogli ući na tržište obuhvaćeno koncentracijom, te ime i prezime, adresu, broj telefona, telefaksa i elektroničku adresu osobe za kontakt tih poduzetnika.

8.5.3. Opišite različite čimbenike koji imaju utjecaj na pristup na tržišta obuhvaćena koncentracijom, analizirajući te čimbenike u odnosu na zemljopisnu i proizvodnu dimenziju tržišta. Pritom uzmite u obzir sljedeće:

a) ukupne troškovima ulaska (istraživanje i razvoj, proizvodnja, uspostava distribucijskog sustava, oglašavanje, usluge i sl.) u usporedbi sa značajnim održivim konkurentom na tom tržištu, navodeći tržišni udio takvog konkurenta;

b) sve pravne ili regulatorne zapreke pristupa tržištu, kao što su vladina odobrenja ili utvrđivanje standarda u bilo kojem obliku, kao i sve zapreke koje proizlaze iz postupaka certificiranja proizvoda ili potrebe posjedovanja višegodišnjeg iskustva;

c) sva ograničenja koja su posljedica postojanja patenata, posebnih znanja i iskustva i drugog intelektualnog vlasništva na tim tržištima i sva ograničenja koja su posljedica licenciranja takvih prava;

d) u kojoj mjeri svaki od sudionika koncentracije nositelj, davatelj ili stjecatelj licencije za patente, posebna znanja i iskustvo i druga prava na mjerodavnim tržištima;

e) značenje ekonomije obujma za proizvodnju ili distribuciju proizvoda na tržištima obuhvaćenim koncentracijom;

f) pristup izvorima nabave, kao što su dostupnost sirovina i potrebne infrastrukture.

8.5.4. Ako Agencija ocijeni potrebnim za ocjenu koncentracije, može od podnositelja prijave zatražiti i dostavu podataka iz točke 8.5. i za druga tržišta iz točke 6.3. na kojima koncentracija može imati značajni učinak.

8.6. Istraživanje i razvoj

8.6.1. Navedite po vašem mišljenju važnost istraživanja i razvoja u osiguranju dugoročne mogućnosti natjecanja poduzetnicima koji djeluju na mjerodavnom tržištu. S tim u vezi, objasnite prirodu istraživanja i razvoja na tržištima obuhvaćenima koncentracijom koje provode sudionici koncentracije.

Pritom uzmite u obzir sljedeće:

a) trendove i intenzitet istraživanja i razvoja na navedenim tržištima i za sudionike koncentracije. Pod intenzitetom istraživanja i razvoja razumijeva se udjel troškova za istraživanje i razvoj u prihodu poduzetnika;

b) smjer tehnološkog razvoja za ta tržišta tijekom primjerenog razdoblja (uključujući razvoj, odnosno unaprjeđenje proizvoda, proizvodnih procesa, distribucijskih sustava, i sl.);

c) značajne inovacije koje su nastale na tim tržištima i poduzetnicima koji su te inovacije uveli;

d) inovacijski ciklusu na tim tržištima i u kojem su dijelu tog ciklusa se nalaze sudionici koncentraciji.

8.6.2. Ako Agencija ocijeni potrebnim za ocjenu koncentracije, može od podnositelja prijave zatražiti i dostavu podataka iz točke 8.6. i za druga tržišta iz točke 6.3. na kojima koncentracija može imati značajni učinak.

8.7. Sporazumi o suradnji

8.7.1. Postoje li i u kojoj mjeri sporazumi o suradnji (horizontalni, vertikalni ili drugi) na tržištima obuhvaćenim koncentracijom?

8.7.2. Navedite i opišite ukratko najznačajnije sporazume o suradnji u kojem sudjeluju sudionici koncentracije na navedenim tržištima, kao što su sporazumi o istraživanju i razvoju, licenciranju, zajedničkoj proizvodnji, specijalizaciji, distribuciji, dugoročnoj opskrbi i razmjeni informacija. Dostavite Agenciji na uvid presliku tih sporazuma.

8.7.3. Ako Agencija ocijeni potrebnim za ocjenu koncentracije, može od podnositelja prijave zatražiti i dostavu podataka iz točke 8.7. i za druga tržišta iz točke 6.3. na kojima koncentracija može imati značajni učinak.

8.8. Udruženja trgovaca

Vežano na udruženja trgovaca koja postoje na tržištima obuhvaćenim koncentracijom, navedite:

- a) naziv udruženja trgovaca čiji su članovi sudionici koncentracije;
- b) najvažnija udruženja trgovaca čiji su članovi kupci i dobavljači sudionika koncentracije.

Navedite ime i prezime, adresu, broj telefona, telefaksa i elektroničku adresu osobe za kontakt za navedena udruženja trgovaca.

9. Učinkovitosti koncentracije (podatci iz ove točke ne smatraju se obveznim sadržajem prijave)

9.1. Dostava podataka iz ove točke dobrovoljna je i ne predstavlja obvezni sadržaj prijave namjere koncentracije. U slučaju propuštanja dostave podataka iz ove točke, Agencija neće tražiti od podnositelja prijave razloge za takvo postupanje. Navedeno ne isključuje ovlast Agencije da naknadno, u postupku ocjene prijavljene koncentracije, sukladno članku 21. stavku 4. Zakona od podnositelja prijave zatraži i te podatke, ako ocijeni da su oni bitni za ocjenu učinaka koncentracije.

9.2. Opišite kako će namjeravana koncentracija utjecati na interese drugih poduzetnika i krajnjih kupaca, te na tehnički i ekonomski razvoj.

9.3. Navedite vašu procjenu očekivanih učinkovitosti koje će proizaći iz koncentracije i osigurati djelovanje novonastalog poduzetnika u korist potrošača. Opišite svaku takvu učinkovitost (primjerice, ušteda troškova, uvođenje novih proizvoda, unaprjeđenje postojećih proizvoda, servisiranje i sl.) i dostavite popratne dokumente.

Za svaku procijenjenu učinkovitost navedite:

a) detaljno objašnjenje kako će namjeravana koncentracija omogućiti novom poduzetniku postizanje tih učinkovitost. Specificirajte faze koje sudionici koncentracije namjeravaju učiniti u cilju ostvarivanja tih učinkovitost, rizike pri ostvarivanju ove učinkovitosti, te vrijeme i troškove potrebne za njihovo ostvarenje.

b) Ako je to razumno moguće, izrazite učinkovitosti broičano i objasnite na koji je način izvršen izračun. Ako smatrate bitnim, dostavite također i procjenu značaja učinkovitosti u odnosu na uvođenje novog proizvoda ili poboljšanje kvalitete postojećih proizvoda. U slučaju učinkovitosti koje se odnose na uštedu troškova,

posebno navedite jednokratnu uštedu fiksnih troškova, tekuće uštede fiksnih troškova, te uštede varijabilnih troškova (iskazano po jedinici proizvoda i po godini).

c) u kojoj mjeri se može očekivati da će potrošači imati koristi od učinkovitosti i pojasnite vaše razloge za takvu procjenu;

d) razloge zašto sudionik ili sudionici koncentracije u sličnoj mjeri nisu mogli ostvariti navedene učinkovitosti nekim drugim sredstvima različitim od koncentracije, i na način koji ne bi bio sporan s aspekta propisa o zaštiti tržišnog natjecanje.

10. Kooperativni učinci zajedničkog pothvata

10.1. U smislu članka 15. stavaka 3. i 6. Zakona u slučaju koncentracija koje nastaju stvaranjem zajedničkog pothvata potrebno je odgovoriti na sljedeće:

Djeluju li dva ili više poduzetnika koji su ujedno i osnivači zajedničkog pothvata, u značajnoj mjeri na istom tržištu na kojem djeluje zajednički pothvat, ili na tržištu koje se nalazi na višoj, odnosno nižoj razini od tog tržišta (uzvodno ili nizvodno), te na susjednom tržištu koje je povezano s tržištem na kojem djeluje zajednički pothvat?

10.1.1. Ako je odgovor pozitivan, potrebno je navesti za svako od spomenutih tržišta:

a) ukupan prihod svakog od poduzetnika osnivača zajedničkog pothvata u protekloj financijskoj godini;

b) ekonomski značaj aktivnosti zajedničkog pothvata u odnosu na taj ukupan prihod;

c) tržišni udjel svakog od poduzetnika osnivača zajedničkog pothvata.

10.1.2. Ako je odgovor negativan, potrebno ga je obrazložiti.

10.2. Ako je odgovor na točku 10.1.1. pozitivan, odnosno po Vašem mišljenju stvaranje zajedničkog pothvata ne rezultira koordinacijom, odnosno usklađenim postupanjem na tržištu između međusobno neovisnih poduzetnika, kojim bi se narušavalo tržišno natjecanje u smislu članka 8. stavka 1. Zakona, navedite razloge za to.

10.3. Neovisno o odgovorima na točke 10.1. i 10.2. u svrhu ocjene koncentracije koja nastaje stvaranjem zajedničkog pothvata, objasnite ispunjava li zajednički pothvat kriterije iz članka 8. stavka 3. Zakona, koji uređuje da se iznimno od članka 8. stavka 1. Zakona, određeni sporazumi neće smatrati zabranjenim sporazumima, odnosno izuzet će se od opće zabrane ako kumulativno, za vrijeme njihova trajanja, ispunjavaju sljedeće uvjete i to:

a) pridonose unaprjeđenju proizvodnje ili distribucije robe i/ili usluga, odnosno promicanju tehnološkog ili gospodarskog razvoja;

b) pružaju potrošačima razmjernu korist;

c) poduzetnicima ne nameću ograničenja koja nisu neophodna za postizanje navedenih ciljeva;

d) poduzetnicima ne omogućuju isključivanje znatnog dijela konkurencije s tržišta, za robe i/ili usluge koje su predmetom sporazuma.

11. Izjava

Podnositelj prijave obvezan je uz prijavu namjere koncentracije dati i sljedeću izjavu:

Izjavljujem da sam sukladno mom znanju i savjesti, dostavio istinite, točne i potpune podatke u prijavi, te da sam dostavio istinite i potpune preslike zatraženih dokumenata, odnosno da sve procjene u ovoj prijavi smatram najboljim mogućim procjenama u trenutku podnošenja prijave jer se temelje na postojećim činjenicama, a sva mišljenja uz prijavu dana su u dobroj vjeri.

Mjesto i vrijeme:

Potpis podnositelja prijave:

Ime i prezime te funkcija podnositelja prijave:

U ime (navedite sve sudionike koncentracije):

PRIVITAK 2.

KRATKI OBRAZAC PRIJAVE KONCENTRACIJE

1. Opis koncentracije

1.1. Dostavite opis prijavljene koncentracije u kojem je potrebno navesti sljedeće:

sudionike koncentracije, pravni oblik koncentracije (primjerice, spajanje, pripajanje, stjecanje izravne i neizravne kontrole, te prevladavajućeg utjecaja nad drugim ili više drugih poduzetnika te dijelom, odnosno dijelovima drugih poduzetnika, stvaranje zajedničkog pothvata ili sl.), djelatnosti sudionika koncentracije, sva tržišta na koja koncentracija može imati učinak s posebnom naznakom koncentracijom izravno obuhvaćenih tržišta, te strateške i ekonomske razloge kojima se obrazlaže koncentracija.

1.2. U svrhu objavljivanja javnog poziva na internetskoj stranici Agencije, potrebno je dostaviti i sažetak informacija iz točke 1.1. (najviše 2 stranice formata A4). Sažetak ne smije sadržavati poslovne tajne.

2. Informacije o sudionicima koncentracije

2.1. Informacije o podnositelju prijave

2.1.1. naziv i adresu podnositelja prijave;

2.1.2. opis djelatnosti podnositelja prijave;

2.1.3. ime i prezime, adresu, broj telefona, telefaksa i elektroničku adresu, te funkciju osobe za kontakt;

2.1.4. adresu podnositelja prijave na koju se mogu dostavljati akti, odnosno odluke Agencije ukoliko je ta adresa različita od adrese iz točke 2.1.1. i/ili 2.1.3. U tom slučaju potrebno je dostaviti ime i prezime, broj telefona, telefaksa i elektroničku adresu osobe na toj adresi koja je ovlaštena za primanje pismena.

2.2. Informacije o drugim sudionicima koncentracije

2.2.1. naziv i adresa poduzetnika – sudionika koncentracije;

2.2.2. opis djelatnosti poduzetnika – sudionika koncentracije;

2.2.3. ime i prezime, adresu, broj telefona, telefaksa i elektroničku adresu, te funkciju osobe za kontakt;

2.2.4. adresu sudionika koncentracije na koju se mogu dostavljati akti, odnosno odluke Agencije ukoliko je ta adresa različita od adrese iz točke 2.2.1. i/ili 2.2.3. U tom slučaju potrebno je dostaviti ime i prezime, broj telefona, telefaksa i elektroničku adresu osobe na toj adresi koja je ovlaštena za primanje pismena.

2.3. Imenovanje zajedničkog predstavnika za podnošenje prijave

Ako je prijavu podnio zajednički predstavnik sudionika koncentracije, uz prijavu se prilaže i ovjerovljena punomoć drugih sudionika koncentracije, odnosno ovjerovljena izjava o imenovanju zajedničkog predstavnika.

Kontaktni podatci zajedničkog predstavnika:

2.3.1. ime i prezime zajedničkog predstavnika i/ili naziv zajedničkog predstavnika;

2.3.2. adresu zajedničkog predstavnika;

2.3.3. ime i prezime, adresu, broj telefona, telefaksa i elektroničku adresu, te funkciju zajedničkog predstavnika;

2.3.4. adresu zajedničkog predstavnika na koju se mogu dostavljati akti, odnosno odluke Agencije ukoliko je ta adresa različita od adrese iz točke 2.3.2. i/ili 2.1.3. U tom slučaju potrebno je dostaviti ime i prezime, broj telefona, telefaksa i elektroničku adresu osobe na toj adresi koja je ovlaštena za primanje pismena.

2.4. Ako podnositelj prijave iz točke 2.1. ili zajednički predstavnik sudionika koncentracije iz točke 2.3. opunomoći treću osobu za zastupanje (odvjetnika ili odvjetničko društvo) obavezan je uz punomoć dostaviti i sve potrebne kontaktne podatke za tog opunomoćenika, uz točnu naznaku poduzetnika koje taj opunomoćenik zastupa.

3. Informacije o koncentraciji

3.1. Opišite pravni oblik koncentracije koju prijavljujete. Pri tome, primjerice, navedite:

a) je li predložena koncentracija primjerice puno spajanje u pravnom smislu, preuzimanje ili samo zajednička kontrola, zajednički pothvat koji se smatra koncentracijom u smislu članka 15. stavka 3. Zakona ili ugovor ili drugi oblik prijenosa izravne ili neizravne kontrole;

b) obuhvaća li koncentracija dijelove poduzetnika sudionika koncentracije ili ih obuhvaća u cijelosti;

c) kratko objašnjenje ekonomske i financijske strukture koncentracije;

d) postoji li suglasnost nadzornog odbora ili uprave ili drugih tijela ovlaštenih za zastupanje poduzetnika nad kojim se koncentracijom stječe kontrola za objavu javne ponude za preuzimanjem njihovih dionica od strane preuzimatelja (podatak je potreban radi utvrđenja je li riječ o neprijateljskom preuzimanju ili ne);

e) predloženi ili očekivani datum svih bitnih radnji u cilju provedbe koncentracije;

f) predloženu strukturu vlasništva odnosno kontrole nakon provedbe koncentracije;

g) financijske i druge oblike potpore zaprimljene iz bilo kojeg izvora (uključujući tijela s javnim ovlastima) i iznos te potpore;

h) ekonomske sektore uključene u koncentraciju i pozicija sudionika koncentracije u tim sektorima.

3.2. Vrijednost transakcije (prodajnu cijenu ili vrijednost imovine, ovisno o slučaju).

3.3. Za svakog od sudionika koncentracije navedite sljedeće podatke za zadnju financijsku godinu:

3.3.1. ukupan godišnji konsolidirani prihod svakog poduzetnika sudionika koncentracije ostvaren prodajom robe i/ili usluga na svjetskom tržištu;

3.3.2. ukupan godišnji konsolidirani prihod svakog poduzetnika sudionika koncentracije ostvaren prodajom robe i/ili usluga (u daljnjem tekstu: ukupan prihod) na razini Republike Hrvatske.

3.3.2.1. U slučaju kad se koncentracija odnosi na pripajanje i spajanje dijela ili dijelova jednog, odnosno više poduzetnika neovisno o njihovom pravnom statusu, pri izračunu prihoda obračunava se samo prihod onih dijelova poduzetnika koji su predmet koncentracije.

3.4. Izračun ukupnog godišnjeg prihoda iz točke 3.3. vrši se na način opisan člankom 17. stavcima 2., 3. i 4. Zakona, i člankom 4. stavkom 2. ove Uredbe.

3.5. Opišite ekonomske razloge za koncentraciju.

4. Vlasništvo i kontrola

4.1. Za svakog sudionika koncentracije dostavite listu svih poduzetnika pod njegovom kontrolom kao i listu poduzetnika koji nad tim poduzetnikom imaju kontrolu (povezani poduzetnici) koja uključuje:

4.1.1. sve poduzetnike pod kontrolom drugog poduzetnika neovisno o tržištu na kojem oni djeluju;

4.1.2. sve poduzetnike pod kontrolom drugog poduzetnika koji djeluju na tržištu obuhvaćenom koncentracijom a koji su izravno ili neizravno pod kontrolom:

a) sudionika koncentracije;

b) od povezanih poduzetnika sudionika koncentracije iz točke 4.1.

Za svakog poduzetnika navedite pravni oblik i sredstvo kontrole.

Podatci traženi u ovoj točki mogu biti prikazani i ustrojstvenim shemama ili dijagramima kako bi se vizualno predočila struktura vlasništva i kontrola poduzetnika.

5. Popratni dokumenti

5.1. Podnositelj prijave mora dostaviti sljedeće:

a) presliku konačne, odnosno posljednje inačice svih dokumenata kojim nastaje koncentracija, neovisno o tome je li riječ o sporazumu (ugovoru) između sudionika koncentracije ili nekom drugom obliku stjecanja izravne, odnosno neizravne kontrole nad tim poduzetnikom ili njegovim dijelom i to na trajnoj osnovi ili u slučaju objave javne ponude;

b) presliku posljednjih godišnjih izvještaja i završnih računa svih sudionika koncentracije.

5.2. Ako se koncentracija iz točke 5.1. odnosi na područje medija na koju se primjenjuju i propisi o elektroničkim medijima, podnositelj prijave kao popratni

dokument mora Agenciji dostaviti i odluku Agencije za elektroničke medije o tome kako provedbom prijavljene namjere koncentracije ne nastaje nedopuštena koncentracija u smislu Zakona o elektroničkim medijima.

6. Pojam tržišta

6.1. Mjerodavno tržište određuje se kao tržište određene robe i/ili usluga koje su predmet obavljanja djelatnosti poduzetnika na određenom zemljopisnom području. Svrha utvrđivanja mjerodavnog tržišta je određivanje robe i/ili usluga (u daljnjem tekstu: proizvoda) s kojima se poduzetnici tržišno natječu, te zemljopisnog područja na kojem se natječu. Mjerodavno tržište utvrđuje se, posebno za svaki konkretan slučaj, u smislu Uredbe o načinu i kriterijima utvrđivanja mjerodavnog tržišta.

Podnositelj prijave mora dostaviti tražene podatke s obzirom na:

6.1.1. Mjerodavno tržište u proizvodnom smislu

Mjerodavno tržište u proizvodnom smislu obuhvaća sve proizvode za koje potrošači smatraju da su međusobno zamjenjivi s obzirom na njihove bitne značajke, cijenu ili način uporabe, odnosno navike potrošača. Mjerodavno tržište u proizvodnom smislu u posebnim slučajevima može se utvrditi za jedan proizvod ili za skupinu proizvoda, ovisno o strukturi tržišta i navikama potrošača, a u tom slučaju proizvodi moraju imati ista ili slična fizička ili tehnička obilježja, odnosno moraju se smatrati supstitutima ili zamjenjivim proizvodima.

6.1.2. Mjerodavno tržište u zemljopisnom smislu

Mjerodavno tržište u zemljopisnom smislu obuhvaća zemljopisno područje na kojem poduzetnici sudjeluju u ponudi ili nabavi proizvoda, na kojem su uvjeti natjecanja dostatno ujednačeni i koje se kao takvo može razlikovati od susjednih zemljopisnih područja.

Čimbenici relevantni za ocjenjivanje mjerodavnog tržišta u zemljopisnom smislu uključuju naročito prirodu, odnosno obilježja proizvoda, postojanje zapreka pristupu tržištu, navike potrošača, bitno različite tržišne udjele poduzetnika na susjednim tržištima ili značajne cjenovne razlike proizvoda na susjednim tržištima.

6.2. Tržišta obuhvaćena koncentracijom

Tržište obuhvaćeno koncentracijom je tržište proizvoda na kojem:

a) dva ili više sudionika koncentracije djeluju na istom tržištu proizvoda (horizontalne koncentracije);

b) jedan ili više sudionika koncentracije djeluju na tržištu proizvoda koje se nalazi na višoj ili nižoj razini proizvodnje i/ili distribucije (uzvodno i nizvodno tržište) u odnosu na tržište proizvoda na kojem djeluje bilo koji drugi sudionik ili sudionici

koncentracije, neovisno o tome jesu li sudionici koncentracije u međusobnom odnosu dobavljač/kupac ili nisu (vertikalne koncentracije).

Navedite podatke o tržištima obuhvaćenim koncentracijom na razini Republike Hrvatske, kao i vaše stajalište o mjerodavnom tržištu u zemljopisnom smislu iz točke 6.1.2.

7. Podatci o tržištima obuhvaćenim koncentracijom

Za svako od tržišta obuhvaćenih koncentracijom, kao i za svaku posljednju financijsku godinu potrebno je za područje Republike Hrvatske, te za svako drugo zemljopisno područje, koje se po mišljenju podnositelja prijave može smatrati mjerodavnim, dostaviti sljedeće podatke:

7.1. procjenu ukupne veličine tržišta u smislu prodajne vrijednosti (u HRK ili preračunato u HRK) i volumena (jedinice). Vrijednost i volumen tržišta trebaju odražavati ukupnu proizvodnju umanjenu za izvoz i uvećanu za uvoz za to zemljopisno područje. Navedite izvor podataka za te kalkulacije i dostavite dokumente kojim se te kalkulacije potkrjepljuju.

7.2. volumen i vrijednost prodaje, kao i procjene tržišnih udjela za svakog sudionika koncentracije. Navedite je li bilo značajnijih promjena u prodaji i tržišnim udjelima u posljednje tri financijske godine.

7.3. procjenu tržišnog udjela u vrijednosti (i kad je to primjereno volumenu) za tri najveća konkurenta. Navedite izvor podataka za navedenu procjenu, te ime i prezime, adresu, broj telefona, telefaksa i elektroničku adresu osobe za kontakt za te konkurente.

8. Kooperativni učinci zajedničkog pothvata

8.1. U smislu članka 15. stavaka 3. i 6. Zakona u slučaju koncentracija koje nastaju stvaranjem zajedničkog pothvata potrebno je odgovoriti na sljedeće:

Djeluju li dva ili više poduzetnika koji su ujedno i osnivači zajedničkog pothvata, u značajnoj mjeri na istom tržištu na kojem djeluje zajednički pothvat, ili na tržištu koje se nalazi na višoj ili nižoj razini od tog tržišta (uzvodno ili nizvodno), ili na susjednom tržištu koje je povezano s tržištem na kojem djeluje zajednički pothvat?

8.1.1. Ako je odgovor pozitivan, potrebno je navesti za svako od spomenutih tržišta:

a) ukupan prihod svakog od poduzetnika osnivača zajedničkog pothvata u protekloj financijskoj godini;

b) ekonomski značaj aktivnosti zajedničkog pothvata u odnosu na taj ukupan prihod;

c) tržišni udjel svakog od poduzetnika osnivača zajedničkog pothvata.

8.1.2. Ako je odgovor negativan, potrebno ga je obrazložiti.

8.2. Ako je odgovor na točku 8.1.1. pozitivan, odnosno po Vašem mišljenju stvaranje zajedničkog pothvata ne rezultira koordinacijom, odnosno usklađenim postupanjem na tržištu između međusobno neovisnih poduzetnika, kojim bi se narušavalo tržišno natjecanje u smislu članka 8. stavka 1. Zakona, navedite razloge za to.

8.3. Neovisno o odgovorima na točke 8.1. i 8.2. u svrhu ocjene koncentracije koja nastaje stvaranjem zajedničkog pothvata, objasnite ispunjava li zajednički pothvat kriterije iz članka 8. stavka 3. Zakona, koji uređuje da se iznimno od članka 8. stavka 1. Zakona, određeni sporazumi neće smatrati zabranjenim sporazumima, odnosno izuzet će se od opće zabrane ako kumulativno, za vrijeme njihova trajanja, ispunjavaju sljedeće uvjete i to:

- a) pridonose unaprjeđenju proizvodnje ili distribucije robe i/ili usluga, odnosno promicanju tehnološkog ili gospodarskog razvoja;
- b) pružaju potrošačima razmjernu korist;
- c) poduzetnicima ne nameću ograničenja koja nisu neophodna za postizanje navedenih ciljeva;
- d) poduzetnicima ne omogućuju isključivanje znatnog dijela konkurencije s tržišta, za robe i/ili usluge koje su predmetom sporazuma.

9. Izjava

Podnositelj prijave obvezan je uz prijavu namjere koncentracije dati i sljedeću izjavu:

Izjavljujem da sam sukladno mom znanju i savjesti, dostavio istinite, točne i potpune podatke u prijavi, te da sam dostavio istinite i potpune preslike zatraženih dokumenata, odnosno da sve procjene u ovoj prijavi smatram najboljim mogućim procjenama u trenutku podnošenja prijave jer se temelje na postojećim činjenicama, a sva mišljenja uz prijavu dana su u dobroj vjeri.

Mjesto i vrijeme:

Potpis podnositelja prijave:

Ime i prezime te funkcija podnositelja prijave:

U ime (navedite sve sudionike koncentracije):

PRIVITAK 3.

OBRAZAC OBAVIJESTI O STJECANJU ILI DRŽANJU DIONICA ILI UDJELA S NAMJEROM DALJNJE PRODAJE

Ovaj Obrazac o stjecanju ili držanju dionica ili udjela s namjerom daljnje prodaje od strane kreditnih ili drugih financijskih institucija, investicijskih fondova ili društva za osiguranje potrebno je dostaviti Agenciji za zaštitu tržišnog natjecanja u slučajevima iz članka 15. stavka 5. točke 1. Zakona.

Sadržaj Obavijesti:

1. tvrtka i sjedište podnositelja obavijesti;
2. tvrtka, sjedište i predmet poslovanja, odnosno ime i boravište osobe za koje je podnositelj obavijesti stekao dionice ili udjele;
3. tvrtku, sjedište i predmet poslovanja poduzetnika čije je dionice ili udjele podnositelj obavijesti stekao;
4. dioničku strukturu, odnosno strukturu poslovnih udjela poduzetnika čije je dionice ili poslovne udjele podnositelj obavijesti stekao (nakon stjecanja);
5. rok u kojem podnositelj obavijesti namjerava prodati stečene dionice ili udjele;
6. potpis osobe koja je odgovorna za točnost i istinitost podataka u Obavijesti;
7. mjesto i datum podnošenja Obavijesti.

Obavezni privitci uz Obavijest su:

1. izjava podnositelja obavijesti da stečene dionice ili udjele drže privremeno s namjerom njihove daljnje prodaje;
2. izjava podnositelja obavijesti da se stečenim dionicama ili poslovnim udjelima neće koristiti na način koji bi mu omogućavao bilo kakav utjecaj na konkurentno ponašanje poduzetnika čije je dionice ili poslovne udjele stekao;
3. izjava podnositelja obavijesti da pravo glasa ostvaruje samo u svrhu pripreme prodaje cijelog poduzetnika čije je dionice ili poslovne udjele stekao ili prodaje dijela tog poduzetnika (u slučaju da ostvaruje pravo glasa);
4. izjava podnositelja obavijesti da prava koja proizlaze iz stečenih dionica ili udjela neće koristiti tako da na bilo koji način narušava, ograničava ili sprječava tržišno natjecanje niti će poduzimati bilo kakve mjere u tom pravcu.

PRIVITAK 4.

OBRAZAC PRIJAVE MJERA PRAĆENJA POSLOVANJA I/ILI STRUKTURNIH MJERA I UVJETA KOJIMA SE OTKLANJAJU NEGATIVNI UČINCI KONCENTRACIJE

Ovaj Obrazac prijave mjera praćenja poslovanja i/ili strukturnih mjera i uvjeta kojima se otklanjaju negativni učinci koncentracije dostavlja se Agenciji za zaštitu tržišnog natjecanja u slučajevima iz članka 22. stavaka 4. i 5. Zakona.

Sadržaj Obrasca prijave mjera praćenja poslovanja i/ili strukturnih mjera i uvjeta kojima se otklanjaju negativni učinci koncentracije:

1. Opis mjera praćenja poslovanja i/ili strukturnih mjera i uvjeta

1.1. Potrebno je navesti pojedinosti o predloženim mjerama i uvjetima njihove provedbe.

1.2. Ako se predložena mjera odnosi na prodaju dijela poslovanja poduzetnika, te se informacije upisuju pod točkom 4. ovoga Obrasca.

2. Prikladnost mjera za otklanjanje narušavanja tržišnog natjecanja

2.1. Navedite informacije, podatke i obavijesti koje dokazuju prikladnost predloženih mjera za otklanjanje značajnog narušavanja tržišnog natjecanja utvrđenog od strane Agencije.

3. Sažetak predloženih mjera i uvjeta

3.1. Potrebno je sastaviti sažetak predloženih mjera i uvjeta bez poslovnih tajni koje su, po mišljenju podnositelja prijave, prikladne za otklanjanje svakog značajnog narušavanja tržišnog natjecanja. Ovaj sažetak Agencija može koristiti pri objavi javnog poziva iz članka 21. stavka 5. Zakona.

4. Podatci o dijelu poslovanju koje se želi prodati

U slučaju da se predložena mjera odnosi na prodaju dijela poslovanja poduzetnika potrebno je navesti sljedeće podatke i dokumente:

4.1. Opće informacije

4.1.1. Potrebno je općenito opisati dio poslovanja poduzetnika koji se želi prodati, uključujući i sve s njim povezane poduzetnike, registarsko sjedište i adresu sjedišta uprave, sve ostale adrese na kojima se odvija proizvodnja ili pružanje usluga, opću organizacijsku strukturu i svaki drugi bitni podatak koji se odnosi na dio poslovanja poduzetnika koji se želi prodati.

4.1.2. Navedite postoje li, te ukoliko postoje opišite pravne zapreke za prijenos dijela poslovanja poduzetnika ili imovine koja se želi prodati, uključujući i prava trećih osoba te potrebna administrativna odobrenja.

4.1.3. Popišite i opišite proizvode, odnosno usluge, posebice njihova tehnička i druga obilježja, postojanje robnih marki, prihod ostvaren od svakog pojedinog proizvoda, odnosno usluge, te sve planirane inovacije, nove proizvode ili usluge.

4.1.4. Opišite razinu na kojoj se odvijaju osnovne djelatnosti poduzetnika čiji se dio poslovanja želi prodati ako se one ne odvijaju na istoj razini poslovanja koje se želi prodati, uključujući i djelatnosti kao što su istraživanje i razvoj, proizvodnja, marketing i prodaja, logistika, odnosi s kupcima, odnosi s dobavljačima, informatički sustav i sl. Opis treba sadržavati uloge tih drugih razina poslovanja, njihov odnos s dijelom poslovanja koje se želi prodati te resurse uključene u poslovanje (osoblje, imovina, financijski resursi i sl.).

4.1.5. Detaljno opišite veze između dijela poslovanja koje se želi prodati i drugih poduzetnika pod kontrolom poduzetnika – podnositelja prijave, neovisno o vrsti te veze kao što su, primjerice:

- ugovori o nabavi, proizvodnji, distribuciji, održavanju ili drugi ugovori,
- zajednička materijalna ili nematerijalna imovina,
- zajedničko ili preraspoređeno osoblje,
- zajednički informatički ili drugi sustavi,
- zajednički kupci.

4.1.6. Općenito opišite svu bitnu materijalnu ili nematerijalnu imovinu koje je u vlasništvu ili koju koristi dio poslovanja poduzetnika koji se želi prodati, obvezno uključujući i prava intelektualnog vlasništva i robne marke.

4.1.7. Dostavite organizacijsku shemu koja pokazuje broj zaposlenika koji su sada zaposleni u dijelu poslovanja koji se želi prodati prema djelatnosti (funkciji) poslovanja, kao i popis zaposlenika neophodnih za poslovanje u dijelu poslovanja koje se želi prodati, uz opis njihovih funkcija.

4.1.8. Opišite kupce dijela poslovanja koje se želi prodati uključujući popis kupaca, opis odgovarajućih raspoloživih evidencija, te iznos ukupnog prihoda koji je dio poslovanja koji se želi prodati ostvario sa svakim pojedinim kupcem (u nominalnom iznosu i u postotku ukupnog prihoda dijela poslovanja koje se želi prodati).

4.1.9. Navedite financijske podatke za dio poslovanja koji se želi prodati, uključujući i prihod i zaradu prije kamata, poreza, amortizacije i raspoređivanja nematerijalne

imovine ostvarene u posljednje dvije godine, kao i projekciju za sljedeće dvije godine.

4.1.10. Navedite i opišite sve promjene koje su se dogodile u posljednje dvije godine u dijelu poslovanja koje se želi prodati ili u dijelu koji se odnosi na veze s ostalim poduzetnicima koji su pod kontrolom poduzetnika – podnositelja prijave.

4.1.11. Navedite i opišite sve promjene planirane za sljedeće dvije godine u dijelu poslovanja koje se želi prodati ili u dijelu koji se odnosi na veze s ostalim poduzetnicima koji su pod kontrolom poduzetnika – podnositelja prijave.

4.2. Opće informacije o dijelu poduzetnika koji se želi prodati, kako je to opisano u mjerama

4.2.1. Opišite sva područja u kojima će se, sukladno predloženim mjerama, priroda i obuhvat poslovanja dijela poslovanja koji se želi prodati razlikovati od trenutne prirode i obuhvata poslovanja.

4.3. Stjecanje od strane odgovarajućeg kupca

4.3.1. Objasnite razloge zbog kojih će, po vašem mišljenju, odgovarajući kupac kupiti dio poslovanja u vremenskom roku navedenom u mjerama.

Uredba

o sporazumima male vrijednosti

Uredbu o sporazumima male vrijednosti Vlada Republike Hrvatske donijela je 7.1.2011., objavljena je u „Narodnim novinama“, broj 9/11, a stupila je na snagu 29.1.2011.

Temelj za donošenje ove uredbe je članak 11. stavak 3. Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja.

Uredbom o sporazumima male vrijednosti uređuju se uvjeti kojima sporazumi male vrijednosti moraju udovoljavati te ograničenja ili odredbe koje takvi sporazumi ne smiju sadržavati, kako se na njih ne bi primjenjivale odredbe o zabranjenim sporazumima iz članka 8. stavka 1. Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja.

Ova Uredba je u cijelosti usklađena s pravnom stečevinom Europske unije (*acquis*) i to s Obavijesti Komisije o sporazumima male vrijednosti koji značajno ne ograničavaju tržišno natjecanje sukladno članku 81. stavku 1. Ugovora o osnivanju Europske zajednice (sporazumi *de minimis*) (SL C 368 od 22.12.2001.).

Uredba o sporazumima male vrijednosti objavljena je u „Narodnim novinama“, broj 9/11, a stupila je na snagu 29.1.2011.

Na temelju članka 11. stavka 3. Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja («Narodne novine», broj 79/2009), Vlada Republike Hrvatske je na sjednici održanoj 7. siječnja 2011. godine donijela

UREDBU

O SPORAZUMIMA MALE VRIJEDNOSTI

I. OPĆE ODREDBE

Predmet Uredbe

Članak 1.

(1) Ovom se Uredbom uređuju uvjeti kojima sporazumi male vrijednosti moraju udovoljavati, te ograničenja ili odredbe koje takvi sporazumi ne smiju sadržavati.

(2) Na sporazume male vrijednosti koji zadovoljavaju uvjete iz ove Uredbe ne primjenjuju se odredbe o zabranjenim sporazumima iz članka 8. stavka 1. Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja (u daljnjem tekstu: Zakon).

Značenje pojmova

Članak 2.

U smislu ove Uredbe pojedini pojmovi imaju sljedeće značenje:

a) *sporazum* je ugovor, pojedina odredba ugovora, usmeni ili pisani dogovori među poduzetnicima te usklađena praksa koja je posljedica takvih dogovora, odluke poduzetnika ili udruženja poduzetnika, opći uvjeti poslovanja i drugi akti poduzetnika koji jesu ili mogu biti sastavni dio ugovora i slično, neovisno o tome jesu li takvi sporazumi sklopljeni između poduzetnika koji djeluju na istoj razini proizvodnje, odnosno distribucije (horizontalni sporazumi) ili između poduzetnika koji ne djeluju na istoj razini proizvodnje, odnosno distribucije (vertikalni sporazumi);

b) *sporazum male vrijednosti* je sporazum iz članka 11. stavka 2. Zakona koji udovoljava uvjetima iz ove Uredbe;

c) *poduzetnik* je osoba iz članka 3. Zakona;

d) *poduzetnik pod kontrolom drugog poduzetnika ili povezani poduzetnici koji se smatraju jednim gospodarskim subjektom* su poduzetnici iz članka 4. Zakona;

e) *kupac* je poduzetnik koji od dobavljača kupuje proizvod radi njegove ugradnje u novi proizvod koji taj kupac proizvodi i/ili kupuje proizvod od dobavljača u svrhu njegove daljnje preprodaje ili prodaje krajnjem korisniku, odnosno potrošaču;

f) *mjerodavno tržište* određuje se kao tržište određene robe i/ili usluga koje su predmet obavljanja djelatnosti poduzetnika na određenom zemljopisnom području, u smislu članka 7. stavka 1. Zakona i odredaba Uredbe o načinu i kriterijima utvrđivanja mjerodavnog tržišta.

II. UVJETI KOJIMA SPORAZUMI MORAJU UDOVOLJAVATI

Tržišni udjel

Članak 3.

(1) Sporazumom male vrijednosti smatra se sporazum u kojem je zajednički tržišni udio sudionika sporazuma i poduzetnika pod njihovom kontrolom neznatan.

(2) Pod neznatnim tržišnim udjelom, u smislu stavka 1. ovoga članka, razumijeva se:

a) ukupan tržišni udjel sudionika sporazuma i poduzetnika pod njihovom kontrolom koji nije veći od 10% na bilo kojem mjerodavnom tržištu na kojem sporazum proizvodi učinke, ako je sporazum sklopljen između poduzetnika koji su stvarni ili potencijalni konkurenti na bilo kojem od tih mjerodavnih tržišta, ili

b) tržišni udjel bilo kojeg sudionika sporazuma ili poduzetnika pod njihovom kontrolom nije veći od 15% na mjerodavnom tržištu na kojem sporazum proizvodi učinke, ako je sporazum sklopljen između poduzetnika koji nisu stvarni ili potencijalni konkurenti na navedenom mjerodavnom tržištu, ili

c) tržišni udjel bilo kojeg sudionika sporazuma ili poduzetnika pod njihovom kontrolom nije veći od 10% na mjerodavnom tržištu na kojem sporazum proizvodi učinke, ako nije moguće utvrditi je li taj sporazum sklopljen između poduzetnika koji su stvarni ili potencijalni konkurenti ili između poduzetnika koji nisu stvarni ili potencijalni konkurenti na navedenom mjerodavnom tržištu.

Tržišni udjel kod paralelne mreže sporazuma

Članak 4.

(1) Iznimno od članka 3. stavka 2. ove Uredbe, u slučaju postojanja paralelne mreže

sporazuma koje su sklopili različiti dobavljači ili distributeri, a koje imaju kumulativni učinak na narušavanje tržišnog natjecanja, neznatnim tržišnim udjelom za sudionike takvih sporazuma i poduzetnike pod njihovom kontrolom smatra se tržišni udjel od 5%, kako za sporazume sklopljene između stvarnih ili potencijalnih konkurenata, tako i za sporazume sklopljene između poduzetnika koji nisu stvarni ili potencijalni konkurenti.

(2) Smatra se da pojedini dobavljači ili distributeri s tržišnim udjelom koji nije veći od 5% na mjerodavnom tržištu ne doprinose značajno kumulativnom učinku sprječavanja, ograničavanja ili narušavanja tržišnog natjecanja (u daljnjem tekstu: narušavanje tržišnog natjecanja) u smislu stavka 1. ovoga članka.

(3) Smatra se da nije vjerojatno postojanje značajnog narušavanja tržišnog natjecanja na mjerodavnom tržištu ako je manje od 30% mjerodavnog tržišta obuhvaćeno paralelnom mrežom sporazuma iz stavka 1. ovoga članka.

Članak 5.

Smatra se da sporazumi male vrijednosti iz članaka 3. i 4. ove Uredbe značajno ne narušavaju tržišno natjecanje na mjerodavnom tržištu ako se tržišni udjeli sudionika sporazuma i njihovih povezanih poduzetnika tijekom dvije uzastopne kalendarske godine ne povećaju za više od 2%.

III. OGRANIČENJA ILI ODREDBE KOJE SPORAZUMI NE SMIJU SADRŽAVATI

Teška ograničenja tržišnog natjecanja

Članak 6.

Sporazumi koji unatoč neznatnom tržišnom udjelu sudionika sporazuma i poduzetnika pod njihovom kontrolom, u smislu članaka 3., 4. i 5. ove Uredbe, sadrže odredbe koje se smatraju teškim ograničenjima tržišnog natjecanja iz članka 7. i članka 8. stavka 1. ove Uredbe, odnosno odredbe kojima se značajno narušava, tržišno natjecanje, ne smatraju se sporazumima male vrijednosti na koje se primjenjuje ova Uredba.

Teška ograničenja u sporazumima između konkurenata

Članak 7.

Teškim ograničenjem tržišnog natjecanja iz članka 6. ove Uredbe, u sporazumima sklopljenim između stvarnih ili potencijalnih konkurenata, sukladno članku 3. stavku 2. točkama a) i c) ove Uredbe, smatraju se ograničenja koja izravno ili neizravno, samostalno ili zajedno s ostalim čimbenicima pod kontrolom ugovornih strana, imaju cilj:

- a) utvrđivanje cijena kod prodaje proizvoda trećim stranama,
- b) ograničavanje proizvodnje ili prodaje,
- c) podjelu tržišta ili kupaca.

Teška ograničenja u sporazumima između poduzetnika koji nisu konkurenti

Članak 8.

(1) Teškim ograničenjem tržišnog natjecanja iz članka 6. ove Uredbe, u sporazumima sklopljenim između poduzetnika koji nisu stvarni ili potencijalni konkurenti, u smislu članka 3. stavka 2. točaka b) i c) ove Uredbe, smatraju se ograničenja koja izravno ili neizravno, samostalno ili zajedno s ostalim čimbenicima pod kontrolom ugovornih strana, imaju cilj:

a) ograničavanje prava kupca da slobodno određuje prodajnu cijenu proizvoda, što ne isključuje dobavljača da odredi najvišu prodajnu cijenu ili preporuči prodajnu cijenu, pod uvjetom da nije riječ o fiksnim ili minimalnim prodajnim cijenama, koje su rezultat izvršenog pritiska, ili poticaja od bilo koje ugovorne strane,

b) ograničavanje područja na kojem kupac može prodavati proizvode iz sporazuma, ili ograničavati prodaju ugovorenih proizvoda određenoj skupini potrošača,

c) ograničavanje članovima unutar sustava selektivne distribucije koji djeluju na razini maloprodaje, aktivne ili pasivne prodaje proizvoda krajnjim korisnicima, ne isključujući mogućnost zabrane članu unutar sustava selektivne distribucije da djeluje izvan ovlaštenog poslovnog prostora,

d) ograničavanje međusobne opskrbe proizvodima između distributera unutar sustava selektivne distribucije, uključujući i ograničenja između distributera koji djeluju na različitim razinama trgovine,

e) ograničavanje dobavljača dijelova, koji te dijelove prodaje kupcu radi ugradnje u novi proizvod, pri prodaji tih dijelova, kao rezervnih dijelova, krajnjim korisnicima ili serviserima, ili drugim pružateljima usluga, koje kupac nije ovlastio za popravak ili servisiranje njegovih proizvoda.

(2) Iznimno od stavka 1. točke b) ovoga članka, neće se smatrati teškim ograničenjima tržišnog natjecanja ograničenja koja imaju cilj:

a) ograničavanje izravnom kupcu aktivne prodaje proizvoda na isključivo dodijeljenom području ili isključivoj skupini kupaca koji su rezervirani za dobavljača, odnosno na području ili skupini kupaca koje je dobavljač isključivo ustupio za prodaju drugom kupcu, pod uvjetom da takvo ograničenje ne onemogućuje daljnju

prodaju proizvoda od strane neizravnog kupca,

b) ograničavanje kupcu, koji djeluje na razini veleprodaje, aktivne i pasivne prodaje proizvoda krajnjim korisnicima,

c) ograničavanje članovima unutar sustava selektivne distribucije aktivne i pasivne prodaje proizvoda neovlaštenim distributerima,

d) ograničavanje kupcu aktivne ili pasivne prodaje dijelova, nabavljenih od dobavljača za potrebe ugradnje u novi proizvod, krajnjim kupcima koji bi te dijelove koristili za proizvodnju proizvoda koji su zamjenski proizvodi proizvoda koje proizvodi dobavljač.

(3) Aktivna prodaja, u smislu stavaka 1. i 2. ovoga članka, razumijeva aktivno traženje i pristupanje kupcima ili određenoj grupi kupaca koji se nalaze na isključivom teritoriju drugog distributera, sklapanje pojedinačnih ugovora te poduzimanje mjera za ponudu proizvoda tim kupcima, te osnivanje podružnica, skladišta ili organiziranje distributivne mreže i promidžbe na isključivom teritoriju drugog distributera. Aktivnim pristupanjem smatra se posjećivanje kupaca, slanje pošte kupcima što uključuje i elektroničku poštu, oglašavanje putem medija i drugih sredstava javnog priopćavanja ciljanih isključivo na te kupce ili grupu kupaca na isključivom teritoriju drugog distributera.

(4) Pasivna prodaja, u smislu stavaka 1. i 2. ovoga članka, razumijeva odgovaranje na zahtjeve pojedinačnih kupaca uključujući isporuku proizvoda takvim kupcima, uz napomenu da takvo odgovaranje ne smije biti posljedica djelovanja aktivne prodaje. Pod pasivnom prodajom smatra se i općenito reklamiranje ili oglašavanje u medijima ili na internetu koje dopire izvan nečijeg isključivog teritorija ili određene grupe kupaca, koje je rezultat razvoja tehnologije, odnosno jedinstvenosti pristupa, pa se smatra razumnim načinom pristupanja tim kupcima ili grupama kupaca.

Teška ograničenja u sporazumima između konkurenata u posebnim slučajevima

Članak 9.

U sporazumima sklopljenim između konkurenata u smislu članka 3. stavka 2. točaka a) i c) ove Uredbe, u slučajevima u kojima konkurenti za potrebe sporazuma ne djeluju na istoj razini proizvodnje ili distribucije, teškim ograničenjem tržišnog natjecanja smatra se bilo koje ograničenje navedeno u članku 7. i članku 8. stavku 1. ove Uredbe.

Kumulativni učinak paralelne mreže sporazuma male vrijednosti

Članak 10.

(1) Agencija će po službenoj dužnosti pokrenuti postupak ocjene pojedinog sporazuma male vrijednosti koji ispunjava uvjete iz ove Uredbe, ako procijeni da kumulativni učinci tog sporazuma zajedno s drugim sporazumima male vrijednosti na istom mjerodavnom tržištu, značajno narušavaju tržišno natjecanje.

(2) Agencija će u pravilu pokrenuti postupak, u smislu stavka 1. ovoga članka, ako utvrdi postojanje paralelnih mreža sporazuma male vrijednosti koje imaju kumulativan učinak na narušavanje tržišnog natjecanja, pod uvjetom da one pokrivaju više od 30% mjerodavnog tržišta.

IV. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 11.

Na dan stupanja na snagu ove Uredbe prestaje važiti Uredba o sporazumima male vrijednosti (»Narodne novine«, broj 51/2004).

Stupanje na snagu

Članak 12.

Ova Uredba stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«.

Klasa: 330-01/10-01/08

Urbroj: 5030120-11-1

Zagreb, 7. siječnja 2011.

Predsjednica
Jadranka Kosor, dipl. iur., v. r.

Uredba

o kriterijima za izricanje upravno-kaznene mjere

Uredbu o kriterijima za izricanje upravno-kaznene mjere Vlada Republike Hrvatske donijela je 11.11.2010. temeljem članka 64. stavka 9. Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja, a objavljena je u „Narodnim novinama“, broj 129/10.

Uredbom se utvrđuju kriteriji koje je Agencija dužna uzimati u obzir u postupku utvrđivanja uvjeta za izricanje upravno-kaznenih mjera i pri izricanju upravno-kaznenih mjera poduzetnicima koji su povrijedili odredbe Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja.

Uredba je u cijelosti sadržajno usklađena s pravnom stečevinom Europske unije (*acquis*) i to Smjernicom o načinu utvrđivanja novčanih kazni koje se izriču sukladno članku 23. stavku 2. točki (a) Uredbe br. 1/2003 (SL C 210 od 1.9.2006).

Ova uredba stupila je na snagu 27.11.2010.

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

3366

Na temelju članka 64. stavka 9. Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja («Narodne novine», broj 79/2009), Vlada Republike Hrvatske je na sjednici održanoj 11. studenoga 2010. godine donijela

UREDBU

O KRITERIJIMA ZA IZRICANJE UPRAVNO-KAZNENE MJERE

I. OPĆE ODREDBE

Predmet Uredbe

Članak 1.

(1) Ovom Uredbom uređuju se kriteriji koje je Agencija za zaštitu tržišnog natjecanja (u daljnjem tekstu: Agencija) dužna uzimati u obzir u postupku utvrđivanja uvjeta za izricanje upravno-kaznenih mjera i pri izricanju upravno-kaznenih mjera poduzetnicima koji su povrijedili odredbe članaka 61. – 63. Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja (u daljnjem tekstu: Zakon).

(2) Cilj upravno-kaznene mjere iz stavka 1. ovoga članka je kažnjavanje počinitelja povrede Zakona, otklanjanje štetnih posljedica povrede Zakona, odvracanje drugih poduzetnika od kršenja odredaba Zakona i osiguravanje učinkovitoga tržišnog natjecanja.

(3) Najviši iznos upravno-kaznene mjere koji Agencija može temeljem ove Uredbe izreći poduzetniku zbog povrede Zakona ne može biti veći od iznosa propisanog člankom 64. stavkom 1. Zakona i člankom 11. ove Uredbe.

Značenje pojmova

Članak 2.

U smislu ove Uredbe pojedini pojmovi imaju sljedeće značenje:

a) *poduzetnici* su osobe iz članka 3. Zakona

b) *upravno-kaznena mjera* je mjera koja se izriče poduzetniku za kojeg je Agencija utvrdila da je povrijedio odredbe članaka 61. – 63. Zakona,

d) *mjerodavno tržište* je tržište određene robe i/ili usluga koje su predmet obavljanja djelatnosti poduzetnika na određenom zemljopisnom području,

e) *ukupan prihod poduzetnika* je prihod koji je poduzetnik ostvario od obavljanja svih gospodarskih djelatnosti za koje je registriran,

f) *osnovni iznos upravno kaznene-mjere* je udio u prihodu poduzetnika navedenog u točki d) ovoga članka, koji ovisi o vrsti odnosno težini povrede Zakona, koji se množi s brojem godina trajanja povrede,

g) *karteli* su u pravilu tajni horizontalni sporazumi između dva ili više neovisnih poduzetnika ili odluke udruženja poduzetnika ili usklađeno djelovanje poduzetnika koji svi djeluju na istoj razini proizvodnje odnosno distribucije, a imaju za cilj narušavanje tržišnog natjecanja između konkurenata, putem međusobnog utvrđivanja kupovnih ili prodajnih cijena, podjele tržišta i kupaca, ograničavanjem proizvodnje i/ili prodaje i tehnološkog razvoja, dogovorom o sudjelovanju u postupcima javne nabave i slično, a posljedica kartelnih sporazuma je štetan učinak na potrošače u vidu povećanja cijena i smanjivanju izbora robe i/ili usluga.

II. METODOLOGIJA IZRICANJA UPRAVNO-KAZNE NE MJERE

Izricanje upravno-kaznene mjere

Članak 3.

(1) Pri izricanju upravno-kaznene mjere Agencija, u smislu članka 64. stavka 2. Zakona primjenjuje dvostupanjsku metodologiju izračuna upravno-kaznene mjere za svakog poduzetnika za kojeg utvrdi da je povrijedio Zakon.

(2) U smislu stavka 1. ovoga članka, Agencija izračunava osnovni iznos upravno-kaznene mjere koji se smatra prvim stupnjem njenoga izračuna.

(3) Osnovni iznos upravno-kaznene mjere iz stavka 2. ovoga članka Agencija umanjuje ili povećava, ovisno o utvrđenim olakotnim i/ili otegotnim okolnostima u postupku. To umanj enje odnosno povećanje osnovnog iznosa upravno-kaznene mjere smatra se drugim stupnjem izračuna upravno-kaznene mjere.

III. I. STUPANJ – IZRAČUN OSNOVNOG IZNOSA UPRAVNO- KAZNE NE MJERE

Elementi izračuna osnovnog iznosa upravno-kaznene mjere

Članak 4.

(1) Osnovni iznos upravno-kaznene mjere Agencija izračunava određujući

primjerenu visinu postotka od prihoda poduzetnika, a visina postotka ovisi o težini povrede Zakona, te dobiveni iznos množi s brojem godina trajanja povrede.

(2) Agencija je obvezna u svakom postupku utvrđivanja uvjeta za izricanje upravno-kaznene mjere utvrditi težinu povrede Zakona, uzimajući u obzir sve bitne činjenice i okolnosti pojedinog slučaja.

(3) U pravilu, postotak od prihoda iz stavka 1. ovoga članka koji se uzima u izračun osnovnog iznosa upravno-kaznene mjere Agencija utvrđuje u visini do najviše 30% prihoda poduzetnika.

(4) Pri utvrđivanju broja godina trajanja povrede iz stavka 1. ovoga članka, razdoblja kraća od 6 mjeseci Agencija će smatrati razdobljem od pola godine, a razdoblja dulja od 6 mjeseci, ali kraća od jedne godine, Agencija će smatrati punom godinom povrede Zakona.

(5) Izračunati osnovni iznos upravno-kaznene mjere iz stavka 1. ovoga članka Agencija će izreći u iznosu koji je višekratnik iznosa od 1.000,00 kuna.

Izračun prihoda poduzetnika

Članak 5.

(1) Prihod utvrđen člankom 2. točkom c) ove Uredbe smatra se prihodom iz članka 4. ove Uredbe.

(2) Agencija će u pravilu izračun prihoda ostvarenog od obavljanja djelatnosti na mjerodavnom tržištu na kojem je utvrđena povreda Zakona, u smislu stavka 1. ovoga članka, temeljiti na podacima o vrijednosti prodaje robe i/ili usluga tijekom posljednje poslovne godine u kojoj je poduzetnik povrijedio Zakon, odnosno posljednje godine za koju postoje zaključena financijska izvješća. U vrijednost prodaje robe i/ili usluga Agencija neće računavati porez na dodanu vrijednost, kao niti druge poreze izravno vezane uz prodaju.

(3) Ako Agencija utvrdi da je udruženje poduzetnika povrijedilo Zakon, pri utvrđivanju osnovnog iznosa upravno-kaznene mjere iz članka 4. stavka 1. ove Uredbe, prihodom udruženja poduzetnika smatrat će se zbroj pojedinačnih prihoda njegovih članova.

(4) Podatke o prihodu iz stavka 1. ovoga članka Agenciji je obvezan dostaviti poduzetnik za kojeg je utvrđeno da je povrijedio Zakon. Ako Agencija procijeni da su dostavljeni podatci nepotpuni ili netočni, Agencija će relevantne podatke o prihodu poduzetnika utvrditi temeljem članka 41. stavka 6. Zakona, odnosno prihod poduzetnika će utvrditi temeljem djelomičnih podataka koje je pribavila i/ili temeljem bilo kakvih drugih podataka koje smatra primjerenim.

Utvrđivanje težine povrede Zakona

Članak 6.

(1) U cilju primjerenog utvrđivanja osnovnog iznosa upravno-kaznene mjere, Agencija, u smislu članka 4. stavka 2. ove Uredbe, u svakom pojedinačnom slučaju utvrđuje težinu povrede Zakona.

(2) Agencija, u smislu članka 4. stavka 3. ove Uredbe, u svakom pojedinačnom slučaju utvrđuje treba li postotak od prihoda biti određen u gornjem ili donjem dijelu raspona. Pri tome je Agencija obvezna uzimati u obzir niz čimbenika, kao što su primjerice, vrsta povrede Zakona, tržišni udjel poduzetnika-sudionika povrede Zakona, zemljopisno područje na kojem povreda Zakona ima ili može imati učinak, te je li povreda Zakona u praksi izvršena ili je samo ostavljena otvorena mogućnost za izvršenje povrede.

(3) Karteli iz članka 2. točke g) ove Uredbe smatraju se po svojoj vrsti najtežim oblicima ograničavanja tržišnog natjecanja, odnosno najtežim povredama Zakona. U tim slučajevima Agencija će udio od prihoda poduzetnika iz članka 4. stavka 3. ove Uredbe odrediti u pravilu u gornjem dijelu raspona, uzimajući u obzir sve čimbenike iz stavka 2. ovoga članka.

Dodatni iznos za odvratanje poduzetnika od povreda Zakona

Članak 7.

(1) U slučajevima kartelnih povreda zakona kojima se dogovaraju cijene, dijele tržišta i ograničava proizvodnja, neovisno od vremena sudjelovanja poduzetnika u povredi Zakona, Agencija će osnovni iznos upravno-kaznene mjere iz članka 4. i članka 6. ove Uredbe uvećati za dodatni iznos od 15% do 25% prihoda poduzetnika.

(2) Cilj uvećanja upravno-kaznene mjere za dodatni iznos iz stavka 1. ovoga članka je odvratanje drugih poduzetnika od sklapanja kartelnih sporazuma kao najtežih oblika povrede Zakona.

(3) Iznimno, uvećanje osnovnog iznosa upravno-kaznene mjere iz stavka 1. ovoga članka Agencija može primijeniti i u drugim slučajevima povrede Zakona, ako procijeni da je u konkretnom slučaju riječ o izuzetno značajnom ograničavanju tržišnog natjecanja.

IV. II. STUPANJ – UTVRĐIVANJE OKOLNOSTI KOJE UTJEČU NA SMANJENJE I/ILI POVEĆANJE OSNOVNOG IZNOSA UPRAVNO-KAZNENE MJERE

Olakotne okolnosti

Članak 8.

(1) Osnovni iznos upravno-kaznene mjere iz članka 4. stavka 1. ove Uredbe Agencija

može smanjiti, ukoliko utvrdi postojanje olakotnih okolnosti.

(2) Olakotnim okolnostima iz stavka 1. ovoga članka smatraju se osobito:

a) dostavljeni dokaz poduzetnika Agenciji o prekidu protupravnog postupanja, žurno po saznanju poduzetnika o vođenju prethodnog ispitivanja stanja na tržištu u smislu članka 32. točke 1. Zakona, odnosno prije pokretanja postupka u smislu članka 39. Zakona;

b) dostavljeni dokaz poduzetnika Agenciji o tome da je povreda Zakona posljedica nehaja;

c) dostavljeni dokaz poduzetnika Agenciji o tome kako taj poduzetnik, iako sudionik zabranjenog sporazuma nije izvršavao taj sporazum, već je postupao sukladno propisima o zaštiti tržišnog natjecanja;

d) suradnja poduzetnika s Agencijom na način i u opsegu koji prelazi obveze utvrđene za primjenu oslobođenja ili umanjenja upravno-kazene mjere iz članka 65. Zakona;

e) suradnja poduzetnika s Agencijom u opsegu koji prelazi obveze utvrđene člankom 41. Zakona.

(3) Iznimno od stavka 2. točke a) ovoga članka, u slučaju kartela iz članka 6. stavka 3. ove Uredbe, prekid protupravnog postupanja po saznanju poduzetnika o pokretanju postupka u nadležnosti Agencije neće se smatrati olakotnom okolnošću.

(4) Agencija neće uzimati u obzir kao olakotnu okolnost iz stavka 2. ovoga članka trajanje povrede Zakona pojedinih poduzetnika, jer je trajanje povrede jedan od elementata prvog stupnja izračuna upravno-kaznene mjere u smislu članka 4. stavka 1. ove Uredbe.

Otegotne okolnosti

Članak 9.

(1) Osnovni iznos upravno-kaznene mjere iz članka 4. stavka 1. ove Uredbe Agencija može povećati, ukoliko utvrdi postojanje otegotnih okolnosti.

(2) Otegotnim okolnostima iz stavka 1. ovoga članka smatraju se osobito:

a) nastavak protupravnog postupanja poduzetnika kojima se nadalje krši Zakon i to nakon dostave ranijeg rješenja Agencije kojim je utvrđeno da je takvim postupanjem poduzetnik povrijedio Zakon;

b) ponavljanje sličnog protupravnog postupanja poduzetnika kojim se nadalje krši Zakon i to nakon dostave ranijeg rješenja Agencije kojim je utvrđeno da je sličnim postupanjem taj poduzetnik povrijedio Zakon;

- c) odbijanje suradnje poduzetnika s Agencijom tijekom postupka;
 - d) ometanje Agencije u njenom radu tijekom postupka;
 - e) uloga inicijatora ili poticatelja drugih poduzetnika na povredu Zakona;
 - f) sve radnje i aktivnosti poduzete u cilju osiguranja sudjelovanja drugih poduzetnika u povredi Zakona.
- (3) U slučaju nastavka istog ili ponavljanja sličnog protupravnog postupanja iz stavka 2. točke a) i b) ovoga članka, osnovni iznos upravno-kaznene mjere Agencija će povećati za 100% za svaki utvrđeni slučaj ponovne povrede Zakona.

Preventivni učinak upravno-kaznene mjere

Članak 10.

(1) Kako bi upravno-kaznena mjera ostvarila cilj preventivnog učinka iz članka 1. stavka 2. ove Uredbe, odnosno odvrtila samog poduzetnika koji je povrijedio Zakon ali i sve druge poduzetnike od povrede propisa o zaštiti tržišnog natjecanja, Agencija može, neovisno od prihoda koje poduzetnik ostvaruje na mjerodavnom tržištu na kojem je povrijedio Zakon, povećati iznos upravno-kaznene mjere onom poduzetniku koji ima značajnu tržišnu snagu na najmanje dva ili više tržišta, odnosno onome za kojega je Agencija utvrdila da ostvaruje veliki ukupan prihod od obavljanja svih gospodarskih djelatnosti za koje je taj poduzetnik registriran.

(2) Neovisno od stavka 1. ovoga članka, Agencija može povećati iznos upravno-kaznene mjere utvrđen u prvom i drugom stupnju izračuna u smislu ove Uredbe, ukoliko je to potrebno za oduzimanje imovinske koristi koju je taj poduzetnik ostvario povredom Zakona, pod uvjetom da je imovinsku korist moguće procijeniti.

Zakonski maksimum upravno-kaznene mjere

Članak 11.

Najviši iznos upravno-kaznene mjere koji Agencija može izreći poduzetniku zbog povrede Zakona, uzimajući u obzir sve kriterije propisane ovom Uredbom, ne može niti u kojem slučaju premašiti iznos od 10% vrijednosti ukupnog prihoda koji je poduzetnik ostvario od svih djelatnosti za koje je registriran u posljednjoj godini za koju postoje zaključena godišnja financijska izvješća u smislu članka 64. stavka 1. Zakona.

Iznimno umanj enje upravno-kaznene mjere zbog teškog financijskog stanja poduzetnika

Članak 12.

(1) Iznimno, na zahtjev poduzetnika koji se nalazi u teškoj financijskoj situaciji i nije

u mogućnosti platiti upravno-kaznenu mjeru propisanu Zakonom i uzimajući u obzir kriterije iz ove Uredbe, Agencija može dodatno umanjiti iznos upravno-kaznene mjere.

(2) Činjenica da se poduzetnik nalazi u nepovoljnoj ili teškoj financijskoj situaciji nije sama za sebe razlog za umanjenje upravno--kaznene mjere.

(3) Iznimno, umanjenje upravno-kaznene mjere iz stavka 1. ovoga članka Agencija može izuzetno odobriti poduzetniku koji je uz zahtjev za umanjenje upravno-kaznene mjere Agenciji dostavio objektivne dokaze kako bi izricanje upravno-kaznene mjere u visini propisanoj Zakonom i uvažavajući kriterije iz ove Uredbom nepovratno ugrozilo njegovu ekonomsku održivost i dovelo do potpunog gubitka njegove imovine.

Simbolična upravno-kaznena mjera

Članak 13.

(1) U iznimnim slučajevima Agencija može izreći simboličnu upravno-kaznenu mjeru.

(2) Simboličnu upravno-kaznenu mjeru iz stavka 1. ovoga članka Agencija može izreći poduzetniku iz članka 12. ove Uredbe, kao i u drugim slučajevima u kojima je Agencija utvrdila da narušavanje tržišnog natjecanja nije bilo značajno, odnosno da nije imalo značajan negativan učinak na tržištu.

(3) U slučaju iz stavka 2. ovoga članka, Agencija je obvezna posebno obrazložiti razloge za izricanje simbolične upravno-kaznene mjere.

V. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Stupanje na snagu

Članak 14.

Ova Uredba stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«.

Klasa: 034-01/10-01/02

Urbroj: 5030120-10-1

Zagreb, 11. studenoga 2010.

Predsjednica
Jadranka Kosor, dipl. iur., v. r.

Uredba

o kriterijima za oslobođenje ili umanjenje upravno-kaznene mjere

Uredbu o kriterijima za oslobođenje ili umanjenje upravno-kaznene mjere Vlada Republike Hrvatske donijela je 11.11.2010. temeljem članka 65. stavka 4. Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja, a objavljena je u „Narodnim novinama“, broj 129/10.

Ovom Uredbom propisuju se kriteriji koje je Agencija dužna uzeti u obzir prije nego što donese odluku o oslobođenju poduzetnika od plaćanja upravno-kaznene mjere te kriteriji koje je Agencija dužna uzeti u obzir prije nego što donese odluku o umanjenju upravno-kaznene mjere sudionicima zabranjenog horizontalnog sporazuma (kartela). Cilj oslobođenja poduzetnika od plaćanja upravno-kaznene mjere ili umanjenja upravno-kaznene mjere je potaknuti poduzetnike-sudionike kartela na otkrivanje kartela, odnosno prijavu kartela Agenciji.

Uredba je u cijelosti sadržajno usklađena s pravnom stečevinom Europske unije (*acquis*) i to s Obavijesti Komisije o oslobađanju od kazni i smanjenju kazni u slučajevima kartela (SL C 298 od 8.12.2006).

Ova uredba stupila je na snagu 27.11.2010.

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

3367

Na temelju članka 65. stavka 4. Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja (»Narodne novine«, broj 79/2009), Vlada Republike Hrvatske je na sjednici održanoj 11. studenoga 2010. godine donijela

UREDBU

O KRITERIJIMA ZA OSLOBOĐENJE ILI UMANJENJE UPRAVNO-KAZNENE MJERE

I. OPĆE ODREDBE

Predmet Uredbe

Članak 1.

(1) Ovom Uredbom uređuju se kriteriji koje je Agencija za zaštitu tržišnog natjecanja (u daljnjem tekstu: Agencija) dužna uzeti u obzir prije nego što donese odluku o oslobođenju poduzetnika od plaćanja upravno-kaznene mjere te kriteriji koje je Agencija dužna uzeti u obzir prije nego što donese odluku o umanjuju upravno-kaznene mjere sudionicima zabranjenog horizontalnog sporazuma (u daljnjem tekstu: kartela), u smislu članka 65. Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja (u daljnjem tekstu: Zakon).

(2) Cilj oslobođenja poduzetnika od plaćanja upravno-kaznene mjere ili umanjnja upravno-kaznene mjere iz stavka 1. ovoga članka je potaknuti poduzetnike-sudionike kartela na otkrivanje kartela, odnosno prijavu kartela Agenciji.

Značenje pojmova

Članak 2.

U smislu ove Uredbe pojedini pojmovi imaju sljedeće značenje:

a) *upravno-kaznena mjera* je mjera koja se izriče poduzetniku za kojeg Agencija utvrdi da je povrijedio Zakon u smislu članaka 61. do 63. Zakona,

b) *karteli* su u pravilu tajni i zabranjeni horizontalni sporazumi između dva ili više neovisna poduzetnika ili odluke udruženja poduzetnika ili usklađeno djelovanje poduzetnika koji svi djeluju na istoj razini proizvodnje, odnosno distribucije, a imaju

za cilj narušavanje tržišnog natjecanja između konkurenata, putem međusobnog utvrđivanja kupovnih ili prodajnih cijena, podjele tržišta i kupaca, ograničavanjem proizvodnje i/ili prodaje i tehnološkog razvoja, dogovorom o sudjelovanju u postupcima javne nabave i slično, a posljedica kartelnih sporazuma je štetan učinak na potrošače, u vidu povećanja cijena i smanjivanju izbora robe i/ili usluga,

c) *inicijator* je poduzetnik koji je aktivno sudjelovao u organiziranju, usmjeravanju djelovanja i izvršenju kartela. Poduzetnici koji su sudjelovali u razgovorima o udruživanju u kartel ili su nagovarali druge poduzetnika na udruživanje u kartel neće se, u smislu ove Uredbe, smatrati inicijatorima kartela.

d) *poticatelj* je poduzetnik koji je aktivno sudjelovao u poticanju drugih poduzetnika, njegovih konkurenata na sklapanje ili naknadno pristupanje kartelu, naročito primjenom izravne ili neizravne prisile ili prijetnje,

e) *poduzetnici* su osobe utvrđene člankom 3. Zakona,

f) *nenajavljena pretraga* je pretraga poslovnih i drugih prostorija, zemljišta i prijevoznih sredstava,

g) *prijava* je prijava za oslobodenje ili prijava za umanjnje upravno-kaznene mjere koju poduzetnik-sudionik kartela, sukladno Zakonu i ovoj Uredbi podnosi Agenciji,

h) *Obavijest* je Obavijest o preliminarno utvrđenim činjenicama u postupku,

i) *Izjava poduzetnika* je usmeno ili pisano priznanje poduzetnika Agenciji o postojanju kartela i o njegovom sudjelovanju i ulozi u tom kartelu, a priznanje treba biti objavljeno od strane odgovorne osobe poduzetnika ili od strane ovlaštenog predstavnika poduzetnika-sudionika prijavljenog kartela.

II. OPĆI KRITERIJI ZA OSLOBOĐENJE ILI UMANJENJE UPRAVNO-KAZNENE MJERE

Članak 3.

(1) Agencija može osloboditi od plaćanja upravno-kaznene mjere onog sudionika kartela koji je prvi obavijesti o kartelu i dostavi joj podatke, činjenice i dokaze koji joj omogućuju pokretanje postupka, ili prvom sudioniku kartela koji Agenciji dostavi dokaze koji omogućuju utvrđivanje povrede Zakona u slučajevima kad je Agencija već prethodno pokrenula postupak ali nije imala dovoljno dokaza za njegovo okončanje odnosno utvrđenje kartela.

(2) Agencija može izreći upravno-kaznenu mjeru u umanjenom iznosu onim sudionicima kartela koji ne zadovoljavaju kriterije za oslobodenje od upravno-kaznene mjere iz stavka 1. ovoga članka, ali su Agenciji dostavili dodatne valjane

dokaze koji su, uz dokaze koje je Agencija već utvrdila u postupku, bili od odlučujućeg značaja za okončanje postupka utvrđenja kartela.

(3) Agencija može postupiti, sukladno stavcima 1. i 2. ovoga članka samo temeljem prijave poduzetnika – sudionika kartela za oslobođenje i/ili umanjeње upravno-kaznene mjere te ako su ispunjeni kriteriji iz stavka 4. ovoga članka.

(4) Neovisno o tome podnosi li poduzetnik Agenciji prijavu za oslobođenje ili umanjeње upravno-kaznene mjere, u oba slučaja sljedeći dodatni kriteriji moraju biti kumulativno ispunjeni tijekom cjelokupnog trajanja postupka u nadležnosti Agencije:

1. potpuna, kontinuirana i promptna suradnja s Agencijom od podnošenja prijave Agenciji iz stavka 3. ovoga članka,

2. prekid sudjelovanja u kartelu od dana podnošenja prijave Agenciji iz stavka 3. ovoga članka, osim u slučaju kada Agencija smatra da je nastavak sudjelovanja potreban, radi uspješne provedbe nenajavljene pretrage iz članaka 42. i/ili 44. Zakona, te

3. zabrana uništavanja, krivotvorenja ili prikrivanja dokaza o kartelu, kao i zabrana obznanjivanja činjenice ili sadržaja svoje namjere prijave kartela Agenciji.

(5) Potpuna, kontinuirana i promptna suradnja poduzetnika s Agencijom iz stavka 4. točke 1. ovoga članka podrazumijeva obvezu poduzetnika na dostavu točnih, potpunih i ne zavaravajućih podataka, a što uključuje osobito:

1. relevantne informacije i dokaze koji se odnose na kartel, a koje su već u posjedu poduzetnika ili su mu dostupne, kao i one do kojih poduzetnik naknadno dođe u posjed,

2. biti na raspolaganju Agenciji tijekom cijelog postupka, odnosno bez odgode odgovoriti na bilo koji zahtjev Agencije,

3. omogućiti Agenciji dobivanje izjava od sadašnjih, a ako mu je to moguće i od bivših zaposlenika poduzetnika za koje smatra da bi mogli imati određena saznanja o kartelu, te

4. zabranu obznanjivanja činjenice ili sadržaja prijave Agenciji prije objave Obavijesti u smislu članka 48. Zakona.

(6) Inicijator ili poticatelj sklapanja kartela ne mogu se osloboditi od plaćanja upravno-kaznene mjere.

III. KRITERIJI ZA OSLOBOĐENJE OD PLAĆANJA UPRAVNO-KAZNE NE MJERE

Članak 4.

(1) Oslobođenje od plaćanja upravno-kaznene mjere Agencija može odobriti poduzetniku-sudioniku kartela koji joj prvi dostavi prijavu iz članka 3. stavka 3. ove Uredbe, ukoliko Agencija procijeni da joj dostavljena prijava omogućuje:

1. provedbu nenajavljene pretrage iz članaka 42. i/ili 44. Zakona, ili
2. utvrđivanje postojanja kartela, odnosno sklapanja zabranjenog horizontalnog sporazuma u smislu članka 8. Zakona.

(2) Poduzetnik je u smislu stavka 1. ovoga članka, kao sastavni dio prijave dužan Agenciji dostaviti sljedeće:

1. Izjavu o sudjelovanju u kartelu (dalje: Izjavu poduzetnika), te
2. podatke, činjenice i ostale dokaze koje podnositelj prijave posjeduje u trenutku podnošenja prijave Agenciji, a koji se odnose na taj kartel i koji su nastali u razdoblju trajanja kartela.

(3) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, Agencija može osloboditi poduzetnika od dostave određenih podataka, činjenica i dokaza ako procijeni da bi njihova dostava Agenciji mogla ugroziti provedbu nenajavljene pretrage iz članaka 42. i/ili 44. Zakona.

Izjava poduzetnika

Članak 5.

(1) Izjava poduzetnika iz članka 4. stavka 2. točke 1. ove Uredbe je usmeno ili pisano priznanje poduzetnika Agenciji o postojanju kartela i o njegovom sudjelovanju i ulozi u tom kartelu.

(2) Izjava poduzetnika iz stavka 1. ovoga članka ulaže se u spis predmeta i čini njegov sastavni dio.

(3) Izjavu poduzetnika iz stavka 1. ovoga članka može dati poduzetnik-sudionik kartela, putem ovlaštene osobe ili njegov punomoćnik.

(4) Izjava poduzetnika, u dijelu u kome je to poduzetniku poznato u trenutku podnošenja prijave Agenciji u smislu članka 4. stavka 2. točke 1. ove Uredbe, treba sadržavati:

1. detaljan opis kartela, njegove ciljeve, aktivnosti i djelovanje, robe i/ili usluge koje su obuhvaćene kartelom, procijenjeni tržišni udjel sudionika kartela, zemljopisno područje na kojem kartel ima učinak, trajanje kartela, datume, mjesta, sadržaj i osobe koje su sudjelovale u provedbi kartela, te sva potrebna obrazloženja, vezana za dostavljene dokaze uz prijavu;
2. naziv i adresu poduzetnika koji podnosi prijavu te nazive i adrese svih ostalih poduzetnika koji sudjeluju ili su sudjelovali u kartelu;
3. osobne podatke, radno mjesto i sjedište poslodavca, a po potrebi i prebivalište svih fizičkih osoba koje, prema saznanjima podnositelja prijave, sudjeluju ili su sudjelovale u aktivnostima vezanim uz kartel, uključujući i fizičke osobe koje su sudjelovale u tim aktivnostima na strani podnositelja prijave;
4. obavijest o tome je li podnio prijavu nekom drugom tijelu za zaštitu tržišnog natjecanja u državama članicama Europske unije ili u drugim državama, odnosno je li se na bilo koji drugi način obratio ili se ima namjeru obratiti tim tijelima u svezi prijavljenog kartela.

Članak 6.

U slučaju davanja usmene Izjave poduzetnika iz članka 5. stavka 1. ove Uredbe, Agencija je obvezna napraviti tonski zapis Izjave poduzetnika te izraditi njegov prijepis i uložiti ga u spis.

Pravo uvida u Izjavu poduzetnika

Članak 7.

(1) Agencija će odobriti uvid u Izjavu poduzetnika samo strankama u postupku, i to nakon dostave Obavijesti iz članka 48. Zakona.

(2) Uvid iz stavka 1. ovoga članka Agencija će odobriti samo pod uvjetom da se stranke u postupku, odnosno njihovi punomoćnici obvežu Agenciji kako će sadržaj Izjave poduzetnika, u koju im je Agencija dala uvid, uporabiti isključivo u postupku utvrđivanja postojanja kartela u kojem je Izjava poduzetnika dana ili u upravnom sporu pokrenutom protiv odluke Agencije kojom se taj postupak okončava, odnosno da njen sadržaj neće kopirati ni u mehaničkom niti u elektroničkom obliku.

(3) Ako se stranke u postupku ili njihovi punomoćnici ne pridržavaju obveze o ograničenoj uporabi sadržaja Izjave poduzetnika u smislu stavka 2. ovoga članka, Agencija takvo postupanje može, ovisno o okolnostima konkretnog slučaja, ocijeniti ometanjem Agencije tijekom postupka u smislu članka 64. stavka 5. točke 2. Zakona.

(4) Ako podnositelj prijave ili njegovi punomoćnici otkriju sadržaj Izjave poduzetnika iz članka 5. ove Uredbe trećima, obveza stranaka u postupku o ograničenoj uporabi

sadržaja Izjave poduzetnika u koju su izvršili uvid u smislu stavka 2. ovoga članka prestaje.

Kriteriji za oslobođenje od plaćanja upravno-kaznene mjere prije provedbe nenajavljene pretrage

Članak 8.

(1) Agencija će osloboditi od plaćanja upravno-kaznene mjere poduzetnika koji joj je podnio prijavu prije provedbe nenajavljene pretrage, te ukoliko su kumulativno ispunjeni sljedeći kriteriji:

1. prijavitelj je poduzetnik-sudionik kartela koji je prvi postupio sukladno članku 4. ove Uredbe, a Agencija je procijenila nakon zaprimanja i ocjene prijave da su dostavljeni podatci, činjenice i dokazi uz prijavu dostatni za provedbu nenajavljene pretrage iz članka 42. i/ili 44. Zakona,

2. Agencija u vrijeme zaprimanja prijave nije raspolagala dostatnim dokazima za provedbu nenajavljene pretrage, odnosno nije imala valjane razloge za podnošenje zahtjeva Upravnom sudu Republike Hrvatske za davanjem naloga za određivanje nenajavljene pretrage iz članka 42. i/ili 44. Zakona, te

3. ukoliko su ispunjeni opći kriteriji za oslobođenje od upravno-kaznene mjere iz članka 3. stavka 4. ove Uredbe.

(2) Rizik procjene dostatnosti dokaza za provedbu nenajavljene pretrage iz stavka 1. točke 1. ovoga članka snosi Agencija. Neuspješnost provedbe nenajavljene pretrage, neovisno o razlozima, ne može biti temelj za ne donošenje odluke o oslobođenju poduzetnika iz stavka 1. ovoga članka od plaćanja upravno-kaznene mjere.

Kriteriji za oslobođenje od plaćanja upravno-kaznene mjere nakon provedbe nenajavljene pretrage

Članak 9.

(1) Agencija može osloboditi poduzetnika od plaćanja upravno-kaznene mjere i nakon provedbe nenajavljene pretrage, samo u slučaju ako niti jedan poduzetnik nije ispunio kriterije za oslobođenje od plaćanja upravno-kaznene mjere temeljem članka 8. ove Uredbe.

(2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka moraju kumulativno biti ispunjeni sljedeći kriteriji:

1. prijavitelj je poduzetnik-sudionik kartela koji je prvi postupio sukladno članku 4. ove Uredbe, a Agencija je procijenila nakon zaprimanja i ocjene prijave da su dostavljeni podatci, činjenice i dokazi uz prijavu dostatni za utvrđivanje postojanja

kartela, odnosno sklapanja zabranjenog horizontalnog sporazuma u smislu članka 8. Zakona,

2. Agencija u vrijeme zaprimanja prijave poduzetnika nije raspolagala dostatnim dokazima za utvrđivanje postojanja kartela odnosno za okončanje postupka te

3. ukoliko su ispunjeni opći kriteriji za oslobođenje od upravno-kaznene mjere iz članka 3. stavka 4. ove Uredbe.

Članak 10.

(1) U smislu članka 3. stavka 3. ove Uredbe, poduzetnik-sudionik kartela može podnijeti Agenciji prijavu za oslobođenje od plaćanja upravno-kaznene mjere ukoliko su ispunjeni kriteriji iz članaka 4. ili 5. ove Uredbe, ili u protivnom podnijeti zahtjev za stavljanje zabilješke o prijavi (u daljnjem tekstu: zabilješka) koja mu u slučaju odobrenja od strane Agencije osigurava zadržavanje reda, ukoliko u određenom vremenskom razdoblju dopuni zabilješku, u smislu članaka 4. ili 5. ove Uredbe te će u tom slučaju Agencija smatrati da je na dan odobrenja stavljanja zabilješke podnesena prijava za oslobođenje od plaćanja upravno-kaznene mjere.

(2) Agencija će u pravilu odbiti prijavu odnosno zahtjev iz stavka 1. ovoga članka ako su oni podneseni nakon dostave Obavijesti iz članka 48. Zakona.

Stavljanje zabilješke o prijavi

Članak 11.

(1) Poduzetnik koji je podnositelj zahtjeva za stavljanje zabilješke o prijavi iz članka 7. stavka 1. ove Uredbe obvezan je u zahtjevu koji podnosi Agenciji navesti razloge i okolnosti zbog kojih u trenutku podnošenja zahtjeva za stavljanje zabilješke o prijavi nije u mogućnosti dostaviti Agenciji sve podatke, činjenice i dokaze iz članaka 4. ili 5. ove Uredbe, a koji su neophodni za ispunjenje kriterija za oslobođenje od plaćanja upravno-kaznene mjere.

(2) Zahtjev iz stavka 1. ovoga članka, obvezatno mora sadržavati:

1. podatke o nazivu i sjedištu podnositelja zahtjeva,
2. sudionike kartela,
3. mjerodavno tržište u proizvodnom i zemljopisnom smislu, u smislu članka 7. Zakona,
4. procijenjeno trajanje kartela,
5. vrstu kartela te

6. obavijest o tome je li podnio prijavu ili zahtjev iz članka 7. stavka 1. ove Uredbe nekom drugom tijelu za zaštitu tržišnog natjecanja u državama članicama Europske unije ili u drugim državama.

(3) Agencija može, ukoliko procijeni opravdanim, odobriti stavljanje zabilješke o prijavi temeljem zahtjeva iz stavka 1. ovoga članka, te u tom slučaju odrediti rok u kojem je podnositelj zahtjeva obvezan svoja određena saznanja o kartelu potkrijepiti Agenciji dostavom odgovarajućih podataka, činjenica i dokaza iz članaka 4. ili 5. ove Uredbe.

(4) Ukoliko poduzetnik u ostavljenom roku iz stavka 3. ovoga članka dostavi Agenciji tražene podatke, činjenice i dokaze, smatrat će se da su oni dostavljeni na dan odobrenja stavljanja zabilješke o prijavi, te će o tome Agencija poduzetniku dati potvrdu iz članka 9. ove Uredbe.

(5) Ukoliko poduzetnik ne postupi u smislu stavka 4. ovoga članka, Agencija će smatrati da nije podnesena prijava za oslobođenje od plaćanja upravno-kaznene mjere, i u tom slučaju može slobodno raspolagati svim dostavljenim dokazima iz privitka zahtjeva za stavljanje zabilješke o prijavi te će o tome pisanim putem obavijestiti poduzetnika.

Potvrda o zaprimanju prijave

Članak 12.

Agencija je obvezna svakom poduzetniku koji podnese prijavu iz članaka 4. ili 5. ove Uredbe dati potvrdu o zaprimanju prijave za oslobođenje od plaćanja upravno-kaznene mjere, u kojoj se navodi datum i ako je to moguće sat zaprimanja prijave.

Redoslijed odlučivanja o prijavi

Članak 13.

Agencija neće odlučivati o naknadno dostavljenim prijavama za oslobođenje od plaćanja upravno-kaznene mjere ili zahtjevima za stavljanjem zabilješke o prijavi za isti kartel za sve vrijeme dok ne odluči o prvo dostavljenoj prijavi odnosno zahtjevu zaprimljenom u konkretnom predmetu.

Davanje uvjetnog oslobođenja od plaćanja upravno-kaznene mjere

Članak 14.

(1) Nakon zaprimanja prijave iz članka 9. ove Uredbe, Agencija je obvezna provjeriti jesu li ispunjeni kriteriji za oslobođenje od plaćanja upravno-kaznene mjere iz članka 4. ili 5. ove Uredbe.

(2) Ukoliko Agencija utvrdi da su ispunjeni kriteriji iz stavka 1. ovoga članka, pisanim će putem obavijestiti poduzetnika o davanju uvjetnog oslobođenja od plaćanja upravno-kaznene mjere.

Odbijanje davanja uvjetnog oslobođenja od plaćanja upravno-kaznene mjere

Članak 15.

(1) Ukoliko Agencija utvrdi da nisu ispunjeni kriteriji za oslobođenje od plaćanja upravno-kaznene mjere iz članka 4. ili 5. ove Uredbe, o tome će pisanim putem obavijestiti poduzetnika.

(2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka, poduzetnik može povući dokaze iz članka 4. i 5. ove Uredbe dostavljene Agenciji u prilogu prijave za oslobođenje od plaćanja upravno-kaznene mjere, ili može od Agencije zatražiti umanjnje upravno-kaznene mjere.

(3) Povučenicim dokazima iz stavka 3. ovoga članka Agencija se ne smije izravno koristiti, ali to ne sprječava Agenciju u pribavljanju tih dokaza temeljem drugih radnji u provedbi postupka radi utvrđivanja narušavanja tržišnog natjecanja, odnosno u prikupljanju drugih relevantnih činjenica i okolnosti tijekom ispitnog postupka.

Članak 16.

(1) Pod uvjetom da se poduzetnik kojemu je Agencija dala uvjetno oslobođenje od plaćanja upravno-kaznene mjere iz članka 14. ove Uredbe tijekom cijelog postupka u nadležnosti Agencije pridržavao svih kriterija iz članka 3. stavaka 4. i 5. ove Uredbe, Agencija je obvezna u rješenju kojim okončava postupak osloboditi poduzetnika od plaćanja upravno-kaznene mjere.

(2) Ukoliko poduzetnik ne postupi u smislu stavka 1. ovoga članka, odnosno ukoliko se nakon postupanja Agencije u smislu članka 14. ove Uredbe u bilo kojem trenutku tijekom postupka utvrdi da poduzetnik ne ispunjava kriterije iz članka 3. stavaka 4. i 5. ove Uredbe, Agencija je obvezna ukinuti prethodno dano uvjetno oslobođenje od plaćanja upravno-kaznene mjere i o tome žurno, pisanim putem, obavijestiti poduzetnika.

(3) U slučaju iz stavka 2. ovoga članka, Agencija ne može na tog poduzetnika primijeniti niti umanjnje upravno-kaznene mjere u smislu ove Uredbe.

IV. UMANJENJE UPRAVNO-KAZNENE MJERE

Opći kriteriji za umanjnje upravno-kaznene mjere

Članak 17.

(1) Agencija može odobriti umanjnje upravno-kaznene mjere onim poduzetnicima-sudionicima kartela koji joj podnesu prijavu za odobrenje umanjnja upravno-kaznene mjere u smislu članka 3. stavka 3. ove Uredbe.

(2) Poduzetnik je, kao sastavni dio prijave iz stavka 1. ovoga članka, obvezan Agenciji dostaviti:

1. Izjavu o sudjelovanju u kartelu, te

2. dodatne valjane dokaze koji su uz dokaze kojima Agencija raspolaže, a sukladno njenoj procjeni, od odlučujućeg značaja za okončanje postupka utvrđivanja postojanja kartela.

(3) Članci 5., 6. i 7. ove Uredbe na odgovarajući način primjenjuju se i na Izjavu poduzetnika iz stavka 2. točke 1. ovoga članka.

(4) Pravo na podnošenje prijave za odobrenje umanjnja upravno-kaznene mjere iz stavka 1. ovoga članka ima svaki sudionik kartela koji, u cilju utvrđivanja postojanja kartela, Agenciji može dostaviti dodatne valjane dokaze iz stavka 2. točke 2. ovoga članka. Pri tome, visina umanjnja upravno-kaznene mjere ovisi o redu prijave pojedinog sudionika kartela Agenciji, u smislu članka 19. stavaka 3. do 5. ove Uredbe.

(5) Pod pojmom svakog sudionika kartela iz stavka 4. ovoga članka podrazumijevaju se i inicijator ili poticatelj sklapanja kartela, iako oni ne mogu, u smislu članka 3. stavka 6. Uredbe, biti oslobođeni od plaćanja upravno-kaznene mjere.

(6) Agencija će u pravilu odbiti prijavu iz stavka 1. ovoga članka ako je ona podnesena nakon dostave Obavijesti iz članka 48. Zakona.

(7) Ukoliko su ispunjeni svi kriteriji za umanjnje upravno-kaznene mjere u smislu ove Uredbe, Agencija je obvezna u rješenju kojim se okončava konkretni postupak utvrditi iznos umanjnja upravno-kaznene mjere, a koji se određuje u postotku od punog iznosa upravno-kaznene mjere koji bi se izrekao, sukladno Zakonu.

Potvrda o zaprimanju prijave i redosljed odlučivanja o prijavi

Članak 18.

(1) Agencija je obvezna svakom poduzetniku koji podnese prijavu iz članka 17. ove Uredbe dati potvrdu o zaprimanju prijave za umanjeње upravno-kaznene mjere, u kojoj se navodi datum i ako je to moguće sat zaprimanja prijave.

(2) Agencija neće odlučivati o naknadno dostavljenim prijavama za umanjeње upravno-kaznene mjere za isti kartel za sve vrijeme dok ne odluči o prvo dostavljenoj prijavi zaprimljenoj u konkretnom predmetu.

Dodatni kriteriji za umanjeње upravno-kaznene mjere

Članak 19.

(1) Pojam dodatnih valjanih dokaza iz članka 17. stavka 2. točke 2. ove Uredbe, podrazumijeva dodatnu vrijednost svakog dokaza dostavljenog Agenciji za utvrđivanje kartela koji se bez tog dokaza ne bi mogao utvrditi ili bi Agencija kartel u konkretnom slučaju mogla utvrditi vremenski znatno kasnije.

(2) Agencija je obvezna nakon dostave prijave, procijeniti svaki dostavljeni dokaz. Neposredni dokazi koji potkrepljuju određene činjenice koje se utvrđuju u postupku kao što su pisane izjave, dopisi, izravna elektronička prepiska među sudionicima kartela i druga pisana dokumentacija relevantna za utvrđenje činjenica i okolnosti postojanja i trajanja kartela u pravilu će imati veću dodatnu vrijednost od posrednih dokaza kao što su izjave sudionika kartela bez dodatnih dokaza koji te izjave potvrđuju.

(3) Iznos umanjeња upravno-kaznene mjere za prvog poduzetnika koji je dostavio dokaze sa značajnom dodanom vrijednosti Agencija je obvezna odrediti, u pravilu, u rasponu od 30% do 50%.

(4) Iznos umanjeња upravno-kaznene mjere za drugog poduzetnika koji je dostavio dokaze sa značajnom dodanom vrijednosti Agencija je obvezna odrediti, u pravilu, u rasponu od 20% do 30%.

(5) Iznos umanjeња upravno-kaznene mjere za svakog sljedećeg poduzetnika koji je dostavio dokaze sa značajnom dodanom vrijednosti Agencija će odrediti u pravilu do najviše 20%.

Uvjetno umanjenje upravno-kaznene mjere

Članak 20.

(1) Ukoliko Agencija preliminarno ocijeni, u smislu članka 19. stavaka 1. i 2. ove Uredbe da dostavljeni dokazi iz članka 17. stavka 2. točke 2. ove Uredbe imaju značajnu dodanu vrijednost, te da je poduzetnik koji je podnio prijavu za umanjenje upravno-kaznene mjere ispunio kriterije iz članka 3. ove Uredbe, o tome je obvezna žurno, pisanim putem obavijestiti poduzetnika, odnosno dati mu uvjetno umanjenje upravno-kaznene mjere.

(2) Ukoliko Agencija preliminarno ocijeni, u smislu članka 19. stavaka 1. i 2. ove Uredbe da dostavljeni dokazi iz članka 17. stavka 2. točke 2. ove Uredbe nemaju značajnu dodanu vrijednost ili utvrdi da poduzetnik nije ispunio kriterije iz članka 3. ove Uredbe, o tome je obvezna žurno, pisanim putem obavijestiti poduzetnika.

(3) U slučaju iz stavka 2. ovoga članka, poduzetnik može povući sve dokaze iz članka 17. stavka 2. točke 2. ove Uredbe koje je dostavio Agenciji u privitku prijave za umanjenje upravno-kaznene mjere.

(4) Povučenicim dokazima iz stavka 3. ovoga članka Agencija se ne smije izravno koristiti, ali to ne sprječava Agenciju u pribavljanju tih dokaza, temeljem drugih radnji u provedbi postupka, radi utvrđivanja narušavanja tržišnog natjecanja, odnosno u prikupljanju drugih relevantnih činjenica i okolnosti tijekom ispitnog postupka.

Odluka o umanjenju upravno-kaznene mjere

Članak 21.

(1) Ako se poduzetnik kojemu je Agencija dala uvjetno umanjenje upravno-kaznene mjere iz članka 20. ove Uredbe tijekom cijelog postupka u nadležnosti Agencije pridržavao svih kriterija iz članka 3. stavaka 4. i 5. ove Uredbe, Agencija je obvezna u rješenju kojim okončava konkretni postupak utvrditi postotni iznos umanjenja upravno-kaznene mjere u smislu članka 17. stavka 7. i članka 19. stavka 3. do 5. ove Uredbe.

(2) Ako poduzetnik postupi protivno stavku 1. ovoga članka, odnosno ako Agencija nakon što mu je dala uvjetno umanjenje upravno-kaznene mjere iz članka 20. ove Uredbe, u bilo kojem trenutku tijekom postupka, utvrdi da poduzetnik ne ispunjava kriterije iz članka 3. stavaka 4. i 5. ove Uredbe, obvezna je u tom slučaju poduzetniku ukinuti prethodno dano uvjetno umanjenje upravno-kaznene mjere i o tome ga, žurno, pisanim putem obavijestiti.

VI. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Stupanje na snagu

Članak 22.

Ova Uredba stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«.

Klasa: 034-01/10-03/01

Urbroj: 5030120-10-1

Zagreb, 11. studenoga 2010.

Predsjednica
Jadranka Kosor, dipl. iur., v. r.

Uredba

o skupnom izuzeću sporazuma o distribuciji i servisiranju motornih vozila

Na temelju članka 10. stavka 2. točke 4. Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja, Vlada Republike Hrvatske je 10.2.2011. donijela Uredbu o skupnom izuzeću sporazuma o distribuciji i servisiranju motornih vozila, kojom se određuju uvjeti koje sporazumi o distribuciji i servisiranju motornih vozila moraju sadržavati, te ograničenja ili uvjeti koje takvi sporazumi ne smiju sadržavati kako bi se mogli skupno izuzeti od opće zabrane iz članka 8. stavka 1. Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja.

Uredba o skupnom izuzeću sporazuma o distribuciji i servisiranju motornih vozila objavljena je u „Narodnim novinama“, broj 37/11, a stupila je na snagu 7.4.2011.

Ova Uredba je u cijelosti usklađena s pravnom stečevinom Europske unije (*acquis*) i to s Uredbom Komisije (EU) broj 461/2010 od 27.5.2010. o primjeni članka 101. stavka 3. Ugovora o funkcioniranju Europske Unije na kategorije vertikalnih sporazuma i usklađena djelovanja u sektoru motornih vozila (SL L 129 od 28.5.2010), koja je stupila na snagu 1.6.2010.

Na temelju članka 10. stavka 2. točke 4. Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja (»Narodne novine«, broj 79/2009), Vlada Republike Hrvatske je na sjednici održanoj 10. veljače 2011. godine donijela

UREDBU

O SKUPNOM IZUZEĆU SPORAZUMA O DISTRIBUCIJI I SERVISIRANJU MOTORNIH VOZILA

I. OPĆE ODREDBE

Predmet Uredbe

Članak 1.

Ovom Uredbom određuju se uvjeti koje sporazumi o distribuciji i servisiranju motornih vozila moraju sadržavati, te ograničenja ili uvjeti koje takvi sporazumi ne smiju sadržavati kako bi se mogli skupno izuzeti od opće zabrane iz članka 8. stavka 1. Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja (u daljnjem tekstu: Zakon).

Značenje pojmova

Članak 2.

U smislu ove Uredbe, pojedini pojmovi imaju sljedeće značenje:

a) *vertikalni sporazum u sektoru distribucije i servisiranja motornih vozila* je ugovor, pojedina odredba ugovora, usmeni ili pisani dogovor, te usklađena praksa koja je posljedica takvih dogovora, odluke poduzetnika ili udruženja poduzetnika, opći uvjeti poslovanja i drugi akti poduzetnika koji jesu ili mogu biti sastavni dio ugovora i slično, sklopljeni između poduzetnika koji ne djeluju na istoj razini proizvodnje, odnosno distribucije, a kojima se uređuju uvjeti pod kojima sudionici sporazuma mogu kupovati, prodavati ili preprodavati nova motorna vozila, rezervne dijelove za motorna vozila ili pružati usluge popravka i održavanja motornih vozila;

b) *vertikalno ograničenje* je ograničenje tržišnog natjecanja sadržano u vertikalnom sporazumu o distribuciji i servisiranju motornih vozila koje je obuhvaćeno člankom 8. stavkom 1. Zakona;

- c) *poduzetnik* je osoba iz članka 3. Zakona;
- d) *poduzetnik pod kontrolom drugog poduzetnika ili povezani poduzetnici koji se smatraju jednim gospodarskim subjektom*, poduzetnici su iz članka 4. Zakona;
- e) *proizvod* je pravnotehnički izraz za robe i/ili usluge;
- f) *zamjenski proizvod* (supstitut) je proizvod koji s obzirom na svoje bitne značajke, cijenu ili način uporabe, odnosno navike potrošača može zamijeniti drugi (mjerodavni) proizvod i na taj način zadovoljiti istorodnu potrebu kupca i/ili potrošača;
- g) *ovlašteni distributer novih motornih vozila* je distributer koji djeluje unutar sustava kojeg je uspostavio dobavljač novih motornih vozila;
- h) *ovlašteni distributer rezervnih dijelova za motorna vozila* je distributer koji djeluje unutar distribucijskog sustava što ga je uspostavio dobavljač motornih vozila;
- i) *neovisni distributer* je distributer rezervnih dijelova za motorna vozila koji ne djeluje unutar sustava distribucije što ga je uspostavio dobavljač tih motornih vozila, te ovlašteni distributer unutar sustava distribucije pojedinog dobavljača motornih vozila, u onoj mjeri u kojoj obavlja i distribuciju rezervnih dijelova za motorna vozila koji nisu obuhvaćeni sustavom distribucije navedenog dobavljača;
- j) *ovlašteni serviser* je davatelj usluga popravka i održavanja motornih vozila koji djeluje unutar distribucijskog sustava što ga je uspostavio dobavljač motornih vozila;
- k) *neovisni serviser* je davatelj usluga popravka i održavanja motornih vozila koji ne djeluje u okviru sustava distribucije što ga je uspostavio dobavljač motornih vozila, a za koje on pruža usluge popravka ili održavanja. Ovlašteni serviser unutar sustava distribucije pojedinog dobavljača smatra se neovisnim serviserom, za potrebe ove Uredbe, u onoj mjeri u kojoj on pruža i usluge popravka ili održavanja motornih vozila koje nisu obuhvaćeni sustavom distribucije navedenog dobavljača;
- l) *rezervni dijelovi* su roba koju treba ugraditi u ili na motorno vozilo, kako bi se zamijenili dijelovi toga vozila, uključujući robu, poput maziva, koja je neophodna za uporabu motornoga vozila, uz iznimku goriva;
- m) *mjerodavno tržište* određuje se kao tržište određene robe i/ili usluga koje su predmet obavljanja djelatnosti poduzetnika na određenom zemljopisnom području, u smislu članka 7. stavka 1. Zakona i odredaba Uredbe o načinu i kriterijima utvrđivanja mjerodavnog tržišta.

Sporazumi na koje se primjenjuje skupno izuzeće

Članak 3.

(1) Skupna izuzeća primjenjuju se na vertikalne sporazume u sektoru distribucije i servisiranja motornih vozila iz članka 10. stavka 2. točke 4. Zakona, a u odnosu na uvjete po kojima ugovorne strane mogu kupovati, prodavati ili preprodavati nova motorna vozila, rezervne dijelove za motorna vozila ili pružati usluge popravka i održavanja motornih vozila, i to posebno na sporazume koji:

a) primjenjuju kvalitativni ili mješoviti kvalitativno-kvantitativni selektivni distribucijski sustav kao oblik distribucije i/ili servisiranja motornih vozila,

b) primjenjuju isključivu distribuciju ili isključivu opskrbu kao oblik distribucije i/ili servisiranja motornih vozila,

c) sadrže odredbe kojima se kupcu ustupaju ili daju na korištenje prava intelektualnog vlasništva, pod uvjetom da te odredbe ne čine primarni cilj takvih sporazuma, te da su u izravnoj vezi s uporabom, prodajom i/ili preprodajom proizvoda koji su predmet sporazuma od strane toga kupca ili njegovih kupaca.

(2) Skupna izuzeća primjenjuju se iznimno, pod uvjetima propisanim člankom 7. ove Uredbe, i na određene vertikalne sporazume sklopljene između interesnih udruženja poduzetnika i članova tih udruženja, kao i između tih udruženja i njihovih dobavljača, odnosno određene vertikalne sporazume sklopljene između tržišnih takmaca.

(3) Nova motorna vozila iz stavka 1. ovoga članka su vozila na vlastiti pogon namijenjena uporabi na javnim cestama, koja imaju tri ili više kotača, a takvima se smatraju osobna vozila, putnička vozila, laka gospodarska vozila, autobusi i kamioni.

(4) Selektivni distribucijski sustav iz stavka 1. točke a) ovoga članka je sustav distribucije uspostavljen na temelju sporazuma o distribuciji i servisiranju motornih vozila u kojemu se dobavljač obvezuje posredno ili neposredno prodavati proizvode koji su predmet sporazuma, samo distributerima ili serviserima odabranima na osnovi posebnih, transparentnih kriterija, a distributeri ili serviseri obvezuju se da neće prodavati takve proizvode neovlaštenim distributerima ili neovisnim serviserima, ne isključujući mogućnost prodaje rezervnih dijelova neovisnim serviserima ili obvezu pružanja svih tehničkih informacija, opreme za dijagnostiku, alata i obuke za popravak i održavanje motornih vozila neovisnim operaterima, ili u svrhu provedbe mjera zaštite okoliša.

(5) Kvalitativni selektivni distribucijski sustav je sustav iz stavka 4. ovoga članka, u kojemu dobavljač određuje kriterije za izbor distributera ili servisera, koji su isključivo kvalitativne prirode. Takvi kriteriji nužni su zbog prirode proizvoda koji su predmet sporazuma i jedinstveno su utvrđeni za sve distributere ili servisere koji se

žele priključiti tom sustavu distribucije, a ne smiju se primjenjivati na diskriminirajući način i ne mogu izravno ograničavati broj distributera ili servisera na mjerodavnom tržištu.

(6) Mješoviti kvalitativno-kvantitativni selektivni distribucijski sustav je sustav iz stavka 4. ovoga članka, u kojemu dobavljač određuje kriterije za odabir distributera ili servisera kojima izravno ograničava njihov broj na mjerodavnom tržištu.

(7) Sporazum koji primjenjuje isključivu distribuciju kao oblik distribucije i servisiranja motornih vozila iz stavka 1. točke b) ovoga članka, vertikalni je sporazum kojim se dobavljač obvezuje prodati proizvode koji su predmet sporazuma samo jednom distributeru, odabranom na određenom području, ili posebno određenoj grupi kupaca koja je isključivo dodijeljena tom distributeru.

(8) Sporazum koji primjenjuje isključivu opskrbu kao oblik distribucije i servisiranja motornih vozila iz stavka 1. točke b) ovoga članka, vertikalni je sporazum kojim se dobavljač neposredno ili posredno obvezuje prodavati proizvode koji su predmet sporazuma, samo jednom kupcu na tržištu Republike Hrvatske u svrhu specifične uporabe ili daljnje prodaje.

(9) Nije dopušteno na istom mjerodavnom tržištu sporazumom o distribuciji i servisiranju motornih vozila kombinirati primjenu selektivnog distribucijskog sustava iz stavka 1. točke a) i iz stavaka 4., 5. i 6. ovoga članka, s oblikom isključive distribucije ili isključive opskrbe iz stavka 1. točke b) i iz stavaka 7. i 8. ovoga članka.

(10) Mjerodavnim tržištem iz stavka 9. ovoga članka razumijevaju se tržište distribucije novih motornih vozila, tržište distribucije rezervnih dijelova za motorna vozila i tržište pružanja usluga popravka i održavanja motornih vozila.

Sporazumi na koje se ne primjenjuje skupno izuzeće

Članak 4.

Temeljem ove Uredbe ne mogu biti izuzeti od opće zabrane iz članka 8. stavka 1. Zakona:

a) vertikalni sporazumi u sektoru distribucije i servisiranja motornih vozila koji nisu usklađeni s ovom Uredbom,

b) vertikalni sporazumi na koje se isključivo primjenjuju drugi propisi o skupnom izuzeću iz članka 10. stavka 2. Zakona.

II. UVJETI KOJE SPORAZUMI O DISTRIBUCIJI NOVIH MOTORNIH VOZILA MORAJU SADRŽAVATI

Tržišni udjel

Članak 5.

(1) Skupna izuzeća za vertikalne sporazume o distribuciji novih motornih vozila primjenjuju se pod uvjetom da tržišni udjel dobavljača na mjerodavnom tržištu prodaje novih motornih vozila, nije veći od 30%, odnosno 40%, ako se sporazumom uspostavlja mješoviti sustav kvalitativno-kvantitativne selektivne distribucije za prodaju novih motornih vozila.

(2) Iznimno, visina tržišnog udjela ne uzima se u obzir kao uvjet za skupna izuzeća vertikalnih sporazuma u sektoru distribucije novih motornih vozila, ako je dobavljač novih motornih vozila uspostavio sustav kvalitativne selektivne distribucije.

(3) Ako sporazum o distribuciji novih motornih vozila predviđa obvezu isključive opskrbe, skupno izuzeće iz ove Uredbe primjenjuje se pod uvjetom da tržišni udjel kupca na mjerodavnom tržištu na kojem kupuje nova motorna vozila koja čine predmet sporazuma, nije veći od 30%.

Izračun tržišnog udjela

Članak 6.

(1) Tržišni udjel na mjerodavnom tržištu, u smislu članka 5. stavka 1. ove Uredbe, za distribuciju novih motornih vozila izračunava se na temelju količine proizvoda koje je prodao dobavljač, a koji su predmet sporazuma, kao i ostalih proizvoda koji se smatraju njihovim zamjenskim proizvodima.

(2) Tržišni udjel iz stavka 1. ovoga članka povećava se za iznos prihoda povezanih poduzetnika dobavljača što su ga oni ostvarili na tržištu proizvoda koji su predmet sporazuma i njihovih zamjenskih proizvoda.

(3) Prihod iz stavaka 1. i 2. ovoga članka umanjuje se za iznos carinske pristojbe, poreza na dodanu vrijednost i drugih poreza koji se izravno odnose na promet i rabate u financijskoj godini koja prethodi sklapanju sporazuma.

(4) Tržišni udjel kupca na mjerodavnom tržištu na kojem kupuje proizvode što su predmet sporazuma koji nije veći od 30%, a određen je kao uvjet za primjenu skupnog izuzeća ako sporazum predviđa obvezu isključive opskrbe, u smislu članka 5. stavka 3. ove Uredbe, izračunava se na odgovarajući način, primjenom kriterija iz stavaka 1. do 3. ovoga članka na vrijednost nabave kupca ili na procjenu te vrijednosti.

(5) Ako iznos prihoda nije poznat, za utvrđivanje tržišnog udjela poduzetnika mogu se koristiti i drugi raspoloživi tržišni podaci, uključujući i količinu proizvoda prodanih na tržištu, osim ako poduzetnik nije obavljao djelatnost na mjerodavnom tržištu u financijskoj godini koja prethodi sklapanju sporazuma.

(6) Ako tržišni udjel poduzetnika u trenutku sklapanja sporazuma nije veći od 30%, odnosno 40% u slučaju da se sporazumom uspostavlja mješoviti sustav kvalitativno-kuantitativne selektivne distribucije za prodaju novih motornih vozila, a naknadno se poveća iznad tog iznosa, ne više od 35%, odnosno 45% u slučaju da se sporazumom uspostavlja mješoviti sustav kvalitativno-kuantitativne selektivne distribucije za prodaju novih motornih vozila, skupno izuzeće će se primjenjivati tijekom razdoblja od dvije uzastopne kalendarske godine koje slijede godinu u kojoj je prvi put povećan iznos tržišnog udjela iznad 30%, odnosno iznad 40%.

(7) Ako tržišni udjel u trenutku sklapanja sporazuma nije veći od 30%, odnosno 40% u slučaju da se sporazumom uspostavlja mješoviti sustav kvalitativno-kuantitativne selektivne distribucije za prodaju novih motornih vozila, ali se naknadno poveća na više od 35%, odnosno na više od 45% u slučaju da se sporazumom uspostavlja mješoviti sustav kvalitativno-kuantitativne selektivne distribucije za prodaju novih motornih vozila, skupno izuzeće će se nastaviti primjenjivati u razdoblju od jedne kalendarske godine koja slijedi godinu u kojoj je tržišni udjel prvi put povećan iznad 35%, odnosno iznad 45%.

(8) Izuzeće iz stavaka 6. i 7. ovoga članka ne može se kumulirati u svrhu produljenja vremenskog razdoblja skupnog izuzeća na više od dvije kalendarske godine.

Ukupni godišnji prihod za određene vertikalne sporazume o distribuciji novih motornih vozila

Članak 7.

(1) Skupna izuzeća primjenjuju se i na vertikalne sporazume sklopljene između interesnih udruženja poduzetnika i članova tih udruženja, kao i između tih udruženja i njihovih dobavljača:

a) ako su svi članovi tih udruženja distributeri novih motornih vozila,

b) ako niti jedan član tih udruženja zajedno s njegovim povezanim poduzetnicima nema ukupni godišnji prihod veći od 50 milijuna kuna.

(2) Skupna izuzeća primjenjuju se i na vertikalne sporazume sklopljene između poduzetnika koji se međusobno natječu, pod uvjetom da sporazum ne jamči jednaka prava i obveze svakoj od strana:

a) ako je dobavljač ujedno proizvođač i distributer novih motornih vozila, a kupac distribuira, ali ne proizvodi zamjenske proizvode,

b) ako je dobavljač davatelj usluga na nekoliko trgovinskih razina, a kupac ne daje zamjenske usluge na trgovinskoj razini na kojoj kupuje usluge koje su predmet sporazuma,

c) ako kupac ima ukupni godišnji prihod koji nije veći od 50 milijuna kuna.

Izračun ukupnoga godišnjeg prihoda

Članak 8.

(1) U smislu članka 7. ove Uredbe ukupni godišnji prihod izračunava se kao ukupan godišnji prihod koji je poduzetnik ostvario tijekom financijske godine koja prethodi sklapanju sporazuma kojem se pribraja ukupan godišnji prihod njegovih povezanih poduzetnika.

(2) Ukupan godišnji prihod od prodaje proizvoda između poduzetnika i s njim povezanih poduzetnika, te od prodaje proizvoda između povezanih poduzetnika, ne uzima se u obzir kod izračuna ukupnoga godišnjeg prihoda iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Ukupan godišnji prihod, izračunat sukladno stavcima 1. i 2. ovoga članka, umanjuje se za iznos carinskih pristojbi, poreza na dodanu vrijednost i drugih poreza koji se izravno odnose na promet i rabate.

(4) Skupno izuzeće za sporazume iz članka 7. ove Uredbe, nastavit će se primjenjivati i ako tijekom razdoblja od dvije uzastopne financijske godine iznos ukupnoga godišnjeg prihoda bude povećan za najviše 10%.

Trajanje, prestanak, rješavanje sporova i prijenos prava i obveza iz sporazuma o distribuciji novih motornih vozila na treću stranu

Članak 9.

(1) Skupno se izuzeće primjenjuje pod uvjetom da vertikalni sporazum, koji je dobavljač novih motornih vozila sklopio s distributerom novih motornih vozila, uređuje:

a) sklapanje sporazuma na razdoblje od najmanje pet godina, a svaka strana sporazuma se obvezuje da će obavijestiti drugu stranu najmanje šest mjeseci unaprijed o svojoj namjeri da neće obnoviti sporazum,

b) sklapanje sporazuma na neodređeno razdoblje, u kojem je slučaju rok za dostavu obavijesti o otkazu sporazuma za obje strane sporazuma najmanje dvije godine prije namjeravanog otkaza, a taj se rok može smanjiti na najmanje jednu godinu u slučajevima kada:

– zakon ili poseban sporazum obvezuje dobavljača na plaćanje odgovarajuće naknade za otkaz sporazuma,

– dobavljač otkazuje sporazum, jer je potrebno reorganizirati cijelu ili značajan dio mreže.

(2) Skupno izuzeće primjenjuje se pod uvjetom da je u vertikalnom sporazumu, sklopljenom s distributerom novih motornih vozila, uređeno da dobavljač koji želi raskinuti sporazum mora to učiniti pisanim putem i na taj način da priloži detaljne, objektivne i transparentne razloge raskidanja sporazuma, kako bi se dobavljača spriječilo da raskine vertikalni sporazum s distributerom novih motornih vozila zbog djelovanja koja, sukladno ovoj Uredbi, ne smiju biti ograničena.

(3) Skupno izuzeće primjenjuje se pod uvjetom da vertikalni sporazum o distribuciji novih motornih vozila osigura svakoj strani sporazuma pravo na rješavanje sporova koji proizlaze iz sporazuma putem postupka mirenja pri Centru za mirenje Hrvatske gospodarske komore, ne isključujući pritom pravo svake strane sporazuma da sporove koji proizlaze iz sporazuma rješava sudskim putem ili putem arbitraže.

(4) Skupno izuzeće primjenjuje se pod uvjetom da je u vertikalnom sporazumu sklopljenom s distributerom novih motornih vozila uređeno da je dobavljač suglasan s prijenosom prava i obveza iz vertikalnoga sporazuma o distribuciji novih motornih vozila na drugog distributera novih motornih vozila unutar istog sustava distribucije, a kojeg je izabrao distributer koji prenosi svoja prava i obveze iz tog sporazuma.

III. OGRANIČENJA, ODNOSNO UVJETI KOJE SPORAZUMI O DISTRIBUCIJI NOVIH MOTORNIH VOZILA NE SMIJU SADRŽAVATI

Teška ograničenja tržišnog natjecanja u sporazumima o distribuciji novih motornih vozila

Članak 10.

(1) Skupno izuzeće iz ove Uredbe ne može se primijeniti na vertikalne sporazume koji se odnose na prodaju novih motornih vozila, koji neposredno ili posredno, samostalno ili zajedno s drugim čimbenicima, pod kontrolom ugovornih strana, sadrže vertikalna ograničenja koja se smatraju teškim ograničenjima tržišnog natjecanja, a koja imaju cilj:

a) ograničavanje prava distributera novih motornih vozila da slobodno određuje prodajnu cijenu proizvoda, što ne isključuje dobavljača da odredi maksimalnu prodajnu cijenu ili preporuči prodajnu cijenu, pod uvjetom da nije riječ o fiksnim ili minimalnim prodajnim cijenama, koje su rezultat izvršenog pritiska ili poticaja od bilo koje ugovorne strane,

b) ograničavanje područja na kojem distributer novih motornih vozila može prodavati proizvode iz sporazuma, ili ograničavanje prodaje ugovorenih proizvoda određenoj skupini potrošača,

c) ograničavanje članovima unutar sustava selektivne distribucije koji djeluju na razini trgovine na malo, aktivnu ili pasivnu prodaju novih motornih vozila krajnjim korisnicima,

d) ograničavanje međusobne opskrbe između distributera novih motornih vozila unutar sustava selektivne distribucije, uključujući ograničenja između distributera novih motornih vozila koji ne djeluju na istoj razini trgovine,

e) ograničavanje prava distributera da prodaje bilo koje novo motorno vozilo koje odgovara nekom modelu iz ugovornog opsega proizvoda utvrđenih sporazumom,

f) ograničavanje prava distributera novih motornih vozila koji je istovremeno i ovlašten servisier motornih vozila, da prenese ovlaštenje za pružanje usluga popravka i održavanja motornih vozila drugim ovlaštenim servisierima, ne isključujući pravo dobavljača novih motornih vozila da od tog distributera zahtijeva, prije sklapanja ugovora o prodaji novog motornog vozila, pružanje informacije krajnjim korisnicima o imenu i adresi ovlaštenog servisa.

(2) Iznimno od stavka 1. točke b) ovoga članka, ne smatraju se zabranjenim vertikalnim ograničenjima u sporazumima koji se odnose na prodaju novih motornih vozila, sljedeća ograničenja koja imaju cilj:

a) ograničavanje distributeru novih motornih vozila aktivne prodaje na isključivo dodijeljenom području ili isključivoj grupi kupaca rezerviranoj za dobavljača, odnosno na području ili kupcima koje je dobavljač isključivo ustupio za prodaju drugom distributeru novih motornih vozila, pod uvjetom da takva ograničenja, nametnuta od strane dobavljača, ne onemogućuju daljnju prodaju od strane kupaca tih distributera,

b) ograničavanje distributeru novih motornih vozila, koji djeluje na razini trgovine na veliko, aktivne i pasivne prodaje krajnjim korisnicima,

c) ograničavanje članovima unutar sustava selektivne distribucije aktivne i pasivne prodaje novih motornih vozila neovlaštenim distributerima na tržištima na kojima se primjenjuje selektivni distribucijski sustav.

(3) Aktivna prodaja, u smislu stavaka 1. i 2. ovoga članka, razumijeva aktivno traženje i pristupanje kupcima ili određenoj grupi kupaca koji se nalaze na isključivom teritoriju drugog distributera novih motornih vozila, sklapanje pojedinačnih ugovora i poduzimanje mjera za ponudu proizvoda tim kupcima, te osnivanje podružnica, skladišta ili organiziranje distributivne mreže i promidžbe na isključivom teritoriju drugog distributera novih motornih vozila. Aktivnim pristupanjem smatra se posjećivanje kupca, slanje kupcima pošte, što uključuje i elektroničku poštu, oglašavanje putem medija i drugih sredstava javnog priopćavanja, namijenjenih isključivo tim kupcima ili grupama kupaca, na isključivom teritoriju drugog distributera novih motornih vozila.

(4) Pasivna prodaja, u smislu stavaka 1. i 2. ovoga članka, razumijeva odgovaranje na zahtjeve pojedinačnih kupaca, uključujući isporuku proizvoda takvim kupcima, uz napomenu da takvo odgovaranje ne smije biti posljedica djelovanja aktivne prodaje. Pasivnom prodajom smatra se i općenito reklamiranje ili oglašavanje u medijima ili na internetu, koje dopire izvan nečijeg isključivog teritorija ili određene grupe kupaca, a koje je rezultat razvoja tehnologije, odnosno jednostavnosti pristupa, pa se smatra razumnim načinom pristupanja tim kupcima ili grupama kupaca.

(5) Ugovornim opsegom proizvoda utvrđenih sporazumom u smislu stavka 1. točke e) ovoga članka, smatra se svaki različiti model motornog vozila koje distributer može kupiti od dobavljača.

(6) Motornim vozilom koje odgovara modelu iz ugovornog opsega proizvoda utvrđenih sporazumom iz stavka 1. točke f) ovoga članka, smatra se vozilo koje je predmetom sporazuma o distribuciji novih motornih vozila s drugim poduzetnikom unutar sustava distribucije, a koje je uspostavio proizvođač novih motornih vozila, odnosno koji je uspostavljen uz njegov pristanak, te koje je:

- serijski proizvedeno ili sastavljeno od strane proizvođača, te
- identično po obliku, pogonu, podvozju, te vrsti motora određenom vozilu iz modela utvrđenog sporazumom.

*Ostala teška ograničenja tržišnog natjecanja u sporazumima distribuciji
novih motornih vozila*

Članak 11.

(1) Skupno izuzeće iz ove Uredbe ne može se primijeniti u slučajevima kada dobavljač novih motornih vozila uskrati neovisnim poduzetnicima pristup tehničkim informacijama, dijagnostičkoj i drugoj opremi, alatima, uključujući relevantne računalne programe, odnosno uskrati obuku potrebnu za popravke i održavanje tih motornih vozila ili za provedbu mjera zaštite okoliša.

(2) Neovisnim poduzetnicima iz stavka 1. ovoga članka smatraju se poduzetnici koji su neposredno ili posredno uključeni u poslove servisiranja i održavanja motornih vozila, posebno neovisni serviseri, proizvođači opreme ili alata za popravke, neovisni distributeri rezervnih dijelova, izdavači tehničkih informacija, automobilski klubovi, operateri za pomoć na cesti, operateri koji pružaju usluge pregleda i testiranja, te operateri koji pružaju obuku serviserima.

Zabranjene obveze u sporazumima o distribuciji novih motornih vozila

Članak 12.

(1) Skupno izuzeće iz ove Uredbe ne može se primijeniti na vertikalne sporazume koji se odnose na prodaju novih motornih vozila, a koji sadrže:

a) neposredne ili posredne obveze nenatjecanja,

b) neposredne ili posredne obveze nametnute članovima sustava distribucije da ne prodaju motorna vozila određenog dobavljača – tržišnog takmaca,

c) neposredne ili posredne obveze zbog kojih distributer novih motornih vozila nakon prestanka sporazuma ne smije proizvoditi, kupovati, prodavati ili distribuirati motorna vozila.

(2) Iznimno od stavka 1. točke a) ovoga članka, obveza nenatjecanja ne smatra se zabranjenim vertikalnim ograničenjem kada distributer prodaje nova motorna vozila različitih dobavljača u odvojenim prostorima izložbenog salona, radi izbjegavanja zabune. Obveza nametnuta distributeru novih motornih vozila da za prodaju pojedinog novog osobnog vozila određenog zaštitnog znaka, ima posebno osoblje, smatra se zabranjenim vertikalnim ograničenjem, osim ako to odluči distributer novih motornih vozila, te ako dobavljač snosi sve dodatne troškove vezane uz posebno osoblje.

(3) Obveza nenatjecanja u smislu stavka 1. točke a) i stavka 2. ovoga članka razumijeva svaku neposrednu ili posrednu obvezu zbog koje kupac ne može proizvoditi, prodavati ili preprodavati zamjenske proizvode koji se natječu s proizvodima koje su predmet sporazuma, ili svaku neposrednu ili posrednu obvezu kupca da kupi od dobavljača, ili od nekog drugog poduzetnika na kojega ga uputi dobavljač, više od 30 posto od ukupne količine proizvoda. Taj udio izračunava se na temelju vrijednosti kupovine proizvoda i njihovih zamjenskih proizvoda na mjerodavnom tržištu koju je kupac ostvario u prethodnoj financijskoj godini.

(4) Skupno izuzeće ne može se primijeniti na vertikalne sporazume koji se odnose na prodaju novih motornih vozila koji sadrže:

a) neposredne ili posredne obveze zbog kojih trgovac koji djeluje na razini trgovine na malo ne smije prodavati usluge leasinga u vezi s proizvodima iz ugovora ili zamjenskim proizvodima,

b) neposredne ili posredne obveze nametnute distributeru novih osobnih vozila i/ili novih lakih gospodarskih vozila unutar sustava selektivne distribucije, koje ograničavaju njegovo pravo da obavlja prodaju ili isporuku tih vozila u poslovnim prostorima na drugim lokacijama na tržištu gdje se primjenjuje sustav selektivne distribucije.

(5) Laka gospodarska vozila iz stavka 4. točke b) ovoga članka su vozila namijenjena prijevozu robe ili putnika, čija ukupna masa ne prelazi 3,5 tone, a ako se pojedino lako gospodarsko vozilo prodaje u inačici čija ukupna masa prelazi 3,5 tone, sve inačice tog vozila smatraju se lakim gospodarskim vozilom.

IV. POSEBNI UVJETI ZA SKUPNO IZUZEĆE VERTIKALNIH SPORAZUMA O SERVISIRANJU MOTORNIH VOZILA

Članak 13.

Vertikalni sporazumi o servisiranju motornih vozila, kojima se razumijevaju sporazumi o prodaji rezervnih dijelova za motorna vozila, te sporazumi o pružanju usluga popravka i održavanja motornih vozila, a koji su sklopljeni nakon stupanja na snagu ove Uredbe, mogu se skupno izuzeti od opće zabrane iz članka 8. stavka 1. Zakona ako su u cijelosti usklađeni s odredbama Uredbe o skupnom izuzeću vertikalnih sporazuma između poduzetnika, i ako ne sadrže teška ograničenja tržišnog natjecanja, posebno određena za te sporazume ovom Uredbom.

Teška ograničenja tržišnog natjecanja u sporazumima koji se odnose na prodaju rezervnih dijelova, te pružanje usluge popravka i održavanja motornih vozila

Članak 14.

(1) Skupno izuzeće iz ove Uredbe ne može se primijeniti na vertikalne sporazume koji se odnose na prodaju rezervnih dijelova, te pružanje usluga popravka i održavanja motornih vozila, koji neposredno ili posredno, samostalno ili zajedno s drugim čimbenicima, pod kontrolom ugovornih strana, sadrže vertikalna ograničenja koja imaju cilj:

(a) ograničavanje članovima unutar sustava selektivne distribucije, prodaje rezervnih dijelova za motorna vozila neovisnim serviserima koji te dijelove koriste za popravak i održavanje motornih vozila;

(b) ograničavanje prava dobavljača rezervnih dijelova, alata za popravke ili dijagnostičke i druge opreme, ugovoreno s proizvođačem motornih vozila da prodaje rezervne dijelove, alate za popravke ili dijagnostičku ili drugu opremu ovlaštenim ili neovisnim distributerima, odnosno ovlaštenim ili neovisnim serviserima ili krajnjim korisnicima;

(c) ograničavanje prava dobavljača dijelova za motorna vozila, ugovoreno s proizvođačem motornih vozila koji koristi te dijelove u prvoj ugradnji u proizvodnji motornih vozila, da te dijelove ili rezervne dijelove valjano i na vidljivom mjestu označi svojim robnim žigom ili logotipom.

(2) Rezervni dijelovi iz stavka 1. ovoga članka su dijelovi koje treba ugraditi u motorno vozilo ili na njega, kako bi se zamijenili dijelovi toga vozila, uključujući robu poput maziva koja je neophodna za uporabu motornoga vozila, uz iznimku goriva.

(3) Rezervni dijelovi, u smislu stavka 1. ovoga članka, mogu biti originalni rezervni dijelovi ili rezervni dijelovi usporedivo jednake kvalitete.

(4) Originalni rezervni dijelovi iz stavka 3. ovoga članka su rezervni dijelovi koji su iste kvalitete kao i dijelovi koji se rabe za sastavljanje motornoga vozila te koji se proizvode u skladu s propisima i proizvodnim standardima što ih proizvođač vozila pruža za proizvodnju dijelova ili rezervnih dijelova za navedena motorna vozila. Ovo uključuje rezervne dijelove koji se proizvode na istoj proizvodnoj liniji kao i dijelovi. Pretpostavlja se, osim ako se ne dokaže drukčije, da su dijelovi originalni rezervni dijelovi ako proizvođač dijelova potvrdi da rezervni dijelovi odgovaraju kvaliteti dijelova koji se rabe za sastavljanje navedenog vozila, te da su proizvedeni u skladu s propisima i proizvodnim standardima proizvođača vozila.

(5) Rezervni dijelovi usporedivo jednake kvalitete iz stavka 3. ovoga članka su rezervni dijelovi koje je izradio bilo koji poduzetnik koji može u svakom trenutku potvrditi kako su navedeni rezervni dijelovi usporedivo jednake kvalitete u odnosu na dijelove koji se koriste, ili su se koristili za sastavljanje motornih vozila.

V. UKIDANJE SKUPNOG IZUZEĆA

Uvjeti za ukidanje skupnog izuzeća

Članak 15.

(1) Agencija za zaštitu tržišnog natjecanja (u daljnjem tekstu: Agencija) može po službenoj dužnosti, u smislu članka 10. stavka 4. Zakona, pokrenuti postupak ocjene pojedinog vertikalnog sporazuma o distribuciji i servisiranju motornih vozila, iako taj sporazum ispunjava uvjete za skupno izuzeće iz ove Uredbe, u slučaju kada učinci tog sporazuma, samostalno ili kumulativno sa sličnim vertikalnim sporazumima na mjerodavnom tržištu, ne ispunjavaju kumulativno, za vrijeme njihova trajanja, uvjete za izuzeće iz članka 8. stavka 3. Zakona.

(2) Agencija može pokrenuti postupak ocjene vertikalnog sporazuma o distribuciji i servisiranju motornih vozila, u smislu stavka 1. ovoga članka, posebno u slučajevima:

a) kad je pristup mjerodavnom tržištu ili tržišno natjecanje značajno ograničeno kumulativnim učinkom vertikalnih sporazuma koji imaju slična vertikalna ograničenja,

b) kad paralelne mreže vertikalnih sporazuma sa sličnim vertikalnim ograničenjima zajedno pokrivaju više od 50% mjerodavnog tržišta.

(3) Ako Agencija u postupku ocjene pojedinog sporazuma iz stavka 1. ovoga članka utvrdi da sporazum ima učinke koji su u suprotnosti s uvjetima propisanim člankom 8. stavkom 3. Zakona i ovom Uredbom, rješenjem će ukinuti skupno izuzeće za taj sporazum.

Teret dokaza o ispunjavanju uvjeta za skupno izuzeće sporazuma u sektoru distribucije i servisiranja motornih vozila

Članak 16.

(1) Za vertikalne sporazume koji uređuju distribuciju novih motornih vozila i koji ispunjavaju uvjete za skupno izuzeće iz ove Uredbe, odnosno za vertikalne sporazume koji uređuju distribuciju rezervnih dijelova, te pružanje usluga popravka i održavanja motornih vozila, a koji istovremeno ispunjavaju uvjete za skupno izuzeće iz ove Uredbe i Uredbe o skupnom izuzeću vertikalnih sporazuma između poduzetnika, u pravilu se predmnijeva da ispunjavaju uvjete za izuzeće iz članka 8. stavka 3. Zakona, osim u slučaju iz članka 15. ove Uredbe.

(2) Iznimno, za vertikalne sporazume koji ne ispunjavaju uvjete za skupno izuzeće iz stavka 1. ovoga članka, sudionici takvih sporazuma moraju sami procijeniti ispunjavaju li njihovi sporazumi, unatoč tome, uvjete za izuzeće od opće zabrane sporazuma iz članka 8. stavka 3. Zakona.

(3) Ako Agencija pokrene postupak utvrđivanja zabranjenog sporazuma iz stavka 2. ovoga članka, teret dokaza o ispunjenju uvjeta za izuzeće iz članka 8. stavka 3. Zakona u tom postupku snose poduzetnici sudionici tog vertikalnog sporazuma o distribuciji i servisiranju motornih vozila.

Trajanje primjene ove Uredbe na sporazume o distribuciji novih motornih vozila

Članak 17.

(1) Ova Uredba primjenjivat će se na vertikalne sporazume o distribuciji novih motornih vozila zaključno do 31. svibnja 2013. godine.

(2) Na vertikalne sporazume o distribuciji novih motornih vozila počevši od 1. lipnja 2013. godine u cijelosti će se primjenjivati Uredba o skupnom izuzeću vertikalnih sporazuma između poduzetnika.

VI. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 18.

(1) Na vertikalne sporazume o prodaji rezervnih dijelova za motorna vozila te vertikalne sporazume o pružanju usluga popravka i održavanja motornih vozila koji su sklopljeni prije stupanja na snagu ove Uredbe, a koji su ispunjavali uvjete za skupno izuzeće iz Uredbe o skupnom izuzeću sporazuma o distribuciji i servisiranju motornih vozila (»Narodne novine«, broj 105/2004), nastavlja se primjena te Uredbe do isteka trajanja tih sporazuma, a najkasnije do 31. svibnja 2013. godine.

(2) Počevši od 1. lipnja 2013. godine sporazumi iz stavka 1. ovoga članka moraju biti usklađeni s ovom Uredbom i s Uredbom o skupnom izuzeću vertikalnih sporazuma, sukladno odredbi članka 13. ove Uredbe.

(3) Sporazumi o prodaji rezervnih dijelova za motorna vozila te sporazumi o pružanju usluga popravka i održavanja motornih vozila, koji su sklopljeni nakon stupanja na snagu ove Uredbe, danom stupanja na snagu ove Uredbe, odnosno od dana njihova sklapanja, moraju biti usklađeni s odredbama ove Uredbe i s odredbama Uredbe o skupnom izuzeću vertikalnih sporazuma, sukladno odredbi članka 13. ove Uredbe.

Članak 19.

Na dan stupanja na snagu ove Uredbe prestaje važiti Uredba o skupnom izuzeću sporazuma o distribuciji i servisiranju motornih vozila (»Narodne novine«, broj 105/2004).

Stupanje na snagu

Članak 20.

Ova Uredba stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«.

Klasa: 330-01/11-02/03

Urbroj: 5030120-11-1

Zagreb, 10. veljače 2011.

Predsjednica
Jadranka Kosor, dipl. iur., v. r.

Uredba

o skupnom izuzeću sporazuma o prijenosu tehnologije

Vlada Republike Hrvatske je na temelju članka 10. stavka 2. točke 3. Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja 7.1.2011. donijela Uredbu o skupnom izuzeću sporazuma o prijenosu tehnologije, kojom se utvrđuju uvjeti koje sporazumi o prijenosu tehnologije moraju sadržavati, te ograničenja ili uvjeti koje takvi sporazumi ne smiju sadržavati kako bi bili skupno izuzeti od opće zabrane iz članka 8. stavka 1. Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja.

Pri izradi ove uredbe, a u cilju potpune usklađenosti s pravnom stečevinom EU, korištena je Uredba Komisije (EZ) broj 772/2004 o primjeni članka 81. (3) Ugovora na kategorije sporazuma o transferu tehnologije (SL L 123 od 27.4.2004), koja je stupila na snagu 1.5.2004.

Uredba o skupnom izuzeću sporazuma o prijenosu tehnologije objavljena je u „Narodnim novinama“, broj 9/11, a stupila je na snagu 29.1.2011.

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

195

Na temelju članka 10. stavka 2. točke 3. Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja (»Narodne novine«, broj 79/2009), Vlada Republike Hrvatske je na sjednici održanoj 7. siječnja 2011. godine donijela

UREDBU

O SKUPNOM IZUZEĆU SPORAZUMA O PRIJENOSU TEHNOLOGIJE

I. OPĆE ODREDBE

Predmet Uredbe

Članak 1.

Ovom Uredbom utvrđuju se uvjeti koje sporazumi o prijenosu tehnologije moraju sadržavati, te ograničenja ili uvjeti koje takvi sporazumi ne smiju sadržavati kako bi bili skupno izuzeti od opće zabrane iz članka 8. stavka 1. Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja (u daljnjem tekstu: Zakon).

Značenje pojmova

Članak 2.

U smislu ove Uredbe pojedini pojmovi imaju sljedeće značenje:

a) *sporazum* je ugovor, pojedina odredba ugovora, usmeni ili pisani dogovori među poduzetnicima te usklađena praksa koja je posljedica takvih dogovora, odluke poduzetnika ili udruženja poduzetnika, opći uvjeti poslovanja i drugi akti poduzetnika koji jesu ili mogu biti sastavni dio ugovora i slično neovisno o tome jesu li takvi sporazumi sklopljeni između poduzetnika koji djeluju na istoj razini proizvodnje, odnosno distribucije (horizontalni sporazumi) ili između poduzetnika koji ne djeluju na istoj razini proizvodnje, odnosno distribucije (vertikalni sporazumi);

b) *proizvodi* su robe i/ili usluge koje obuhvaćaju polugotove robe i/ili usluge i gotove robe i/ili usluge;

c) *poduzetnik* je osoba iz članka 3. Zakona;

d) *poduzetnik pod kontrolom drugog poduzetnika ili povezani poduzetnici koji se smatraju jednim gospodarskim subjektom* su poduzetnici iz članka 4. Zakona;

e) *kupac* je poduzetnik koji od dobavljača kupuje proizvod radi njegove ugradnje u novi proizvod koji taj kupac proizvodi i/ili kupuje proizvod od dobavljača u svrhu njegove daljnje preprodaje ili prodaje krajnjem korisniku, odnosno potrošaču;

f) *potrošač* je fizička osoba koja kupuje, odnosno koristi ili bi u nekoj određenoj situaciji mogao koristiti neke robe i/ili usluge;

g) *mjerodavno tržište* određuje se kao tržište određene robe i/ili usluga koje su predmet obavljanja djelatnosti poduzetnika na određenom zemljopisnom području, u smislu članka 7. stavka 1. Zakona i odredaba Uredbe o načinu i kriterijima utvrđivanja mjerodavnog tržišta;

h) *mjerodavno tržište proizvoda* određuje se kao tržište proizvoda koji s obzirom na svoja svojstva, cijenu, namjenu i navike kupaca i/ili potrošača mogu zamijeniti drugi (mjerodavni) proizvod i na taj način zadovoljiti istorodnu potrebu kupaca i/ili potrošača;

i) *mjerodavno tržište tehnologija* određuje se kao tržište tehnologija koje stjecatelji licence smatraju nadomjestivim ili zamjenskim tehnologijama za licenciranu tehnologiju s obzirom na svojstva tih tehnologija, naknadu koju za njih plaćaju i njihovu namjenu.

Sporazumi na koje se primjenjuje skupno izuzeće

Članak 3.

(1) Skupna izuzeća primjenjuju se na sporazume o prijenosu tehnologije iz članka 10. stavka 2. točke 3. Zakona, sklopljene između dva poduzetnika kojima se ugovara proizvodnja proizvoda koji je predmet sporazuma, uključujući i sporazume u kojima se uz proizvodnju ugovara više od jedne razine trgovine.

(2) Sporazumom o prijenosu tehnologije iz stavka 1. ovoga članka smatra se sporazum o licenciranju patenata, sporazum o licenciranju tehnološkog znanja i iskustva (know-how), sporazum o licenciranju autorskog prava na računalni program ili kombinirani sporazum o licenciranju patenata, tehnološkog znanja i iskustva (know-how) ili autorskog prava na računalni program, uključujući i svaki drugi sporazum koji sadrži odredbe u svezi s prodajom i kupnjom proizvoda, ili odredbe koji se odnose na licenciranje drugih prava intelektualnog vlasništva, kao i na ustupanje prava intelektualnog vlasništva, pod uvjetom da te odredbe ne predstavljaju primarni cilj takvih sporazuma te da su izravno povezane s proizvodnjom predmeta sporazuma.

(3) Sporazumom o prijenosu tehnologije iz stavka 1. ovoga članka smatra se i sporazum o ustupanju patenata, tehnološkog znanja i iskustva (u daljnjem tekstu: know-how), autorskog prava programske opreme ili kombinacije navedenog, u slučaju kada dio rizika u svezi s iskorištavanjem licencirane tehnologije i dalje snosi ustupatelj, a naročito kada je iznos koji se plaća za ustupanje tehnologije ovisan od prihoda ostvarenog od strane stjecatelja proizvodnjom proizvoda temeljem ustupljene tehnologije, količine tako proizvedenih proizvoda ili broja aktivnosti u kojima je korištena ta tehnologija.

(4) Tehnološkim znanjem i iskustvom u smislu stavaka 1. i 2. ovoga članka, smatra se skup nepatentiranih praktičnih informacija proistekao iz iskustva i provjere, koji je tajan, značajan i prepoznatljiv. Tajan podrazumijeva da know-how kao cjelina ili precizna konfiguracija i spoj svojih dijelova nije opće poznat i lako dostupan. Značajan podrazumijeva da know-how obuhvaća podatke, odnosno informacije koje su neophodne i korisne za proizvodnju proizvoda koji su predmet sporazuma. Prepoznatljiv podrazumijeva da know-how mora biti opisan na dostatno razumljiv način, kako bi bilo moguće provjeriti ispunjava li kriterije tajnosti i značajnosti.

(5) Prava intelektualnog vlasništva, u smislu stavka 2. ovoga članka, su prava industrijskog vlasništva, know-how, autorska prava i srodna prava.

(6) Pod patentima, u smislu stavaka 2. i 3. ovoga članka, razumijevaju se patenti, zahtjevi za priznanje patenata, konsenzualni patenti, zahtjevi za priznanje konsenzualnih patenata, industrijski dizajn, topografije poluvodičkih proizvoda, svjedodžbe o dodatnoj zaštiti za medicinske proizvode ili ostale proizvode za koje se mogu dobiti svjedodžbe o dodatnoj zaštiti i svjedodžba o pravima uzgajivača bilja.

(7) Proizvod koji je predmet sporazuma ili ugovorni proizvod iz stavka 1. ovoga članka je proizvod koji je proizveden primjenom licencirane tehnologije i/ili proizvod u koji je ta tehnologija ugrađena.

(8) Poduzetnicima-sudionicima sporazuma, odnosno davateljem i stjecateljem licencije iz stavka 1. ovoga članka, smatraju se i njihovi povezani poduzetnici.

Sporazumi na koje se ne primjenjuje skupno izuzeće

Članak 4.

Temeljem ove Uredbe ne mogu biti izuzeti od opće zabrane iz članka 8. stavka 1. Zakona:

a) sporazumi o prijenosu tehnologije koji nisu usklađeni s ovom Uredbom,

b) sporazumi o prijenosu tehnologije na koje se primjenjuju drugi propisi o skupnom izuzeću iz članka 10. stavka 2. Zakona.

II. UVJETI KOJE SPORAZUM MORA SADRŽAVATI I OSTALI UVJETI KOJI SE MORAJU ISPUNITI

Tržišni udjel

Članak 5.

(1) Skupno izuzeće za sporazume iz članka 3. ove Uredbe primjenjuje se pod uvjetom da ukupan tržišni udjel sudionika sporazuma na utvrđenom mjerodavnom tržištu tehnologije i mjerodavnom tržištu proizvoda nije veći od 20% u slučaju da je riječ o sporazumu sklopljenom između konkurenata.

(2) Skupno izuzeće za sporazume iz članka 3. ove Uredbe primjenjuje se pod uvjetom da tržišni udjel svakog sudionika sporazuma na utvrđenom mjerodavnom tržištu tehnologije i mjerodavnom tržištu proizvoda nije veći od 30% u slučaju da je riječ o sporazumu sklopljenom između poduzetnika koji nisu konkurenti.

(3) Tržišni udjel sudionika sporazuma na mjerodavnom tržištu tehnologije, u smislu stavaka 1. i 2. ovoga članka, utvrđuje se kao zastupljenost te licencirane tehnologije na mjerodavnom tržištu proizvoda.

(4) Poduzetnici se smatraju stvarnim konkurentima na mjerodavnom tržištu tehnologija, u smislu stavka 1. ovoga članka, ako se natječu na mjerodavnom tržištu tehnologija ustupajući licencije za zamjenske tehnologije i pritom ne krše prava intelektualnog vlasništva drugih poduzetnika.

(5) Poduzetnici se smatraju stvarnim konkurentima na mjerodavnom tržištu proizvoda, u smislu stavka 1. ovoga članka, ako su oba aktivna na tom tržištu, u proizvodnom i zemljopisnom smislu, na kojem se prodaju proizvodi koji su predmet sporazuma i pritom ne krše međusobno prava intelektualnog vlasništva.

(6) Potencijalni konkurenti na mjerodavnom tržištu tehnologija i mjerodavnom tržištu proizvoda, u smislu stavka 1. ovoga članka, su poduzetnici koji bi u razumnom roku mogli poduzeti dodatna ulaganja ili druge potrebne promjene strukture troškova nužne za pristup tom mjerodavnom tržištu, kao odgovor na malo, ali stalno povećanje cijena, pod uvjetom da pritom ne krše međusobno prava intelektualnog vlasništva.

Izračun tržišnog udjela

Članak 6.

(1) Tržišni udjel za sudionike sporazuma o prijenosu tehnologije iz članka 5. ove Uredbe izračunava se na temelju vrijednosti prodanih proizvoda koji su predmet sporazuma i njihovih zamjenskih proizvoda. Ako podaci o vrijednosti prodanih

proizvoda koji su predmet sporazuma i njihovih zamjenskih proizvoda na mjerodavnom tržištu nisu dostupni, u svrhu određivanja tržišnog udjela sudionika sporazuma mogu se primijeniti procjene temeljene na drugim pouzdanim tržišnim podacima, uključujući količinu prodanih proizvoda koji su predmet sporazuma i njihovih zamjenskih proizvoda na mjerodavnom tržištu.

(2) Tržišni udjel iz stavka 1. ovoga članka izračunava se na temelju podataka koji se odnose na kalendarsku godinu koja prethodi sklapanju sporazuma.

(3) U tržišni udjel iz stavka 1. ovoga članka pribraja se i tržišni udjel povezanih poduzetnika sa sudionicima sporazuma ostvaren na način utvrđen stavcima 1. i 2. ovoga članka.

(4) U tržišni udjel davatelja licencije na mjerodavnom tržištu tehnologija, u smislu stavaka 1., 2. i 3. ovoga članka, pribrajaju se i tržišni udjeli svih njegovih stjecatelja licencije izračunati na temelju podataka o vrijednosti prodanih proizvoda u koje je ugrađena licencirana tehnologija na svakom mjerodavnom tržištu posebno. Kad su sudionici sporazuma konkurenti na mjerodavnom tržištu tehnologija, za potrebe izračuna tržišnog udjela stjecatelja licencije, podacima o vrijednosti prodanih proizvoda u koje je ugrađena licencirana tehnologija pribrajaju se i podaci o vrijednosti prodanih proizvoda u kojih je ugrađena vlastita tehnologija stjecatelja licencije. U slučaju uvođenja novih tehnologija koje se ugrađuju u nove proizvode koji prethodno nisu bili prodavani na tržištu, smatrat će se da sudionici sporazuma nemaju tržišni udjel na mjerodavnom tržištu tehnologija sve dok stvarno ne započne prodaja novih proizvoda.

(5) U tržišni udjel oba sudionika sporazuma na mjerodavnom tržištu proizvoda, u smislu stavaka 1., 2. i 3. ovoga članka, ne uzimaju se u obzir podaci o vrijednosti prodanih proizvoda drugih stjecatelja licencije koji nisu sudionici tog sporazuma. U tržišni udjel stjecatelja licencije na mjerodavnom tržištu proizvoda pribrajaju se podaci o vrijednosti prodanih proizvoda u koje je ugrađena licencirana tehnologija i podaci o vrijednosti od prodaje njihovih zamjenskih proizvoda. Ako je davatelj licencije ujedno i dobavljač proizvoda na mjerodavnom tržištu proizvoda, tada se u tržišni udjel davatelja licencije pribraja i njegov tržišni udjel na tom tržištu izračunat temeljem podataka o vrijednosti prodanih proizvoda.

Trajanje skupnog izuzeća

Članak 7.

(1) Skupno izuzeće za sporazume o prijenosu tehnologije, pod uvjetima utvrđenim u članku 5. stavcima 1., 2. i 3. ove Uredbe, primjenjivat će se za vrijeme trajanja prava intelektualnog vlasništva sadržanog u licenciranoj tehnologiji, odnosno sve dok pravo intelektualnog vlasništva ne istekne, prestane ili ne bude proglašeno nevaljanim. Skupno izuzeće za prijenos know-how primjenjuje se za vrijeme dok je know-how tajan, osim ako kao posljedica aktivnosti stjecatelja licencije know-how postane javan, tada se skupno izuzeće primjenjuje za vrijeme trajanja sporazuma.

(2) Ako ukupan tržišni udjel sudionika sporazuma koji su konkurenti na mjerodavnom tržištu u trenutku sklapanja sporazuma nije veći od 20%, a naknadno se poveća iznad tog iznosa, skupno izuzeće će se nastaviti primjenjivati tijekom razdoblja od dvije uzastopne kalendarske godine koje slijede godinu u kojoj je prvi put povećan iznos ukupnog tržišnog udjela sudionika sporazuma iznad 20%.

(3) Ako tržišni udjel svakog sudionika sporazuma koji nisu konkurenti na mjerodavnom tržištu u trenutku sklapanja sporazuma nije veći od 30%, a naknadno se poveća iznad tog iznosa, skupno izuzeće će se nastaviti primjenjivati tijekom razdoblja od dvije uzastopne kalendarske godine koje slijede godinu u kojoj je prvi put povećan iznos tržišnog udjela sudionika sporazuma iznad 30%.

III. OGRANIČENJA, ODNOSNO UVJETI KOJE SPORAZUMI NE SMIJU SADRŽAVATI

Teška ograničenja tržišnog natjecanja u sporazumima između konkurenata

Članak 8.

(1) Skupno izuzeće ne može se primijeniti na sporazume sklopljene između konkurenata koji neposredno ili posredno, samostalno ili zajedno s drugim čimbenicima pod kontrolom ugovornih strana, sadrže ograničenja koja imaju cilj:

a) ograničavanje ugovorne strane da slobodno određuje prodajnu cijenu proizvoda kad ih prodaje trećim stranama,

b) ograničavanje proizvodnje, izuzevši ograničavanje proizvodnje proizvoda koji je predmet sporazuma, koje je nametnuto stjecatelju licencije neuzajamnim sporazumom, ili koje je nametnuto jednom od stjecatelja licencije uzajamnim sporazumom,

c) podjelu tržišta ili podjelu kupaca po skupinama osim ograničenja iz stavka 2. ovoga članka,

d) ograničavanje prava stjecatelja licencije na iskorištavanje njegove tehnologije ili ograničavanje prava bilo koje ugovorne strane na provođenje istraživanja i razvoja, osim ako je takvo ograničenje neophodno za sprječavanje otkrivanja licenciranog know-how trećim stranama.

(2) Podjela tržišta ili podjela kupaca po skupinama iz stavka 1. točke c) ovoga članka neće se smatrati teškim ograničenjem tržišnog natjecanja u slučaju:

a) obveze stjecatelja licencije da primjenom licencirane tehnologije proizvodi samo unutar jednog ili više tehničkih polja primjene ili unutar jednog ili više tržišta proizvoda,

b) obveze davatelja i/ili stjecatelja licencije utvrđene u neuzajamnom sporazumu da primjenom licencirane tehnologije ne proizvodi unutar jednog ili više tehničkih polja primjene ili unutar jednog ili više tržišta proizvoda, ili unutar jednog ili više isključivih područja rezerviranih za drugu ugovornu stranu,

c) obveze davatelja licencije da na određenom području ne ustupi licenciju za navedenu tehnologiju drugom stjecatelju licencije,

d) ograničavanja u neuzajamnom sporazumu davatelju i/ili stjecatelju licencije, aktivne i/ili pasivne prodaje na isključivo dodijeljenom području ili isključivo dodijeljenoj skupini kupaca koja je rezervirana za drugu ugovornu stranu,

e) ograničavanja u neuzajamnom sporazumu stjecatelju licencije aktivne prodaje na isključivo dodijeljenom području ili isključivo dodijeljenoj skupini kupaca koju je davatelj licencije ustupio drugom stjecatelju licencije, pod uvjetom da taj drugi stjecatelj licencije nije bio, u vrijeme stjecanja svoje vlastite licencije, poduzetnik koji je konkurent davatelju licencije na mjerodavnom tržištu,

f) obveze stjecatelja licencije da proizvodi proizvod koji je predmet sporazuma isključivo za njegovu vlastitu uporabu pod uvjetom da se tom stjecatelju licencije ne ograničava aktivna i pasivna prodaja proizvoda koji je predmet sporazuma kao rezervnog dijela za njegove vlastite proizvode,

g) obveze stjecatelja licencije iz neuzajamnog sporazuma da proizvodi proizvod koji je predmet sporazuma isključivo za određenog kupca, kada je licencija ustupljena s namjerom stvaranja alternativnog izvora nabave za tog kupca.

(3) Uzajamnim sporazumom, u smislu stavka 1. točke b) ovoga članka, smatra se sporazum o prijenosu tehnologije u kome dva poduzetnika, u istom ili u odvojenim ugovorima, ustupaju jedan drugome licenciju za patent, licenciju za know-how, licenciju za autorsko pravo na računalnom programu ili kombiniranu licenciju za patent, know-how ili autorsko pravo na računalnom programu i kada se te licencije odnose na zamjenske tehnologije ili se mogu koristiti za proizvodnju zamjenskih proizvoda.

(4) Neuzajamnim sporazumom, u smislu stavka 1. točke b) i stavka 2. točaka b), d), e) i g) ovoga članka, smatra se sporazum o prijenosu tehnologije u kome samo jedna ugovorna strana ustupa drugoj licenciju za tehnologiju, te sporazum kojim dva poduzetnika ustupaju jedan drugome licenciju za patent, licenciju za know-how, licenciju za autorsko pravo na računalnom programu ili kombiniranu licenciju za patent, know-how ili autorsko pravo na računalnom programu, pod uvjetom da se te licencije ne odnose na zamjenske tehnologije i ne mogu se koristiti za proizvodnju zamjenskih proizvoda.

(5) Isključivo dodijeljeno područje, u smislu stavka 2. točaka b), d), i e) ovoga članka, smatra se područje na kojem je samo jedan poduzetnik ovlašten proizvoditi proizvod

koji je predmet sporazuma uporabom licencirane tehnologije, ne isključujući mogućnost dopuštenja drugom stjecatelju licencije da unutar tog područja proizvodi proizvod koji je predmet sporazuma samo za određenog kupca, kada je ta druga licencija ustupljena s namjerom stvaranja alternativnog izvora nabave za tog kupca.

(6) Isključivo dodijeljena skupina kupaca u smislu stavka 2. točaka d), e) i g) ovoga članka smatra se skupina kupaca kojima je samo jedan poduzetnik ovlašten aktivno prodavati proizvod koji je predmet sporazuma, a proizveden je uporabom licencirane tehnologije.

Članak 9.

Teška ograničenja tržišnog natjecanja u sporazumima između poduzetnika koji nisu konkurenti

(1) Skupno izuzeće ne može se primijeniti na sporazume sklopljene između poduzetnika koji nisu konkurenti koji neposredno ili posredno, samostalno ili zajedno s drugim čimbenicima pod kontrolom ugovornih strana, sadrže ograničenja koja imaju cilj:

a) ograničavanje prava ugovorne strane da slobodno određuje prodajnu cijenu kod prodaje proizvoda trećim stranama, ne isključujući mogućnost nametanja najviše prodajne cijene ili preporučene prodajne cijene, pod uvjetom da nije riječ o fiksnim ili minimalnim prodajnim cijenama, koje su rezultat izvršenog pritiska ili poticaja od bilo koje ugovorne strane,

b) ograničavanje područja ili ograničavanje kupaca kojima stjecatelj licencije pasivno može prodavati proizvod koji je predmet sporazuma osim ograničenja iz stavka 2. ovoga članka,

c) ograničavanje stjecatelju licencije, članu unutar sustava selektivne distribucije koji djeluje na razini maloprodaje, aktivne ili pasivne prodaje krajnjim korisnicima, ne isključujući mogućnost zabrane djelovanja tom stjecatelju licencije izvan ovlaštenog poslovnog sjedišta.

(2) Ograničavanje područja ili ograničavanje kupaca kojima stjecatelj licencije pasivno može prodavati proizvod koji je predmet sporazuma iz stavka 1. točke b) ovoga članka neće se smatrati teškim ograničenjem tržišnog natjecanja u slučaju:

a) ograničavanja stjecatelju licencije pasivne prodaje na isključivo dodijeljenom području ili isključivoj grupi kupaca rezerviranoj za davatelja licencije,

b) ograničavanja stjecatelju licencije pasivne prodaje na isključivo dodijeljenom području ili isključivoj grupi kupaca koje je davatelj licencije ustupio drugom stjecatelju licencije tijekom prve 2 godine u kojima taj drugi stjecatelj licencije prodaje proizvod koji je predmet sporazuma na tom području ili toj grupi kupaca,

c) obveze stjecatelja licencije da proizvodi proizvod koji je predmet sporazuma isključivo za vlastitu uporabu, pod uvjetom da se tog stjecatelja licencije ne ograničava u aktivnoj i pasivnoj prodaji proizvoda koji je predmet sporazuma kao rezervnog dijela za njegove vlastite proizvode,

d) obveze stjecatelja licencije da proizvodi proizvod koji je predmet sporazuma isključivo za određenog kupca, kada je licencija ustupljena s namjerom stvaranja alternativnog izvora nabave za tog kupca,

e) ograničavanja stjecatelju licencije koji djeluje na razini veleprodaje aktivne ili pasivne prodaje krajnjim korisnicima,

f) ograničavanja članovima unutar sustava selektivne distribucije aktivne ili pasivne prodaje neovlaštenim distributerima.

(3) Ako su u vrijeme sklapanja sporazuma ugovorne strane poduzetnici koji nisu konkurenti na mjerodavnom tržištu, ali naknadno postanu konkurenti na mjerodavnom tržištu, na njih će se primjenjivati odredbe stavaka 1. i 2. ovoga članka za vrijeme trajanja sporazuma, osim u slučaju da sporazum bude izmijenjen u bilo kojem bitnom dijelu.

(4) Sustav selektivne distribucije, u smislu stavka 1. točke c) i stavka 2. točke f) ovoga članka, je sustav distribucije u kojem se davatelj licencije obvezuje da će licenciju za proizvodnju proizvoda koji su predmet sporazuma ustupiti samo stjecateljima licencije izabranim na temelju utvrđenih kriterija i u kojem se stjecatelji licencije obvezuju da neće aktivno ili pasivno prodavati proizvode koji su predmet sporazuma neovlaštenim distributerima.

(5) Aktivna prodaja, u smislu stavka 1. točke c) i stavka 2. točaka c), e) i f) ovoga članka, razumijeva aktivno traženje i pristupanje kupcima ili određenoj grupi kupaca koji se nalaze na području rezerviranom za druge sudionike sporazuma, sklapanje pojedinačnih ugovora te poduzimanje mjera za ponudu proizvoda tim kupcima, osnivanje podružnica, skladišta ili organiziranje distributivne mreže i promidžbe na tom području. Aktivnim pristupanjem smatra se i posjećivanje kupaca, slanje kupcima pošte što uključuje i elektroničku poštu, oglašavanje putem medija i drugih sredstava javnog priopćavanja ciljanih isključivo na te kupce ili grupu kupaca koji se nalaze na području rezerviranom za druge sudionike sporazuma.

(6) Pasivna prodaja, u smislu stavka 1. točaka b) i c) i stavka 2. točaka a), b), c), e) i f) ovoga članka, razumijeva odgovaranje na zahtjeve pojedinačnih kupaca koji se nalaze na područjima rezerviranim za druge sudionike sporazuma, uključujući isporuku proizvoda takvim kupcima, ali takvo odgovaranje ne smije biti posljedica djelovanja aktivne prodaje. Pod pasivnom prodajom smatra se i općenito reklamiranje ili oglašavanje u medijima ili na internetu, koje dopire na područja rezervirana za druge sudionike sporazuma odnosno kupaca koji se nalaze na tim područjima, a koje je rezultat razvoja tehnologije ili jednostavnosti pristupa, pa se smatra razumnim načinom pristupanja tim kupcima.

Ostala ograničenja, odnosno zabranjene obveze u sporazumima

Članak 10.

(1) Skupno izuzeće ne može se primijeniti na sljedeće obveze sadržane u sporazumima o prijenosu tehnologije:

a) neposredne ili posredne obveze stjecatelja licencije da davatelju licencije ili trećoj strani koju odredi davatelj licencije ustupi isključivu licenciju koja se odnosi na njegova vlastita dodatna poboljšanja ili na njegove vlastite nove aplikacije licencirane tehnologije,

b) neposredne ili posredne obveze stjecatelja licencije da na davatelja licencije ili trećoj strani koju odredi davatelj licencije, u cijelosti ili djelomično, prenese prava koja se odnose na njegova vlastita dodatna poboljšanja ili na njegove vlastite nove aplikacije licencirane tehnologije,

c) neposredne ili posredne obveze stjecatelja licencije da ne osporava valjanost prava intelektualnog vlasništva koja davatelj licencije ima na mjerodavnom tržištu, ne isključujući mogućnost raskida ugovora o prijenosu tehnologije u slučaju da stjecatelj licencije osporava valjanost jednog ili više licenciranih prava intelektualnog vlasništva.

(2) U slučaju da sudionici sporazuma nisu konkurenti na mjerodavnom tržištu, skupno izuzeće se neće primjenjivati na sporazume o prijenosu tehnologije koji sadrže neposredne ili posredne obveze kojima se ograničavaju prava stjecatelja licencije na iskorištavanje njegove vlastite tehnologije ili ograničavaju prava bilo koje ugovorne strane na provođenje istraživanja i razvoja, osim ako je takvo ograničenje neophodno za sprječavanje otkrivanja licenciranog know-how trećoj strani.

(3) Dodatna poboljšanja iz stavka 1. točaka a) i b) ovoga članka su ona poboljšanja koja se mogu koristiti a da se time ne krše prava obuhvaćena licenciranom tehnologijom.

IV. UKIDANJE SKUPNOG IZUZEĆA

Uvjeti za ukidanje skupnog izuzeća

Članak 11.

(1) Agencija za zaštitu tržišnog natjecanja (u daljnjem tekstu: Agencija) može po službenoj dužnosti, u smislu članka 10. stavka 4. Zakona, pokrenuti postupak ocjene pojedinog sporazuma o prijenosu tehnologije, iako taj sporazum ispunjava uvjete za skupno izuzeće iz ove Uredbe, u slučaju kada učinci tog sporazuma, samostalno ili kumulativno sa sličnim sporazumima na mjerodavnom tržištu, ne ispunjavaju kumulativno za vrijeme njihova trajanja uvjete za izuzeće iz članka 8. stavka 3. Zakona.

(2) Agencija može pokrenuti postupak ocjene sporazuma o prijenosu tehnologije, u smislu stavka 1. ovoga članka, posebno u slučajevima:

a) kad je ograničen pristup mjerodavnom tržištu tehnologijama trećih strana zbog kumulativnog učinka paralelnih mreža sličnih ograničavajućih sporazuma kojima se stjecateljima licencijske zabranjuje uporaba tehnologije trećih strana,

b) kad je ograničen pristup mjerodavnom tržištu potencijalnim stjecateljima licencijske zbog kumulativnog učinka paralelnih mreža sličnih ograničavajućih sporazuma kojima se davateljima licencijske zabranjuje ustupanje licencijske drugim stjecateljima licencijske,

c) kad bez objektivno valjanog razloga sudionici sporazuma ne koriste licenciranu tehnologiju.

(3) Ako Agencija u postupku ocjene pojedinog sporazuma iz stavka 1. ovoga članka utvrdi da sporazum ima učinke koji su u suprotnosti s uvjetima propisanim člankom 8. stavkom 3. Zakona i ovom Uredbom, rješenjem će ukinuti skupno izuzeće za taj sporazum.

V. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 12.

Na dan stupanja na snagu ove Uredbe prestaje važiti Uredba o skupnom izuzeću sporazuma o prijenosu tehnologije (»Narodne novine«, broj 2/2005).

Stupanje na snagu

Članak 13.

Ova Uredba stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«.

Klasa: 330-01/10-01/09

Urbroj: 5030120-11-1

Zagreb, 7. siječnja 2011.

Predsjednica
Jadranka Kosor, dipl. iur., v. r.

Uredba

o skupnom izuzeću sporazuma o osiguranju

Uredbu o skupnom izuzeću sporazuma o osiguranju Vlada Republike Hrvatske donijela je 16.6.2011. temeljem članka 10. stavka 2. točke 5. Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja, a objavljena je u „Narodnim novinama“, broj 78/11.

Uredbom se određuju uvjeti koje sporazumi o osiguranju moraju ispunjavati, te ograničenja ili uvjeti koje takvi sporazumi ne smiju sadržavati kako bi se mogli skupno izuzeti od opće zabrane iz članka 8. stavka 1. Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja.

Ova Uredba je u cijelosti usklađena s pravnom stečevinom Europske unije (*acquis*) i to s Uredbom Komisije (EU) broj 267/2010 od 24.3.2010. o primjeni članka 101. stavka 3. Ugovora o funkcioniranju Europske unije na određene kategorije sporazuma, odluke i usklađena djelovanja u sektoru osiguranja (SL L 083 od 30.3.2010), koja je stupila na snagu 1.4.2010.

Uredba o skupnom izuzeću sporazuma o osiguranju stupila je na snagu 16.7.2011.

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

1645

Na temelju članka 10. stavka 2. točke 5. Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja (»Narodne novine«, broj 79/2009), Vlada Republike Hrvatske je na sjednici održanoj 16. lipnja 2011. godine donijela

UREDBU

O SKUPNOM IZUZEĆU SPORAZUMA O OSIGURANJU

I. OPĆE ODREDBE

Predmet Uredbe

Članak 1.

Ovom Uredbom određuju se uvjeti koje sporazumi o osiguranju moraju ispunjavati, te ograničenja ili uvjeti koje takvi sporazumi ne smiju sadržavati kako bi se mogli skupno izuzeti od opće zabrane iz članka 8. stavka 1. Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja (u daljnjem tekstu: Zakon).

Značenje pojmova

Članak 2.

U smislu ove Uredbe pojedini pojmovi imaju sljedeće značenje:

- a) *sporazum* je ugovor, pojedina odredba ugovora, usmeni ili pisani dogovori među poduzetnicima te usklađena praksa koja je posljedica takvih dogovora, odluke poduzetnika ili udruženja poduzetnika, opći uvjeti poslovanja i drugi akti poduzetnika koji jesu ili mogu biti sastavni dio ugovora i slično neovisno o tome jesu li takvi sporazumi sklopljeni između dva ili više neovisnih poduzetnika koji djeluju na istoj razini proizvodnje, odnosno distribucije (horizontalni sporazumi) ili između dva ili više neovisnih poduzetnika koji ne djeluju na istoj razini proizvodnje, odnosno distribucije (vertikalni sporazumi);
- b) *proizvodi* su usluge osiguranja;
- c) *poduzetnik* je osoba iz članka 3. Zakona;
- d) *poduzetnik pod kontrolom drugog poduzetnika* ili povezani poduzetnici koji se

smatraju jednim gospodarskim subjektom su poduzetnici iz članka 4. Zakona;

e) *mjerodavno tržište* određuje se kao tržište određene usluge koja je predmet obavljanja djelatnosti poduzetnika na određenom zemljopisnom području u smislu članka 7. stavka 1. Zakona i odredaba Uredbe o načinu i kriterijima utvrđivanja mjerodavnog tržišta;

(f) *Agencija* je Agencija za zaštitu tržišnog natjecanja

Sporazumi na koje se primjenjuje skupno izuzeće

Članak 3.

(1) Skupno izuzeće iz članka 10. Zakona primjenjuje se na sporazume o osiguranju sklopljene između dva ili više neovisnih poduzetnika u sektoru osiguranja, a kojima se uređuje:

a) zajednička izrada i prikupljanje te distribucija podataka potrebnih u svrhu izračuna prosječnih troškova pokriva određenog rizika u prošlosti (u daljnjem tekstu: zbirni podaci) te zajednička izrada tablica smrtnosti te tablica koje prikazuju učestalost bolesti, nesreća i invaliditeta u svezi s osiguranjem koje uključuje element kapitalizacije (u daljnjem tekstu: tablice),

b) zajedničko provođenje studija o vjerojatnom učinku vanjskih okolnosti na koje poduzetnici sudionici sporazuma ne mogu utjecati, na učestalost ili razmjer budućih zahtjeva za naknadu štete za određeni rizik ili kategoriju rizika ili na profitabilnost različitih vrsta ulaganja (u daljnjem tekstu: studije), kao i na distribuciju rezultata takvih studija.

(2) Pod sudionicima sporazuma o osiguranju smatraju se poduzetnici iz stavka 1. ovoga članka te njihovi povezani poduzetnici.

Sporazumi na koje se ne primjenjuje skupno izuzeće

Članak 4.

Na temelju ove Uredbe ne mogu biti izuzeti od opće zabrane iz članka 8. stavka 1. Zakona:

a) sporazumi o osiguranju koji nisu usklađeni s ovom Uredbom,

b) sporazumi o osiguranju na koje se isključivo primjenjuju drugi propisi o skupnom izuzeću iz članka 10. stavka 2. Zakona.

II. UVJETI KOJE SPORAZUM MORA SADRŽAVATI I OSTALI UVJETI KOJI SE MORAJU ISPUNITI

Zbirni podaci, tablice i studije

Članak 5.

(1) Skupno izuzeće za sporazume o osiguranju iz članka 3. stavka 1. točke a) ove Uredbe primjenjuje se pod uvjetom da zbirni podaci i/ili tablice:

a) utemeljeni su na prikupljenim podacima koji su raspoređeni na broj godina rizika koje su utvrđene na način da čine određeno promatrano razdoblje, i koji odnose se na istovjetne ili usporedive rizike u broju dostatnom za statističku obradu koja će, između ostalog, rezultirati brojčanim podacima o broju zahtjeva za naknadu štete tijekom navedenog razdoblja, broju pojedinačnih rizika osiguranih u svakoj godini rizika tijekom promatranog razdoblja, ukupno plaćenim iznosima ili dospjelim obvezama koje se odnose na zahtjeve za naknadu štete podnesene tijekom tog razdoblja te ukupnom iznosu kapitala za svaku godinu rizika tijekom promatranog razdoblja;

b) uključuju detaljan prikaz raspoložive statistike, kako je to aktuarski primjereno;

c) ne uključuju elemente za nepredviđene izdatke, prihode iz rezervacija, administrativne ili tržišne troškove ili fiskalne ili parafiskalne doprinose, prihode od ulaganja niti očekivanu dobit.

(2) Skupno izuzeće za sporazume o osiguranju iz članka 3. ove Uredbe primjenjuje se pod uvjetom da zbirni podaci, tablice ili rezultati studije:

a) ne imenuju osiguratelje ili bilo koju osiguranu stranu,

b) pri prikupljanju i distribuciji sadrže izjavu da su neobvezujući,

c) ne sadrže i ne navode bruto premiju osiguranja,

d) su dostupni pod primjerenim i nediskriminirajućim uvjetima svim osigurateljima koji zatraže njihov primjerak, uključujući i osiguratelje koji nisu aktivni na mjerodavnom tržištu u zemljopisnom ili proizvodnom smislu na koja se ti zbirni podaci, tablice ili rezultati studije odnose,

e) su dostupni pod primjerenim i nediskriminirajućim uvjetima udrugama potrošača ili kupaca koje iz opravdanih razloga zahtijevaju pristup tim informacijama pod određenim i precizno navedenim uvjetima, osim kada bi njihovo otkrivanje bilo protivno razlozima javne sigurnosti.

(3) Bruto premija iz stavka 2. ovoga članka je cijena koja se zaračunava kupcu police osiguranja.

Zajedničko pokriće specifičnih kategorija rizika, tržišni udjel i trajanje skupnog izuzeća

Članak 6.

(1) Skupno izuzeće za sporazume o osiguranju iz članka 10. stavka 2. točke 5. Zakona na temelju ove Uredbe primjenjuje se i na sporazume sklopljene između dva ili više poduzetnika u sektoru osiguranja u svrhu osnivanja i djelovanja udruženja (pulo) osiguratelja ili osiguratelja i osiguratelja reosiguranja za zajedničko pokriće specifičnih kategorija rizika u obliku suosiguranja ili suosiguranja reosiguranja.

(2) Udruženjem suosiguratelja (pula) u smislu stavka 1. ovoga članka smatra se udruženje koje osnivaju osiguratelji, uz iznimku *ad hoc* sporazuma o suosiguranju na tržištu pokrića štete, pri čemu određeni dio predmetnog rizika pokriva glavni osiguratelj dok preostali dio rizika pokrivaju ostali osiguratelji koji se tada pozivaju za pokriće tog preostalog dijela, a koji su suglasni da u ime i za račun svih sudionika udruženja izdaju police osiguranja određene kategorije rizika, ili povjeravaju izdavanje i upravljanje policama osiguranja za određene kategorije rizika, u njihovo ime i za njihov račun, jednom od osiguratelja, zajedničkom brokeru ili zajedničkom tijelu osnovanom u tu svrhu.

(3) Udruženjem suosiguratelja reosiguranja u smislu stavka 1. ovoga članka smatra se udruženje koje osnivaju osiguratelji, uz moguću pomoć jednog ili više reosiguratelja, uz iznimku *ad hoc* sporazuma o suosiguranju reosiguranja na tržištu pokrića štete, pri čemu određeni dio predmetnog rizika pokriva glavni osiguratelj dok preostali dio rizika pokrivaju ostali osiguratelji koji se tada pozivaju za pokriće tog preostalog dijela, u cilju uzajamnog reosiguranja svih svojih obveza ili dijela svojih obveza u odnosu na određenu kategoriju rizika, odnosno kako bi u određenim slučajevima u ime svih sudionika i za njihov račun prihvatili reosiguranje za istu kategoriju rizika.

(4) Skupno izuzeće za udruženja suosiguratelja ili udruženja suosiguratelja reosiguranja iz stavka 1. ovoga članka koja se osnivaju isključivo u svrhu pokrića novih rizika, primjenjivat će se u razdoblju od tri godine od dana kada je udruženje prvi put osnovano, neovisno o visini tržišnog udjela udruženja (pula).

(5) Skupno izuzeće za udruženja suosiguratelja ili udruženja suosiguratelja reosiguranja koja nisu obuhvaćene stavkom 4. ovoga članka primjenjuje se za sve vrijeme primjene ove Uredbe, pod uvjetom da zajednički tržišni udjel poduzetnika sudionika sporazuma nije:

a) viši od 20% udjela na bilo kojem mjerodavnom tržištu, u slučaju udruženja suosiguratelja,

b) viši od 25% udjela na bilo kojem mjerodavnom tržištu, u slučaju udruženja suosiguratelja reosiguranja.

(6) U svrhu izračuna tržišnog udjela poduzetnika sudionika sporazuma na mjerodavnom tržištu u obzir se uzima:

a) tržišni udjel poduzetnika sudionika sporazuma unutar predmetnog udruženja,

b) tržišni udjel poduzetnika sudionika sporazuma unutar drugog udruženja na istom mjerodavnom tržištu na kojem djeluje i predmetno udruženje kojega je član poduzetnik sudionik sporazuma, i

c) tržišni udjel poduzetnika sudionika sporazuma izvan bilo kojeg udruženja na istom mjerodavnom tržištu na kojem djeluje predmetno udruženje.

(7) Ako ukupan tržišni udjel udruženja suosiguratelja iz stavka 5. točke a) ovoga članka u trenutku sklapanja sporazuma nije veći od 20%, a naknadno se poveća iznad tog iznosa, ne više od 25%, skupno izuzeće će se nastaviti primjenjivati tijekom razdoblja od dvije uzastopne kalendarske godine koje slijede godinu u kojoj je prvi put povećan iznos ukupnog tržišnog udjela udruženja suosiguratelja iznad 20%.

(8) Ako ukupan tržišni udjel udruženja suosiguratelja iz stavka 5. točke a) ovoga članka u trenutku sklapanja sporazuma nije veći od 20%, ali se naknadno poveća na više od 25%, skupno izuzeće će se nastaviti primjenjivati u razdoblju od jedne kalendarske godine koja slijedi godinu u kojoj je prvi put povećan iznos ukupnog tržišnog udjela udruženja suosiguratelja iznad 25%.

(9) Izuzeće u smislu stavaka 7. i 8. ovoga članka ne može se kumulirati u svrhu produljenja vremenskog razdoblja izuzeća na više od dvije kalendarske godine.

(10) Ako ukupan tržišni udjel udruženja suosiguratelja reosiguranja iz stavka 5. točke b) ovoga članka u trenutku sklapanja sporazuma nije veći od 25%, ali se naknadno poveća iznad tog iznosa, ne više od 30%, skupno izuzeće nastavit će se primjenjivati tijekom razdoblja od dvije uzastopne kalendarske godine koje slijede godinu u kojoj je prvi put povećan iznos ukupnog tržišnog udjela udruženja suosiguratelja reosiguranja iznad 25%.

(11) Ako ukupan tržišni udjel udruženja suosiguratelja reosiguranja iz stavka 5. točke b) ovoga članka u trenutku sklapanja sporazuma nije veći od 25%, ali se naknadno poveća na više od 30%, skupno izuzeće nastavit će se primjenjivati u razdoblju od jedne kalendarske godine koja slijedi godinu u kojoj je prvi put povećan iznos ukupnog tržišnog udjela udruženja suosiguratelja reosiguranja iznad 30%.

(12) Izuzeće u smislu stavaka 10. i 11. ovoga članka ne može se kumulirati u svrhu produljenja vremenskog razdoblja izuzeća na više od dvije kalendarske godine.

(13) Pod novim rizikom iz stavka 4. ovoga članka smatra se rizik koji prije nije postojao i čije se pokriće osiguranjem može ostvariti samo uz uvjet stvaranja potpuno novog proizvoda osiguranja, ili u iznimnim slučajevima, rizik čija su se obilježja, na temelju objektivne analize, toliko materijalno promijenila da nije moguće unaprijed znati koji opseg pokrića štete je potreban s obzirom na visinu rizika. Nadopuna ili zamjena za postojeći proizvod osiguranja ne smatra se novim rizikom u smislu odredaba ove Uredbe.

Izračun tržišnog udjela

Članak 7.

(1) Tržišni udjel udruženja suosiguratelja ili udruženja suosiguratelja reosiguranja iz članka 6. stavka 5. ove Uredbe izračunava se na temelju podataka o bruto prihodu od polica osiguranja. Ako podaci o bruto prihodu nisu dostupni, u svrhu određivanja tržišnog udjela sudionika sporazuma mogu se primijeniti procjene temeljene na drugim pouzdanim tržišnim podacima, uključujući vrijednost osiguranja pokrivenog policama osiguranja ili vrijednost osiguranog rizika.

(2) Tržišni udjel iz stavka 1. ovoga članka izračunava se na temelju podataka koji se odnose na kalendarsku godinu koja je prethodila sklapanju sporazuma.

Ostali uvjeti koji se moraju ispuniti

Članak 8.

Skupno izuzeće za udruženja suosiguratelja ili udruženja suosiguratelja reosiguranja iz članka 6. ove Uredbe primjenjuje se pod uvjetom:

- a) da svaki sudionik sporazuma, u razumnom roku ima pravo istupa iz udruženja (pula), bez snošenja bilo kakvih sankcija,
- b) da pravila udruženja, u cijelosti ili djelomično, ne obvezuju bilo kojeg člana udruženja da preko udruženja osigura ili reosigura bilo koju vrstu rizika koju pokriva udruženje,
- c) da pravila udruženja, u cijelosti ili djelomično, ne ograničavaju bilo kojeg člana udruženja da izvan udruženja osigura ili reosigura bilo koju vrstu rizika koju pokriva udruženje,
- d) da pravila udruženja ne ograničavaju aktivnosti udruženja ili njegovih članova u osiguranju ili reosiguranju rizika koji se nalaze na bilo kojem dijelu mjerodavnog tržišta,

e) da sporazum ne ograničava prodaju,

f) da sporazum ne dijeli tržišta, odnosno kupce, te

g) da se članovi udruženja suosiguratelja reosiguranja ne dogovaraju o bruto premijama osiguranja koje zaračunavaju u direktnom osiguranju.

III. OGRANIČENJA, ODNOSNO UVJETI KOJE SPORAZUMI NE SMIJU SADRŽAVATI

Članak 9.

Skupno izuzeće za sporazume o osiguranju iz članka 3. ove Uredbe neće se primjenjivati kada se sudionici sporazuma dogovore između sebe, nametnu drugim poduzetnicima ili obvežu druge poduzetnike da ne upotrebljavaju zbirne podatke ili tablice koje se razlikuju od zbirnih podataka ili tablica utvrđenih u smislu članka 3. stavka 1. točke a) ove Uredbe, ili da ne odstupaju od rezultata studije u smislu članka 3. stavka 1. točke b) ove Uredbe.

IV. UKIDANJE SKUPNOG IZUZEĆA

Uvjeti za ukidanje skupnog izuzeća

Članak 10.

(1) Agencija može po službenoj dužnosti u smislu članka 10. stavka 4. Zakona, pokrenuti postupak ocjene pojedinog sporazuma o osiguranju, iako taj sporazum ispunjava uvjete za skupno izuzeće iz ove Uredbe, u slučaju kada učinci tog sporazuma, samostalno ili kumulativno sa sličnim sporazumima na mjerodavnom tržištu, za vrijeme njihova trajanja, kumulativno ne ispunjavaju uvjete za izuzeće iz članka 8. stavka 3. Zakona.

(2) Ako Agencija u postupku ocjene pojedinog sporazuma iz stavka 1. ovoga članka utvrdi da sporazum ima učinke koji su u suprotnosti s uvjetima propisanim člankom 8. stavkom 5. Zakona i ovom Uredbom, rješenjem će ukinuti skupno izuzeće za taj sporazum.

Teret dokaza o ispunjavanju uvjeta za skupno izuzeće sporazuma o osiguranju

Članak 11.

(1) Za sporazume o osiguranju koji ispunjavaju uvjete za skupno izuzeće iz ove Uredbe, u pravilu se predmnijeva da ispunjavaju uvjete iz članka 8. stavka 3. Zakona, osim u slučaju iz članka 10. ove Uredbe.

(2) Iznimno, za sporazume o osiguranju koji ne ispunjavaju uvjete za skupno izuzeće iz ove Uredbe, sudionici takvih sporazuma moraju sami procijeniti ispunjavaju li njihovi sporazumi, unatoč tome uvjete za izuzeće od opće zabrane sporazuma iz članka 8. stavka 3. Zakona.

(3) Ako Agencija pokrene postupak utvrđivanja zabranjenog sporazuma iz stavka 2. ovoga članka, teret dokaza o ispunjenju uvjeta za izuzeće iz članka 8. stavka 3. Zakona u tom postupku snose poduzetnici sudionici tog sporazuma o osiguranju.

V. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 12.

(1) Na sporazume o osiguranju koji su sklopljeni prije stupanja na snagu ove Uredbe, a koji su ispunjavali uvjete za skupno izuzeće iz Uredbe o skupnom izuzeću sporazuma o osiguranju (»Narodne novine«, broj 54/2005) nastavlja se primjena te Uredbe do isteka trajanja tih sporazuma, a najkasnije do 30. lipnja 2012. godine.

(2) Počevši od 1. srpnja 2012. godine sporazumi iz stavka 1. ovoga članka moraju biti u cijelosti usklađeni s odredbama ove Uredbe.

Članak 13.

Na dan stupanja na snagu ove Uredbe prestaje važiti Uredba o skupnom izuzeću sporazuma o osiguranju (»Narodne novine«, broj 54/2005).

Članak 13.

Na dan stupanja na snagu ove Uredbe prestaje važiti Uredba o skupnom izuzeću sporazuma o osiguranju (»Narodne novine«, broj 54/2005).

Stupanje na snagu

Članak 14.

Ova Uredba stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«.

Klasa: 330-01/11-02/07

Urbroj: 5030120-11-1

Zagreb, 16. lipnja 2011.

Predsjednica
Jadranka Kosor, dipl. iur., v. r.

Uredba

o skupnom izuzeću sporazuma u sektoru prometa

Na temelju članka 10. stavka 2. točke 6. Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja Vlada Republike Hrvatske donijela je 16.6.2011. Uredbu o skupnom izuzeću sporazuma između poduzetnika u sektoru prometa.

Uredbom se određuju uvjeti koje sporazumi između poduzetnika koji uređuju željeznički i cestovni promet te promet unutarnjim vodama, kao i sporazumi između poduzetnika koji uređuju linijski pomorski promet moraju sadržavati, te ograničenja ili uvjeti koje takvi sporazumi ne smiju sadržavati kako bi se mogli skupno izuzeti od opće zabrane iz članka 8. stavka 1. Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja.

Ova Uredba je u cijelosti usklađena s pravnom stečevinom Europske unije (*acquis*) i to s Uredbom Komisije (EZ-a) br. 906/2009 od 28.9.2009. o primjeni članka 81. stavka 3. Ugovora na određene kategorije sporazuma, odluke i usklađeno djelovanje između brodara u linijskom pomorskom prometu (konzorcije) (SL L 256 od 29.9.2009), koja je stupila na snagu 26.4.2010. i Uredbom Vijeća (EZ) br. 169/2009 od 26.2.2009. kojom se pravila o tržišnom natjecanju primjenjuju na željeznički i cestovni promet te promet unutarnjim vodama (SL L 061 od 05.3.2009), koja je stupila na snagu 25.3.2009.

Uredba o skupnom izuzeću sporazuma između poduzetnika u sektoru prometa objavljena je u „Narodnim novinama“, broj 78/11, a stupila je na snagu 16.7.2011.

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

1644

Na temelju članka 10. stavka 2. točke 6. Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja («Narodne novine», broj 79/2009), Vlada Republike Hrvatske je na sjednici održanoj 16. lipnja 2011. godine donijela

UREDBU

O SKUPNOM IZUZEĆU SPORAZUMA U SEKTORU PROMETA

I. OPĆE ODREDBE

Predmet Uredbe

Članak 1.

(1) Ovom Uredbom određuju se uvjeti koje sporazumi između poduzetnika koji uređuju željeznički i cestovni promet te promet unutarnjim vodama, kao i sporazumi između poduzetnika koji uređuju linijski pomorski promet moraju sadržavati, te ograničenja ili uvjeti koje takvi sporazumi ne smiju sadržavati kako bi se mogli skupno izuzeti od opće zabrane iz članka 8. stavka 1. Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja (u daljnjem tekstu: *Zakon*).

(2) Sporazumi između poduzetnika koji uređuju zračni promet ne mogu biti skupno izuzeti u smislu ove Uredbe, ali se mogu izuzeti od opće zabrane iz članka 8. stavka 1. Zakona ako kumulativno, za vrijeme njihova trajanja ispunjavaju uvjete propisane člankom 8. stavkom 3. Zakona.

Značenje pojmova

Članak 2.

U smislu ove Uredbe pojedini pojmovi imaju sljedeće značenje:

a) *sporazum* je ugovor, pojedina odredba ugovora, usmeni ili pisani dogovori među poduzetnicima te usklađena praksa koja je posljedica takvih dogovora, odluke poduzetnika ili udruženja poduzetnika, opći uvjeti poslovanja i drugi akti poduzetnika koji jesu ili mogu biti sastavni dio ugovora i slično neovisno o tome jesu li takvi sporazumi sklopljeni između dva ili više neovisnih poduzetnika koji djeluju na istoj razini proizvodnje, odnosno distribucije (horizontalni sporazumi) ili između dva ili više neovisnih poduzetnika koji ne djeluju na istoj razini proizvodnje, odnosno

distribucije (vertikalni sporazumi);

b) *proizvodi* su robe i/ili usluge koje obuhvaćaju polugotove robe i/ili usluge i gotove robe i/ili usluge;

c) *poduzetnik* je osoba iz članka 3. Zakona;

d) *poduzetnik pod kontrolom drugog poduzetnika* ili povezani poduzetnici koji se smatraju jednim gospodarskim subjektom su poduzetnici iz članka 4. Zakona;

e) *mjerodavno tržište* određuje se kao tržište određene robe i/ili usluga koje su predmet obavljanja djelatnosti poduzetnika na određenom zemljopisnom području u smislu članka 7. stavka 1. Zakona i odredaba Uredbe o načinu i kriterijima utvrđivanja mjerodavnog tržišta;

f) *konzorcij* je jedan ili više međusobno povezanih sporazuma između dva ili više neovisnih prijevoznika koji upravljaju plovilima i pružaju usluge linijskog prijevoza u međunarodnom pomorskom prometu isključivo za prijevoz tereta, na jednoj ili više trgovačkih ruta, a koji ima za cilj suradnju u zajedničkom pružanju usluga pomorskog prijevoza i kojim se doprinosi poboljšanju usluge koju bi u slučaju nepostojanja konzorcija pružao svaki član pojedinačno, kako bi tehničkim, operativnim i/ili trgovinskim dogovorima racionalizirali svoje poslovanje;

g) *linijski prijevoz* je redoviti prijevoz robe na određenoj ruti ili rutama između luka, i to u skladu s voznim redom i danima plovidbe koji su unaprijed objavljeni i dostupni svakom korisniku prijevoza uz plaćanje, makar i povremeno;

h) *korisnik prijevoza* je svaki poduzetnik koji se bavi ukrcajem, primatelj ili špediter koji je sklopio ili iskazao namjeru sklapanja sporazuma s članom konzorcija o pomorskom prijevozu robe;

i) *početak pružanja usluge* je datum kada je prvo plovilo isplovilo u svrhu pružanja usluge.

II. SPORAZUMI U ŽELJEZNIČKOM I CESTOVNOM PROMETU TE PROMETU UNUTARNJIM VODAMA

Sporazumi na koje se primjenjuje skupno izuzeće

Članak 3.

(1) Skupno izuzeće primjenjuju se na sporazume koji uređuju željeznički i cestovni promet te promet unutarnjim vodama iz članka 10. stavka 2. točke 6. Zakona sklopljene između dva ili više neovisnih poduzetnika a koji za cilj ili posljedicu imaju primjenu tehničkih poboljšanja ili uspostavu tehničke suradnje putem:

- a) standardizacije opreme, opskrbe, prijevoznih sredstava ili fiksnih instalacija,
- b) razmjene ili udruživanja osoblja, opreme, vozila ili fiksnih instalacija, u svrhu pružanja usluge prijevoza,
- c) organizacije i izvedbe uzastopnog, dopunskog, zamjenskog ili kombiniranog prijevoza, te utvrđivanja i primjene paušalnih tarifa i uvjeta za takve usluge prijevoza, uključujući i posebne konkurentne tarife,
- d) korištenja, kod usluge koja se obavlja jednom vrstom prijevoza, prometnih ruta koje su operativno najracionalnije,
- e) usuglašavanja voznih redova za povezane rute,
- f) udruživanja pojedinačnih pošiljaka,
- g) uspostave jedinstvenih pravila o strukturi tarifa i ostalih uvjeta za njihovu primjenu, pod uvjetom da se tim pravilima ne utvrđuju prijevozne tarife i uvjeti prijevoza.

(2) Skupno izuzeće primjenjuju se i na sporazume koji uređuju željeznički i cestovni promet te promet unutarnjim vodama iz članka 10. stavka 2. točke 6. Zakona sklopljene između dva ili više neovisnih poduzetnika u svrhu:

- a) osnivanja i djelovanja udruženja poduzetnika koji se bave cestovnim prometom ili prometom unutarnjim vodama, radi pružanja usluge prijevoza, ili
- b) zajedničkog financiranja ili kupnje prijevozne opreme ili opskrbe, kada su te aktivnosti izravno povezne s pružanjem usluge prijevoza i kada su neophodne za zajedničko djelovanje udruženja poduzetnika.

(3) Pod sudionicima sporazuma koji uređuju željeznički i cestovni promet te promet unutarnjim vodama smatraju se poduzetnici iz stavka 1. ovoga članka te njihovi povezani poduzetnici.

Uvjeti koje sporazum mora sadržavati i ostali uvjeti koji se moraju ispuniti

Članak 4.

Skupno izuzeće za sporazume koji uređuju željeznički i cestovni promet te promet unutarnjim vodama iz članka 3. stavka 2. ove Uredbe primjenjuje se pod sljedećim uvjetima:

- a) ukupan prijevozni kapacitet bilo kojeg udruženja ne smije biti veći od 10.000 metričkih tona kada je riječ o cestovnom prometu, odnosno 500.000 metričkih tona kada je riječ o prometu unutarnjim vodama,

b) pojedinačni kapacitet svakog poduzetnika koji je član udruženja ne smije biti veći od 1.000 metričkih tona ako je riječ o cestovnom prometu ili 50.000 metričkih tona kada je riječ o prometu unutarnjim vodama.

Ograničenja, odnosno uvjeti koje sporazumi ne smiju sadržavati

Članak 5.

(1) Skupno izuzeće na sporazume koji uređuju željeznički i cestovni promet te promet unutarnjim vodama iz članka 3. ove Uredbe neće se primjenjivati kada ti sporazumi za cilj ili posljedicu imaju:

a) utvrđivanje prijevoznih naknada (tarifa) i uvjeta kojima se ograničava ili nadzire ponuda usluga prijevoza,

b) podjelu tržišta prijevoza,

c) primjenu tehničkih poboljšanja ili tehničku suradnju, ili

d) zajedničko financiranje ili kupnju prijevozne opreme ili opskrbe u slučaju kada su te aktivnosti izravno povezane s pružanjem usluga prijevoza i neophodne su za zajedničko odvijanje aktivnosti pružanja usluga udruženja poduzetnika koji se bave cestovnim prijevozom ili prijevozom unutarnjim vodama;

e) zlouporabu vladajućeg položaja na tržištu prometa.

(2) Odredbe stavka 1. ovoga članka primjenjuju se i na aktivnosti pružatelja pomoćnih usluga sektoru prometa.

III. SPORAZUMI U LINIJSKOM POMORSKOM PROMETU (KONZORCIJ)

Sporazumi na koje se primjenjuje skupno izuzeće

Članak 6.

(1) Skupno izuzeće primjenjuju se na sporazume koji uređuju linijski pomorski promet (konzorcij) iz članka 10. stavka 2. točke 6. Zakona sklopljene između dva ili više neovisnih poduzetnika, a koje se odnose na sljedeće aktivnosti konzorcija:

a) zajedničko pružanje usluga pomorskog linijskog prijevoza,

b) prilagodbe kapaciteta s obzirom na fluktuacije u ponudi i potražnji,

c) zajedničko upravljanje ili korištenje lučkih terminala i povezanih usluga, kao što su pomoćni prekrcaj s brodova koji nisu u luci ili manipulacija teretom,

d) bilo koju drugu aktivnost koja se smatra pomoćnom aktivnosti navedenoj u točkama a), b) i c) ovoga članka, a koja je neophodna za njihovo obavljanje.

(2) Pod zajedničkim pružanjem usluga pomorskog linijskog prijevoza iz točke a) stavka 1. ovoga članka smatra se:

(a) usklađivanje i/ili zajedničko utvrđivanje voznog reda plovidbe i luka pristanka,

(b) razmjenu, prodaju ili uzajamni zakup prostora ili slotova na plovilima,

(c) zajedničko korištenje plovila i/ili lučkih objekata,

(d) korištenje jednog ili više ureda za zajedničke aktivnosti, te

(e) davanje na raspolaganje kontejnera, nosača i druge opreme i/ili sklapanje ugovora o najmu, zakupu ili kupnji takve opreme.

(3) Pod bilo kojom drugom aktivnosti iz točke d) stavka 1. ovoga članka smatra se:

(a) korištenje računalnog sustava razmjene podataka,

(b) obveze članova konzorcija za korištenje plovila dodijeljenih konzorciju na mjerodavnom tržištu ili mjerodavnim tržištima i zabrane članovima konzorcija zakupa prostora na plovilima trećih osoba,

(c) zabrane članovima konzorcija na dodjelu ili davanje u zakup prostor drugim brodskim prijevoznicima na mjerodavnom tržištu ili mjerodavnim tržištima, osim uz prethodnu suglasnost drugih članova konzorcija.

Tržišni udio i trajanje izuzeća

Članak 7.

(1) Skupno izuzeće na sporazume koji uređuju linijski pomorski promet (konzorcij) iz članka 6. ove Uredbe primjenjuje se pod uvjetom da ukupni tržišni udio članova konzorcija na mjerodavnom tržištu na kojem konzorcij djeluje nije veći od 30%.

(2) Tržišni udjel iz stavka 1. ovoga članka izračunat će se na temelju količine ukupno prevezene robe izražene u tonama tereta ili u ekvivalentnim dvadesetstopnim jedinicama.

(3) U svrhu utvrđivanja tržišnog udjela člana konzorcija, u obzir se uzima ukupna količina robe koju je taj član konzorcija prevezao na mjerodavnom tržištu, neovisno o tome jesu li te količine prevezene:

(a) unutar predmetnog konzorcija,

(b) unutar drugog konzorcija u kojem član konzorcija sudjeluje, ili

(c) izvan konzorcija na vlastitom plovilu člana konzorcija ili na plovilu treće strane.

(4) Ako ukupan tržišni udjel članova konzorcija iz stavka 1. ovoga članka u trenutku sklapanja sporazuma nije veći od 30%, a naknadno se poveća iznad tog iznosa, ali ne za više od jedne desetine, skupno izuzeće će se nastaviti primjenjivati tijekom razdoblja od dvije uzastopne kalendarske godine koje slijede godinu u kojoj je prvi put povećan iznos ukupnog tržišnog udjela članova konzorcija iznad 30%.

(5) Ako se ukupan tržišni udjel članova konzorcija iz stavka 1. ovoga članka poveća za više od jedne desetine, skupno izuzeće iz stavka 4. ovoga članka nastaviti će se primjenjivati u razdoblju od šest mjeseci nakon završetka kalendarske godine u kojoj je povećanje nastupilo.

(6) Iznimno od stavka 5. ovoga članka, skupno izuzeće nastaviti će se primjenjivati u razdoblju od dvanaest mjeseci nakon završetka kalendarske godine u kojoj je povećanje nastupilo, ako je povećanje nastalo uslijed izlaska s tržišta prijevoznika koji nije član konzorcija.

Ostali uvjeti koji se moraju ispuniti

Članak 8.

(1) Skupno izuzeće na sporazume koji uređuju linijski pomorski promet (konzorcij) iz članka 6. ove Uredbe primjenjuje se pod uvjetom da konzorcij dozvoli svakom od svojih članova pravo izlaska iz konzorcija po proteku otkaznog roku u trajanju od najviše šest mjeseci, bez nametanja financijskih ili drugih sankcija, primjerice obveze prestanka svih aktivnosti prijevoza na mjerodavnom tržištu ili mjerodavnim tržištima, neovisno o tome je li ta obveza povezana s uvjetom da se takva aktivnost može nastaviti obavljati samo po proteku određenog vremenskog razdoblja.

(2) Neovisno od stavka 1. ovoga članka, konzorcij može odrediti da se otkaz sporazuma iz stavka 1. ovoga članka može podnijeti tek nakon proteka početnog razdoblja u trajanju od najviše 24 mjeseca, počevši od datuma stupanja sporazuma na snagu ili počevši od dana početka pružanja usluge ako se usluga počela pružati prije stupanja sporazuma na snagu.

(3) U slučaju visoko integriranog konzorcija, otkazni rok iz stavka 1. ovoga članka može se produljiti na najviše 12 mjeseci.

(4) U slučaju visogo integriranog konzorcija, konzorcij može, neovisno od odredbe stavka 2. ovoga članka, odrediti da se otkaz sporazuma iz stavka 1. ovoga članka može podnijeti tek nakon proteka početnog razdoblja u trajanju od najviše 36 mjeseci, počevši od stupanja sporazuma na snagu ili počevši od dana početka pružanja usluge, ako se usluga počela pružati prije stupanja sporazuma na snagu.

Ograničenja, odnosno uvjeti koje sporazumi ne smiju sadržavati

Članak 9.

Skupno izuzeće na sporazume koji uređuju linijski pomorski promet (konzorcij) iz članka 6. ove Uredbe neće se primjenjivati na konzorcij koji, izravno ili neizravno, samostalno ili zajedno s drugim čimbenicima pod kontrolom ugovornih strana, sadrži ograničenja koja imaju za cilj:

- a) utvrđivanje cijena pri prodaji usluga pomorskog linijskog prijevoza trećim stranama,
- b) ograničavanje kapaciteta ili prodaje osim u slučaju prilagodbe kapaciteta iz članka 6. stavka 1. točke b) ove Uredbe,
- c) podjelu tržišta ili kupaca.

IV. UVJETI ZA UKIDANJE SKUPNOG IZUZEĆA SPORAZUMA NA KOJE SE PRIMJENJUJE OVA UREDBA I TERET DOKAZA

Uvjeti za ukidanje skupnog izuzeća

Članak 10.

(1) Agencija za zaštitu tržišnog natjecanja (u daljnjem tekstu: Agencija) može po službenoj dužnosti u smislu članka 10. stavka 4. Zakona pokrenuti postupak ocjene pojedinog sporazuma koji uređuje željeznički i cestovni promet te promet unutarnjim vodama, kao i pojedinog sporazuma koji uređuje linijski pomorski promet, iako taj sporazum ispunjava uvjete za skupno izuzeće iz ove Uredbe, u slučaju kada učinci tog sporazuma, samostalno ili kumulativno sa sličnim sporazumima na mjerodavnom tržištu, ne ispunjavaju kumulativno za vrijeme njihova trajanja uvjete za izuzeće iz članka 8. stavka 3. Zakona.

(2) Ako Agencija u postupku ocjene pojedinog sporazuma iz stavka 1. ovoga članka utvrdi da sporazum ima učinke koji su u suprotnosti s uvjetima propisanim člankom 8. stavkom 3. Zakona i ovom Uredbom, rješenjem će ukinuti skupno izuzeće za taj sporazum.

Teret dokaza o ispunjavanju uvjeta za skupno izuzeće

Članak 11.

(1) Za sporazume koji uređuju željeznički i cestovni promet te promet unutarnjim vodama, kao i sporazume koji uređuju linijski pomorski promet, koji ispunjavaju uvjete za skupno izuzeće iz ove Uredbe, u pravilu se predmnijeva da ispunjavaju uvjete iz članka 8. stavka 3. Zakona, osim u slučaju iz članka 10. ove Uredbe.

(2) Iznimno, za sporazume iz stavka 1. ovoga članka koji ne ispunjavaju uvjete za skupno izuzeće iz ove Uredbe, sudionici takvih sporazuma moraju sami procijeniti ispunjavaju li njihovi sporazumi, unatoč tome uvjete za izuzeće od opće zabrane sporazuma iz članka 8. stavka 3. Zakona.

(3) Ako Agencija pokrene postupak utvrđivanja zabranjenog sporazuma iz stavka 2. ovoga članka, teret dokaza o ispunjenju uvjeta za izuzeće iz članka 8. stavka 3. Zakona u tom postupku snose poduzetnici sudionici tog sporazuma.

V. SPORAZUMI NA KOJE SE NE PRIMJENJUJE OVA UREDBA

Sporazumi na koje se ne primjenjuje skupno izuzeće

Članak 12.

Na temelju ove Uredbe ne mogu biti izuzeti od opće zabrane iz članka 8. stavka 1. Zakona:

a) sporazumi koji uređuju željeznički i cestovni promet te promet unutarnjim vodama, kao i sporazume koji uređuju linijski pomorski promet, koji nisu usklađeni s ovom Uredbom,

b) sporazumi koji uređuju željeznički i cestovni promet te promet unutarnjim vodama, kao i sporazume koji uređuju linijski pomorski promet, na koje se isključivo primjenjuju drugi propisi o skupnom izuzeću iz članka 10. stavka 2. Zakona,

c) sporazumi između poduzetnika koji uređuju zračni promet.

VI. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Usklađivanje sporazuma sklopljenih prije stupanja na snagu ove Uredbe

Članak 13.

(1) Sporazumi koji uređuju željeznički i cestovni promet te promet unutarnjim vodama, kao i sporazumi koji uređuju linijski pomorski promet, a koji su sklopljeni prije stupanja na snagu ove Uredbe, moraju biti u cijelosti usklađeni s njezinim odredbama do 30. lipnja 2012. godine.

(2) Za sporazume koji uređuju željeznički i cestovni promet te promet unutarnjim vodama koji su sklopljeni prije stupanja na snagu ove Uredbe, pod uvjetom da su usklađeni s njezinim odredbama u roku iz stavka 1. ovoga članka, prijevozni kapacitet iz članka 4. ove Uredbe izračunava se na temelju podataka koji se odnose na kalendarsku godinu koja prethodi godini stupanja na snagu ove Uredbe.

(3) Za sporazume koji uređuju linijski pomorski promet (konzorciji) koji su sklopljeni prije stupanja na snagu ove Uredbe, pod uvjetom da su usklađeni s njezinim odredbama u roku iz stavka 1. ovoga članka, tržišni se udjel izračunava na temelju podataka koji se odnose na kalendarsku godinu koja prethodi godini stupanja na snagu ove Uredbe.

Stupanje na snagu

Članak 14.

Ova Uredba stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«.

Klasa: 330-01/11-02/09

Urbroj: 5030120-11-1

Zagreb, 16. lipnja 2011.

Predsjednica
Jadranka Kosor, dipl. iur., v. r.

